

PETA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Četvrti dan rada
8. decembar 2016. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
*   *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2016. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika, konstatujem da sednici prisustvuju 93 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 100 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje, u skladu sa članom 287. Poslovnika? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nataša Mičić.

NATAŠA MIČIĆ: Prvo pitanje postavljam Regulatornom telu za elektronske medije i Ministarstvu za kulturu i informisanje. Pitanje glasi – zašto REM nije izradio izveštaj o predizbornoj kampanji za parlamentarne izbore koji su održani 24. aprila ove godine?

Naime, ovo pitanje je više puta postavljeno, kako na Odboru za kulturu i informisanje, tako i ovde u raspravi kada smo diskutovali o izboru novih članova REM-a. Takođe, i NUNS je zatražio uvid u izveštaj i dobio je vrlo kratak odgovor, i to nakon naloga Poverenika za javne informacije – da, jednostavno, tog izveštaja nema.

Ovo je jedan opasan presedan kada uzmemo u obzir činjenicu da smo, otkako je ustanovljena obaveza izrade ovog izveštaja i otkako je ustanovljeno kontrolno telo koje vrši nadzor nad radom emitera u predizbornim kampanjama Zakonom iz 2003. godine – svaki put smo imali izveštaj, o svim izborima koji su dosada održani, i lokalnim, i predsedničkim i parlamentarnim.

Dakle, pitanje glasi – zašto nema izveštaja? Evo, sada se već približavaju i predsednički izbori, a možda će biti i parlamentarnih. Da li to znači da će se i sledeća kampanja odvijati bez nadzora, bez kontrole rada emitera? Da li je to zapravo fer kampanja? Da ne govorim o tome da je to kršenje zakona.

Drugo pitanje postavljam ministru finansija, ministarki za lokalnu samoupravu i Republičkoj komisiji za zaštitu prava u postupcima javnih nabavki.

Naime, zbog problema sa vodosnabdevanjem grada Užica, koje je prouzrokovano cijanobakterijama, u decembru 2013. godine – početkom januara 2014. godine u gradu Užicu je uvedena vanredna situacija. Nakon toga, zbog dodatnih problema, pojave nematoda i algi u pijaćoj vodi, ponovo je uvedena vanredna situacija u julu 2014. godine, i ona traje do dan-danas. Vanredna situacija se koristi kao izgovor kako bi se suspendovao Zakon o javnim nabavkama. Sadašnji i bivši gradonačelnik to opravdava, tj. uvođenje vanredne situacije uzima kao izgovor da ne bi primenjivao Zakon o javnim nabavkama, i tako se već tri godine, zapravo, javne nabavke obavljaju mimo zakona.

Na više puta postavljeno pitanje odbornika LDP-a u Skupštini grada Užica gradonačelnik je davao različita obrazloženja i objašnjenja zašto se ta vanredna situacija još uvek ne ukida. U početku je pravdao time da je potrebno izabrati neposredno projektanta i izvođača radova. U međuvremenu, odavno je već izabran i projektant i izvođači radova, čak se i otpočelo sa izgradnjom fabrike vode, a vanredna situacija je i dalje na snazi.

Gradonačelnik je čak poslednji put, na upućeno pitanje do kada će vanredna situacija trajati i zašto je ne ukida, koji je razlog zašto je ne ukida, verovali ili ne, rekao da više razloga nema, ali da vanrednu situaciju ne može da ukine da ne bi urekao. Verovali ili ne, to je objašnjenje gradonačelnika.

Dakle, molim pomenute državne organe, Ministarstvo finansija, Ministarstvo lokalne samouprave kao i Republičku komisiju za zaštitu prava u postupcima javnih nabavki da preispitaju i pozovu na odgovornost gradonačelnika koji sprovodi javne nabavke ne poštujući Zakon o javnim nabavkama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ana Ćirić.

ANA ĆIRIĆ: Poštovani predsedavajući, ovim putem bih prvo pitanje postavila Ministarstvu za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja.

Molim vas da mi odgovorite da li ste i šta planirali kao meru poboljšanja inspeksijskog nadzora kada govorimo o objektima socijalne zaštite? Informisana sam da je za prethodnih 11 godina postojanja Inspekcije socijalne zaštite izdata ukupno 91 zabrana rada domovima za starije, a sada, tokom 2014,

2015. i 2016. godine zabranjeno je 49 domova za starije. Tek kada uporedimo statistiku broja inspekcijskih nadzora, možemo reći da se broj inspekcijskih nadzora znatno povećao, skoro duplirao u prethodne dve i po godine.

No međutim, ovaj podatak, pored toga što nam govori da je Inspekcija rada efikasna, govori nam i to da je veoma veliki broj pronađenih nelegalnih objekata domova za stare. Zbog toga je potrebno da uvedemo dodatne mere kako bi se poboljšao kvalitet usluga u domovima za stare, kako bi se povećala bezbednost korisnika tih domova i, najvažnije, kako bi se stalo na put nelegalnim objektima, odnosno nelegalnim domovima za stare. Molim vas da mi odgovorite – da li je planirano povećanje broja inspektora socijalne zaštite?

Takođe, činjenica je, kada govorimo o Inspektoratu za rad, da on ima ograničene kapacitete i da samo 242 inspektora vrše nadzor na preko 330.000 privrednih subjekata. Kada se osvrnemo na određene brojke u prethodnom periodu, ako uzmemo npr. 2016. godinu, izvršeni su inspekcijski nadzori nad ovim objektima i 16.370 lica zatečeno je na radu na crno, od čega je 14.088 lica zasnovalo radni odnos, to je negde oko 86%. To govori da je Inspekcija rada veoma efikasna, ali ne možemo zaboraviti činjenicu da je samo jedan inspektor zadužen za 1.400 privrednih subjekata, što je veoma ograničen kapacitet i što će u narednom periodu možda dodatno usporiti povećanje efikasnosti.

Takođe me zanima – da li je planirano i povećanje broja inspektora kada govorimo o Inspektoratu za rad?

Drugo pitanje upućujem Ministarstvu za upravu i lokalnu samoupravu. Molim vas da mi odgovorite koji su očekivani efekti i uštede kada govorimo o sprovođenju Zakona o opštem upravnom postupku, odnosno projekta „Dobra uprava“, kojim je predviđena razmena podataka službene evidencije. Predviđena razmena podataka obavezuje službenike da međusobno razmenjuju podatke, kao što su uverenja o državljanstvu, kao što su izvodi iz matičnih knjiga itd. Time je ovaj projekat „Dobra uprava“ zaista pravi servis za građane, jer štedi i vreme i novac, a i dodatno povećava efikasnost uprave zbog umanjenja birokratije.

Ovo je bilo predviđeno još Zakonom o opštem upravnom postupku iz 1976. godine, međutim, nisu bile predviđene novčane kazne za službenike koji to ne izvršavaju, zbog čega ova procedura nije ni sprovedena. Novim zakonom predviđene su novčane kazne, a građani su oslobođeni plaćanja taksi. Iz tog razloga me zanima koje su to projektovane uštede i koji su očekivani efekti kada govorimo o ovom projektu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Olena Papuga.

OLENA PAPUGA: Hvala, predsedavajući.

Svoje pitanje postavljam Ministarstvu energetike, odnosno ministru Antiću i premijeru Vučiću.

Osvetljenje Beograda za Novu godinu, za 90 dana, koštaće oko 30 miliona dinara, uz dodatnih 120 miliona opredeljenih iz rebalansa, kako je naglasio gradonačelnik Mali. Već je ukrašena 51 lokacija. Novi Sad će takođe potrošiti 30 miliona dinara za kupovinu osvetljenja za Novu godinu.

Na salašu između Sivca i Crvenke, salašu Dragice i Danila Kaluđerski, nema struje. Oni su na tom salašu rođeni i žive tu, ko zna koja su već generacija. Salaš nije zabačen, jer se nalazi svega 40 metara od regionalnog puta Kula–Sombor, a na 200 metara im je prva bandera, odnosno najbliži električni stub, koji je stvarno malo udaljen i može da im se uvede struja. Na dva-tri kilometra nalaze se Fabrika „Jafa“ u Crvenki i Šećerana.

U delu gde je njihov salaš, znači, to je salaš broj jedan, nije usamljen, oko njega se nalaze i vikendice i još mnogo salaša do tog regionalnog puta, stanari tih salaša i vikendica pisali su peticiju. Njih 86 uredno su potpisali peticiju i poslali još pre nekoliko godina tada Elektrodistribuciji, sada Elektromreži, i opštini Kula. Elektrodistribucija, sadašnja Elektromreža, rekla je da nije rentabilno uvesti struju tim salašarima – jednostavno, oni su mali potrošači, tako da neće puno plaćati struju i Elektromreži to ništa ne znači, to im je mali novac.

Uvođenje struje i tok te trafostanice za nisku struju bi koštalo oko 1.500.000 dinara, pa pitam – šta je to prema 30 miliona dinara za 90 dana koje će se u našim gradovima potrošiti za Novu godinu?

Znači, država samo zna da naplati troškove, a kada treba da u 21. veku obezbedi ljudima struju, to gleda samo kroz novac. Ne znam da li su to ljudi zaslužili.

Pitam ministra privrede – da li će da pomogne tim ljudima da im Elektromreža Srbije uvede struju? Da li u budžetu za 2017. godinu ima sredstava da se tim ljudima omogući normalan život na salašima? Da li će hoteli na Kopaoniku ostati bez struje? Da li će tamo Elektromreža uvesti struju ili će ih ostaviti bez struje jer su možda mali potrošači? Da li ljudi sa tih salaša treba da se isele, da odu u gradove, da žive u malim garsonjerama i rade za 200 evra, koliko im strani investitori nude za plate?

Znamo da svim investitorima naša država obezbeđuje ne samo struju, nego im obezbeđuje sve što im je potrebno da bi došli u našu državu da rade. Nemam ništa protiv njih, ali jednostavno pitam – da li naši građani zaslužuju u 21. veku da im država uvede struju?

Pitam premijera Aleksandra Vučića šta će da preduzme da građani Republike Srbije budu isto tretirani po Ustavu. Ustav predviđa da svi imamo jednaka prava na život, a život u 21. veku je i pravo da imamo svi struju.

Drugo pitanje postavljam ministru obrazovanja i ministru finansija. Zaposleni u studentskim i učeničkim domovima nisu dobili plate za drugu polovinu oktobra, koja je trebalo da bude isplaćena do 30. novembra 2016. godine. Pitam – kada će zaposleni u učeničkim i studentskim domovima dobiti platu za drugu polovinu oktobra, za novembar i kada će dobiti za decembar? Da

li su u budžetu za 2016. godinu, koji već ističe, predviđena sredstva za zaposlene u studentskim i učeničkim domovima? Ako jesu, zašto oni nisu dobili plate?

Koliko sredstava je predviđeno za plate tih zaposlenih u 2017. godini, odnosno da li će oni dobijati redovne plate u 2017. godini? Zaposlene u studentskim domovima interesuje zašto su spojeni sa zaposlenima u institucijama za visoko i srednje obrazovanje kad pripadaju učeničkom standardu i na njih se primenjuje Zakon o učeničkom i studentskom standardu. Svi zaposleni u prosveti primili su plate za oktobar – za osnovno 5. decembra, a za srednje 6. decembra, osim Beograda...

PREDSEDAVAJUĆI: Privedite kraju, koleginice.

Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Hadži Milorad Stošić.

HADŽI MILORAD STOŠIĆ: Uvaženi predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, imam poslaničko pitanje za ministre u Vladi Republike Srbije, a pitanje može biti i za samog predsednika Vlade.

Kao što je već poznato, u Nišu postoji poslanička kancelarija, koja je otvorena 2012. godine na osnovu pilot-projekta Skupštine Republike Srbije i Nacionalnog demokratskog instituta. U prethodnom periodu veliki broj građana javljao se kancelariji tražeći određenu pomoć i rešavanje određenih pitanja, ali su se javljala i određena udruženja i nevladine organizacije, ali i neke institucije grada Niša, dajući određene predloge i inicijative.

U okviru Nedelje parlamentarizma, koja je bila od 7. do 13. novembra 2016. godine, poslanička kancelarija u Nišu i odbornička grupa PUPS-a u Skupštini grada Niša, u saradnji sa udruženjima i organizacijama koje se bave statusnim i materijalnim položajem starih osoba, organizovala je tribinu pod nazivom „Aktuelni položaj starih osoba“. Imajući u vidu da veliki broj starih ljudi odlaskom u penziju ili samim starenjem postaje marginalizovan i zaboravljen, pasivan, pa često i diskriminisan, istraživanja pokazuju da oni mogu i nadalje biti korisni članovi društvene zajednice, jer puno znaju, umeju, mogu i žele da menjaju ono što se menjati može.

Humanost jednog društva meri se, između ostalog, i njegovim odnosom prema starima. Stari ljudi zaslužuju da žive dostojanstveno. Kod nas na desetine hiljada starih živi u bedi, u najdubljem siromaštvu, za njih je život svakodnevna borba, a usamljenost njihov stalni pratilac. Kako je Srbija zemlja sa najstarijim stanovništvom u svetu i Evropi, ukazuje se potreba da se starim ljudima poklanja veća pažnja, od oblasti rada i zapošljavanja, reformi PIO sistema, zdravstvene zaštite starijih, socijalne zaštite starijih, diskriminacije i zanemarivanja starih, do oblasti pružanja usluga. Jer starost se često pojavljuje kao diskriminatorski uslov.

Godine 2005. doneta je Nacionalna strategija o starenju za period 2006–2015. godine, konceptualno urađena sa preporukama i obavezama

Madridskog međunarodnog plana akcija o starenju iz 2002. godine i regionalne strategije njegove primene donete od Ekonomske komisije UN-a za Evropu.

Glavni cilj nacionalne strategije je stvaranje integralne i koordinirane politike zasnovane na savremenim naučnim saznanjima i obavezama preuzetim iz navedenih dokumenata, koje će društvo i privredu Republike Srbije, pre svega zdravstvenu i socijalnu zaštitu...

Ja vas molim, ako može, malo tiše. Predsedavajući, molim vas da zavedete red. Dobro, za ove koji slušaju. Nije bitno.

Pre svega zdravstvenu, socijalnu zaštitu, tržište rada, obrazovanje, da uskladi sa demografskim promenama kako bi se stvorilo društvo za sva životna doba, koje posebno teži da zadovolji potrebe i oslobodi neiskorišćene potencijale starih ljudi.

U februaru 2011. godine konstituisan je Savet za pitanja starenja i starosti. Vlada Republike Srbije imenovala je taj savet i to je savetodavno telo Vlade Republike Srbije. Želeo bih da saslušate zadatke tog saveta. Zadaci Saveta su da razmatra pitanja starosti i starenja kao i mere za unapređenje međuresorne saradnje u ovoj oblasti; ispituje i razmatra pitanja društvenog i ekonomskog položaja starih građana, mogućnosti korišćenja njihovih radnih i stvaralačkih potencijala i njihovog učešća u razvoju društva, privrednom i javnom životu; razmatra usklađenost važećih propisa sa osnovnim međunarodnim konvencijama; pokreće inicijative za izmene i dopune propisa koji regulišu ova pitanja.

Imam dva pitanja za Vladu, odnosno predsednika Vlade. Imajući u vidu da je strategija doneta 2005. godine za period od 2006. do 2015. godine, šta dalje? Da li će se produžiti njeno važenje ili će se donositi nova strategija o starenju?

I drugo pitanje. Savet... (Predsedavajući: Privodite kraju.) ... za pitanja starenja i starosti, od svog konstituisanja 2011. godine, održao je svega dve sednice, ili bar toliko sednica je evidentirano, pa me interesuje gde se mogu naći... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ivan Bauer.

IVAN BAUER: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovane kolegice i kolege narodni poslanici i građani Republike Srbije, zatražio bih obaveštenje od dva ministarstva, odnosno da budem precizan, od Uprave za veterinu Ministarstva poljoprivrede i zaštite životne sredine i od Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave.

Svi smo bili svedoci jučerašnjeg događaja u Šapcu kada je pas rase staford terijer napao i, prema nekim verzijama događaja – pošto se to dogodilo juče popodne, naravno, mediji su različito izvestili o ovom događaju – ali rekao bih da je najautentičnija ona u kojoj se kaže da je pas ove rase napao i izujedao troje maloletne dece uzrasta sedam i osam godina, i to u dvorištu osnovne škole.

Ovo je prosto nedopustivo. Iz tog razloga želim da upoznam javnost i kolege narodne poslanike sa Pravilnikom o načinu držanja pasa koji

mogu predstavljati opasnost za okolinu, i to naročito sa članom 7. st. 2. i 4. Pravilnika. Inače, u članu 2. ovog pravilnika se definiše koje su to rase pasa tzv. opasni psi. Naravno, ne treba da vam kažem da se pas rase staford terijer smatra opasnim psom.

Stav 2. člana 7. ovog pravilnika glasi – vlasnik opasnog psa mora psa da drži u prostoru, odnosno objektu koji je odgovarajuće veličine i iz koga pas, naglašavam, ne može da pobjegne.

Stav 4. glasi – ulaz u prostor ili objekat u kom se drži opasan pas mora se držati pod ključem. Dakle, u konkretnom slučaju pas ne samo da nije bio u odgovarajućem, pravilno obezbeđenom prostoru, nego se još i slobodno šetao ulicama, i to bez brnjice, što je u suprotnosti sa članom 5. ovog pravilnika, i ušao u dvorište osnovne škole.

Nažalost, ovo nije usamljen slučaj neodgovornog ponašanja pojedinih vlasnika ovih rasa pasa, tzv. opasnih pasa. I sam sam nedavno, pre nekoliko nedelja bio svedok slučaja kada je vlasnik jednog od tzv. opasnih pasa šetao Knez Mihailovom ulicom svoga psa bez brnjice i bez povoca. Da li možete da zamislite koliko se dece u tom trenutku nalazi u Knez Mihailovoj ulici? Da ne govorim o odraslim osobama.

Dakle, mislim da se svi sigurno slažemo da se ovakvom ponašanju mora stati na put i da se moraju primeniti odgovarajuće mere spram ovakvih neodgovornih vlasnika pasa.

Da ne bih bio pogrešno shvaćen ovde, ne pozivam ni na kakav lov na veštice, niti na zabranu bilo koje vrste, odnosno rase pasa, jer nije naučno dokazano da je jedna rasa pasa najbolji čovekov prijatelj, a da je neka druga najveći neprijatelj, ali je praksa pokazala da određene rase pasa u rukama neodgovornih vlasnika mogu da postanu, da tako kažem, opasno oružje. Zato apelujem na nadležne organe da nalože preduzimanje odgovarajućih mera u smislu izdavanja naloga za pojačanu kontrolu neodgovornih vlasnika, odnosno neodgovornog ponašanja pojedinih vlasnika ovih opasnih rasa pasa, ali i preduzimanja oštrijih sankcija prema njima.

Takođe, mislim da bi bilo dobro razmotriti inoviranje odgovarajuće regulative. Pravilnik koji sam citirao iz 2010. godine, čini mi se, trebalo bi revidirati i možda uvesti oštrije sankcije prema onima koji ih zaslužuju.

Molim ministarstva da me izveste o merama koje planiraju da preduzmu i koje će preduzeti u vezi sa ovim i sličnim slučajevima. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, pomaže bog svima.

Želeo bih da postavim nekoliko pitanja Vladi Republike Srbije, ali pre svega predsedniku Narodne skupštine. Zašto, ni posle dva meseca, još uvek nije zakazana nijedna sednica na aktuelnu temu?

Naša poslanička grupa Dveri uputila je do sada deset tema na razmatranje Skupštini. To su: bezbednosna i ekonomsko-socijalna situacija u Srbiji u vezi sa migrantskom krizom; međunarodni pritisci na državne organe Republike Srbije u vezi sa pregovorima i situacijom na Kosovu i Metohiji; nerešeni bezbednosni problemi u vezi sa agentima stranih obaveštajnih službi, atentatima na visoke državne službenike; ugroženost ekonomske, prehrambene i zdravstvene bezbednosti građana Srbije protivzakonitim uvozom i prometom genetski modifikovane hrane i semena; povlašćeni i dugoročni zakup oranica u Srbiji od strane Nemačke mesne industrije Tenis; odnosi Srbije i NATO-a; prodaja poljoprivrednog zemljišta stranim državljanima od 1. septembra 2017. godine; ukidanje privremene suspenzije obaveznog služenja vojnog roka; neprimenjivanje i ugrožavanje ćirilice kao zvaničnog pisma Republike Srbije; problem bele kuge, odnosno rast mortaliteta i emigracija radnosposobnog stanovništva iz Srbije.

Dakle, po Poslovniku je predsednik Narodne skupštine obavezan da makar jednom mesečno zakaže sednicu na aktuelnu temu. Mi je nemamo već tri meseca i to govori o tome kakav je odnos vladajuće većine prema ključnim temama ovog društva, koje ne smeju da dođu na dnevni red Skupštine.

Pitanje za ministra policije i predsednika Vlade Republike Srbije – kako je u Srbiji uhapšen Aleksandar Sindelić i da li je helikopterima MUP-a isporučen Crnoj Gori, po dogovoru Aleksandra Vučića i Mila Đukanovića, kako bi bio stavljen u funkciju montirane afere na crnogorskim izborima?

Juče smo dobili najavu crnogorskih vlasti da su raspisali međunarodnu Interpolovu crvenu poternicu za dvojicom državljana Rusije i trojicom državljana Srbije, između ostalog i Predragom Bogičevićem, predsednikom Ravnogorskog pokreta u Srbiji. Zanima nas da li će i dalje državljanima Srbije da budu isporučivani režimu Mila Đukanovića zbog političkih dogovora Aleksandra Vučića koji spasava posrnuli, propali režim Mila Đukanovića.

Isto se odnosi i na sudbinu pukovnika u penziji Radovana Aleksića, koji od 2. oktobra 2016. godine leži u crnogorskim zatvorima. Kao što vidimo, država Srbija ništa ne čini da zaštiti svoje državljane koji se još uvek nalaze po crnogorskim zatvorima.

Pitanje takođe za Aleksandra Vučića – da li će gradski funkcioneri Goran Vesić, Siniša Mali i drugi gradski činovnici koji su demonstrirali ispred suda 29. novembra 2016. godine u znak podrške ministru Stefanoviću za taj dan biti plaćeni, s obzirom na to da nisu bili na radnom mestu, a da im podrška ministru policije ispred suda nije u opisu radnog mesta?

Veoma važno pitanje za ministra prosvete i predsednika Vlade – da li je tačna informacija, a ja imam papir koji pokazuje da jeste, o kašnjenju priliva budžetskih sredstava za zarade zaposlenih na Univerzitetu u Novom Sadu za novembar 2016. godine?

Evo pročitacu vam kompletnu informaciju: Univerzitet u Novom Sadu obaveštava fakultete u svom sastavu da Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja ne raspolaže u ovom trenutku u svom budžetu sa dovoljno sredstava na poziciji „zarada zaposlenih za mesec novembar 2016. godine“, usled čega fakulteti Univerziteta u Novom Sadu neće dobiti sredstva za ovu namenu dinamikom koja je uobičajena.

Dakle, taj čuveni suficit u budžetu Vlade Republike Srbije pokazao se kao jedna velika laž i, evo, nema plata za zaposlene na Univerzitetu u Novom Sadu, u ovom trenutku.

Pitanje za Slavicu Đukić Dejanović – zašto jedino njeno Ministarstvo na sajtu Vlade nema navedenu oblast za koju je zadužena, niti bilo kakav kontakt, broj telefona, mejl adresu ili sajt, na kome bi se građani informisali šta ona uopšte radi?

I za kraj, veoma važno pitanje za predsednika Nacionalnog saveta za saradnju sa Haškim tribunalom Rasima Ljajića i premijera Aleksandra Vučića.

Naime, u toku je iznošenje završnih reči u postupku protiv generala Ratka Mladića pred Haškim tribunalom. Pošto je ovaj predmet izuzetno važan za nas, postavljamo pitanje – šta je država za ovih pet godina uradila da pomogne u pripremanju odbrane generala Mladića?

Drugo pitanje – da li je moguće da država Srbija nije uradila ništa kada je u pitanju izuzetno teško zdravstveno stanje generala Mladića i da su ga ostavili na milost i nemilost Haškom tribunalu? Činjenica je da Rusi u ovom trenutku pokušavaju da pomognu Mladiću, a da za njega ništa ne radi država Srbija.

PRESEDAVAJUĆI: Pet minuta, gospodine Obradoviću. Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Fatmir Hasani. Izvolite.

FATMIR HASANI: Hvala.

Uvaženi predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, postavljam pitanje Vladi i Ministarstvu finansija – zašto je budžet za obrazovanje uskraćen za 26,84 milijarde dinara, kada znamo da su najisplativije investicije u obrazovanje i nauku?

Bez povećanja broja prosvetnih inspektora i prosvetnih savetnika, a i kabinetne nastave, nemamo kvalitetnu nastavu i dobre uspehe u obrazovanju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Pitanje upućujem predsedniku Vlade.

Pre dva dana imali smo raspravu u Parlamentu o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu i razgovarali smo o nekim predlozima koje je Poslanički klub Demokratske stranke podneo u amandmanima. Ti amandmani se tiču, pre svega, učeničkog standarda i podsticaja razvoja najtalentovanijih đaka u Republici Srbiji.

Dobili smo načelnu saglasnost, u stvari saglasnost premijera da je to vrlo važna tema i da ćemo zajedno raditi na nalaženju tog rešenja. Međutim, jutros smo dobili informaciju da amandmani nisu prihvaćeni. Želim da postavim pitanje – šta je to što Vlada planira u narednoj godini u vezi sa ovim važnim pitanjima?

Mi smo, evo, i danas pred raspravu u pojedinostima o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu istakli da taj budžet predstavlja projekciju u odnosu na ostvarenje iz 2016. godine, ali da je on održiv jedino pod uslovom da imamo održivost života u Srbiji. Ta održivost će se obezbediti ukoliko investiramo u najmlađe. Mislim da je važno istaći upravo to šta smo mi želeli ovim predlozima amandmana – da smo svesni da je jutros puno roditelja u Srbiji poslalo decu u školu bez doručka.

Nažalost, velika je nepravda koja boli sve nas i mislim da je važno da tražimo načine na koje ćemo obezbediti svakom školskom detetu u Srbiji besplatni obrok. I to je moguće realizovati kroz ovakav naš predlog – od izdvajanja šest milijardi dinara za 850.000 dece. S tim da je to moguće uraditi i u skladu sa projektovanim budžetom, jer smo predložili da se skinu sredstva – a imali smo tu primedbu, da nema pozicije koju smo naveli sa koje se može skinuti. Mogu se skinuti sredstva sa subvencija javnim preduzećima. Čak smo istakli, prepoznajući važnost te teme, jer to nije pitanje sujete da li će se prihvatiti naš amandman, nego načina na koji će se rešiti ta važna tema – predložili smo da i Ministarstvo, i predsednik Vlade, i stručne službe nađu načina i predlože sopstveni amandman koji bi Skupština prihvatila.

Nadam se da se svi poslanici u ovoj sali slažu s potrebom da rešimo taj problem, i ovo je ta vrsta poziva predsedniku Vlade i svim resornim ministrima da nađu rešenje, ali i odgovore na ovo pitanje – šta je to što će biti politika Vlade u narednoj godini da bismo popravili standard svih učenika u srednjim i osnovnim školama u Srbiji?

Drugi amandman, koji je takođe naišao na odobravanje i slaganje sa njegovom suštinom, to je podsticaj najtalentovanije dece, dece koja nose ogroman potencijal. Jer tu smo želeli da napravimo jedan jedinstven pristup u kome ćemo podržati i sve one koji imaju manje sposobnosti, ali zaslužuju makar toliku pravdu da imaju osnovno za život, makar jedan obrok.

S druge strane, potrebno je investirati dovoljno za onu najtalentovaniju decu, koja kroz veća izdvajanja – dakle, predložili smo izdvajanja od dve milijarde više od predviđenih – mogu kroz Fond za inovativne delatnosti dobiti podršku i za ostvarenje svojih znanja i za podsticaj tih znanja.

Svesni smo i toga da zbog trenutne situacije u prosveti mnoga deca s ogromnim potencijalom ne budu prepoznata na pravi način, na pravi način selektovana i mislim da tu strašno gubimo kao društvo. Mislim da je vrlo važno podići taj nivo prepoznavanja svakog deteta, svakog njegovog potencijala i tražiti mogućnosti za ono što je bilo ključno u ovoj raspravi, a rekli smo da, s obzirom na veliki i rastući javni dug, deset milijardi više u odnosu na period od pre pet

godina, moramo da dižemo BDP, a to je jedino moguće kroz korišćenje potencijala svakog čoveka u Srbiji i, pre svega, investiranja u mlade.

Ono što je takođe bitno, naravno da nam sve to utiče i na atmosferu u društvu i smanjenje našeg potencijala i atmosfere i u političkom životu, česte diskvalifikacije svojih političkih protivnika, i svedoci smo da svakodnevno, i u ovoj sali ali i u javnosti Srbije, imamo govor koji nije dostojan ni ovog parlamenta ni ovog društva i mislim da zajedno moramo na tome da radimo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ljupka Mihajlovska.

LJUPKA MIHAJLOVSKA: Hvala.

Prvo pitanje upućujemo predsedniku Vlade Aleksandru Vučiću – zbog čega predsednik Vlade vređa poslanike opozicije i sve one koji iznose argumente i mišljenja suprotna njegovim kada god poseti Narodnu skupštinu?

Premijer je na sednici 5. decembra 2016. godine najgrublje vređao poslanike Dosta je bilo, kao i poslanike drugih opozicionih stranaka, a predsednica Skupštine ga nije opomenula, niti dozvolila ostalima da odgovore na uvrede.

Zahtevamo da nam predsednik Vlade odgovori na sledeća pitanja. Šta je hteo da kaže kada je izgovarao sledeće – uskoro vam stiže druga vrsta pomoći da vas oslobodi ovih teških dužnosti; to je nešto što se kupuje na trafici, ne znam gde se kupuje, nisam to probao u životu?

Da li predsednik Vlade misli da su argumenti reči „pričate gluposti“, „pričate besmislice“, „vi ste lažovi“? Zašto ponavlja neistine da su poslanici DJB bilo koga psovali, vređali ili pljuvali? I na kraju, zbog čega je predsednik Vlade vređao građane Čačka, Užica i Zlatibora ismevajući način na koji akcentuju reči kada govore?

Poslanici pokreta DJB nikoga ne vređaju, što se jasno vidi iz stenograma. Zbog čega premijer to radi i da li time pokušava da prikrije sopstvenu slabost, nervozu, nedostatak argumenata i znanja za vršenje važne funkcije koju obavlja?

Naredno pitanje je za gospodina Mladena Šarčevića, ministra prosvete. Zbog čega je došlo do kašnjenja priliva budžetskih sredstava za zarade zaposlenih na svim državnim univerzitetima u Srbiji za novembar 2016. godine? Univerziteti su dobili informaciju da Ministarstvo prosvete nema dovoljno sredstava za isplatu zarada za novembar. Rečeno im je i to da je neophodno da za ovu namenu obezbede nedostajuća sredstva iz tekuće budžetske rezerve budžeta Republike Srbije.

Da li znate da ste ovim doveli zaposlene u situaciju finansijskih prekršaja, jer zbog kašnjenja isplata nisu u mogućnosti da izmire obaveze plaćanja mesečnih troškova, a posebno oni koji svoje kreditne rate vezuju za datum isplate zarada?

Zbog čega je došlo do ove situacije i ko je za to odgovoran? Zahtevam odgovor.

Takođe pitanje za ministra prosvete, gospodina Šarčevića. U članu 8. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja definisano je da osoba koja obavlja obrazovnovaspitni rad mora da ima obrazovanje iz psiholoških, pedagoških i metodičkih disciplina stečeno na visokoškolskoj ustanovi, u toku studija ili nakon diplomiranja, od najmanje 30 bodova i šest bodova prakse u ustanovi.

Navedene discipline su i pre donošenja Zakona o osnovama sistema bile deo studijskih programa, jer se najveći broj studenata i opredeli da nakon studija radi u nastavi.

S tim u vezi, ove predmete pohađale su generacije koje su upisale studije školske 2006/07, 2007/08 i 2008/09 godine. Ipak, zbog sistematizacije bodova koju je fakultet sproveo u to vreme, ove generacije nemaju pravo da pristupe ispitu za licencu za rad u nastavi. Generacije koje su upisale studije nakon 2009. godine, iako slušaju i polažu iste predmete, imaju pravo da pristupe ispitu samo zbog drugačije usklađenog sistema bodovanja.

Primeru radi, Fakultet muzičke umetnosti je 18. februara 2016. godine poslao dopis pojedinim muzičkim školama da planira tokom letnjeg semestra školske 2015/16. da organizuje posebnu nastavu iz navedenih disciplina, uz obrazloženje da studenti spornih generacija nisu stekli odgovarajuće obrazovanje iz navedenih disciplina. Činjenica je da studenti jesu imali obrazovanje iz tih disciplina jednako kao i generacije pre i posle njih, ali da ih fakultet nije bodovao na isti način.

Zbog čega ovo nije rešeno tokom studija i zašto studenti nisu imali informaciju da će ponovo morati da polažu ove predmete? Zašto Ministarstvo nije blagovremeno reagovalo u korist tadašnjih studenata kada su upisivali master program i omogućili im da nadoknade bodove na master studijama? Zašto je Fakultet muzičke umetnosti pokrenuo ovo pitanje šest godina nakon završetka studija tzv. spornih generacija i sada studenti moraju da plate između 20 i 40 hiljada dinara za predmete koje su već slušali, i platili i položili? Ko je odgovoran za ovu neviđenu diskriminaciju tri generacije studenata?

Na kraju, pitanje za ministra zdravlja gospodina Lončara. Republički fond za zdravstveno osiguranje usvojio je novi Pravilnik o medicinskoj rehabilitaciji u stacionarnim i zdravstvenim ustanovama specijalizovanim za rehabilitaciju, koji je stupio na snagu 15. decembra 2016. godine. Ovaj pravilnik je, kao nijedan do sada, ograničio pravo na tzv. banjsko lečenje osoba sa invaliditetom. Ovaj pravilnik uskratio je banjsko lečenje osobama koje imaju mišićnu distrofiju.

Nadam se da ministar zna da je distrofija najčešće progresivna bolest i da je rehabilitacija ovih osoba zapravo njihov jedini lek. Novi pravilnik omogućava banjsko lečenje osobama koje imaju distrofiju o trošku Fonda svega jednom u tri godine.

Zbog čega osobe sa invaliditetom nemaju pravo na banjsko lečenje bar jednom godišnje kada dobro znate da fizikalna terapija u domovima zdravlja nije dovoljna, niti pruža adekvatne oblike rehabilitacije?

Ko se leči u srpskim banjama? Zahtevam odgovore: Koliko je osoba tokom 2016. godine podnelo zahtev za banjsko lečenje? Koliko je odobreno, a koliko odbijeno? Kakva je struktura bolesti osoba koje su dobile pravo na banjsko lečenje o trošku Fonda, dužina trajanja rehabilitacije i koliki su stvarni kapaciteti banjskih lečilišta? Kolika su sredstva izdvojena za ove namene u 2016. godini? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, imam jedno pitanje za dva ministra – za ministra unutrašnjih poslova i za ministra inostranih poslova.

Prošlo je već mnogo vremena, više od mesec dana, od kad je uhapšena grupa državljana Republike Srbije u Crnoj Gori pod lažnim optužbama za terorizam. Onda su trojici ostavili krivično delo terorizma, četvoro pustili, dok je trinaestoro dobilo prekvalifikaciju u kriminalno ili neprijateljsko udruživanje.

Očigledno je bilo, već u prvom momentu, da je to sve bila režija režima Mila Đukanovića, a sad imam dokaze, iste dokaze kojima raspolaže BIA. Bezbednosna informativna agencija je saslušala Milana Pavasovića zvanog Čaruga iz Novih Banovaca kad ga je uhapsila 19. oktobra 2016. godine i odvela u Novi Sad na ispitivanje. Sve što je rekao njima, rekao je i meni. Istog dana su ga pustili na slobodu, zapretivši mu da ne sme davati izjave medijima, niti se javno obraćati.

Pošto on ne sme davati izjave medijima, ja smem. Znam celu priču o tom slučaju. Izvršilac Mila Đukanovića bio je izvesni Mirko Velimirović iz Zubinog Potoka. Dobio je novac da okuplja srpske patriote iz različitih organizacija i da ih upućuje da budu na demonstracijama u Crnoj Gori. Niko od njih nije otišao sa oružjem i niko nije pomenuo oružje. Niko nikada nije pomenuo generala Dikića i niko nije pomenuo ovog Aleksandra Sinđelića, koji se naknadno pojavio kao navodni svedok-saradnik.

Dakle, ljudi su jednostavno navučeni da odu. Nisu svi koji su otišli na taj način, čiji je put finansirao Mirko Velimirović, uhapšeni. Neki su se vratili, neke nisu ni tražili. Odabrali su jednu grupu i sada na tome pokušavaju da režiraju proces.

Dikić se, izgleda, tamo zatekao slučajno, bivši komandant Žandarmerije, teško bolestan od raka pankreasa, da provede poslednje dane pored moštiju Svetog Vasilija Ostroškog u Ostroškom manastiru.

Sada, umesto da Ministarstvo spoljnih poslova i MUP učestvuju u raskrinkavanju ove mafijaške zamisli Mila Đukanovića, oni mu pomažu. Odjednom se iz Beograda u Podgoricu dovodi Aleksandar Sinđelić kao svedok-

saradnik, a nije ni bio uhapšen. Našli su ga ovde – e, sada ćeš ti lepo da odigraš ulogu svedoka-saradnika i da pričaš sve što treba.

Pokrenuta je istraga protiv dvojice Rusa. I to sam ispitivao, najviše dana sam na tome proveo. Ti Rusi uopšte ne postoje pod tim imenom i prezimenom. U Srbiji u relevantno vreme nije bilo Rusa. Ako slučajno u Rusiji postoje ljudi sa tim prezimenom, onda su to ljudi koji nemaju nikakve veze sa ovim slučajem i to se može lako dokazati.

Ne znam zašto ruska diplomatija još uvek ćuti i ne iznosi u javnost da su ovo lažna imena i lažne optužbe, ali moja dužnost je kao narodnog poslanika i srpskog patriote da sve ono što sam saznao saopštim Narodnoj skupštini i srpskoj javnosti, da postavim pitanje ovim ministrima, jer će oni snositi direktnu odgovornost za učešće u ovoj velikoj zaveri protiv srpskog naroda.

Ovo je zavera i protiv Srbije i protiv Rusije. Da je Rusija htela da ukloni Đukanovića, ima stotine metoda da ga oduva, da ga mrak proguta, a ne da kupe ovako ljude pred penzijom, ljude penzionere i starice da idu tamo da ga obaraju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi obaveštenje u skladu sa članom 287. Poslovnika? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Miodrag Linta.

MIODRAG LINTA: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, ja bih postavio dva pitanja Ministarstvu spoljnih poslova i dva pitanja ministarki Mihajlović i ministru Vulinu.

Što se tiče Ministarstva spoljnih poslova, pitanja će se odnositi na situaciju u Hrvatskoj.

Brojne situacije pokazuju da se u Hrvatskoj odvija otvoreni proces rehabilitacije ustaštva i ustaške ideologije, i da hrvatsko društvo nema snage da se suoči sa svojom zločinačkom prošlošću iz vremena Drugog svetskog rata i iz vremena devedesetih godina.

Značajan doprinos tom procesu daje, nažalost, hrvatska predsednica Kolinda Grabar Kitarović, jedan broj hrvatskih političara, ali i jedan broj javnih ličnosti, sportista, pripadnika katoličke hijerarhije, umetnika i drugih.

Naveo bih samo nekoliko primera šovinističkog i profašističkog ponašanja hrvatske predsednice. Kolinda Grabar Kitarović se nedavno, prilikom posete Kanadi, slikala sa ustaškom zastavom i nakon povratka dala šokantnu izjavu da ona u tome ne vidi ništa sporno. Zatim, hrvatska predsednica ide redovno u Blajburg na poklonjenje streljanim ustaškim zločincima i tamo polaže cveće na jednu spomen-ploču, na kojoj se nalazi ustaška šahovnica, a na toj ploči piše – u čast i slavu poginulim hrvatskim vojnicima.

Hrvatska predsednica je izjavila da obožava da sluša glavnu zvezdu na hrvatskoj estradi, proustaškog pevača Marka Perkovića Tomsona, koji peva o klanju Srba. Hrvatska predsednica nije osudila nedavno paljenje srpske zastave u

Glini, čime se otvoreno poziva na linč preostalih Srba u Hrvatskoj. Hrvatska predsednica kao vrhovni komandant hrvatskih oružanih snaga nije osudila misu koju je služio vojni vikar Treće gardijske brigade. Konačno, najnoviji događaj, činjenica da hrvatska predsednica nije osudila podizanje spomen-ploče sa ustaškim pozdravom u centru Jasenovca, čime je direktno uvredila stotine hiljada ubijenih Srba, Roma i Jevreja u zloglasnoj NDH.

Postavio bih prvo pitanje Ministarstvu spoljnih poslova – kada će naše ministarstvo uputiti najoštriji protest hrvatskoj strani, u kom će izneti sve ove činjenice i tražiti da Hrvatska započne proces suočavanja sa svojom prošlošću?

Takođe, drugo pitanje – kada će naše Ministarstvo spoljnih poslova poslati oštar protest predsedniku Evropske komisije, predsedniku Evropskog parlamenta, predsedavajućem Komitetu za spoljne poslove Evropskog parlamenta, šefu grupacije Evropske narodne partije, čija je članica i Hrvatska Demokratska zajednica, i zatražiti da institucije Evropske unije konačno pošalju jasnu poruku zvaničnom Zagrebu da je ovakvo ponašanje neprihvatljivo i da Hrvatska izaziva nemir, nestabilnost i širi mržnju u ovome regionu?

Postavio bih, takođe, dva pitanja Ministarstvu za rad, zapošljavanje, socijalna i boračka pitanja i Ministarstvu građevinarstva, odnosno gospođi Mihajlović i gospodinu Vulinu, vezano za problem 530 porodica korisnika SIR programa.

Naime, u Srbiji imamo oko 3.500 izbegličkih porodica koje su rešile svoje stambeno pitanje. Tri hiljade porodica je dobilo pravo da otkupi svoje stanove po Zakonu o izbeglicama, ali, nažalost, 530 porodica to pravo nije dobilo, a oni žive u sedam gradova. To su gradovi Niš, Čačak, Valjevo, Kragujevac, Kraljevo, Pančevo i opština Stara Pazova.

Mislim da se radi o jednoj velikoj nepravdi, da 530 izbegličkih porodica i jednim delom porodica domaćeg stanovništva nemaju pravo na otkup svojih stanova i čekaju da se ta nepravda ispravi punih osam godina. Postavljam pitanje gospođi Mihajlović i gospodinu Vulinu – kada će pripremiti predlog zaključka za Vladu po kom će se omogućiti da se na ovih 530 kartica primeni Zakon o izbeglicama i da te porodice konačno dobiju pravo otkupa i da znaju da žive u svojim stanovima? Na taj način bi bila ispravljena višegodišnja nepravda prema tim porodicama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: prof. dr Žarko Obradović i Nada Lazić.

Nastavljamo rad saglasno članu 157. stav 4. Poslovnika Narodne skupštine.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O BUDŽETU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2017. GODINU (u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da današnjoj sednici prisustvuju svi članovi Vlade Republike Srbije, a pored njih i Mirjana Čojbašić i Nenad Mijailović, državni sekretari u Ministarstvu finansija, i Mileša Marjanović, Vera Savatović, Ivan Prvulović, Olivera Ružić Poparić, Slavica Manojlović i Irena Injac, viši savetnici u Ministarstvu finansija.

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici: Dušan Pavlović, Boško Obradović, Srđan Nogo, Saša Radulović, Marko Đurišić, Goran Bogdanović, Zoran Živković, Goran Ćirić, Gordana Čomić, Radoslav Milojević, Miroslav Aleksić, dr Sanda Rašković Ivić, Vladimir Đurić, Nenad Božić, Zoran Krasić, Božidar Delić, Dejan Šulkić, Gorica Gajić, Milan Lapčević, Ljupka Mihajlovska, Marija Janjušević, Nataša Jovanović, Dubravko Bojić, Vjerica Radeta, Jovo Ostojić, Marina Ristić, Ljiljana Mihajlović, Milorad Mirčić, Sreto Perić, Aleksandra Belačić, mr Marko Milenković, Miljan Damjanović, Nikola Savić, Momčilo Mandić, Miroslava Stanković Đuričić, mr Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Maja Videnović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Tomislav Žigmanov, Nataša Vučković, Vesna Marjanović, prof. dr Milovan Bojić, Slaviša Ristić, Olena Papuga, Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Bajro Gegić, Nenad Milić, dr Žarko Korać, mr Ivan Kostić, dr Dragan Vesović, prof. dr Miladin Ševarlić, Vladimir Đukanović, Srbislav Filipović, Marko Parezanović, Krsto Janjušević, Nenad Konstantinović, Goran Ješić, Nada Lazić, mr Goran Čabradi, Zdravko Stanković, Nenad Čanak, Branka Stamenković, mr Jasmina Nikolić, Đorđe Vukadinović, Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond, Zoltan Pek, Aleksandra Čabraja, dr Ana Stevanović, Zoran Radojičić, Petar Jojić, Tomislav Ljubenović, Miloš Bošković, Vesna Nikolić Vukajlović i Nemanja Šarović, kao i Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 4. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naziv Glave I i član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatio amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, vreme je da sada objasnimo zbog čega je došlo do amandmana koji se odnosi na smanjenje planiranih sredstava koja se odnose na budžet Narodne skupštine.

Pre nego što krenem da obrazlažem celu proceduru kako je došlo do ovog amandmana, koji je, na kraju krajeva, Vlada usvojila, treba reći da je nalogodavac za realizaciju budžeta generalni sekretar Narodne skupštine Republike Srbije. Generalni sekretar, po funkciji, sa svojom službom radi predlog budžeta za sledeću godinu. Naravno da niko od poslanika ne ulazi u te predloge i, jednostavno, podržava se ono što generalni sekretar daje na Administrativni odbor kao svoj predlog.

Po tom predlogu, u najboljoj nameri, generalni sekretar želeo je da određene stavke poveća za 500 miliona u odnosu na prošlu godinu, a to bi se odnosilo na rekonstrukciju objekata Narodne skupštine. S obzirom na to da smo u saradnji sa Nemačkom razvojnom agencijom GIZ prošle godine dobili energetske pasoše, i ne samo za ovu nego i za zgrade Palate Srbija i Predsedništva Srbije, i u nameri da se uvedu neke nove investicije kada je u pitanju oprema i ono što se odnosi na edukaciju zaposlenih, i takav predlog je Vlada usvojila.

Ali sve institucije i sva ministarstva, u cilju štednje, revidirali su svoje predloge i smanjili zahteve. Mislim da je tu bila, možda, neinformisanost da postoje neki drugi izvori finansiranja kada su u pitanju investicije u rekonstrukciju javnih zgrada, koje postoje sada kroz određene linije KfW nemačke banke, koja praktično ima otvorene projekte za rekonstrukciju javnih zgrada. Onda se zajedničkim sumiranjem rezultata, i sa generalnim sekretarom, došlo do toga da bismo na Odboru za finansije mogli da predložimo, kroz amandman Odbora, određenu uštedu od 400 miliona, a da opet bude za 100 miliona veći predlog nego prošle godine.

Takav amandman predložila sam kao predsednik Odbora, skupštinska većina je usvojila i ovim, suštinski, mi nalazimo određena rešenja u samom budžetu kojima možemo mnogo da uštedimo, ali i mnogo toga da realizujemo.

I, ono što smo videli da je nelogičnost, to je da zaposleni u Skupštini Srbije treba da imaju određene sertifikate po pitanju zakonskih predloga, a suštinski, službe koje ovde pomažu donošenje zakona mnogo bolje znaju nego određene institucije koje se bave edukacijom i izdavanjem tih sertifikata. Skupština kao i druge institucije zadužena je da plaća te licence. Smatrali smo za potrebno da, i u tom delu, te određene licence budu manje finansirane nego pre.

Znači, izvršene su određene štednje u odnosu na nameru da se investira mnogo više u zgradu i opremu, s tim da je budžet u svakom slučaju

manji nego što je projektovan 2012. godine. Prema tome, članovi Odbora kojima je ovo predloženo prihvatili su amandman, ministar Vujović je prihvatio ovaj amandman – ne mešajući se praktično u predloge narodnih poslanika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Samo jedno pitanje, kolegice Tomić. Ovo je od vremena ovlašćenog predstavnika Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja, kao izvestilac?

(Aleksandra Tomić: Da.)

Hvala.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, na ovom amandmanu možemo da vidimo sve licemerje Vlade Republike Srbije na čelu sa Aleksandrom Vučićem.

Šta zapravo stoji iza ovog amandmana, koji je predložio Odbor za finansije? Stoji priča o uštedama Narodne skupštine Republike Srbije, dok za to vreme Vlada Republike Srbije povećava svoj budžet za 1. 600.000.000 dinara.

Dakle, Odbor za finansije, vladajuća većina na čelu sa SNS, otima iz budžeta Narodne skupštine 400 miliona dinara, između ostalog i za nagrade zaposlenima, i i dalje ponižava Narodnu skupštinu, a sebi Vlada Republike Srbije dodeljuje dodatnih 1.600.000.0000 dinara.

Zašto je ovo dodatno veliki skandal? Iz vrlo jednostavnog razloga, što je ovaj budžet Narodne skupštine morao biti tema dnevnog reda Administrativnog odbora. Na Administrativnom odboru Aleksandar Martinović, šef poslaničke grupe naprednjaka, kao predsednik Administrativnog odbora nije ni otvorio raspravu na ovu temu, zabranio je reč svim poslanicima opozicije i čak, što je poseban skandal, nije dao reč ni generalnom sekretaru da obrazloži predlog skupštinskog budžeta.

Na kraju svega toga Odbor za finansije, iza koga stoji Aleksandar Vučić, jer on stoji iza svega što vi radite, smanjuje budžet Narodne skupštine Republike Srbije za 400 miliona dinara, a povećava budžet Vlade Republike Srbije za milijardu i 600 miliona dinara.

To su uštede u gledanju SNS-a. Ponizi Narodnu skupštinu, a daj više para Vladi Republike Srbije. Što niste ukinuli državne agencije, što ste obećali u predizbornim obraćanjima, što niste otpustili vaše partijske parazite koje ste zaposlili u državnu administraciju, nego uzimate od Narodne skupštine Republike Srbije i dajete Vladi Republike Srbije? E, to je skandal koji stoji iza ovog amandmana.

Najveći skandal je što time direktno udarate na ove sjajne ljude koji rade u stručnim službama Narodne skupštine, smanjujete sa pozicija njihovih nagrada i na svaki način zapravo ponižavate Narodnu skupštinu. Sramota je kakve plate imaju zaposleni u Narodnoj skupštini, sramota je kako se odnosite prema zaposlenima u Narodnoj skupštini i kako ih ne uvažavate. Na kraju još uzimate 400 miliona dinara iz budžeta Narodne skupštine.

Zašto sve to radite, to ću na kraju da otkrijem. Radite to da bi sva politička moć bila prebačena u Vladu Republike Srbije i u ruke jednog čoveka, Aleksandra Vučića, a da bi Narodna skupština kao najvažnija državna institucija bila ponižena, bila urušena, bila ismejana i na svaki drugi način ovde dalje derogirana.

Ovde se postavlja ključno pitanje – da li je Vlada Republike Srbije izabrala nas narodne poslanike ili smo mi u Narodnoj skupštini Republike Srbije ti koji biraju Vladu i koji kontrolišu Vladu? Dakle, neće Vlada vladati Narodnom skupštinom, to je ono na šta želimo da vam ukažemo. Zato smo protiv ovog vašeg amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodna poslanica Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Vlada ne vlada Skupštinom, ali biste vi da vladate Vladom, gospodine Obradoviću, znate.

Nije niko uzeo 400 miliona, nego je predložio 500 miliona veći budžet. Traženo je više za određene investicije. Ostavljeno je 100 miliona više, a 400 miliona će se iz drugih vidova finansirati u rekonstrukciju zgrada, opremu i edukaciju zaposlenih.

Prema tome, vaša opsednutost gospodinom Vučićem prelazi već u patologiju. Hvala.

(Boško Obradović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Na osnovu čega?

(Boško Obradović: Za opsednutost.)

Da ste opsednuti Aleksandrom Vučićem?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, hvala na mogućnosti da odgovorim na ovu zaista nepotrebnu vrstu diskvalifikacije. Niko ovde nije opsednut Aleksandrom Vučićem, nego je Aleksandar Vučić opsednut time da nema opoziciju. On bi najviše voleo da opozicije u Narodnoj skupštini nema. On čak hoće i vanredne parlamentarne izbore da bi izbacio opoziciju iz Skupštine.

Dakle, ko je kime opsednut, o tome možemo da raspravljamo, ali to nije tema. Tema je zašto pljačkate budžet Narodne skupštine, zašto uzimate od zaposlenih u Narodnoj skupštini, zašto ne nagrađujete zaposlene u stručnim službama koji dobro rade svoj posao, nego te pare prebacujete Vladi Republike Srbije.

Gospodine ministre, ni vi niste odgovorili na moje pitanje koje vam postavljam četiri dana ovde. Otkud milijardu i 600 miliona dinara više koje izdvajate za Vladu Republike Srbije? Gde su vam uštede u Vladi Republike Srbije? Što niste ukinuli nepotrebne agencije, nego smo mi sada opsednuti Aleksandrom Vučićem?

Ne, mi kažemo da Aleksandar Vučić krši svoja predizborna obećanja. Rekao je ukinuće nepotrebne agencije; niste ukinuli nijednu. Rekao je

neće smanjiti penzije; smanjili ste penzije. Rekao je uhapsiće kriminalce; nema nijednog u zatvoru na osnovu pravosnažne presude.

Dakle, Aleksandar Vučić laže, daje lažna predizborna obećanja, i to je istina. A posao opozicije je da kritikuje vlast. Nećete nas učutkati ma koliko nam dobacivali. Ma koliko pokušavali da učutkate glas opozicije u Narodnoj skupštini, to nećete uspeti. Naša je obaveza, građani su nas birali zbog toga, da vas kritikujemo, a vi morate da se naučite demokratiji. Demokratija znači – vi ste vlast, mi smo opozicija. Vi nešto radite, mi to pratimo i kritikujemo. I kažem vam prostu stvar – vratite pare Narodnoj skupštini i uštedite u Vladi Republike Srbije kojoj ste dali milijardu i 600 miliona.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović. Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, prethodni govornik je, kada je ovde bio predsednik Vlade, spominjao, između ostalog, i reč srpstvo.

Ima jedna knjiga Jovana Dučića „Verujem u Boga i u srpstvo“. Jovan Dučić je u toj knjizi, između ostalog, opisao kako su se ponašali hrvatski poslanici u Skupštini Kraljevine Jugoslavije. Oni su mislili da se nalaze i dalje u austrijskom ili mađarskom parlamentu, a tamo su imali običaj da, pošto se nalaze u tuđinskoj državi, viču, galame, udaraju u klupe i na svaki mogući način onemogućavaju rad sednice. Onda su taj mentalitet preneli i u Skupštinu Kraljevine Jugoslavije, ne shvatajući da je Jugoslavija i njihova država.

Na isti način se danas ponašaju i pojedini poslanici udružene opozicije, koji ne shvataju da je Srbija, između ostalog, i njihova država i da nema potrebe da se ponašaju na krajnje necivilizovan način.

Što se tiče sednice Administrativnog odbora, svi ti iz te tzv. udružene opozicije ponašali su se onako kako je opisao Jovan Dučić – vikali, pretili, psovali, unosili se u lice, bukvalno tražili fizički incident. Njima nije trebala rasprava o skupštinskom budžetu, niti je njih skupštinski budžet interesovao, niti je njih interesovala bilo koja tačka dnevnog reda. Njih je interesovalo da naprave problem meni kao predsedniku Administrativnog odbora, da naprave incident i da kažu kako Narodna skupština ne može normalno da funkcioniše, a da odgovornost za to ima SNS, najveća parlamentarna stranka.

Što se tiče skupštinskog budžeta, skupštinski budžet je pripreman minuciozno, detaljno, u stalnim konsultacijama sa Ministarstvom finansija. Predlog skupštinskog budžeta, koji je razmatran na sednici Administrativnog odbora, urađen je u limitima koje nam je dalo Ministarstvo finansija. Nakon toga gospođa Maja Gojković, gospođa Svetislava Bulajić, gospođa Aleksandra Tomić kao predsednik Odbora za finansije i ja seli smo i dogovorili da možemo dodatno da smanjimo skupštinski budžet za 400 miliona dinara, a da ne dovedemo u pitanje normalan rad Narodne skupštine.

Šta smo predvideli za tih 400 miliona dinara? Da bi građani Srbije znali. Kada je, između ostalog, 5. oktobra 2000. godine paljena zgrada Narodne

skupštine, ona je nakon toga jednim delom renovirana, ali još uvek postoje podrumске prostorije ovde, u ovoj zgradi u kojoj mi održavamo sednice, koje nisu renovirane, koje su spaljene i dalje neupotrebljive.

Konferencijski sistem koji ovde imamo i koristimo – vi se sećate te afere koju je vodio jedan poslanik iz stranke bivšeg režima. On je napravio ovaj konferencijski sistem koji imamo. Ko je tu koliko para uzeo, ko se s kim, što bi rekao narod, utalio, ja o tome uopšte neću da govorim. Činjenica je da konferencijski sistem ovde, u sali Narodne skupštine, ne funkcioniše na najbolji mogući način. Ali mi smo rekli, budući da država štedi, sve ono što je najneophodnije i što će omogućiti i dalje normalan rad Narodne skupštine, to da uđe u skupštinski budžet.

Odbor za finansije predložio je amandman da se budžet Narodne skupštine smanji za dodatnih 400 miliona dinara. To će omogućiti poslanicima koji su na platnom spisku Narodne skupštine da primaju plate, zaposlenima u Narodnoj skupštini da primaju plate, da mogu sednice normalno da se odvijaju i da ne bude nikakvih problema u funkcionisanju Parlamenta.

Da li bi bilo bolje da nam je ostalo tih 400 miliona dinara pa da završimo renoviranje i onih delova zgrade koji nisu renovirani? Pa bilo bi bolje, imajući u vidu činjenicu da je Dom Narodne skupštine od 1984. godine spomenik kulture od nacionalnog značaja. Planirano je bilo da se izvedu i određeni arhitektonski, odnosno građevinski radovi, koji nisu nimalo jednostavni i koji mnogo koštaju. I toga smo se odrekli. Ali sve to ne dovodi u pitanje normalan rad Narodne skupštine.

Ja uopšte ne razumem gospodina Boška Obradovića, zašto je toliko zabrinut za budžet Narodne skupštine.

Gospodine Obradoviću, sve dok ste narodni poslanik, vi ćete imati redovnu platu, vaša plata neće biti manja. Imaćete sve moguće privilegije koje imaju i drugi narodni poslanici i nemojte da se brinete oko toga da će vam biti umanjena plata ili da će vam plata biti ukinuta. To što je skupštinski budžet smanjen za 400 miliona dinara ni na koji način neće ugroziti funkcionisanje narodnih poslanika, niti će ugroziti funkcionisanje službe Narodne skupštine, koja pomaže svima nama da bismo se što kvalitetnije pripremili za rad Narodne skupštine.

I evo, time da završim, pošto je o tome bilo mnogo reči. Što se tiče sednice Administrativnog odbora na kojoj se traži moja smena, pre neki dan je udružena opozicija Srbije održala zajedničku konferenciju za novinare i ponovo izrekla niz neistina o tome kako ja, navodno, neću da zakažem sednicu Administrativnog odbora. Hoću, i nije mi nikakav problem. Odmah ću je zakazati, u roku od 10 minuta, samo tražim, po članu 71. Poslovnika, da zahtev za sazivanje sednice potpišu šest članova Odbora.

Zato što zamenik člana Odbora zamenjuje člana samo na sednici, ne u njegovim drugim aktivnostima. Ako mi pronađete član Poslovnika u kom

piše da zamenik člana zamenjuje člana u svim njegovim pravima i obavezama, ja vas samo molim da mi kažete koji je to član Poslovnika.

I da prestanete više sa tim licemerjem. Kada se pozivate na Poslovnik, onda je kriv onaj koji vam ne da reč po Poslovniku. Kada nemate neko pravo po Poslovniku, onda ne valja Poslovnik. Znači, ili tražite da se primenjuje Poslovnik, ili tražite da se Poslovnik ne primenjuje.

(Predsedavajući: Kolega Martinoviću, vratite se na temu.)

Kada mi date šest potpisa članova Odbora, SNS će vam omogućiti kvorum, jer vi sami nemate kvorum. Dakle, mi ćemo vam omogućiti kvorum pet sati, deset sati, 15 sati. Pričajte o predsedniku Administrativnog odbora, tj. o meni, sa kvorumom koji će vam dati SNS, slobodno pričajte sve najgore, nemam nikakav problem sa tim, samo tražim da se primenjuje Poslovnik, ništa drugo.

(Boško Obradović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima po amandmanu narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

(Boško Obradović: Replika. Prozivao me po imenu.)

(Saša Radulović: Replika.)

Da li mogu ja da govorim ili ja ne smem nikada da govorim? Pretpostavljam da sam poslanik kao i ovi koji su malo bučniji, i viču i glasniji su itd.

Dakle, sve što je rekao poslanik Aleksandar Martinović, apsolutno mogu da stanem iza toga i ne treba da ponavljam njegove reči.

Očigledno je govornik koji je pokušao da obrazlaže svoj amandman ne govoreći uopšte o svom amandmanu – ali to je opet pitanje pripreme i znanja uopšte o Predlogu zakona o budžetu – želeo, u stvari, ponovo da govori i o premijeru Aleksandru Vučiću i onome što je njemu najdraže, ne razlikujući uopšte generalnu debatu i debatu po amandmanima.

Dakle, želim da kažem, zbog javnosti, ne zbog govornika koji je maliciozan i koga uopšte i ne interesuje istina, da funkcionisanje Parlamenta Republike Srbije smanjenjem stavki koje smo nas nekoliko seli i uradili i pridružili se merama uštede čitave Vlade Republike Srbije, apsolutno ničim nije ugroženo. A mi smo ti koji podržavamo Vladu i zašto se ne bismo uopšte pridružili merama štednje, nije mi jasno.

Imaćemo sednice, poslanici koji su ovde zaposleni dobiće platu, tako će dobiti i poslanici koji se bune svoju platu, dobiće svoje paušale, moći će da putuju, zaposleni će dobijati plate i sistem će ovde savršeno funkcionisati. Tako da ne treba niko od 250 poslanika da bude zabrinut za to.

Postoji i jedan razlog zašto smo išli na smanjenje ovog budžeta i to sam inicirala lično kao predsednik Parlamenta.

Ono što mene brine je vrlo ružno pisanje posle održane sednice Administrativnog odbora. Ne u toku sednice, neću da zalazim uopšte u to, niti da budem arbitar da li je bilo dobro ili nije bilo dobro, tu je javnost i tu su poslanici

da kažu svoje, nego šta su pisali pojedini mediji o tome na šta se troši novac u Parlamentu. I onda pojedini poslanici, koji su danas bog zna kako zabrinuti za funkcionisanje Parlamenta, nisu stali u odbranu dostojanstva Parlamenta, nisu održali konferenciju za štampu, nisu meni postavili pitanje kao predsedniku tog parlamenta – što ne reagujete kada se piše o Parlamentu na vrlo maliciozan način?

Ne piše se da mi idemo na službena putovanja da bismo se bavili parlamentarnom diplomatijom, da bismo jačali bilateralne odnose sa nekim državama, nego se većito piše da poslanici idu negde da bi se bahatili, da bi se provodili. Niko ne kaže da su naše plate najmanje plate u čitavoj Evropi, i da se to pohvali, da 10 godina ovde nisu povećavane plate poslanika. Niste to nikada rekli – zato što ste maliciozni, zato što nećete da govorite i da branite Parlament svaki put kada treba. Što se ne javljate, što ne držite konferencije za štampu onda kada se o Parlamentu piše na najnižem mogućem nivou?

(Vojislav Šešelj: Majo, čim podigneš plate, ja ću se javiti.)

Ne, neću podići plate sigurno. Ja ne podižem plate, niti je to potrebno u ovom vremenu kada ljudi jedva sastavljaju kraj s krajem u ovoj državi. Naše plate su sasvim dovoljne. Ja govorim o nečemu drugom, o lažnoj zabrinutosti za dostojanstvo ovog parlamenta, o lažnoj zabrinutosti da li će ovaj parlament funkcionisati, da li može da funkcioniše kada smo se odrekli 400 miliona dinara.

Jesmo, odrekli smo se. Sistem je vrlo loš ovde, ali mi možemo da radimo iako malo sačekamo kad pritiskamo dugmeta; da li će se javiti šest poslanika u jednom momentu ili će se javiti pet poslanika u jednom momentu, mi možemo da radimo i tako.

Lažna zabrinutost. Niko od vas nije prošetao ovim parlamentom da vidi na šta on liči i koliko je izgorelih prostorija posle 5. oktobra i dalje ovde ostalo, kako imamo problem sa strujom. Niko! Kada smo obeležavali 80 godina postojanja ove zgrade, bilo je 20 poslanika na tome – da se upoznaju, da pogledaju onu brošuru u kojoj se vidi koliko je slika nestalo iz ovog parlamenta, gde nam je novac da pokrenemo jednu veliku akciju da se pronađe 100 ukradenih slika od 5. oktobra. (Aplauz.) Pa gde ste onda bili? Pa oko 50 značajnih vajarskih skulptura. Pa da vidite na šta liči onaj kabinet u kom ja sada radim, kako je spaljen. Ma baš vas briga gde radite, u kakvom istorijskom zdanju ste.

Dostojanstvo Parlamenta. Dostojanstvo Parlamenta neće biti ugroženo sa 400 miliona manje. Dostojanstvo Parlamenta ugroženo je maliciožnošću, nereagovanjem kada pišu o nama da li treba Parlament da ima veće ili ne treba da ima veće; da nas pokazuju kao nekoga ko rasipa narodne pare zato što odemo na 24 sata negde da predstavljamo državu i odmah se vratimo. Reagujte onda. Onda ću vas i kao poslanica vladajuće stranke, SNS, poštovati kao kolege, ne kao predsednik. Onda ću videti da ste zaista zabrinuti za funkcionisanje Parlamenta, a ne da li smo mi odlučili da štedimo. Zato što vas ta činjenica očigledno boli, da može da se štedi na svakom mestu.

I da, naravno, sve radimo dogovarajući se s predsednikom naše stranke, Srpske napredne stranke, a on se zove Aleksandar Vučić. To je naš izbor i ne vidim kakav vi problem imate što mi imamo našeg predsednika. Dok god se u istoriji višestranačkog sistema poštovao predsednik koga su izabrali ljudi, članovi jedne stranke, na kongresu, taj je bio predsednik države, vlade, čega god hoćete. Imamo kolege ovde prekoputa; kada su prestali da poštuju svog predsednika, kad su u izbornoj kampanji otišli na fudbalske utakmice i nisu učestvovali u kampanji, on je izgubio. To se nama neće desiti.

Jeste, zajedno smo seli i uštedeli smo 400 miliona. I građanima Srbije će biti bolje zato što će tih 400 miliona otići u neke druge svrhe kada to bude trebalo. To se zove budžetska rezerva, da vam objasnim. Tako da ovaj amandman moramo da odbijemo. Obrazloženje je potpuno neadekvatno. Ništa nismo čuli, osim bavljenja ne politikom, ne suštinom, nego politikanstvom. To je odlika predlagača amandmana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, gospodine potpredsedniče.

Kao što vam je poznato, član 107. Poslovnika zabranjuje govornicima da vređaju druge poslanike. Ja sam izuzetno uvređena time što predsednica Skupštine narodne poslanike naziva malicioznim ...

PRESEDAVAJUĆI: Izvinite, gospođice Jerkov, vratiću vam vreme ako treba. Nije vam govorio predsednik Narodne skupštine, u ovom trenutku vam se obratio kolega narodni poslanik. To morate da znate.

Zatražite ponovo reč.

ALEKSANDRA JERKOV: U pravu ste. Nije mi se obratio kolega narodni poslanik, nego koleginica narodna poslanica Maja Gojković i izuzetno sam uvređena, kao koleginica narodna poslanica, njenim izlaganjem i njenim ocenama da su ovde neki poslanici maliciozni zato što na sednici..., ili ne znam kada zamišlja da je trebalo da govorimo o skupštinskom budžetu osim sada ovde, zbog toga što na sednici Administrativnog odbora, na kojoj je trebalo da o tome razgovaramo, nismo imali prilike to da učinimo zbog očigledne namere SNS-a da prikrije ono što se dešavalo prethodnih dana u Narodnoj skupštini i zbog očigledne namere SNS-a da između pristojne Srbije i dostojanstva Narodne skupštine, s jedne strane, i kolege narodnog poslanika Marijana Rističevića izabere kolegu narodnog poslanika Marijana Rističevića, zbog čega je uostalom i naš šef poslaničke grupe, kao i drugi poslanici, isključen sa sednice. Tako da nije bilo prilike da govorimo o budžetu Narodne skupštine tamo gde je trebalo govoriti ... (Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Ne razumem, već ste ušli u repliku, koleginice Jerkov, ali da vam odgovorim. Koleginica ...

(Vojislav Šešelj: Po Poslovniku, član 107.)

Član 107. je sad maločas bio.

(Vojislav Šešelj: Pa šta? Nisam ja izneo po članu 107, a razlikuje se apsolutno od prethodne povrede.)

Prekršiću Poslovnik.

(Vojislav Šešelj: Javljam se po povredi koja se razlikuje od svih dosada.)

Sačekajte samo da odgovorim kolegici Jerkov.

Koleginica Maja Gojković iznela je svoj stav, a što se tiče dostojanstva Parlamenta i toga da li je ono narušeno, problem je u tome što među narodnim poslanicima ne postoji konsenzus kada neko van ove sale počinje da omalovažava i vređa rad narodnih poslanika i rad Narodne skupštine. To je često ostavljeno samo predsedniku Narodne skupštine da se o tome stara i nema solidarnost svojih kolega iz opozicije.

Po Poslovniku reč ima Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Gospodo, narodni poslanik Aleksandar Martinović povredio je dostojanstvo Narodne skupštine, član 107, tvrdeći da je ovde formirana nekakva udružena opozicija.

Ovde nema nikakve udružene opozicije u kojoj bi učestvovala SRS, a vi ste u koaliciji sa SPO Vuka Draškovića, sa Novom Srbijom Velimira Ilića i vi ste Vuku Draškoviću i Velimiru Iliću uveli narodne poslanike u Narodnu skupštinu, iako ih je odavno srpski narod odbacio na đubrište istorije.

Ja tražim da intervenišete svaki put, ovde nikakva udružena opozicija ne postoji. Postoji samo revolt zbog kršenja Poslovnika i onemogućavanja narodnih poslanika da govore na sednici Administrativnog odbora. Nijedan nije mogao da govori, čak ni poslanici režima nisu mogli da govore.

(Aleksandar Martinović: A ti si bio pa znaš?)

Upozorite ovog klempu da mi se ne obraća na ovaj način.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Šešelj, em što ste reklamirali član Poslovnika koji je bio već predmet reklamacije ...

(Vojislav Šešelj: Pa nije ovo bilo predmet reklamacije.)

Sačekajte samo malo. Po članu 103. to je trebalo da uradite odmah posle izlaganja gospodina Martinovića. U međuvremenu je govorila koleginica Gojković, pa je govorila koleginica...

(Vojislav Šešelj: Javlja sam se sve vreme, ali ona je istrčala ispred mene, nisam hteo da je prekidam.)

Dobro.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate pravo na repliku.

Narodni poslanik Saša Radulović, po amandmanu.

SAŠA RADULOVIĆ: Replika. Ne po amandmanu. Član 104.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

SAŠA RADULOVIĆ: Imam pravo, pomenuta je sva opozicija više puta, i od strane poslanika Martinovića i od strane poslanice Gojković ... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, to smo završili.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika. Imam pravo na povredu Poslovnika.)

Dao bih vam reč po Poslovniku da imate elektronsku prijavu. Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Prvo, ne prijavljuje se u elektronski sistem povreda Poslovnika – to, predsedavajući, valjda znate – nego time što podižemo Poslovnik; moram da vas kritikujem.

Drugo, kritikujem zaista vas, vi ne primenjujete Poslovnik, član 27. Ili ste predsedavajući ili niste. Ili ćete dozvoliti poslanicima opozicije da vode sednicu ili bilo kome ovde od nas ili ćete primenjivati strogo Poslovnik.

Znači, kada se govori o povredama Poslovnika, mora se govoriti striktno gde predsedavajući može samo da povredi Poslovnik i suštinu nekog člana. Znači, vi ste ozbiljno prekršili Poslovnik. Neću tražiti da se glasa o tome, ali ne možete da dozvolite poslanicima da pričaju sada o nečemu što je bilo pre deset dana. Ili budite pravi predsedavajući ili nemojte da vodite sednicu. Potpuno je svejedno, ima nas dovoljno, tu smo i potpredsednik i ja.

(Vojislav Šešelji: Ko je govorio, Majo, o onome što je bilo pre deset dana?)

Ja često stanem ispred poslanika kada su ugroženi i kada je to manjina, jer hoću da ih branim. Ali ovoga puta su poslanici koji hoće da govore o budžetu u manjini, a mnogo su glasniji oni koji neće da govore. Molim vas da uspostavite red i da primenjujete mere. Kad god se neko javi za povredu Poslovnika a ne govori o tome, po članu 27. vi ste dužni da primenjujete mere i da im oduzimate po dve minute. To boli, ali jedino onda će da govore o budžetu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Gojković.

Po Poslovniku?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, povređen je član 106. Poslovnika o radu Narodne skupštine, koji kaže – niko ne može da prekida govornika, niti da ga opominje, niti da dobacuje, odnosno ometa govornika na drugi način, kao i na svaki drugi postupak koji ugrožava slobodu govora. I vi ste bili dužni, gospodine Arsiću, da opomenete Aleksandra Martinovića koji je konstantno dobacivao prof. dr Vojislavu Šešelju. Vi ste to čuli, to je bilo očigledno.

I to upravo pokazuje taj najveći problem u Narodnoj skupštini, a to su dvostruki aršini koji se primenjuju. To je činjenica, da vi čak ni ovaj ovako nakaradni Poslovnik niste u stanju da tumačite adekvatno, niti ste u stanju da ga tumačite na isti način prema svima.

Mi smo maločas čuli od predsednika Narodne skupštine kako samo predsedavajući može da povredi Poslovnik. Ja veću besmislicu odavno nisam čuo. Ako je tako, zašto onda narodnim poslanicima izričite opomene? Kad neko nešto uradi, vi lepo uzmete pa izričite predsedavajućem.

Problem je u tome što vi ne možete da radite šta želite. Sad kada je trebalo da mi date reč, vi ste resetovali sistem jer sam ja bio prijavljen pre Maje Gojković i dali ste reč njoj, jeste, i bio sam prinuđen ponovo da se prijavim.

Dakle, čemu sistem, ako vi možete po potrebi da ga resetujete i da date reč kome želite, da kažete – prijavite se ponovo? Onda napravite sistem koji će biti adekvatan, da se vidi da li smo se javili za reč ili da ukažemo na povredu Poslovnika, a ne da nas terate da mašemo ovim Poslovnikom, jer inače kažete – nismo znali zašto se javljate. A onda pravite od nas neznalice jer navodno nismo u sistemu, nego smo mahali Poslovnikom.

PRESEDAVAJUĆI: Dva minuta, gospodine Šaroviću.

Gospodine Šaroviću, ako ste tražili da reagujem i da izreknem gospodinu Martinoviću opomenu, budite sigurni da ću to sledeći put da uradim, ali ću...

(Nemanja Šarović: Nisam to tražio, ne.)

Rekli ste: „da ga opomenete“. Ali ću i svaki put kad vi to budete uradili to isto da uradim, a znate i sami da ste vi tu mnogo aktivniji nego kolega Martinović.

Nastavljamo rad po amandmanima.

Povreda Poslovnika, Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Poštovani predsedavajući, član 104. stav 1. Znači, ukoliko se direktno pomene ime i prezime poslanika ili njegova funkcija, pri tom pogrešno se protumači njegovo izlaganje ...

Ja se izvinjavam, možete li da obezbedite red?

Član 104. stav 1, koji jasno reguliše kada poslanik ima pravo na repliku. Gospodin Martinović je direktno pomenuo gospodina Boška Obradovića i pogrešno protumačio njegovo izlaganje. Naša koleginica narodni poslanik Maja Gojković takođe je, direktno se obraćajući Bošku Obradoviću, ne pominjući njegovo ime ali pominjući njegovo izlaganje, pogrešno protumačila njegovo izlaganje. Član 104. u tom slučaju daje narodnom poslaniku, u ovom slučaju mome kolegi gospodinu Bošku Obradoviću, pravo da replicira i gospodinu Martinoviću i gospođi Gojković.

Mislim da zaista nema potrebe da se podižu tenzije. Rasprava je išla sasvim normalnim tokom. Znači, oni su, ljudi, izneli svoju argumentaciju, pogrešno su protumačili izlaganje narodnog poslanika Boška Obradovića, direktno su pominjali ime narodnog poslanika Boška Obradovića. Ne vidim ništa sporno da čovek dobije po Poslovniku ono što mu pripada.

Znači, član 104. Molim vas, hajde da ne kršimo Poslovnik, hajde da normalno vodimo diskusiju. Zaista ne vidim zašto bi se podizale tenzije, rasprava ide normalnim tokom i ne vidim potrebu za tim.

PRESEDAVAJUĆI: Neki poslanici su zamislili da je dovoljno da nekome kažete ime i prezime i da dobije pravo na repliku. Pa, nije tako.

(Srđan Nogo: Tako piše u Poslovníku.)

E, vidite, o tome da li je neko pogrešno protumačen ili ne odlučuje predsedavajući, a ne vi. Zato vas molim da me pustite da nastavim da vodim sednicu.

Po amandmanu, narodni poslanik Goran Kovačević.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, da se vratimo na amandman. Ovaj amandman je u stvari amandman Odbora za finansije i budžet. Kada su različite političke stranke predlagale svoje kandidate u Odbor za finansije, pretpostavljam da su predložile najbolje, jer je to uskostručno pitanje. O ovom amandmanu Odbora, od svih poslanika iz tog odbora, na sednici Odbora niko nije glasao protiv, niti je u svojoj diskusiji na bilo koji način konstatovao da ovaj amandman nije dobar.

Kaže – Skupština Republike Srbije treba da se pridruži fiskalnoj konsolidaciji i da u 2017. godini potroši isto onoliko novca koliko je Skupština Republike Srbije potrošila u 2015. i 2016. godini – znači ne više, isto – i to će biti dovoljno za normalno funkcionisanje Republike Srbije.

Srpska napredna stranka i narodni poslanici u Odboru za budžet naravno da su za ovaj amandman. Ako mi tražimo od građana Srbije da u teškim ekonomskim vremenima vode računa o javnim finansijama potpuno, onda je krajnje neprimereno da mi tražimo da u 2017. godini povećamo javne rashode koji potiču iz poreza i drugih fiskalnih primanja koje daju građani Srbije za nas, a da namećemo pravila da oni štede zato što nas je neko u zadnjih 10 ili 50 godina više zadužio. Oko toga ne treba da polemishemo.

Možda postoje narodni poslanici koji misle da treba više da troše, da troše na teret građana Srbije. Poslanici SNS-a i drugih političkih stranaka koje imaju članove u Odboru za budžet rekli su – mi predlažemo amandman i smanjujemo, odnosno zadržavamo potrošnju na 2015. i 2016. godini.

Šta je sporno? Ne želim da politički komentarišem, različiti su politički stavovi, ali Aleksandar Vučić i SNS neće nikoga izbaciti iz Parlamenta Republike Srbije. Biće izbora ili ih neće biti, a građani Srbije će reći za koga su i za šta će glasati.

Opozicija treba da postoji u republičkom parlamentu, to nije ništa sporno, ali mislim da je strah prisutan zato što je, posle samo šest meseci od republičkih izbora, verovatno oni nešto više znaju, rejting nekome suviše mali da bi mogao da se zadrži u ovom parlamentu.

Dok SNS bude imala većinu u ovom parlamentu, insistiraće na fiskalnoj konsolidaciji i crnoj nuli u javnim finansijama Srbije – da trošimo onoliko koliko imamo. Ako to tražimo od svih u državi Srbiji, onda republički parlament treba da bude primer, da mi na svom primeru to pokažemo.

PRESEDNİK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović, po amandmanu.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Poslanička grupa SPS zaista ne vidi ni jedan jedini razlog da se ne podrži ono što je bilo stav Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava. Ako je racionalizacija i ušteda dovela do toga da sada imamo u raspravi jedan jako dobar budžet, koji ćemo sigurno usvojiti u danu za glasanje, onda nema ni jednog jedinog razloga da se Skupština ne pridruži jednom takvom konceptu i da, u sklopu onoga što podrazumeva racionalizaciju i uštede, nastavi, upravo u duhu takvog koncepta, sa takvom racionalizacijom.

Ako nema argumenata, a očigledno je da nema, da se na bilo koji način umanjuju zarade zaposlenima u Skupštini; da se na bilo koji način čini bilo kakva šteta ili umanjuju prava, pa čak i prinadležnosti narodnih poslanika; ako nema argumenta, a nema ih, da se na bilo koji drugi način dovodi u pitanje funkcionisanje Skupštine Republike Srbije, šta je onda problem? Ne postoji apsolutno ni jedan jedini razlog, argumentovani, činjenično utemeljen, da se stav Odbora ne podrži.

Zbog toga SPS i poslanička grupa SPS nesumnjivo podržava ovakav amandman, i ne samo da ga podržava, već će i istrajavati na tome da se uštedama doprinese da nastavimo i sa finansijskom konsolidacijom i sa uspešnim i efikasnijim radom i u sledećoj godini. Hvala.

PREDSEDNIK: Samo mala intervencija. Amandman je Vlada prihvatila i postao je sastavni deo predloga zakona. Nećemo ni glasati.

Boško Obradović, po amandmanu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Postoji i te kako mnogo razloga zašto ovaj amandman treba odbiti i tu bih se složio sa gospođom Majom Gojković, koja je u svom izlaganju rekla da ovaj amandman treba odbiti.

Naime, ne štedite vi ništa, jer povećavate budžet Vlade Republike Srbije za milijardu i 600 miliona. Dakle, nemojte više lagati građane Srbije. Da štedite, vi biste smanjili budžet Vlade Republike Srbije. Ne, vi povećavate budžet Vlade Republike Srbije za milijardu i 600 miliona, a glumite uštede na pozicijama Narodne skupštine Republike Srbije.

Sama predsedavajuća kaže da je Parlament nakon 5. oktobra 2000. godine u veoma lošem stanju. Slažemo se, ali u vašoj vladi sedi pola DOS-a, koji je uništio ovaj parlament. Pitajte Rasima Ljajića da vam on nadoknadi. Dakle, nemojte optuživati nas koji nismo palili ovaj parlament, jer oni koji su palili sede zajedno sa vama u Vladi. Vi ste vrhunac DOS-a, pola DOS-a vam je u Vladi. Nemojte više pričati o novom DOS-u, vi ste DOS. Vi ste vrhunac DOS-a. Pustite vi te priče.

Druga važna stvar, zašto predsedavajuća nije zakazala Kolegijum Narodne skupštine, pozvala sve šefove poslaničkih grupa da razmotrimo stanje u Parlamentu, da vidimo probleme u zgradi Parlamenta, da se svi založimo za veći budžet, da Parlament zaista postane ono što treba?

Nijednog trenutka nisam govorio i neću govoriti o platama narodnih poslanika, iako su najmanje u Evropi. Govorio sam o platama

zaposlenih u Narodnoj skupštini. Devetnaest hiljada dinara ima naša koleginica čistačica, 25 hiljada dinara naš kolega vozač. Kakve su to plate? Zašto jedino zaposleni u Narodnoj skupštini Republike Srbije nemaju predviđeno povećanje plata u 2017. godini? O čemu vi pričate? Koja je to slika države ako zaposleni imaju plate ispod 200 evra u Narodnoj skupštini Republike Srbije?

O čemu vi pričate, o kakvim uštedama? Što ne uštedite u Vladi Republike Srbije, nego Vladi dajete milijardu i 600 miliona više? A koliko rade zaposleni u Narodnoj skupštini? Često više nego Aleksandar Vučić. Jer kad mi odemo u ponoć iz Narodne skupštine, čistačice ostaju do četiri ujutru da čiste ovaj dom, i onda čekaju prvi autobus u četiri ujutru da bi otišle kući, a opet dolaze u drugu smenu u pola dva. E tako rade neki ljudi u Narodnoj skupštini Republike Srbije, kojima vi smanjujete izdvajanja za nagrade.

Dakle, to je vaš odnos prema zaposlenima u državnoj upravi, kojima ste svojevremeno smanjili plate za 10%, a sada im ne povećavate plate, iako ljudi rade prekovremeno uvek kada mi ovde radimo prekovremeno.

To je moj apel na vas. Štedite u Vladi Republike Srbije, nemojte se folirati da štedite u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Vlada neka pokaže uštede prvo kod sebe, a onda da traži uštedu od drugih. I to je ono što građani Srbije ovde sada prvi put čuju, i to je ono što vas boli. Vlada Republike Srbije, taj veliki štediša Aleksandar Vučić, sebi je dao novu milijardu i 600 miliona dinara, upumpao sebi pare u Vladu Republike Srbije. Troši naše pare u Vladi Republike Srbije, ne štedi, a hoće da uštedi na Narodnoj skupštini i na zaposlenima u Narodnoj skupštini. E, to ne može.

Drago mi je da ste priznali da ste vi, gospođo predsedavajuća, direktno krivi za ovo smanjenje budžeta Narodne skupštine i za dalje ponižavanje Narodne skupštine.

PREDSEDNIK: Tražiću repliku, samo mi treba neko od potpredsednika, molim vas, ja nemam... Niste vi potpredsednik, ne znam gde je Vjerica Radeta danas i zašto ne radi svoj posao. Jako mi je žao.

Znači, ja tražim repliku, i molim da se to zabeleži u stenogram, čim dođe neki potpredsenik da me zameni.

Vi ne možete, ne znate Poslovnik, tragično. Tako da ću vam svakako replicirati za ovu uvredu koju ste mi naneli, i neistinu da sam izgovorila nešto što nisam.

Po amandmanu?

Ne mogu da vam dam reč dok se više, dok svi traže u isto vreme reč. Po amandmanu tražite reč? Dobro, nemojmo ponovo da pravimo... Ovo sad govorimo o dostojanstvu Parlamenta, ali očigledno postoji tendencija da niko neće da se bavi suštinski dostojanstvom Parlamenta, nego tako što će da više na predsednika i predsedavajućeg.

Raspravljaćemo o budžetu, i ja svim grupama oduzimam vreme, to da znate, takva su pravila, a vi govorite šta god hoćete u okviru amandmana, jer na to više ne mogu da utičem. Ako ćete da pričate o glupostima, pričajte o

glupostima, ali vam se oduzima vreme, a konkretno o amandmanu ćemo čuti vrlo malo toga, ja sam svesna.

Reč ima Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Rizikujući da dobijem opomenu, gospođo Gojković, ja ću da kažem da se Boško Obradović izražava rečnikom jedne polupismene bitange.

PREDSEDNIK: Poslaniče, moram da vam izreknem opomenu. Vi ste svesni toga i stvarno moram da vam izreknem opomenu, moram da imam kriterijume jednake za sve. Zna da sam Zorana Živkovića kaznila na početku sednice.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Svestan sam. Ako mogu samo da kažem? Dakle, ako je neko novi DOS, onda je to Boško Obradović, koji je bio na listi DSS-a, koja je bila predvodnik DOS-a 5. oktobra 2000. godine, koja je zapalila ovu Narodnu skupštinu. I dan-danas postoje tragovi paljenja i, kao što vam je rekla i predsednica Narodne skupštine, kažete mi, gospođo iz DOS-a, i novog i starog – gde je na desetine umetničkih slika iz Narodne skupštine, fotelja, knjiga i drugog nameštaja koji su odneti 5. oktobra 2000. godine?

A vi ste, gospodine Obradoviću, toliki ekspert za budžet da ne umete da napravite razliku između para koje država daje za subvencije za zapošljavanje novih radnika i para koje smo namenili za zdravstvo. Predsednika Vlade Aleksandra Vučića spominjete u svakoj rečenici jer ništa drugo ne umete da kažete; naučili ste dvadeset rečenica napamet, u kojima se na 150 mesta pominje Aleksandar Vučić.

Vi ne umete da čitate brojeve. Vi ne umete da napravite razliku, koja je evidentna, da više para država izdvaja za zdravstvo nego za subvencije. To vam je predsednik Vlade jasno pokazao.

Nemojte da se brinite za svoju platu, biće para za vašu platu. Nisu vaše plate u pitanju. Imaćete plate i za skupštinski restoran. Imaćete sve, i kafu i vodu, ništa vam neće biti uskraćeno. Nemojte da iznosite neistine i da vređate poslaničku grupu SNS, da vređate stranku koja je dobila podršku više od polovine građana Republike Srbije na izborima.

I šta vam to znači budžet Vlade? Hajde, molim vas, to mi objasnite. Prvi put čujem za tu kategoriju budžet Vlade. Da je taj budžet Vlade ne znam ni ja koliki. Nemate pojma o čemu pričate. Jedino što krijete kao zmija noge to je da ste vi taj DOS, a sa tim DOS-om ste se okupljali i kad je trebalo da uđete u Narodnu skupštinu. Tad se niste gadili ni na Bojana Pajtića, ni na Čedomira Jovanovića, ni na Sašu Radulovića, ni na Sandu Rašković Ivić i tako dalje.

Onda vam je DOS bio dobar. Onda su vam bili dobri strani ambasadori koji su vas uvodili ovde u Narodnu skupštinu. Sad ste vi najveći Srbin na svetu, najveći junak, ako možete da pljunete Aleksandra Vučića, ako možete sto puta da izgovorite neistinu i ako možete meni da psujete mrtvog oca na konferenciji za novinare dok objašnjavam šta se desilo na sednici

Administrativnog odbora. I sada mislite svi ćemo mi da se uplašimo zato što se pojavio novi DOS.

Baš me briga što se pojavio novi DOS. Nećemo da ćutimo na vaše neistine, na vaše laži i na vaše uvrede. Ovo je dobar budžet. Ovo je budžet koji je u korist građana Srbije. Kada budemo čuli od vas nešto bolje, ja ću s tim da se složim. Sa budalaštinama, sa neistinama, sa neznanjem neću nikada da se složim i protiv toga ćemo uvek da se borimo.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Dajem repliku Maji Gojković. Izvolite.

(Srđan Nogo: Poslovnik.)

(Radoslav Milojević: Poslovnik.)

(Nemanja Šarović: Poslovnik.)

(Milan Lapčević: Poslovnik.)

Molim vas za mir. Sačekajte, svi ćete dobiti reč, molim vas. Samo se strpite, polako. Ministar čeka sat vremena da progovori.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Ja ću strpljivo sačekati da se strasti malo stišaju i da poslanici opozicije počnu da govore o predlogu budžeta, a ne o povredama Poslovnika. Zato što od povreda Poslovnika građani Srbije zaista ne mogu da žive i ne mogu da očekuju ni poboljšanje predloga budžeta niti svog života.

Znači, ako je to najjače što možemo danas da čujemo, uvrede na račun premijera Aleksandra Vučića i lidera koji podržavaju Vladu Republike Srbije, kao što su gospodin Rasim Ljajić i drugi prozvani ovde u jednoj od diskusija, onda dobro. Onda to puno govori o onima koji kritikuju danas budžet i nas koji smo učestvovali u predlaganju amandmana.

Taj amandman, da bi građani shvatili, Vlada je već usvojila i taj amandman je postao sastavni deo Predloga zakona. I sve ove diskusije koje imamo o tom amandmanu dozvoljene su, ali nemaju nikakvu svrhu, jer je on postao sastavni deo Predloga zakona i o tome će se samo glasati na kraju sednice kada budemo usvajali ovaj budžet.

Što se tiče toga da je DOS palio ovu skupštinu, moje duboko mišljenje jeste – da, DOS je palio, i DOS je nešto najgore što se desilo u višeparlamentarnoj Srbiji. A naše je sada da pokušamo u ovom mandatu, dok sam predsedavajući, da ispravimo tu materijalnu štetu. Ne govorim o političkoj, nego o materijalnoj, da nađemo sto i nešto slika, Konjovića, Lubardu i druge – što nikom prethodno za vreme vladavine DOS-a nije palo ni na kraj pameti da traži, čak ni Interpolu nisu prijavili ovu ogromnu materijalnu štetu – da nađemo skulpture i da utičemo na savest tih ljudi koji su, zaneti događajima pre 5. oktobra, ušli u ovaj parlament ne znajući zašto su dovedeni da spale ovu zgradu.

Zaista ne dozvoljavam uvrede na svoj račun zato što sam s ponosom učestvovala sa grupom poslanika u uštedi 400 miliona, koji nam u ovom momentu nisu potrebni za funkcionisanje.

A što se tiče zaposlenih, da, zaposleni će imati povećanje plata u onoj meri koliko je u budžetu predviđeno povećanje plata za javni sektor. I to zna, možda zna onaj koji je kritikovao ovaj budžet, ali hoće pogrešnu sliku da...

(Aleksandra Jerkov: Koliko traje replika?)

Vraćeno mi je vreme, jer ste vikali dok sam pokušavala da govorim.

(Predsedavajući: Jeste, imate još nekoliko sekundi.)

Znaju oni, i molim vas, u skladu sa Poslovníkom, članom 112, da napravite pauzu, a da se vratimo da raspravljamo o budžetu, jer to građani Srbije očekuju od ovog parlamenta.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto procenjujem da trenutno nemamo uslove za normalno funkcionisanje Skupštine, određujem, u skladu sa članom 112, pauzu od 10 minuta, kako bismo mogli da se dogovorimo i nastavimo da raspravljamo na civilizovani način. Hvala vam puno na razumevanju.

(Posle pauze – 12.05)

PREDSEDNİK: Možemo da nastavimo sada u mirnijem tonu i da raspravljamo o budžetu.

(Saša Radulović: Po amandmanu.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč?

(Saša Radulović: Po prethodnom amandmanu sam se javio.)

Vi znate šta znači član 112 – mir u sali.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

(Saša Radulović: Po prethodnom amandmanu sam se javio.)

Da li želi narodni poslanik Boško Obradović da govori?

(Saša Radulović: Po prethodnom amandmanu sam se javio.)

Poslaniče Obradoviću, s vama komuniciram. Ne mogu sa svima da komuniciram. Niste u sistemu, jer nas blokiraju drugi poslanici. Ja ću ih izbrisati sada.

(Saša Radulović: Po prethodnom amandmanu sam se javio.)

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, ako sam dobro razumeo, kolege iz opozicije se žale da nisu dobili reč po prethodnom amandmanu, a vi ste prešli na novi amandman. Da li to možemo da ispravimo ili šta vi predlažete?

PREDSEDNİK: Dobro, onda niko.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite. Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Vrlo zanimljivo kako se sprovodi nasilje nad radom poslanika. Moram da protestujem zbog toga, gospodo predsedavajuća.

Kada je bila rasprava u načelu, vodio sam sa ministrom jednu debatu o prihodnoj strani budžeta, govoreći da je nerealna. Ovaj amandman konkretno se odnosi na akcize. Vi ste predvideli povećanje prihoda od poreza akcize na gorivo za nekih osam milijardi dinara.

Tada sam napomenuo, i napominjem i sada, da je gorivo u Srbiji najskuplje u regionu i da srpski građani plaćaju jednu od najviših cena goriva, sigurno i u Evropi, i zaista ne vidim prostora da se dodatnih osam milijardi dinara obezbedi od akcize za gorivo, imajući u vidu promene koje su nastale u svetu.

Dobro znate da ste imali sreću što je prethodne četiri godine cena goriva bila na istorijskom minimumu, zbog određenih političkih razloga. Međutim, sada, sa novim dogovorima Rusije i OPEK-a, jačanjem dolara i dolaskom Trampa na vlast u Americi, logično je da će se to promeniti, da će cena goriva rasti.

Da li to znači da ćete vi podizati u tom slučaju akcize, pa ako imamo i rast cene goriva, cena benzina i cena dizela će otići nebu pod oblake. Kako mislite da građani Srbije to plate? Koliko će to povući troškove inflacije? Ili ste onda nerealno izračunali ovo povećanje od osam milijardi, jer to je upravo ono što mi vama poručujemo. Znači, zaista je nemoguće očekivati dodatnih osam milijardi od akciza na gorivo u ovoj situaciji.

Ja se zaista izvinjavam, zbog buke u sali ne možemo normalno da komuniciramo, a predsedavajući očitno ne reaguje. Moj amandman je usmeren u pravcu – da li zaista mislite da se može obezbediti tih dodatnih osam milijardi imajući u vidu već skupo gorivo i odakle građani Srbije to da plate?

Generalno, ceo ovaj budžet, ja sam rekao, možda je taj budžet idealan, kako kaže Aleksandar Vučić, ali nisam siguran da građani mogu da ga prežive. I to je sva suština. Znači, te 1.093 milijarde dinara uglavnom će da plate građani Srbije, a više nemaju odakle da obezbede sredstva i ne mogu to da prežive. Ovaj budžet mi više liči na jedan UPPR (unapred pripremljen plan reorganizacije) nego na budžet.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Naravno da ne treba da se prihvati, i moram da priznam da je potpuno neobično da se uopšte raspravlja o nečemu što nije ni napisano kako treba. Nije ni napisano tako da uopšte može da se prihvati.

Ako je propustio da primeti, predlagač je dobio lepo napisan odgovor Vlade da ovo uopšte nije u skladu sa pravnim sistemom, što odslikava i prirodu svega što je predloženo. Ovo je samo prilika da mi dva minuta ovde ponovo slušamo političke govore – u svrhu čega? Reklamiranja nove koalicije, novog udruženog DOS-a ili kako se već zovu u svojoj najnovijoj varijanti. Svaka

čast, ali dame i gospodo, za to postoje konferencije za štampu, zajednički mitinzi itd., sve ono što nije Dom Narodne skupštine. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić, po Poslovniku.

MARKO ĐURIŠIĆ: Poštovana predsednice, smatram da ste pre nekoliko minuta povredili član 158. Poslovnika, koji govori o pretresu u pojedinostima. Niste, u skladu s ovim članom, obezbedili svim poslanicima da govore o amandmanima koji su na dnevnom redu.

Imali smo prošle nedelje primer kako to radi vaš stranački kolega, gospodin Martinović. Na sednici Odbora za administrativna pitanja nije dao reč nijednom poslaniku kada je usvajan budžet. Na odboru koji je jedini nadležan za usvajanje skupštinskog budžeta. Kao posledicu nedostatka te rasprave imali smo amandman Odbora za finansije kojim se menja budžet Skupštine, što je potpuno neprimereno i suprotno zakonu, a u nekoj liniji nije ni pri zdravoj pameti. Jer isti ljudi, gotovo isti ljudi, a sasvim sigurno iz istih stranaka, jednom su glasali za ovaj predlog budžeta, a posle glasali za amandman kojim se budžet Skupštine menja.

(Predsednik: Šta vam to znači pri zdravoj pameti?)

To znači da ovde mora da se vodi rasprava, ako hoćemo da usvajamo kvalitetne predloge. Morate, u skladu sa Poslovníkom, ovim Poslovníkom koga niste vi doneli i koga toliko ne volite – ali morate da ga se pridržavate i da obezbedite svakome ko se javi za reč da govori. Jer je to jedini način da ispravimo, u jednoj demokratskoj raspravi, sve ono što ne valja u ovom budžetu. Vi to onemogućavate, kršite Poslovník samo sa željom da skratite raspravu i da ovaj budžet protrči kroz Skupštinu.

Molim vas da dozvolite svakom poslaniku iz opozicije ili pozicije da govori, da kaže šta ima o svakom amandmanu i da usvojimo najbolje rešenje, kao i da imate isti aršin prema svima. Hvala.

PREDSEDNIK: Apsolutno se slažem sa vama. Ipak vas neću kazniti, jer ste na drugi način izgovorili isto ono što je Aleksandar Martinović izgovorio. Znači, rekli ste da nismo pri zdravoj pameti. Hvala vam puno na tome i u ime svih poslanika kojima ste to uputili. To je jako lepo što ste rekli. Ista je uvreda, bez obzira na to što vi pripadate stranci koja se nalazi u DOS-u, ili stranci manjine.

(Marko Đurišić: Nema DOS-a. Nemojte da se plašite.)

A nema DOS-a? Dobro, u redu. Hvala, to ste vi izjavili.

Drugo, predsednik je tu da koristi celokupan Poslovník, i član 27, i član 112, i član 104...

(Marko Đurišić: I 158.)

Na predsedniku je da vodi.

Neću tolerisati traženje reči na silu, vikanje, omalovažavanje Parlamenta i samog predsedavajućeg, bilo ko da je.

(Marko Đurišić: Kako je vikanje ako neko pritisne dugme?)

Da li jesam ili nisam povredila Poslovnik odlučiće plenum, ako tražite da se glasa o tome.

(Marko Đurišić: Naravno da tražim.)

Tako se sprovodi Poslovnik, nikako drugačije.

(Marko Đurišić: Ne sprovodi se samo glasanjem, ko ima većinu.)

A vremena koliko god hoćete, jer smo tek na trećem amandmanu. Ne brinite ništa, imate vremena da razgovaramo o budžetu.

(Marko Đurišić: Tako se bavi politikom u demokratskim državama. U demokratskim državama nije samo pravo većine, nego se poštuju zakoni.)

Tako je, ali mikrofon vam je uključen i lepo se čuje čitav vaš komentar, dok očekujete pristojno, po Poslovniku, da vam predsedavajući odgovori.

(Marko Đurišić: Ali ja ne mogu da ga uključim. Ja ga ne uključujem niti isključujem, vi to radite. Ne mogu ja to da uradim sam.)

Izvolite, po Poslovniku.

Iako skoro ništa niste rekli.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Reklamiram povredu člana 127, koji govori o našem elektronskom sistemu, ali i ostale članove koji se na njega odnose, pošto to nije jedini put u Poslovniku da se on pominje. Ovde se konkretno radi o identifikaciji nas kao narodnih poslanika.

Ja sad ne znam da li vi niste videli da smo mi bili prijavljeni za reč, da govorimo o amandmanu Odbora za finansije, ili ste, po ugledu na kolegu Martinovića, rešili da ignorišete te naše zahteve. Za sebe sigurno znam, a čujem i da ostali poslanici oko mene govore, ja sam bila prijavljena da govorim o amandmanu Odbora za finansije još pre nego što se kolega Martinović prijavio za reč.

Ne znam šta se desilo. Vi nama niste dozvolili da o tom skupštinskom budžetu govorimo na sednici Administrativnog odbora, ne dozvoljavate nam sada, pa prosto, ako ne radi elektronski sistem, dajte onda da pređemo na neki alternativni način rada, da vi vidite da se mi prijavljujemo za reč, jer ne želim da verujem da vi nama niste želeli da date reč. Verujem da vi niste videli da smo mi prijavljeni, jer u suprotnom, gospođo Gojković, mi bismo imali mnogo veći problem od jednog amandmana.

Vi kažete da je ostalo još, ne znam, nije važno koliko je ostalo amandmana, važno je da smo mi bili prijavljeni za reč da govorimo o jednom amandmanu, a da ste vi taj naš zahtev ignorisali, što, u skladu ni sa jednim članom Poslovnika, dozvolite, vi nemate pravo da učinite.

PREDSEDNIK: Jeste. Hvala.

Mi nemamo elektronski sistem, tako da ne znam o čemu ste zaista ovog puta govorili. Ovde imamo konferencijski sistem, vrlo star, vrlo loš, ali funkcioniše. Pretpostavljam da ste o tome govorili, a ne o elektronskom sistemu, to nemamo.

(Aleksandra Jerkov: Da.)

Znači, kada je u sali haos, imam prava da primenjujem određene članove. Mi smo sada na trećem amandmanu, a istine radi i javnosti radi, Odbor za administrativna pitanja je održan, predloženi amandman, onaj prvi, da vas podsetim, usvojen je, niko nije hteo da raspravlja o tome na tom odboru, koji je bio pre nekoliko dana, i svi su glasali za ovaj amandman. To zbog javnosti.

(Aleksandra Jerkov: Hteo je.)

Znači, svi poslanici prisutni na Odboru glasali su za prihvatanje prvog amandmana na član 1, koji je podnela Aleksandra Tomić. To istine radi, ovo ostalo ne želim da komentarišem.

Doktor Dušan Vujović, na član 1. Podnosilac je bio Srđan Nogo, da podsetim.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo. Posle sat i po vremena sam dobio mogućnost da kažem nešto.

Mi smo se saglasili za predloženi amandman, predložio ga je Administrativni odbor, bio je na odboru koji je juče razmatrao amandmane...

(Marko Đurišić: Nije taj amandman.)

Dozvolite mi da kažem. Imam pravo da koristim svoje vreme, nisam imamo priliku sat i po vremena nešto da kažem.

PREDSEDNIK: Molim vas, poslaniče, nemojte vi da vodite sednicu.

DUŠAN VUJOVIĆ: Zašto me prekidate sada?

PREDSEDNIK: Poslaniče Marko Đurišiću, nemojte dobacivati.

DUŠAN VUJOVIĆ: Da li ja vas prekidam? Da li ste vi predsedavajući ovde?

PREDSEDNIK: Molim ministra Vujovića da ignoriše...

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo zbog informacije, obrazlažem zašto smo se saglasili sa amandmanom. Saglasili smo se sa amandmanom zato što je u budžetu za 2015. godinu bilo 1.781.000.000 za Skupštinu, 2016. godine 1.867.000, a posle ovog amandmana, za 2017. godinu 3.075.000, milijardu i dvesta više. Smatrali smo da je to dovoljan okvir za sve ono što je planirano.

(Marko Đurišić: Zbog izbora.)

Dozvolite mi samo da govorim, molim vas, nemojte da mašete knjigama.

(Radoslav Milojević: To nisu knjige, to je Poslovník.)

Ometate me dok govorim.

PREDSEDNIK: Poslanici... Ovo je neverovatno.

DUŠAN VUJOVIĆ: Treći amandman, koji je predložio Srđan Nogo, nismo mogli da prihvatimo iz formalnih razloga, zato što se predlaže povećanje deficita, gde nije predložena alternativna mera smanjenja. Možemo da otvorimo raspravu o tome kako projektujemo svaki element prihoda, i vaši rezoni povodom akciza očigledno pokazuju da ubuduće možemo da imamo mnogo složeniju i bolju raspravu na tu temu, ali u ovom trenutku, ako ne predložite

paralelnu meru koja nas održava u planiranom deficitu, mi formalno ne možemo da prihvatimo.

To je jedini razlog. Inače možemo da razgovaramo o tome kako tržište akciza reaguje. Trenutno mi smo planirali samo indeksaciju akciza u skladu sa zakonom, u skladu sa inflacijom. Inače prihvatam vašu zabrinutost i složenost projektovanja akciza u uslovima kada su cene derivata nestabilne u svetu, a samim tim i kod nas, onaj osnovni deo. Hvala lepo.

PREDSIEDNIK: Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala.

Poštovana predsednice, reklamiram član 106, da govornik može govoriti samo o tački dnevnog reda o kojoj se vrši pretres.

Ovaj amandman je prošao i morali ste da opomenete ministra Vujovića da ne može da obrazlaže i brani amandman koji je prošao. Molim vas da imate iste aršine za sve.

I morali ste da opomenete ministra Vujovića, tu reklamiram i član 108. ujedno, da kada poslanik podigne Poslovnik, to znači da reklamira isti. Ne može ministar nama da dobacuje da spustimo „tu knjigu“. To nije „knjiga“, to je Poslovnik, i ovo je pravilo u Narodnoj Skupštini, koje traje dugo, da poslanik kada želi da ga reklamira podigne „tu knjigu“, kako ste vi nazvali, tj. Poslovnik. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Nemojte ni vi da vičete na ministra.

(Radoslav Milojičić: Ja sam dete sa sela, pa zato vičem.)

Pošto poslanici viču na ministra kad posle sat i po pokuša nešto da kaže. To je istina. Ja nisam tu njega da branim. Nemam ja milosti prema ministrima, verujte mi. To oni znaju. Ovaj ministar je bio u sukobu sa mnom u prošlom sazivu. Ne znam da li ste vi bili poslanik, ali znaju ministri. Prema tome, moram da budem na njegovoj strani. Posle sat i po je rekao nešto, minut i 15 sekundi. Ostavite ga da brani Predlog budžeta, il' da im kažemo da to nije potrebno.

Srđan Nogo, po amandmanu.

SRĐAN NOGO: Replika, izvinjavam se, gospođo Gojković. Replika gospodinu Orliću.

(Vladimir Orlić: Nema replike.)

Gospodin Orlić me je...

PREDSIEDNIK: Diskutovao je po amandmanu, diskutujte po amandmanu.

SRĐAN NOGO: Pominjao je mene.

PREDSIEDNIK: Pustite me da vodim sednicu. Kad budete predsedavajući, vodite sednicu kako god hoćete.

Po amandmanu.

Ne, Poslovnik, izvinite.

Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 109. stav 1, 2, 3, 4. i 5.

Naime, prethodni govornik koji je reklamirao Poslovnik upravo je onaj poslanik koji je dobacivao ministru dok je iz stručnog ugla obrazlagao zašto se neki amandmani prihvataju a neki ne prihvataju.

Pravo ministra je da ovde govori. Gospodina Vujovića cenim zato što uopšte ne nastupa iz političkih razloga. Jedno je kad se dobacuje političkim protivnicima i kad se ugrožava sloboda govora političkih protivnika od strane ovih koji su mi okrenuli leđa. Nekako mi sleđa izgledaju pametnije.

Jedno je kad se dobacuje političkim protivnicima, a drugo je kad se ometa ministar, posebno zato što naši građani treba da znaju šta su izmene u budžetu, šta je tekuća budžetska rezerva, šta su vanredne okolnosti, šta je dobro kad se 400 miliona prebaci na tekuće budžetske rezerve ...

(Predsednik: Budite ljubazni samo, ako imamo mogućnosti...)

I ako na drugi način ometaju govornike.

Prema tome, gospođo, predlažem vam, ja cenim vašu trpeljivost prema poslanicima opozicije, ovima što me pljuju, vređaju pa mi posle okreću leđa kao da sam ja nešto loše uradio, da s vremena na vreme primenite član 109. i izreknete neku opomenu. Ne kada budu dobacivali nama, ne kada budu ometali nas, već kad budu ometali ministra, jer to ostavlja određene posledice, jer naši građani najmerodavnije mogu da čuju nešto o budžetu od ministra.

Prema tome, to je nedopustivo u Narodnoj skupštini. Grupa poslanika dobacivala je sve vreme dok je ministar govorio. To je bio gospodin Đurišić, ono luče iz Palanku... Znači, sve vreme su dobacivali.

(Predsednik: Hvala, poslaniče.)

I zato, ne tražim da se glasa...

PREDSEDNIK: Odgovoriću vam. Ipak je prethodni poslanik...

Pa nemojte vikati na mene, ljudi moji! Budimo ljudi, budimo poslanici.

Član 103. Prethodni poslanik je samo naveo stav 1, nije se prepoznao u stavu 3, da ne sme da dobacuje, više itd. Tako da sam bila tolerantna zbog njegove mladosti i neiskustva i neznanja Poslovnika, a sledeći put sigurno neću biti tol'ko tolerantna. Hvala vam.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Saša Radulović.

Izvolite, poslaniče.

SAŠA RADULOVIĆ: Konačno da dobijem reč. Javlja sam se i po prethodnom amandmanu, takođe, pa mi niste dali reč.

Ovim smo amandmanom praktično premestili sredstva sa subvencija, stavili ih na penzije, 20 milijardi, kako bi penzionerima bilo vraćeno ono što im je država otela, i ostatak, umesto subvencije, koja je poklon, stavili na mesto finansiranja, gde bi država onda svim tim firmama kojima hoće da da poklon, odnosno subvenciju, mogla, ako postoje obaveze, da da kredit i uspostavi

hipoteku na imovini kako bi mogla ta sredstva da vrati nazad. Mislimo da su te subvencije krajnje pogrešne.

Takođe, gledajući sam nacrt budžeta, imamo u budžetu Vlade, i to postoji, naravno, tačka 3, četiri nepotrebna potpredsednika Vlade i tri nepotrebna ministra bez portfelja. Tako da praktično za njih zajedno, te nepotrebne potpredsednike i nepotrebne ministre bez portfelja treba da se izdvoji preko 530 miliona dinara, što je nepotreban trošak.

Ove ministre bi trebalo ukloniti iz Vlade, takođe potpredsednici ne treba da imaju duple budžete. Jednom kao u svojim kabinetima, recimo ministar unutrašnjih poslova ima svoj budžet u kabinetu, pa još jedan kao potpredsednik. Pa ministar spoljnih poslova takođe. A imamo i naše omiljene ministre bez portfelja, koji imaju 160 i 225 miliona dinara. Jedan ministar bez portfelja, Krkobabić, za regionalni razvoj i javna preduzeća, i drugi za demografiju i populacionu politiku – znači 160 miliona dinara i 225 miliona dinara.

Ovo nam govori koliko Vlada u stvari štedi, odnosno ne štedi, a sa druge strane uzima ljudima zaposlenim u Skupštini, koji rade preko 20 sati, često bez prestanka, smanjuje plate i drži ih ispod 200 evra. Hvala.

PREDSEDNİK: Samo da produžim vreme rada.

Saglasno članu 27. i 87, stavovi 2. i 3. Poslovnika, obaveštavam vas da će Skupština danas raditi i posle 18 časova, zbog potrebe da donesemo akte iz dnevnog reda ove sednice u određenom zakonskom roku.

Reč ima ministar Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Mi ne možemo da prihvatimo ovaj amandman, mada bi bilo uputno da započnemo diskusiju o subvencijama – efikasnosti, celishodnosti korišćenja budžetskih sredstava za subvencije. Razlog je to što su promene predložene samo u prvom delu budžeta, koji se odnosi na sumarne, a nisu predloženi načini kako da se to sprovede u članu 8.

Drugo, zato što se predlaže jedno smanjenje koje bi nas direktno, kao što smo u raspravi konstatovali, odvelo u difolt. Znači, predlažete da se ne plate kamate po osnovu aktiviranih garancija; sveli ste ih na hiljadu dinara. To je apsolutno neprihvatljivo. To piše ovde u predlogu. Ako predlog nije dobro napisan, ja nisam kriv.

Znači, to piše ovde ispred nas – otplata kamata po osnovu aktiviranih garancija hiljadu dinara, subvencije privredi hiljadu dinara, subvencije za železnicu hiljadu dinara, subvencija za puteve hiljadu dinara, subvencija u oblasti turizma hiljadu dinara i ostale subvencije hiljadu. Ostaju subvencije za kulturu četiri milijarde i subvencije u poljoprivredi 37,6 milijardi na osnovu vašeg predloga.

Prema tome, ovo bez jasnijeg i detaljnijeg obrazloženja rasporeda, kako da se promeni kompletna politika subvencija, i kako da se ukinu subvencije koje uključuju i učešće u kreditima na koje smo se obavezali, koje smo potpisali, ne bi moglo da se prihvati iz čisto tehničkih razloga. Ovo vaše shvatam kao poziv

da se otvori rasprava o prirodi, načinu, veličini i smislu korišćenja subvencija. To da, ali ovakav predlog tehnički ne možemo da prihvatimo. Hvala lepo.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Prvo ministar Aleksandar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Kolega Vujović se u svom izlaganju pre svega dotakao ovih elemenata u vezi sa subvencijama. Ja želim da prokomentarišem taj segment vezano...

(Zoran Krasić: Koliko mogu ovi iz Vlade da pričaju?)

PREDSIEDNIK: Imaju dve minute vremena, nije iskoristio. Vodim računa.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Želim da istaknem da je za mene, i kao ministra ali i kao, da kažem ...

(Nemanja Šarović: Čoveka.)

Čoveka, u pravu ste; zahvaljujem, kolega Šaroviću.

... Zaista neprihvatljivo da dovodimo u pitanje budžete dva ministra bez portfelja koji treba da obave zaista ozbiljan i značajan posao.

Srbija se danas suočava sa jednim od najvećih problema. To je problem demografije. Svake godine ostajemo bez gradića ili sredine od 38 hiljada stanovnika. Tako da budžet ministru bez portfelja koji tek treba da definiše prioritete države u toj oblasti, u toj politici, ja ne da mislim da je nepotreban, nego mislim da je mali.

Ali bez obzira na to što je mali, značajan je korak i jedan pokazatelj i signal da će država time daleko ozbiljnije da se bavi u narednom periodu. Kao što moramo da se bavimo ravnomernim razvojem, i kao što moramo da se bavimo stotinama javnih preduzeća širom Srbije koje treba uvesti u neki okvir. Tako da, meni je ovo i politički ali i suštinski apsolutno neprihvatljivo.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Poslanička grupa SPS ne podržava i ne prihvata kao činjenično utemeljen ovaj amandman, ne samo iz razloga koji su izneli ministri Vujović i Antić, već i zbog toga što mi se čini da se ovde vrši opasna zloupotreba zaposlenih, naročito u Skupštini.

Mislim da je to jako loša poruka građanima Srbije. Svi zajedno smo svesni veoma malih zarada u javnom sektoru. I to nisu samo zarade zaposlenih u Skupštini, naročito onih koji rade higijeničarske poslove. Male su zarade na istim poslovima i u prosveti, male su zarade stručnog osoblja koje radi slične poslove i u pravosuđu i u svim drugim oblastima javnog sektora. Zbog čega se ovde izdvaja samo jedna grupa zaposlenih i na neki način čini opasna diskriminacija?

Vlada Republike Srbije je učinila mnogo da se zarade i u narednoj godini kroz ovaj budžet postepeno uvećavaju. To je nešto što u svakom slučaju zaslužuje podršku. Prema tome apelujem na sve narodne poslanike koji treba da budu posvećeni svom poslu i da imaju odgovornost za izgovorenu reč da vode

računa o tome da ne vređaju zaposlene u javnom sektoru, ne samo u ovoj skupštini, nego bilo gde gde rade. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Uvažena predsednice, naravno, složio bih se sa puno toga što je izrekao prethodni govornik, kolega Neđo Jovanović. Ono što jeste suština i što jeste intencija i Vlade i nas ovde predstavnika većine u Parlamentu, a pogotovo mi iz SDPS insistiramo na tome da u svim institucijama, organizacijama, pogotovo u javnom sektoru bude ista plata za isti rad.

Zato je jako važno da tokom naredne godine diskutujemo o zakonu o platnim razredima, kako bi se te plate ujednačile i kako ne bi bilo disbalansa, u skladu sa zakonom o platnim razredima, za sve koji rade na određenim pozicijama. Mi smo još više, od plata u javnom sektoru i njihovog nivoa, zabrinuti za plate u privatnom sektoru. Mislim da možemo svi da se složimo ovde – bez privrednog rasta, bez rasta BDP-a, bez rasta investicija, pogotovo investicija u privatnom sektoru, ne možemo očekivati nikakav rast ni u javnom sektoru.

Naravno, ovaj proces treba da ide paralelno, ali ono što je najvažnije za našu državu jeste da poslovni ambijent bude bolji, da imamo što agresivnije zapošljavanje u privatnom sektoru, da oslobodimo prostor za privatnu inicijativu i to je jedini način i jedini model da plate u javnom sektoru budu bolje, budu više.

Naravno, zakon o platnim razredima treba da obezbedi ono što je *conditio sine qua non* radnih odnosa i odnosa koji treba da vladaju na jednom fleksibilnom tržištu rada, a to je ista zarada za isti posao, što nažalost sada nemamo. Ali mislim da ćemo u narednoj godini izglasati taj zakon i da će svi biti jednako plaćeni za svoj rad.

Uz to, da se omogući jedan pošten i kvalitetan model nagrađivanja zaposlenih u skladu sa njihovim doprinosom funkcionisanju organizacije i institucije, da imaju priliku da budu nagrađeni i da dodatno zarade, što se radi i ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije, pošto je i to pomenuto.

U svakom slučaju, mislim da ćemo na ovaj način doći do jednog izbalansiranog modela i metoda plata, a bez rasta privatnog sektora ne možemo očekivati ni neki preterani rast zarada u javnom sektoru. Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Ja sam se za repliku javio...

PREDSIEDNIK: Replike nema, jer su iznošeni samo stavovi svih političkih grupa u odnosu na amandman.

SAŠA RADULOVIĆ: Bio je iskrivljen način tumačenja...

PREDSIEDNIK: Hoćete po amandmanu ili ne želite?

SAŠA RADULOVIĆ: Bilo je iskrivljeno tumačenje amandmana.

PREDSIEDNIK: Svaka čast, bićete predsednik, verujem odmah za nekoliko meseci...

SAŠA RADULOVIĆ: Ovo je nekorektno.

PREDSIEDNIK: I vi ćete koristiti član 104...

SAŠA RADULOVIĆ: Ovo je zaista nekorektno.

PREDSIEDNIK: Prihvatam. I sve uvrede koje imate da kažete...

SAŠA RADULOVIĆ: Nijednu uvredu nisam kazao. Nijednu uvredu.

PREDSIEDNIK: Hoćete? Nećete? Ne želite.

SAŠA RADULOVIĆ: Tražio sam repliku.

PREDSIEDNIK: Za repliku nema osnova. Član 104. stav 3, nema osnova.

(Saša Radulović: Onda po amandmanu.)

Reč ima Marijan Rističević, dok vi smislite da li želite repliku ili amandman, pa ću vam dati reč.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, čisto radi građana, ja sam se javio po amandmanu.

(Predsednik: Samo tiše, molim vas; pustite poslanika da diskutuje.)

Ako mogu ovim malo tišim topotom da izlaze, da me ne ometaju, a i dalje mi izgledaju pametnije okrenuti, ovako sleđa. Ne mogu da me pljunu, ne mogu da me opsuju...

(Predsednik: Molim vas, po amandmanu, budite ljubazni.)

Pa o amandmanu govorim, ali me stalno ometaju. I ovo je način ometanja.

(Predsednik: Verujem.)

Dakle, po amandmanu. Jedna ekonomska gromada je predložila, najveća koju Srbija ima posle mog kolege poljoprivrednika, da se subvencije u železnici smanje na 1.000 dinara.

Dakle, da znaju građani, on je samim tim predložio da sirotinja – najviše siromašni ljudi putuju železnicom, to gospodin ministar zna – mora da plaća punu ekonomsku cenu karata. Dakle, da sa i ovako malim prihodima što skuplje dođu do svojih radnih mesta.

Predložio je da se smanje subvencije u privredi. Dakle, on otprilike predlaže da se smanji broj radnih mesta, da sve gurnemo u stečaj i otprilike se njegova ekonomija sastoji u onome što mi na selu zovemo „luftikaner ekonomija“. To je ekonomija te vrste – baciš u proleće nekoliko čvaraka, a onda ideš u julu da nabereš prasiće. Ja takvu ekonomsku politiku ne razumem, bez obzira na to o kakvoj ekonomskoj gromadi se radi iz grupe „nikad im dosta nije bilo“. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala lepo.

Želi reč poslanik Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Prvo za ministra, ja ne znam, verovatno ste prevideli, postoji tačka u budžetu, kada sam radio relokaciju sredstava, ona je tačka 4) – izdaci za nabavku finansijske imovine, koja je značajno povećana na vrednost 85 milijardi dinara.

Znači, ono što je predloženo amandmanom je – umesto da država samo plati kamatu na garancije koje je davala neodgovornim javnim preduzećima i drugim firmama, recimo „Galenici“ itd., u stvari to pretvori u vrstu kredita i uzme hipoteku na imovinu.

Zašto je ovo važno? Ta preduzeća već imaju neke poverioce i ako država ulazi i spasava firmu koja bi inače otišla u bankrot, što je namera Vlade, znači umesto da im poklanja novac, država treba da se pojavi kao poverilac. Ja mislim da je to domaćinsko ponašanje. Tako da ja nisam amandmanom ukinuo ove obaveze, nego ih praktično prebacio sa mesta gde je poklon na mesto gde se nabavlja finansijska imovina. Mislim da je to bolje ponašanje države, odnosno da je to domaćinsko ponašanje države.

U svemu tome, naravno, pronašao sam 20 milijardi dinara koje bi se prebacile Fondu PIO i time bi se praktično poništio protivustavni zakon Vlade koji otima penzionerima penzije. Praktično ovim amandmanom pokušavam da pokažem da je moguće pronaći novac u budžetu i da je moguće vratiti penzionerima oteto i uraditi obaveze koje država ima.

Druga stvar, što se tiče budžeta Vlade, koji je povećan za 1,6 milijardi dinara, ponavljam, četiri potpredsednika i dva ministra bez portfelja su potpuno nepotrebni. Na primer, potpredsednik Vlade i ministar spoljnih poslova već ima budžet u Kabinetu ministra spoljnih poslova. Čemu budžet od 24 miliona dinara unutar budžeta Vlade? Zatim, Kabinet potpredsednika Vlade i ministra trgovine, turizma i telekomunikacija – 17 miliona. Zatim, Kabinet potpredsednika Vlade i ministra građevine – 34 miliona. Zatim, opet potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova – 29 miliona. Onda ministar bez portfelja za demografiju i populacionu politiku – 160 miliona i ministar bez portfelja zadužen za regionalni razvoj i javna preduzeća, gospodin Krkobabić – 225 miliona dinara.

Ovo su potpuno nepotrebna ministarstva bez portfelja, koja ništa ne rade, samo koštaju građane Srbije. Pitanjem demografije, pitanjem uvođenja reda kod javnih preduzeća i regionalnim razvojem bave se sva ministarstva. I onda očekivati da građani poveruju da će neko kao gospodin Krkobabić, time što će dobiti ovaj novac, u stvari nešto unaprediti u ovoj oblasti zaista ne zaslužuje nikakav komentar.

Ponavljam, Vlada nigde ne štedi gde treba da štedi, na sebi, na uvođenju reda i, u stvari, obara deficit isključivo tako što je zavukla ruku u džep građana i privrede; oni su se odrekli i time je smanjen deficit.

PREDSEDNIK: Prvo reč ima ministar Vujović.

(Marko Đurišić: Kako može ponovo?)

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo kratka replika na...

(Marko Đurišić: Kako replika kad mi ne možemo?)

Zato što direktno ide razmena stavova oko cifara koje je predložio u amandmanu.

(Marko Đurišić: On nije dobio repliku.)

Dobio je repliku.

(Marko Đurišić: Pa nije.)

PREDSIEDNIK: Molim vas, ministar ne vodi sednicu. Tačka. Vodi je predsedavajući. Tačka. I nemojte da dobacujete ministru.

(Marko Đurišić: Pa onda da građani znaju.)

To što on kaže replika ili odgovor, nemojte, molim vas. Pa pola ovde poslanika koji se pozivaju na povredu Poslovnika ne zna suštinu i sad opominjete ministra samo da biste ga ometali. Nema smisla.

(Marko Đurišić: Opominjem vas.)

Hvala vama.

Izvolite. Aleksandra Jerkov, povreda... Poslovnika? Šta kažete, povreda Poslovnika? Ne čujem.

ALEKSANDRA JERKOV: Ne znam čega bih reklamirala povredu, ako ne čujete reč – Poslovnika. Dobro.

Član 158, gospođo Gojković. Poznato vam je koliko u raspravi u pojedinostima, u kojoj se trenutno nalazimo, predstavnik predlagača ima pravo da govori. Predstavnik predlagača, ministri Vujović i Antić su iskoristili vreme koje je predlagaču na raspolaganju da govori o svakom amandmanu i, ako se neka pravila odnose na poslanike ovde u Skupštini, naglasiću – poslanike opozicije, pošto se na poslanike vlasti očigledno ne odnose ta ista pravila, ja vas molim da ta pravila primenjujete i na predstavnike predlagača.

Ako vi nekad procenite da zarad razmene argumenata možete ponekad i da prekršite Poslovnik, da date reč nekome ko inače ne bi imao pravo, to bi bilo opravdano ako biste vi to činili u svim situacijama. A vi to činite samo kada su u pitanju poslanici vladajuće koalicije i kad je u pitanju predstavnik predlagača i, naravno, predsedavajući to čine kada ste u pitanju vi i vaša potreba da govorite mimo reda, pravila i Poslovnika.

Tako da vas molim da ista pravila primenjujete na sve i molim vas da predstavnika predlagača ograničite na dva minuta po amandmanu, koliko ima na raspolaganju da govori u skladu sa Poslovníkom.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Ministar Vujović je po amandmanu na član 1, koji je podneo poslanik Saša Radulović, govorio 15 sekundi.

(Aleksandra Jerkov: A ministar Antić?)

Povredu Poslovnika može da bude samo ako je neposredno učinjena, te nećemo razmatrati ovu povredu, jer nije neposredno učinjena. A neću ponavljati, neću deliti vreme od dve minute. Dosad su iskoristili dve minute i dvadesetak sekundi od rasprave, od 11.00 časova jutros.

Marijan Rističević, po amandmanu.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, kada nemate argumente, vi pobegete. Javljam se po amandmanu jer sam pokušao da ubedim ekonomsku gromadu, predlagača amandmana, da upodobi svoje razmišljanje sa realnom proizvodnjom. Dakle, nije me ubedio, sem u jedno – da on zna samo kako se novac troši, a ne kako se zarađuje.

Ono što je pričao o penzijama, ako budemo dotirali penzije sa više novca iz budžeta, onda ćemo od građana morati da uzimamo više novca. Ne pune se penzije, kako to šef „Rodnijevih svedoka“ misli, Rodni i Del Boj, ne pune se penzije dotacijom iz budžeta, uzimajući od građana, nego se penzije najbolje pune novom proizvodnjom, novim radnim mestima, novim doprinosima. A on je upravo uradio suprotno.

On je amandmanom tražio da se smanje subvencije u privredi, samim tim da se smanji novo zapošljavanje, samim tim da se smanji realno punjenje penzijskih fondova, zdravstvenih fondova. On je predložio i to da se ukinu subvencije za železnicu, smanji jeftiniji prevoz roba, i putnika, i radnika i time direktno ta ekonomska gromada nije za realno punjenje penzijskih fondova, za realno povećanje penzija, nego on otprilike misli da se novac štampa. A novac se, dame i gospodo, zarađuje.

On je navikao samo da troši, on je navikao samo da bere, on je navikao da ne sadi, već da najslabije voćke ubere onako u stečaj. I ja mu još jednom nudim TV duel na bilo kojoj televiziji, da narodu objasnimo razliku između realne ekonomije, između proizvodnje i njegove virtuelne ekonomije, koja je zasnovana samo na potrošnji. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Marko Đurišić.

Ja bih molila poslanike da budu ozbiljni i da mi onda ne zameraju, ako nisu u sali, što preskočim amandman.

(Marko Đurišić: Ja sam tu. Kako nisam bio u sali?)

Poslaniče Marko Đurišiću, niste bili u sali.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Goran Bogdanović.

(Marko Đurišić: Ja sam u sali. Kako nisam bio u sali?)

Postoje kamere.

Da li poslanik Goran Bogdanović želi da govori o amandmanu?

(Marko Đurišić: Sram vas bilo!)

Jeste, sramota me je što pravite kaos u ovoj skupštini, što izlazite napolje i nećete da budete tu, a znate da... Sramota.

(Marko Đurišić: Kako vas nije sramota? Ovo je vaše pravo lice. Sram vas bilo!)

Izričem vam kaznu zbog nepoštovanja Parlamenta i rada ovog parlamenta. (Aplauz.)

(Marko Đurišić: Zbog čega?)

Izričem vam kaznu, ne ponavljam je, zbog vašeg nepoštovanja Parlamenta – što niste u sali, dolazite na red i onda trčite, a ja treba da čekam, da zaustavljam rad Parlamenta zbog koreografije koju ovde pravite.

(Marko Đurišić: Bežite od rasprave. Sram vas bilo!)

Stvarno, vi niste ni za festivale, a ne za Parlament.

(Marko Đurišić: Treba da vas bude sramota.)

Hvala vam puno, poslaniče, što mi govorite da treba da me bude sramota. Ja ništa drugo nisam ni očekivala. Tako i izgleda rad Parlamenta sve ovo vreme – psovanje moje majke, da me bude sramota, da sam ološ i sve to što imate da mi izgovarate.

(Marko Đurišić: Treba da vas bude sramota, kako smete da lažete?)

Hvala vam puno.

(Radoslav Milojević: Ko vam je opsovao majku?)

Goran Ješić, vaš poslanik, Balša Božović, vaš poslanik.

(Radoslav Milojević: Nikada u životu!)

(Marko Đurišić: Kako možete da lažete? Ko vam je psovao majku?)

Poslanik Marko Đurišić govori da predsedavajući laže, iako je to sve bilo na svim televizijama.

Molim da ne ometate rad Parlamenta. U skladu sa članom 103. stav 3, nemojte da ometate Parlament.

(Marko Đurišić: Ne dajete nam da govorimo. Dajte mi pravo da govorim, pravo na reč. Sram vas bilo!)

Sramota. Znači, vi ne date ni Goranu Bogdanoviću da govori? Uvažavam to da blokirate rad Parlamenta.

Poslaniče, želite da govorite o amandmanu Gorana Bogdanovića? Ali mora podnosilac prvo, ako želi.

(Aleksandra Jerkov: Poslovnik!)

Niste u sistemu.

(Aleksandra Jerkov: Jesam u sistemu.)

Molim poslanicu Aleksandru Jerkov da ne više na mene.

Član 112, pauza od 30 sekundi, da se smire poslanici opozicije koji viču na predsedavajućeg. Zaista mi je vrlo teško da vodim sednicu.

(Marko Đurišić: A šta ćete sada da mi radite?)

Evo, Marko Đurišić u pauzi mi više – a šta ćeš sad da radiš?

(Marko Đurišić: „Šta ćete da mi radite?“ Budite poštteni i recite jednom istinu. Sram vas bilo!)

Molim poslanike i Srpske napredne stranke, i Socijalističke partije i sve one koji mirno sede i žele da rade da sačekamo mirno da prođe ova namera da se obesmisli današnja rasprava, molim vas. Evo, ja imam prava da vam se obraćam kao svojim kolegama i u pauzi. Molim vas zaista da ne reagujete na ovakvo ponašanje, pustimo da vidimo dokle će ovo da ide. Eto.

(Marko Đurišić: Koje ponašanje? Sram vas bilo!)

(Posle pauze – 12.50)

Evo, prošla je pauza i molim poslanika Gorana Bogdanovića, ako želi, da obrazloži svoj amandman.

(Goran Ćirić: Poslovník!)

(Radoslav Milojić: Poslovník!)

GORAN BOGDANOVIĆ: Po Poslovníku su se javili pre mene.

PREDSEDNIK: Molim poslanika Milojića da ne više na mene.

(Radoslav Milojić: Ne vidite Poslovník?)

Stvarno nisam učestvovala na izborima i nisam zadobila poverenje većine poslanika ovde da bi me neko, od sednice do sednice, omalovažavao i vikao na mene, a da ne pričam o uvredama. To nije moj posao.

GORAN BOGDANOVIĆ: Pa niko vas ne omalovažava.

PREDSEDNIK: Nemojte vi meni da govorite ko je podigao Poslovník a ko nije, vikanjem kao da smo u nekom beogradskom kafiću.

(Radoslav Milojić: Pa dajte nam onda reč.)

Nemojte tako da se ponašate.

Hoćete da govorimo o budžetu? Predsedavajući u skladu sa članom 27. vodi Parlament.

(Aleksandra Jerkov: U skladu sa Poslovníkom.)

Hvala vam, poslanice Aleksandra Jerkov. Žao mi je što ne možete...

GORAN BOGDANOVIĆ: Dobro, jeste li dali reč meni ili niste?

PREDSEDNIK: Ne mogu da dam, poslaniče, kad mi ne daju vaše kolege. Vaši koalicioni partneri mi ne dozvoljavaju da dam poslanicima opozicije da govore.

GORAN BOGDANOVIĆ: Pa nije tačno...

PREDSEDNIK: Jer tendencija ovde nije da govorimo o budžetu, nego da vičemo i pravimo haos.

GORAN BOGDANOVIĆ: Pa jeste tendencija...

PREDSEDNIK: Evo, ja vidim sliku da ovde sede poslanici mirno, a ovde vidim sliku vikanja.

GORAN BOGDANOVIĆ: A koliko ste vi doprineli, gospođo predsednice, svemu tome? I vi ste doprineli tome... (Isključen mikrofón.)

(Marko Đurišić: Vide to i građani Srbije. Sram vas bilo! Dajte nam reč.)

Ne, nećete me izazvati da dam svima opomene, jer ovo je stvarno neverovatno, ovako ne može da se radi.

Vama ne mogu da dam reč.

(Marko Đurišić: Sram vas bilo.)

Poslanik Marko Đurišić ima još jednu opomenu, ja je izričem s punom odgovornošću danas. Pred građanima Srbije izričem opomenu Marku Đurišiću, jer ja drugačije ne mogu da radim.

(Marko Đurišić: Zato što mi ne date reč, je l' zato opomena?)

Goran Bogdanović, izvolite.

GORAN BOGDANOVIĆ: Je l' mogu sada, gospođo predsednice da...? Ovo što se dešava sa kolegom Đurišićem, mislim da niste apsolutno u pravu. Gospodin Đurišić je, pre svega, bio u sali i ne vidim razlog zbog čega mu nije data reč.

PREDSIEDNIK: Poslanice, vi ste tražili po amandmanu, nemojte da zloupotrebljavate to.

GORAN BOGDANOVIĆ: Ja sam tražio po amandmanu i govoriću, ali pre svega kao kolega i kao prijatelj, ne samo Marka Đurišića nego i ovde čuvajući dostojanstvo Skupštine, ne mogu da ne kažem to da je gospodin Đurišić dobio opomenu bez ikakvog razloga.

PREDSIEDNIK: Ovo je zloupotreba toga što ste dobili dve minute.

GORAN BOGDANOVIĆ: Što se tiče amandmana, ja sam podneo amandman na član 1. na zakon o budžetu da bih na neki način uticao na smanjenje deficita. Amandman se odnosi na povećanje ukupnih prihoda budžeta kroz povećanje naplate ostalih akciza. Rukovodeći se na koji način možemo da smanjimo deficit a istovremeno uštedimo na drugim stavkama u budžetu, došao sam do analize da se u Srbiji godišnje troši oko 400.000 tona gaziranih sokova i oko 120.000 tona voćnih sokova.

Neću ovde govoriti, pošto nemam dovoljno vremena, koliko je šećer štetan po zdravlje itd., međutim, trend i u svetu i u Evropi je da države sve više uvode, ili razmišljaju da uvedu ovakvu vrstu oporezivanja kako bi na vreme sprečili potencijalne uzročnike različitih bolesti. Uvođenje akcize na napitke sa dodatkom šećera doprinosi smanjenju potrošnje tih proizvoda, a samim tim bi se povećala potrošnja voćnih sokova koji su, na svu sreću, zdravi.

Međutim, očigledno ova vlada ne vodi računa ni o zdravlju, ni o drugim stvarima koje priređuje, pre svega građanima Srbije, ali važno je da je povećala prihode u budžetu samoj Vladi, a da je istovremeno smanjila budžet Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Mi jesmo čuli, ali stvarno, gospođo predsednice, ako mogu ovde ostali poslanici da ne uznemiravaju kada pričamo?

PREDSIEDNIK: Molim poslanike iz Demokratske stranke da ne dobacuju poslaniku Goranu Bogdanoviću.

(Radoslav Milojević: Niko reč nije rekao.)

Tri puta je pogledao u vašem pravcu. Shvatam potpuno, s ove strane muva nije proletela.

(Goran Ćirić: Poslovnik!)

(Radoslav Milojević: Poslovnik!)

Miladin Ševarlić se javio prvi po Poslovniku.

Ostajete li pri tome?

PREDSIEDNIK: Sistem prihvata samo pet povreda Poslovnika.

Miladin Ševarlić. Želite?

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsednice. Reklamiram povredu člana 107, dostojanstvo Skupštine.

Nikada u ovoj skupštini, od prvog zasedanja do danas, nisam zloupotrebio položaj poslanika, a vi ste me danas diskriminисali, kao i dobar deo onih koji se uljudno ponašaju u ovom parlamentu, apostrofirajući samo poslanike SNS-a i SPS-a, a zanemarujući sve ostale poslanike koji se korektno ponašaju.

Molim vas da ubuduće, kada hoćete da istaknete korektno ponašanje poslanika, ne činite to isključivo po partijskoj liniji. Hvala.

PREDSIEDNIK: Evo vas ističem kao pozitivan primer, ali vi ipak pripadate poslaničkoj grupi koja pravi ovde velike probleme da bismo mi funkcionисali.

(Miladin Ševarlić: Poštovana predsednice, molim vas...)

Hvala vam puno. Ako smatrate da sam nečim vas povredila...

(Miladin Ševarlić: Poštovana predsednice, molim vas, ako dozvoljavate...)

PREDSIEDNIK: Ovo ne može. Ovo ne može.

Prihvatam, da, hvala vam. Hvala vam poslaniče, ali...

Da vidimo kojim redom. Polako samo.

Miroslav Aleksić ima reč. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Poštovana predsedavajuća, reklamiram član 103, zato što niste dali reč gospodinu Ćiriću, koji je reklamirao Poslovnik, a bili ste dužni da mu date po završenoj tački, odnosno obraćanju narodnog poslanika.

S druge strane, isprovocirali ste ovde poslanike opozicije, gospodina Đurišića, time što ste konstatovali da nije u sali. Čovek je sve vreme bio u sali. Prozvali ste ga i posle toga mu izrekli dve opomene. Pritom, dve trećine vremena ste iskoristili vi i vaši poslanici od početka ove sednice. Njima je dozvoljeno sve, poslanicima SNS-a, kao i vama, za razliku od nas u opoziciji.

Vi neistinama izazivate reakciju opozicionih poslanika, jer ste rekli neistinu da gospodin Đurišić nije bio ovde.

Ja vas molim, pošto ste vi, po ovom poslovniku, dužni da se starate o redu na sednici, da shvatite da je to vaša uloga. Ne može opozicija ovde da uvodi red na sednici, nego to treba da radite vi. Ja vas molim da se pridržavate Poslovnika i da po njemu dajete reč i poslanicima opozicije kao što dajete i poslanicima vladajućih stranaka.

PREDSIEDNIK: Tako je, samo, uvaženi kolega, ja sam danas kaznila predsednika poslaničke grupe SNS, niste mi tapšali, koliko se sećam, jer vas to ne interesuje uopšte, a dozvoljeno je vašem predsedniku poslaničke grupe da više na mene, zato što nije bio u sali zato što bojkotuje Marijana Rističevića, pa kad je čuo svoje ime, onda je počeo da trči prema sali. Prvo je pokušao da se prijavi kod nekadašnje poslaničke grupe DSS, pa kad nije mogao, počeo je da trči prema prvoj klupi. I to ima na snimku.

(Marko Đurišić: Hajde.)

Nemojte mi govoriti „ajde“; poštovanje mora da bude uzajamno.

Znači, ovde postoji zloupotreba institucije povrede Poslovnika, jer ništa drugo ni ne radimo. I ja moram, pošto nije bila neposredno učinjena povreda, mi smo već odmakli, da vam kažem da oduzimam vašoj grupi dve minute, u skladu sa članom 103. stav 8, jer jedino tako mogu da se zaustave danas zloupotrebe povrede Poslovnika; jer mora da bude neposredno učinjeno ono što vi izgovarate kao povredu Poslovnika.

(Miroslav Aleksić: Vi ste dali reč Ćiriću po Poslovniku.)

Dala sam reč Ševarliću. Pretpostavljam da neki put poslanik koji je malo umereniji, ne javlja se često, ima ista prava kao vi, i kao Milojičić. Pretpostavljam. Pretpostavljam da i poslanik Ševarlić neki put sme nešto da kaže u ovom parlamentu, pa molim da uvažite barem poslanike iz vaših redova, ako ne mene, pošto mene ne uvažavate uopšte. Ja sam navikla na to i očigledno sam vam meta zbog nečega. Nemam pojma zbog čega, ali videćemo. Pokazaće budućnost politički.

Izvolite vi. Tako je, Poslovnik, samo ćete mi reći koji član.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Reklamiram član 108, gospođu predsedavajuća, da se o redu na sednici stara predsednik Narodne skupštine ili njegov zamenik, tj. u ovom slučaju vi.

Mislim da imate nameru, od jutros, da obesmisлите rad Parlamenta po amandmanima. Mislim da nisu fer vaše ocene o tome da ste kaznili adekvatno kolegu Martinovića...

PREDSEDNIK: Nije neposredno učinjena povreda, zaustaviću vas. Nije neposredno učinjena povreda, član 103. stav 8, žao mi je.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Jeste, sami ste rekli. Sami ste rekli.

PREDSEDNIK: Član 103. stav 8, oduzimam vam dve minute zato što zloupotrebljavate Poslovnik.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Ne može dve minute, jer je 30 sekundi!

PREDSEDNIK: Izričem vam opomenu zbog vikanja na predsedavajućeg.

(Radoslav Milojičić: Trideset sekundi je prošlo!)

Izričem vam još jednu opomenu zbog toga što urlate na mene. Ovo će biti Parlament. Nikada neće biti kafana – u ovom sazivu. Kada dobijete poverenje građana, napravite od Parlamenta šta god želite; vaše pravo, imaćete većinu. Zahvaljujem.

(Poslanička grupa DJB aplaudira.)

Ministar Dušan Vujović, ako može da dobije reč, da pokuša da odgovori poslaniku Goranu Bogdanoviću.

DUŠAN VUJOVIĆ: Amandman poslanika Gorana Bogdanovića odnosi se na uvođenje akcize na bezalkoholna pića, koje bi dalo efekat od pet milijardi dinara i time bi se smanjio deficit. Mi ne možemo da prihvatimo ovaj amandman isključivo zbog toga što se zakonom o budžetu ne menja akcizna politika, ali će biti za nekoliko dana na dnevnom redu Skupštine Zakon o

akcizama i to će biti prilika da predložite ovu izmenu. Prema tome, time će se povećati priliv.

Lično smatram da bezalkoholna pića, sa izuzetkom vode i prirodnih sokova bez dodatka šećera, treba da budu predmet akcize. Koliko tačno...? Prema tome, tu se sa vama slažem, ja to podržavam, ali tu postoje raznorazne interesne grupe koje mogu da budu i protiv toga. Biće prilike da se to predloži.

Drugo, želim da iskoristim priliku samo da dodam na prethodni amandman, koji ima potpuno isti ovaj prvi deo, a za drugi deo da kažem gospodinu Đurišiću – mi odavno imamo politiku da ne vezujemo prihode za rashode. Znači, vaš drugi predlog da se poveća dečja zaštita je u redu, ali mi ne vezujemo prihode i rashode. Prema tome, to su dva odvojena predloga koji kao takvi treba da budu predloženi. Hvala lepo.

(Marko Đurišić: Da li mogu da dobijem pravo na repliku?)

PREDSIEDNIK: Repliku na izlaganje Gorana Bogdanovića ili ministra?

(Marko Đurišić: Ministra.)

Da, možete. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Gospodine ministre, dobro je što ste dali ovo objašnjenje, ali mi smo predložili ovaj amandman upravo zato što smo pre nekoliko dana predložili zakon o izmenama i dopunama Zakona o akcizama, gde predviđamo uvođenje ove akcize. Onda smo smatrali da, ako predviđamo stvaranje nekog novog prihoda u 2017. godini, on treba da se vidi u budžetu i onda da se vidi i gde da se troši. Ako vi sad kažete da ne praktikujete vezivanje, onda bi se u budžetu pojavila razlika.

Znači, to je bio razlog zašto smo na ovom mestu imali ovu intervenciju, a cela naša ideja, i drago nam je što ste vi za to, znači mi imamo predlog zakona o izmenama akciznog zakona koji treba da uvede akcizu od deset dinara po litru za zaslađene voćne sokove, i zaslađenu vodu, koka-kolu i ostala pića. Razlog za to je alarmantna zdravstvena situacija u Srbiji.

Znači, apel Svetske zdravstvene organizacije svim zemljama sveta je da se uvedu porezi i akcize na ova zaslađena pića zato što u svetu vlada epidemija gojaznosti. Podaci u Srbiji govore da je 21% stanovništva gojazno, 35% je predgojazno. Ta gojaznost u velikom broju slučajeva dovodi do dijabetesa, 700.000 ljudi u Srbiji danas boluje od dijabetesa i ogromni su troškovi države.

Ono što mi želimo i kroz taj zakon, i drago nam je, ja ne mogu da znam da će Vlada predložiti, obično je zakon o izmenama akciza bio uz budžet, pa bismo tu dali amandman. Daćemo sasvim sigurno amandman, ali mi već imamo predlog zakona. Znači, da se tačno klasifikuje onako kako je to urađeno u Mađarskoj, kako će biti urađeno u Irskoj, kako se radi u Norveškoj, kako se radi u Meksiku od 2013. godine, kako se radi u brojnim zemljama. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem se, poslaniče, tražili ste repliku.

Reč ima Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, vidim da i ovi što nisu služili vojsku znaju šta je nalevo krug.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam voljan da glasam za ovaj amandman da ne iziskuje promenu drugih zakona, a to je Zakon o akcizama. Dakle, ja volim što poslanik opozicije želi da uveća prihode za pet milijardi i ja poštujem tu njegovu volju da veruje u Vladu Republike Srbije i gospodina koji je predložio ovaj amandman pohvaljujem zato što veruje da će Vlada skupiti pet milijardi više nego što je obećala, ali ne mogu da glasam za amandman zato što iziskuje promenu akcizne politike koja je regulisana Zakonom o akcizama. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vama, poslaniče.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Zoran Živković.

Izvolite, poslaniče.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Molim vas, koristiću i onih pet minuta.

Odbor za Ustavna pitanja i zakonodavstvo odbio je amandman kao pravno nemoguć, bez obrazloženja, tako da sumnjam u to obrazloženje. Dopuštam jednu malu mogućnost da on nije stvarno usaglašen do perfekcije, a razlog za to je upravo kratak rok u kom smo imali prilike da se bavimo ovim budžetom.

Šta je suština ovog amandmana? Promena politike. I to nije nikakav trik, nikakva dosetka, to je stav koji zastupa moja Nova stranka, koji zastupam ja, koju mislim da zastupa puno ljudi u Srbiji, a to je da promenimo dalji put Srbije ka budućnosti. Ono što imamo u poslednjih sedam-osam godina, znači više nego što traje ova vladajuća koalicija, to je pojava subvencija. To je uvedeno, a sada je dignuto na najviši mogući negativan nivo, kao jedini način da domaći i strani investitori, ali pre svega strani, koji dolaze u našu zemlju, otvaraju preduzeća da zapošljavaju ljude.

Šta se u stvari dešava? Dešava se to da 10.000 evra po radnom mestu dobiju investitori koji počnu nekakvu proizvodnju – ne ulazim u kvalitet te proizvodnje, neka bude najbolja moguća – sa obavezom da ostanu u državi i da ta firma posluje dok traju subvencije. Neko je izračunao 200, 250, 212 evra je prosečna plata u tim preduzećima. Ako investitor dobije 10.000 evra za jedno radno mesto, a prosečna plata na tom radnom mestu je 200-215 evra, to znači da je država, a to su ti isti siromašni građani, platila unapred skoro 50 plata, negde oko četiri godine. Imamo, koliko se sećam, slučaj „Fijata“ gde dan-danas „Fijat“ nema obavezu da plaća poreze i doprinose na plate.

Pitanje je da li će svi ti investitori ostati u Srbiji kada istekne ta subvencija, kada potroše te pare koje su dobili. Ne postoji ni jedan jedini zakonski, ugovorni ili bilo kakav drugi razlog da oni ostanu ovde. Sutra će Makedonija, koja je, inače, na desetom mestu te čuvene Duing biznis liste gde se mi hvalimo da smo trideset i neki, ili sutra možda Moldavija, u Belorusiji počinje

privatizacija, znači svuda na nekih 500 do 1.500 km oko nas je moguće da neko ponudi bolje subvencije ili neke druge bolje uslove i ti investitori će otići tamo. Ako privreda Srbije može da napreduje samo kroz subvencije za nova radna mesta, onda nama napretka nema, u to budite sigurni. To nije put ka boljoj budućnosti.

Da vas podsetim, te subvencije su uvedene 2007. ili 2008. godine, ne sećam se, možda i kasnije, ali bilo je osnivanja novih kompanija u Srbiji i pre toga. Oдавно nije bilo tamo, do 90-ih jeste, ali to je neki drugi sistem, ali posle tih nesretnih 90-ih, od 2001. do 2004. godine bilo je stranih investicija a da država nije dala cent bilo kome, ne samo kroz proces privatizacije nego i kroz braunfeld i grinfield investicije. „Bol pekidžing“, recimo, i ima puno drugih primera.

Znači, tužna je i jadna zemlja koja se reklamira da ima najjeftiniju radnu snagu na kontinentu – a to znači da je naša radna snaga svedena na cenu radne snage u Centralnoj Africi – i da još preko toga država mora da da miraz, ili kako god hoćete to da zovete, subvenciju, da bi neko došao, otvorio neku fabriku gde se klemuju kablovi za auto-industriju ili tako neka „vrlo visoka tehnologija“. Nijedna fabrika visoke tehnologije nije otvorena u Srbiji u poslednjih sedam, osam, devet godina, bez obzira na velike najave poluprovodnika i ne znam čega sve.

Zato ja predlažem da u budžetu, koji je inače negde oko 9,5 milijardi evra, nekih 260 miliona iliti 32 milijarde dinara, promeni svoju namenu, pa predlažem da se subvencije u privredi svedu na nivo 9.000 dinara, znači da ih nema. Da se subvencije za poljoprivredu podignu za pet milijardi i da time dođu na nivo od 36 milijardi. Subvencije u poljoprivredi su neophodne svuda, u najliberalnijim državama sveta one postoje, i to jeste budućnost srpske privrede.

Subvencije za železnicu da se prepolove. U odgovoru sam dobio da će to da ugrozi bezbednost. O kojoj bezbednosti vi govorite u srpskim železnicama? Gde tu postoji bezbednost? Pa ima dan-danas 200 rampi koje se dižu kada duva vetar, a ne kada treba. Železnica ima najbolje prostorije u svim gradovima gde ima svoja sedišta, od Beograda, preko Novog Sada, Niša, Kragujevca, bilo gde. Šta je sa tom imovinom? Ako se plaća bezbednost železnice na ovaj način, nema bezbednosti.

Da se ostale subvencije, gde ima svega i svačega, svedu na 10% onoga što je predloženo i da se tu uštedi 10 milijardi, a da se povećaju subvencije za kulturu za dve milijarde. Jer ako nema ulaganja u kulturu i neke druge stvari, koje ću navesti ubrzo, mi nemamo za šta da gradimo svoju budućnost.

Znači, dve milijarde za kulturu, 10 za dečju zaštitu, dve za socijalnu zaštitu, četiri za uenički standard, četiri za studentski standard i pet za Fond za mlade talente. To znači da se od nekih 700 miliona taj fond podigne na skoro šest milijardi. Znači, da prekinemo da se igramo estrade u ekonomiji i da počnemo da ulažemo u prave vrednosti, a to su deca, to je kultura, to je obrazovanje.

PREDSEDNIK: Potrošili ste vreme za amandman i svoje vreme.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem se.

Poštovani poslanici, želim nekoliko stvari da kažem u kontekstu izdvajanja sredstava koja su namenjena za subvenciju za obavljanje privredne delatnosti.

U to je uključena, isto tako, i prerađivačka industrija u oblasti poljoprivrede i to je ono što je neophodno za razvoj ove države.

Samo ću vam reći nekoliko stvari koje su važne u procesu privlačenja stranih investicija, jer i sam sam imao iskustvo u prethodnom periodu da se bavim time, poslednjih deset godina.

Ono što je najvažnije za bilo koju državu da bi uopšte mogla da privuče bilo kog investitora nije samo novac, i nije novac na prvom mestu. Pre svega je postojanje pravne sigurnosti, postojanje odgovornosti nosilaca političke vlasti, iz jednog prostog razloga – što svaki investitor želi da ima svoju sigurnost. Sigurnost i parametri koji se pojavljuju na svetskim listama, između ostalog i nagli prodor Srbije na Duing biznis listi, a nadam se da ćemo i u narednom periodu imati još bolju poziciju s obzirom na izmene propisa – to je ono što je važno i to je ono što sam želeo da istaknem.

Jako je važno da u narednoj godini imamo sredstva koja su namenjena za podsticanje privrede, jer mi očekujemo isto tako pojavu većeg broja investitora u oblasti prerađivačke industrije, što domaćih što stranih. To je ono na čemu insistiramo, jer to je nama neophodno kako bismo mogli viškove poljoprivredne proizvodnje da plasiramo na kvalitetan način kroz ovu liniju, a ne samo kroz prodaju primarnih poljoprivrednih proizvoda. To je ono što je jako važno.

Što se tiče subvencija u poljoprivredi, imamo u ovom budžetu za 2017. godinu povećanje koje je direktno namenjeno poljoprivrednicima u iznosu od 2,5 milijarde dinara, četiri puta više nego što je bilo u budžetu za 2016. godinu. I to je ono što sam želeo da kažem, da je intencija Vlade da se tako ponaša i da ima veće investicije.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, bez obzira na to što je amandman podneo moj kolega poljoprivrednik, rekorder ...

PREDSIEDNIK: Izvinjavam se, poslaniče, što ću vas prekinuti.

Molim poslanike da ne okreću leđa nama koji sedimo ovde u sali i ministrima. Nemojte da ponižavate poslanike koji sede ovde iza vas. To što radite danas prema svima nama vrlo je ružno, da nam okrećete leđa, neću upotrebiti drugi izraz. Stvarno je vrlo neprimereno.

Ne brinite, poslaniče, vratiću vam vreme.

Stvarno je neprimereno, tu sede poslanici koji podržavaju i Vladu i opoziciju i pristojno se ponašaju, a vi nama okrećete leđa. Nema smisla, eto. To

je ponižavanje Parlamenta i to nije u skladu sa Poslovnikom, vaš odnos prema Parlamentu.

Molim vas, kao predsednik Parlamenta, da se okrenete. Vaše je pravo da izađete, ali da nama okrećete leđa – ja smatram da ste uvredili mene i sve građane, svih ovih poslanika koji sede ovde i koji prate raspravu.

Izvinjavam se, poslaniče, vratiću vam vreme.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem se.

Dame i gospodo, poštovana predsedavajuća, nisu oni okrenuli leđa meni nego grbu, zastavi, državi i svojim biračima. Ne mogu me naterati da ja njih ne poštujem, niti da povredim njihovo dostojanstvo, niti da povredim dostojanstvo svojih birača.

Moj kolega poljoprivrednik, rekorder ne po prinosima već po rekordnoj subvenciji, postao specijalista za subvencije. Povukao 525.000 evra, i to je rekord za jednog poljoprivrednika u Srbiji, a onda je vinograd prodao. Dakle, bio je poljoprivrednik u pokušaju. Uopšte se nije bavio tom delatnošću, ali očigledno i on razume kako se pare uzimaju, ali ne zna kako se pare zarađuju.

Mene njegovo neznanje čudi. Čovek koji je bio premijer, čovek koji ovih dana deli premijerska, gradonačelnička mesta, predsednička itd., kao da ima podršku 99% birača, ne zna kako se stvaraju subvencije.

On kaže da treba uzeti od privrede i dati poljoprivredi. Da li je on ekonomska gromada, najveća posle Rodnija i Del Boja, koju ova država ima? Da li on zna da subvencije u poljoprivredi moraju da se obezbede u industriji, u prerađivačkoj delatnosti na koje Vlada ide? Da li on misli da, kad su već uzeli 400.000 radnih mesta u nekoliko godina, sad ne treba dati priliku Vladi Republike Srbije da zaposli tih 400.000 radnika – koje su oni otpustili – da na takav način oživi privredu i da iz zdravih osnova, iz industrije, kao u celom razvijenom svetu, obezbedi veći nivo subvencija?

Ove godine je agrarni budžet veći za 8,1%, upravo zato što je privredna aktivnost, zahvaljujući subvencijama i u privredi, dala svoje rezultate – i onda je industrija mogla više da isporuči poljoprivredi. Ja ne znam da li je on više izvukao iz vina ili vino iz njega, ali neću da trošim vreme na nepametna pitanja. Hvala.

PREDSEDNIK: Molim službe da rade svoj posao. Poslanici koji nisu u sali ne mogu ovde da ostavljaju kartice. I službe odmah da reaguju i da, po Poslovniku, jer tako piše u Poslovniku, uzmu kartice.

Biće im u Sekretarijatu i neka potraže svoje kartice. Znači, u Poslovniku piše, ako ćemo da ga poštujemo, morate karticu da ponesete sa sobom, te molim poslanike koji izlaze da ponesu karticu sa sobom, da ne bi bilo zloupotrebe kartica.

Petar Petrović ima reč. Izvolite, poslaniče.

PETAR PETROVIĆ: Gospodo predsednice, uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, amandman o kom smo slušali upravo je i bio povod da se javim. Zamoljen sam od predsednika Jedinствene Srbije Dragana

Markovića Palme, koji danas nije, iz opravdanih razloga, u mogućnosti da nam se ovde obrati, da kažem nekoliko reči.

Poznato je da smo se mi uvek zalagali da se subvencionišu i domaća proizvodnja i ulaganje u domaću proizvodnju itd., ali ne možemo da prihvatimo amandman iz razloga što bi se poremetili neki odnosi u drugim sferama gde su prihodni troškovi predviđeni u predloženom budžetu.

Upravo to je bio razlog da se i predsednik Jedinствene Srbije gospodin Marković danas obrati otvorenim pismom predsednici Republike Hrvatske gospođi Kolindi Grabar Kitarović s pitanjem – kako je moguće da se ona izvinjavala u Dubrovniku deci i roditeljima što je delila srpske čokoladice toj deci, a nije našla za shodno da se izvini za mnogo drugih proizvoda koji iz Hrvatske ulaze u Srbiju i njihovi vlasnici fabrika, na čelu sa Todoricom, koji ima preko 40 objekata u Srbiji, prodaju u tim objektima preko 60% hrvatskih proizvoda u Srbiji?

Nije se izvinila gospođa Kitarović ni za postavljanje ustaških znakova u Jasenovcu, gde je stradalo nekoliko stotina hiljada nedužnih građana srpske i drugih nacionalnosti koji su se protivili ustaškom režimu, nije se izvinjavala za razbijanje ćirilčnih tabli u Vukovaru, ali joj je dobro kada Todorici i drugi biznismeni iz Hrvatske plasiraju svoju robu u Srbiji. A kad se dele srpske čokoladice deci u Dubrovniku, onda to gospođi Kitarović smeta.

Zato mi iz JS i naš predsednik Marković tražimo od srpske vlade da malo promeni kurs politike prema privrednicima iz Hrvatske i da se uspostavi neki reciprocitet. Onoliko koliko srpskih proizvoda bude na hrvatskom tržištu, da toliko hrvatskih proizvoda bude na srpskom tržištu – i da na taj način uspostavimo neku ravnotežu u razmeni i u proizvodnji između Republike Hrvatske i Republike Srbije.

Zato mi iz JS i gospodin Marković, očekujemo da će Vlada u narednom periodu više subvencionisati naše domaće proizvođače nego neke iz Hrvatske, tipa Todorica i slične. Iz tog razloga mi ne možemo da prihvatimo ovakav amandman.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, naravno, naš stav, stav SDPS-a je da se ovaj amandman odbije, ali dobra je prilika da se diskutuje i da se konačno skine fama i govori istina kada su u pitanju subvencije i njihovi krajnji rezultati.

Dobro je što je gospodin Nedimović danas tu, kao jedan od ljudi koji je pokazao u Sremskoj Mitrovici da sa takvom jednom proaktivnom politikom i na drugim nivoima vlasti, dakle u lokalnoj samoupravi – sem nacionalnog nivoa, tu govorim o Vladi Republike Srbije, Parlamentu – može da se dođe do toga da jedan grad, koji je maltene bio bez privatne inicijative i privatnih privrednih aktivnosti, bude danas dom velikih investitora, koji

zapošljavaju više hiljada ljudi, i to ne samo u radno intenzivnim industrijama, nego i u drugim industrijama.

Naravno, podsetiću i prethodnog govornika da smo 2012. godine imali negde oko 200 miliona evra stranih investicija, da je u 2016. godini ta cifra 1,8 milijardi, tako da ne znam kako bismo došli do ove stvarno impozantne cifre danas. Da podsetim prethodnog govornika na, recimo, kompaniju NSR – preko četiri hiljade zaposlenih, koja se upravo bavi novim tehnologijama i na to da nam danas, na današnji dan, u Srbiji fali negde oko 15.000 ljudi koji bi mogli da rade u kompanijama koje svoj posao baziraju na najnovijim tehnologijama, IT-u.

A to što nismo reformisali obrazovanje, nismo reformisali i nismo investirali u nauku decenijama unazad, ja se nadam da ne možete da okrivite ovu vladu koja danas funkcioniše i koja će na tome da radi i siguran sam da će gospodin Šarčević i te kako voditi računa i o razvoju nauke, o investiranju u dualno obrazovanje, u nove metode i nove modele razvoja koji će pomoći da se privreda u Srbiji razvija i da bude konkurentna. Ne samo u regionu, jer smo mi preskočili i Makedoniju i BiH i sve u okruženju, i stremimo, idemo ka tome da nam budu cilj one države koje su tranziciju prošle na najbolji mogući način, koje maltene nisu osetile ekonomsku krizu – kao što je Slovačka, kao što je Poljska. I rast koji je projektovan u narednoj godini od 3% i ovaj budžet to naravno pokazuju.

Takođe moram da kažem da nisu samo strani direktni investitori oni koji koriste pogodnosti ovih subvencija. Podsetiću vas samo na jedno veoma dobro preduzeće iz Aranđelovca. Zove se „Bekament“. Nekoliko nas poslanika iz Narodne skupštine posetili smo to preduzeće tokom ove godine, bilo je i iz pozicije i iz opozicije. Preduzeće kao apoteka. Pre nekoliko meseci su dobili subvencije da bi proširili svoje kapacitete, da bi što više izvozili, i zaposlili su preko 80 ljudi. Tako da, u svakom slučaju, ovo je jedan model koji treba podržati, koji treba nastaviti.

S obzirom na konkurenciju koju imamo kada su u pitanju države koje su u EU, Rumunija, Bugarska, Mađarska, da ne govorim o zemljama u regionu, u svakom slučaju ovo je jedna dobitna varijanta, koja će pomoći da Srbija ostane ekonomski lider regiona i da privuče što više investitora ovde.

Prekjuče sam govorio u plenumu o tome da mi treba sada da iskoristimo ovu turbulentnu priliku na svetskom tržištu da pokažemo da je Srbija najbolja destinacija za ulaganje u Jugoistočnoj Evropi i da oni koji, eventualno, planiraju da promene svoju lokaciju poslovanja to urade i svoj kapital investiraju u Srbiji kao zemlji gde mogu da ga oplode. Naravno da se ne hvalimo time i da nam nije komparativna prednost to što su plate najniže, ali da bi mogle plate da budu više, da bismo mogli da dostignemo neki cilj i pojačamo plate, kako prosečnu zaradu tako i minimalnu, to moramo da uradimo iz realnih izvora.

Složićete se da će nam sutra možda biti dovoljno dve i po do tri milijarde evra dodatnih investicija, nekoliko desetina hiljada radnih mesta i naravno da ćemo na taj način, uz reformu javnog sektora, dostići jedan nivo

ekonomskog rasta i rast BDP-a od 5%, koji će nam omogućiti ozbiljniji napredak i, prvenstveno, rast zarada u privatnom sektoru. A to će obezbediti, o čemu je prethodni govornik pričao, ulaganje, investiranje u sve one stubove našeg društva kao što su kultura, sport, zdravstvo; tu je bio potpuno u pravu. Sve je to ono što, naravno, uz ekonomski razvoj, podržava kompletni razvoj jedne države. To se kod nas u protekle dve godine i te kako dešava, zato što se ne vodi računa samo o politici, nego se vodi računa o ekonomiji.

Kao neko ko dolazi iz stranke socijaldemokratske provenijencije, naravno da se zalažem za pravednu i poštnu redistribuciju, ali čega? Samo onoga što se napravi kao dodatna vrednost, samo onoga što bude proizvod porasta BDP-a i onoga što zaradimo na tržištu.

To će za nas biti ideja vodilja i ono što ćemo podržavati u narednom periodu kako bi Srbija postala moderna i razvijena zemlja. Naravno, slažem se potpuno, prethodni govornik je više puta govorio o tome da mi moramo da vodimo ekonomsku politiku koja se zasniva na krilatici „izvezi ili umri“. Dakle, što više izvoza, što više investicija, što veća konkurentnost, i to je jedini lek, jedini put za razvoj. Hvala.

(Zoran Živković: Replika.)

PREDSEDNIK: Nije baš za repliku, ali daću vam. Više je to debatovanje.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Znači, prethodni govornik sam ja, tu nema nikakve sumnje, a to je osnov za repliku.

Slažem se s tim da je važno da dolaze investicije. Recimo, 2003. godine, kada je Srbija imala jednu pametnu, prosperitetnu vladu, koju sam i ja vodio jedno vreme, direktne strane investicije su bile blizu tri milijarde evra – nula subvencija za bilo šta. Znači apsolutno čiste strane direktne, plus nešto domaće.

Prema tome, može se i tako. Može se i na taj način. To je trebalo da bude model. Ja ne kažem da je ova vlada od pre dve ili od pre četiri, pet godina promenila sistem. Promenjen je nešto ranije, greškom nekih ranijih vlasti, ali trebalo je da popravite to. Trebalo je da odustanete od tog modela i da se vratite na temeljni model, a to je da se, i tu se slažem sa ministrom poljoprivrede, investicije dovode tako što je to pravna država, da imate pravnu sigurnost, sigurnost investicija, predvidivost svih investicija.

Nije zemlja u koju dolaze investicije ona gde u pola noći neko sa fantomkama ruši po centru Beograda. To, naravno, nije. Nije ako sudski sporovi traju decenijama. Nije ako se na mnoge druge načine pokazuje da je Srbija, nažalost, još uvek zemlja u tranziciji, koja ne ide ni dinamikom, ni u dobrom smeru na valjan način.

Prema tome, slažem se, i hvala na citatu prethodnom govorniku – „izvezi ili umri“, u privrednom smislu. Znači, izvoz je nešto gde mi treba da se

okrenemo, a ne da krpimo rupe tamo gde su te rupe ogromne već decenijama. Petrohemija Pančevo je zastarela...

PREDSEDNIK: Hvala, poslaniče.

Nije baš bilo u replici, ali hajde.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Poštovani ministri, kolege poslanici, htela sam da kažem da do 2006. godine nije bilo potrebe za subvencijama, jer je uplaćeno u budžet 4,2 milijarde evra. Prema tome, subvencije nisu bile potrebne tada.

Sa druge strane, danas i poslednjih godina subvencije su potrebne da bi se povećala konkurentna prednost Srbije za priliv stranih direktnih investicija, da bi Srbija ostvarila rast i razvoj.

Na Odboru za finansije smo čuli od ministra finansija da treba da pričamo o heterogenosti subvencija, da su mnoge, po svoj prilici, zastarele po principu davanja, ali da zbog toga mnoge koje idu u cilju razvoja preduzetništva i razvoja prerađivačke industrije, kao što je primer poljoprivrede, treba da budu možda i veće. Stoga je nama u Parlamentu potrebno da razgovaramo o načinu na koji subvencije treba davati u budućnosti.

Tako da ovaj amandman sada ne treba prihvatiti, ali treba razgovarati na jedan nov, potpuno nov način o njemu. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Slažem se, naravno, i dobro je kada jedna zemlja može da privuče puno investicija bez subvencija, ali ću samo podsetiti da je to bilo potpuno jedno drugo vreme. U tom vremenu, za samo nekoliko godina, u Republiku Srbiju ušlo je samo bespovratnih sredstava i bespovratne pomoći u vrednosti od nekoliko milijardi evra, za koje krajnji rezultat, dok su funkcionisale te vlade, ne znamo. Ne znamo šta je bio krajnji proizvod i sa velikim subvencijama i sa Srbijom, koja je tada imala jedan veliki rejting i bila jedna nada u regionu da će na brz i dinamičan način moći da se transformiše, završi tranziciju i postane moderna zemlja.

Naravno, to našoj Srbiji pripada, ali ćete se složiti sa mnom da u tome nismo uspeli, nažalost, da se vreme promenilo, da je prošlo 10 godina, da još uvek u nekim zemljama EU ima recesije. Hvala bogu, Srbija nije u recesiji. Mi se borimo na svoj način i mislim da bez ovih subvencija ne bismo mogli da budemo konkurentni na tržištu i da ne možemo da pravimo poređenje između vremena 2001/2002. godine i sada, 2015. godine.

A o tome na kakvom je Srbija putu kada je u pitanju ekonomija, kada je u pitanju demokratija, kada je u pitanju njena politika, javne politike, govori to što mi u ovom mesecu, uz punu podršku Nemačke, uz punu podršku Austrije, Evropske unije, otvaramo još tri poglavlja. Idemo jasno ka cilju, ka punopravnom članstvu u EU i postajemo zasigurno jedna od najjačih ekonomskih zemalja u ovom regionu. Mislim da će ovaj budžet doprineti tome.

PREDSEDNIK: Hvala, potrošili ste vreme.

(Zoran Živković: Replika.)

Nema replike.

(Zoran Živković: Surovi ste.)

Da, strašno sam surova, naročito prema vama.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić, po amandmanu.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se.

Uvažena predsednice, mislim da ovaj amandman ne treba prihvatiti, baš iz razloga što moramo imati mogućnost da pomognemo zapošljavanje ljudi u svim delovima naše zemlje Srbije, sa akcentom, normalno, na jugoistočnoj Srbiji, gde su potrebne i veće subvencije za izdvajanje, da zaposlimo ljude i da obezbedimo radna mesta.

Što se tiče poljoprivrede, u poljoprivredu moramo izdvajati više ovih subvencija, ali podržavam budžet koji je predložila Vlada jer mislim da je budžet domaćinski, odgovorni budžet. Kroz ovaj budžet pomažemo, ovaj budžet jeste kao jedno domaćinstvo. Naš domaćin jeste premijer Vlade. Ovo je budžet domaćinski i mislim da svi mi treba da ga podržimo, a ovaj amandman da odbacimo. Iz razloga što, u prethodnom periodu, kada su prodavane firme koje su gradili naši očevi, naši dedovi, te firme su prodane u vreme privatizacije koja je bila katastrofalna. Kada je punjen budžet, taj novac nije trošen namenski i tada nije bilo ni potrebe za subvencijama.

Prema tome, sada ovaj budžet jeste domaćinski i razvojni, i investicioni, i razmišlja za sve, kažem – kao jedno domaćinstvo, gde se misli za porodicu, gde se misli za zdravlje dece, gde se misli da deca mogu da uče ili moraju da uče, gde se misli za dobre komšije. I normalno, ja ću glasati protiv ovog amandmana, ali glasaću za budžet svim srcem – zato što vam je budžet odličan, zato što je investicioni, zato što se više izdvaja za poljoprivredu i voleo bih da čak bude akcenat u jednom delu, a to je onaj deo što je konkretno za demografiju.

Ja dolazim iz opštine koja jeste najlepša opština u Srbiji, ali je treća opština po starosti. Prema tome, ministarstvo bez portfelja koje vodi gospođa Slavica Đukić Dejanović jeste nešto novo što je naša vlada i naš premijer odvojio u budžetu i mislim da je to potrebno da na najbolji način rešimo probleme demografije, da ulažemo u mladost, da ulažemo u privredu, da ulažemo u poljoprivredu. Bez jake privrede i poljoprivrede nema nam ni razvoja naše zemlje Srbije. Još jednom pozivam sve da ne glasamo za ovaj amandman.

PREDSEDNIK: Hvala.

Saša Radulović, izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Subvencije su jedan izuzetno loš način da se podstiče privreda. Ne postoje nikakve analize koje su kod nas urađene koje govore o tome koliko i da li je uopšte bilo koja subvencija koja je davana podstakla privredni rast.

Subvencija je poklon. Kada ne uradite ništa u društvu, onda pokušavate da objasnite građanima kako morate da plaćate nekoga da dođe u

Srbiju i otvara radna mesta – pa na primer kineski investitor u Obrenovcu treba da dobije preko 27.000 evra po radnom mestu, koje treba građanima da plaća 200 evra.

To je nešto potpuno neshvatljivo. „Istinomer“ je radio priču o ovome i radio analizu. Znači, mi se pretvaramo u zemlju jeftine radne snage. Građani to očigledno ne razumeju. I ove priče o tome kako nam trebaju radna mesta, kako hoćemo da podstičemo su prazne priče dok se ne pokaže da zaista postoji neka veza između poklanjanja novca i nekog privrednog rasta, sa druge strane.

U stvari, najveći investitor i podrška privredi je došla iz inostranstva u vidu pada cene nafte, koje su recimo samo u 2014. godini pomogle domaćoj privredi sa preko 300 miliona evra. Izgleda da će i naredne, 2015. i 2016. godine, takođe imati ovakav efekat.

I drugi je, naravno, pad kamatnih stopa na svetskom tržištu, što je korisno za Srbiju. To jeste doprinelo i pomoglo malo. Međutim, mere kao što su subvencije su jedna katastrofalno pogrešna politika. Vođena je 2008. i 2009. godine.

Već znamo za lik i delo bivšeg ministra Mladana Dinkića. Aleksandar Vučić je preuzeo tu politiku i ona se i dalje nastavlja.

Ovo treba zaustaviti, jer situacija u kojoj domaći proizvođač bojlera plaća poreze, a te poreze onda uzme Vlada pa daje nekom stranom investitoru, njegovom konkurentu da pored njega otvori fabriku i njegovu ugasi, pa to je zaista gubitnička perpetuum mobile ekonomska politika.

Subvencije valja ukinuti. One ništa ne doprinose. U stvari, samo nas koštaju. I još gore, vezane su sa korupcijom. Kada sam bio ministar privrede, otkrili smo da su subvencije davane u to vreme išle uz partijski reket od 30%. Ovo su nam sami privrednici govorili, kojima su partijski kadrovi i parazitski sistem, koji nas u stvari najviše košta, dolazili sa predlozima – daćemo vam subvenciju ako nam na drugi način vratite taj novac. I krivični postupci se vode oko ovoga.

Znači, subvencije su do sada uvek bile pokriće za korupciju. Njima postajemo zemlja jeftine radne snage i ovo treba konačno prekinuti. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Goran Kovačević.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, kada je „Istinomer“ mera ekonomske teorije, ekonomske prakse, onda je to velika razlika između nas iz SNS-a i vas, gde god da ste.

Ne želim uopšte da potcenjujem nijednog poslanika Narodne skupštine, zato što ne moraju svi da znaju dobro ekonomiju, ali one koji aludiraju na to da su ekonomski eksperti, ja bih malo podsetio.

Problem subvencija je suštinsko pitanje koje deli ekonomsku teoriju od 1900. godine. Do 1900. godine nije postojao taj problem, svi su smatrali da je klasična ekonomska teorija i suština Sejov zakon. Onda je pod pritiskom ekonomskih problema krenulo investiranje, odnosno subvencije

različitih država i to se teoretski zaokružilo negde donošenjem Kejnsove opšte teorije kamate i novca. Znači, Kejns je prvi koji je u ekonomskoj teoriji potvrdio da postoji mogućnost investiranja, odnosno intervencije u državi.

Posle toga je Milton Fridman, koji je bio potpuno protiv Kejnsa, pretpostavljam da ste čitali, uradio analizu investiranja države u privredu na čuvenom multiplikovanom modelu, gde je utvrdio, da vas podučim malo, da na sto dolara koje država investira ne postoji nijedan dokaz koji pokazuje da se iz privrede neće vratiti najmanje sto dolara. Znači nema šanse da su subvencije države koje se investiraju u privredu gubitak, kaže Milton Fridman, nobelovac. Možda vi znate više.

Dakle, ako država može da investira, u multiplikativnoj varijanti joj se vraća sto dolara minimum. Milton Fridman kaže da je verovatno efekat povraćaja sredstava koja država investira kroz različite oblasti veći.

Šta je ovde problem? Ovde je problem što danas možemo da prihvatamo različite ekonomske teorije. Ako mene lično pitate, i ja više naginjem Miltonu Fridmanu i Hajeku, ali je suština da danas svet ne funkcioniše na liberalnim principima.

I kada ova desna strana pljuje po neoliberalizmu, glavni zastupnici, u suštini, ideja neoliberalizma u Srbiji jesu desna strana. Možda oni to rade nesvesno.

(Zoran Živković: Priznajem.)

Ne kažem za vas, nije ništa sporno, ali za pojedince koji su glavni zastupnici, kritikujući SNS potpuno besmisleno.

U uslovima kada danas sve evropske zemlje, bez obzira na to da li su razvijene ili nerazvijene, sve balkanske zemlje, bez obzira na to da li razvijene ili nerazvijene, gotovo sve zemlje u svetu prelaze na ekonomsku politiku koja više odgovara Kejnсу, odnosno direktnim investicijama, koja je potpuno različita od onoga što smo imali pre desetak-dvadeset godina, nema mehanizma koji ostavlja Vladi Republike Srbije da može da privuče stranog investitora u trenutku kada imate valutne sukobe, ogromnu količinu kapitala koji se investira na globalnom tržištu, sem da ponudite jedan oblik kakvog god intervencionizma, protekcionizma da biste privukli strane investitore. I tačka.

Možete da se složite i ne složite. Možete da ukinete subvencije, ali u tom trenutku nećete imati rast BDP-a, nećete imati novi nivo zapošljavanja u stranim i domaćim velikim kompanijama, pri čemu je nesporno da su mala i srednja preduzeća suština rasta i razvoja jedne nacije. Ali u ovom trenutku, na ovom nivou koji smo dostigli, Srbija mora da investira. I da ovo ne radi, da ovo nije dobro za Srbiju, rezultati u prethodne dve godine ne bi bili ovakvi. Ne bi došlo do rasta BDP-a, jer najveći rast BDP-a upravo dolazi, i najveći izvoz, iz kompanija koje su strane i kojima je Srbija na neki način pomogla da dođe ovde. Ne bi dolazilo do rasta nivoa zaposlenosti, a on je svakako veći.

Dakle, menjati politiku koja daje rezultate u uslovima u kojima je globalno prihvatljivo takvo ponašanje, zato što želite da nanesete političku štetu

svojim političkim protivnicima, potpuno je besmisleno. Možemo da govorimo o čemu god, ali subvencije su, u uslovima normalnog funkcionisanja ekonomije, danas primerena stvar i one dovode do rasta BDP-a bez obzira na to šta mi o tome mislili.

PREDSIEDNIK: Poslanik Aleksandar Stevanović.

ALEKSANDAR STEVANOVIĆ: Meni je izuzetno drago da je kolega citirao nekakvu teoriju i da se bavimo nekakvim sadržajem. Možemo se saglasiti oko toga ili ne, ali ako se na sto uloženi sredstava od strane države u subvencije ili bilo koje drugo državno ulaganje vrati minimum sto, a neki očekuju više, zašto onda ne uložimo ceo budžet u subvencije? Zašto se ne zadužimo po nikad povoljnijim uslovima i sve to uložimo u subvencije? Ako je to toliko sigurno i toliko dobro, nema razloga da se zadržimo na ovome što imamo sada.

PREDSIEDNIK: Goran Kovačević traži... repliku?

Molim kratko samo.

(Zoran Živković: Kad ga je pomenuo?)

Vas niko ne spominje. Njemu je rekao „nekakvu teoriju“.

Da mu ne dam?

Evo, ne da opozicija da vam dam repliku.

Ko ga je spomenuo? Pa Aleksandar Stevanović, ali ako vi kažete...

Evo da se složimo da opozicija ne da repliku. Slažem se. Da niko nije spomenuo prethodnog govornika koji je navodio nekakve teorije. Eto, ako smatrate da to nije ništa, onda u redu, ali imamo iste kriterijume.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Da li želite reč?

(Saša Radulović: Po amandmanu.)

A i vi po amandmanu?

(Saša Radulović: Da, i ja.)

A možete li malo brže da reagujete, da mogu da pratim sednicu?

Ako možete.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Znači, već pet minuta mi je uključeno ovo ovde, tako da ovi vaši komentari su stvarno neprimereni.

Što se tiče ovih ekonomskih teorija o Kejnzu i Fridmanu, mi ovde govorimo o subvencijama. Subvencije i državna ulaganja su dve različite stvari. Subvencija je poklon, a državno ulaganje je državno ulaganje. Poklon i ulaganje su dve različite stvari.

Druga stvar što se Fridmana tiče, imam samo jednu anegdotu da ispričam za Fridmana, ide vrlo slično ovome što je Aleksandar Stevanović ispričao.

Kad je prolazio pored puta gde su lopatama gradili auto-put u jednoj socijalističkoj državi, da ne pominjem kojoj, Fridman je pitao što koriste

lopate a ne mehanizaciju, a oni su mu rekli – pa zato što to postiže punu uposlenost. A onda je Fridman pitao – što im ne date kašičice?

Znači u istom slučaju pitanje je – ako je to tako dobro sa subvencijama pa 84 milijarde valja pokloniti nekome, pa zašto ne 160 milijardi? Zašto da se ne zadužimo za sve pare i sve sjurimo na to? Zašto tako nešto ne uradimo? Jer to bi vam onda bila, po vama, ekonomska politika. Ovo, naravno, nema nikakvog smisla. Perpetuum mobile nije izmišljen i ne postoji. Ova ekonomska politika se može najbolje nazvati tim imenom. Znači, ista je kao Dinkićeve perpetuum mobile ekonomija. Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

GORAN KOVAČEVIĆ: Moje je zadovoljstvo da branim stavove SNS-a, u stvari da branim ne onu teoriju koju je ovde rekao Goran Kovačević, nego cenjeni kolega Milton Fridman. Znači, ako uzmete pa pročitate.. Nisam ja to rekao, multiplikator sto nije teorija Gorana Kovačevića nego...

Eksperti ste za ekonomiju, valjda ste pročitali osnovne stvari. Kritika Milтона Fridmana Kejnsove teorije koja je suština problema subvencija države, odnosno kako god da zovete – pokloni, intervencionizam, subvencija – bazira se na multiplikatoru sto, gde je kolega Milton Fridman, koji je kritikovao Kejnsova, rekao, i ja to vama kažem, da osnovna stvar jeste da nemate dokaz da vam se, kada poklanjate, šta god, u privredu, to ne vraća barem u istom iznosu kao što vam se vraća kada ulažete.

A što se tiče različitih poslovice koje je Kejnso rekao, postoji jedna poslovice koja mislim da vama u ovom trenutku mnogo više odgovara, a ona kaže da, kada se bavite ekonomijom i to radite loše, ne poštujući pravila, a i politika je ista stvar, onda đavo uvek dođe po svoje. Samo što, kaže Kejnso, đavo uvek dođe pre nego što mislite.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, po amandmanu.

SASA RADULOVIĆ: Slažem se s kolegom, đavo će doći vrlo brzo, već u aprilu. A što se tiče ovoga, ponovo, oko Fridmana i Kejnsova, da ponovim, kolega, razumećete možda drugi put – subvencija je jedno, to je poklon, a investicija države je nešto sasvim drugo.

Molio bih kolegu, pošto je pročitao sve te knjige, da kaže tačno na koju knjigu Milтона Fridmana misli, i u kom delu, pa ćemo potražiti to o čemu on govori. Znači, kažete nam tačno o kojoj knjizi Milтона Fridmana govorite i šta je tačno tamo rekao. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Rasprava o Fridmanu i Kejnso svakako zaslužuje pažnju, ali idemo dalje.

Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč?

(Aleksandra Jerkov: Da.)

Vi niste predlagač, ali od grupe.

ALEKSANDRA JERKOV: Ne, od ovlašćenog.

PREDSIEDNIK: Ovlašćenog?

ALEKSANDRA JERKOV: Šef me je ovlastio...

PREDSIEDNIK: Ne, vi niste ovlašćeni do početka rasprave, znate

Poslovník.

ALEKSANDRA JERKOV: A to samo za SNS važi?

PREDSIEDNIK: Izvinjavam se, hajde da ne budemo kao na pijaci.

ALEKSANDRA JERKOV: Vi možete da menjate ovlašćene u toku rasprave. Demokratska stranka ne može ili o čemu se radi?

PREDSIEDNIK: Ko je promenio ovde ovlašćenog?

ALEKSANDRA JERKOV: Primenjujete drugačija pravila.

PREDSIEDNIK: Poslanice, hoćete li da govorite ili ne?

ALEKSANDRA JERKOV: Naravno da hoću.

PREDSIEDNIK: Vaša namera da se svađate svaki put kad primenjujem Poslovník je neverovatna.

ALEKSANDRA JERKOV: Predsednice, upravo vam govorim da hoću da govorim i koristim vreme ovlašćenog.

PREDSIEDNIK: Ali prvo da kažete nešto u javnosti što nije istina, to vam je namera. Vi ste takav tip čoveka, ali nije problem nikakav.

ALEKSANDRA JERKOV: Nije istina. To kakav sam ja čovek a kakav ste vi čovek...

PREDSIEDNIK: Morate se prvo prijaviti, naravno.

ALEKSANDRA JERKOV: Smešno je.

PREDSIEDNIK: Jeste smešno, al' nekako ne znam da vam dam reč bez prijave. Vrlo duhovito, da.

ALEKSANDRA JERKOV: Smešno je, zato što sam imala reč pa ste mi oduzeli i govorite mi da se prijavim. To je vrlo smešno.

Naime, koleginica Gordana Čomić je ovim amandmanom predložila da se milijardu dinara više uloži u Fond za mlade talente. Mi imamo nekoliko načina gde predlažemo da se te pare pronađu u budžetu. Ona je ovde konkretno predložila da se oduzme od železnica, međutim, jedna od stvari gde se isto tako tih milijardu dinara može naći jeste i onaj fond za koji vas kritikuje Fiskalni savet. To je upravo fond za privatne firme vaših poslovnih partnera, kojima vi bez reda, bez kriterijuma, bez procene i bez pravila dajete 11 milijardi dinara da biste kupovali investicije na kojima građani Srbije rade za 200 evra, stoje 15 sati za trakom i nose pelene.

To je, zapravo, vrednosno opredeljenje kakvo mi društvo želimo da imamo. O tome je govorio naš zamenik šefa Balša Božović, pa ste hteli da ga linčujete ovde. To je bilo pre nego što ste ga izbacili iz Skupštine, kada je zatražio da se ogradite o ponašanje Marijana Rističevića. To je pitanje da li mi želimo da gradimo društvo znanja ili želimo da gradimo društvo u kom naši građani, poput robova, 15 sati stoje za trakom, nose pelene, klanjaju se

poslodavcima. Vi sve to predstavljate kao investiciju, iako su građani Republike Srbije ta svoja radna mesta kupili kroz budžet.

Mi predlažemo da se uloži milijardu dinara za one ljude koji su najbolji učenici u Srbiji, za one koji su najbolji studenti u Srbiji, za one koji su najbolji postdiplomci u Srbiji, a vaša ideja je da se milijardu dinara uloži u kupovinu radnih mesta na kojima ljudi rade za 180 evra i 15 sati stoje za trakom.

Vi kažete, gospodine Vujoviću, da ovaj amandman nije moguć, da nije tehnički ispravan. Ako nije ispravan, mi ćemo uraditi ispravku. Znači da je moguće da narodni poslanici naprave ispravku amandmana sve do momenta dok se o tom amandmanu ne bude glasalo. Dajte da stvorimo društvo znanja, dajte da ulažemo u mlade talente, nemojte da ulažemo u firme koje zapošljavaju ljude za 180 evra, jer to nisu investicije, to su kupljena radna mesta, a kupljena su novcem građana Srbije. Fiskalni savet kaže da se ne zna na šta se te pare troše. Vi ste samo zbirno dali spisak firmi koje će dobiti 11 milijardi dinara.

Predlažemo da se, umesto toga, uloži u mlade talente. Dajte da stvaramo misleće građane, a ne da stvaramo one koji će, primorani, prihvatati poslove od 180 evra, nositi pelene i stajati za trakom 15 sati dnevno, i to sve zbog toga da bi se predstavilo kako, bože moj, imamo nekakve investicije. Vi se ljutite kada mi kažemo da je to društvo robova. Hajde, vi recite kako se zove to kada neko 15 sati stoji za trakom i nosi pelene, nema nikakva prava i dobija za to 20.000 dinara? Vi recite kako se to zove i vi recite da li je to Srbija koju želite da napravite?

Samo ću predsednici Gojković, ukoliko mi dozvoli da joj pridem, predati ovlašćenje kojim je SNS menjala ovlašćenog u toku rasprave prilikom jedne tačke dnevnog reda, pošto me je optužila da lažem. Prosto da znate da se u Skupštini sve beleži, postoje dokazi i vidi se da ono što je dozvoljeno SNS-u drugim strankama u Skupštini nije dozvoljeno.

PREDSEDNIK: Samo mi predajte, jer je ta tačka dnevnog reda u toku. A koliko vidim, Goran Ćirić, živ i zdrav, sedi u sali. Tako da ne znam, to je vaš neki problem, zašto ga menjate usred rasprave. Da, to jeste stvarno vaš problem, očigledno.

(Goran Ćirić: Replika.)

Ne, ne možete. Pa ne, nemate kome da replicirate.

Ministar Vujović ima reč.

(Goran Ćirić: Pomenut sam.)

Hvala vam, poslaniče. Ja hoću da vam ponovim samo, kad sam rekla... Ne, mora sve da uđe u zapisnik. Ja više neću izvrtanje istine na konferencijama za štampu.

Kada sam izgovorila: „nemate kome da replicirate“, poslanik Ješić je rekao: „i tu ste u pravu“. I ja želim da to uđe u zapisnik, da se zna sve u javnosti, kako izgleda vođenje sednice u ovom parlamentu, gde ja sedim, pokušavam da vodim sednicu, a onda poslanici idu na konferenciju za štampu i tvrde da ne omalovažavaju i ne vređaju predsednika.

Izvolite, ministre, izvinjavam se.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Govorimo o amandmanu br. 8, koji je podnela poslanica Gordana Čomić. S vašom diskusijom mogu da se složim, svi smo za društvo znanja i tu se potpuno slažemo. Svi smo za to da se podržavaju mladi talenti.

U budžet je stavljeno ono što je odgovarajuće ministarstvo smatralo da je potrebno i da može da se realizuje u okvirima i kapacitetima koje imamo. Imamo paralelno nekoliko inicijativa koje se time bave. Spremni smo da, evo ja to odgovorno tvrdim, ako oni, po kriterijumima koje imaju, mogu da lociraju više sredstava, tu sredstva neće biti problem.

Ono u čemu se ne slažemo, to je da to moramo da radimo po pravilima i da moramo da diskutujemo o amandmanu na član koji se predlaže.

Vaša koleginica Čomić je predložila izmenu subvencija ne govoreći o subvencijama u privredi, nego samo predlažući da se smanje subvencije za železnicu za jednu milijardu i povećaju subvencije, odnosno linija za podršku mladim talentima.

To ima dve manjkavosti. Jedno je što u posebnom delu budžeta nema obrazloženja kako to da se uradi. Znači, ovde je napisano u sumarnom delu, i ovo je generalna primedba na sve amandmane – ako u sumarnom delu nešto menjate, morate da predložite gde da se menja i u osnovnom delu – znači, u članu 8.

Drugo, moj odgovor na član 8. je bio da tamo ministarstvo određuje koji kapacitet imamo da nešto realizujemo, nije pitanje samo bacanje para.

I treće, jako važno, ovde kod železnica smo, i to je gospodin Živković već rekao da bi želeo da se smanje subvencije i mi smo subvencije u železnicama... Ima jedan deo koji je kapitalni... Znači, naše subvencije su heterogenog karaktera. Tu je 11 milijardi predviđeno za subvencije i to su subvencije za plate i za infrastrukturu. Nema subvencija za kargo i tu se ponašamo u skladu sa višegodišnjim programom restrukturiranja i modernizacije železnica, ali imamo subvencije predviđene za putnički saobraćaj i kvotni deo plata koji se na to odnosi. To rade sve zemlje u Evropi.

Da li se to radi efikasno ili ne, to treba da procenjuju ljudi koji rade konkretne projekte. Imamo dva projekta kod „Železnica“, jedan je strukturni projekat, drugi je onaj koji se odnosi na konkretne tehničke stvari, i u okviru tih projekata možemo da razgovaramo o detaljima.

Onaj deo ovde koji je kapitalni, to je deo učešća u korišćenju tzv. ruskog kredita, koji se sad produžava i koji omogućava železnicama da nastave modernizaciju. Tu je 4,8-4,9 milijardi predviđeno. Ako bismo to smanjili, onda ne bismo mogli da ispoštujemo svoj deo, ne bismo mogli da koristimo kredit gde je ostalo oko 600 miliona neupotrebljenih sredstava, koje možemo da iskoristimo za nedostajuće delove pruge Beograd – Novi Sad, za nedostajuće mostove, delove infrastrukture, tunel kroz Frušku goru itd.

To je sve što sam hteo da kažem na ovu temu. Hvala lepo.

(Zoran Krasić: Preterao je minut, odbijte mu vreme.)

PREDSEDNIK: Hoću, hoću, od ukupnog vremena, ne brinite ništa. To ne radim ja, to rade službe, ja samo imam ekran ispred sebe, ništa više.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Goran Ćirić. Izvolite, poslaniče.

GORAN ĆIRIĆ: Poštovana predsednice, nadam se da ste se uverili da sam vam juče poslao dopis sa ovlašćenjem gospođice Jerkov; ona je zaista govorila istinu. Ne znam kako to do vas nije došlo, ali adekvatno onome što je svojevremeno i šef poslaničke grupe većine vama poslao i vi prihvatili takvo ovlašćenje, nadam se da ćete imati istovetan stav.

PREDSEDNIK: Član 39. bih vas molila da uzmete u obzir – do otvaranja pretresa o toj tački dnevnog reda.

GORAN ĆIRIĆ: Dobro, korišću dva minuta kao predlagač amandmana i ostalo vreme ću koristiti kao šef Poslaničkog kluba Demokratske stranke.

Suština ovog amandmana koji sam podneo je nešto o čemu smo razgovarali i u raspravi kada je bila prisutna čitava vlada i predsednik Vlade. Radi se o besplatnim obrocima za đake osnovnih i srednjih škola u Srbiji. Mislim da smo sposobni ovde, u ovoj sali, a nadam se da je i Vlada sposobna da, uz pomoć lokalnih samouprava ostvarimo jedan jednostavan cilj. Nije preveliki. Ja zaista mislim da nije preveliki da bismo ostvarili nešto u šta, siguran sam, svi verujemo ovde, a to je pokušaj da budemo pravedni u redistribuciji nekog bogatstva koje se stvara u Srbiji.

Suština ovog amandmana konkretno je da se skine šest milijardi sa razdela subvencija, predlog je bio da se skine šest milijardi sa razdela subvencija javnim preduzećima, i da se tih šest milijardi pripíše učeničkom standardu, razdelu učeničkog standarda, koji će kasnije razraditi i Ministarstvo prosvete uz sve stručne službe koje bi trebalo da streme tom cilju.

Zbog čega govorim o tome? Mi ovde imamo zaista test, i pozivam kolegice i kolege poslanike da podrže ovaj amandman; očigledno nismo dobili podršku Vlade. Premijer je dao nalog svojim ministrima i svojim stručnim službama da nađu načina, jer, rekao sam, ukoliko je problem samo deo uzimanja iz subvencija, dajte, nađite neki način. Siguran sam da u budžetu od hiljada milijardi ima prostora za šest milijardi za tako važan cilj.

I ovog jutra je neko dete gladno otišlo u školu.

(Biljana Malušić: Uvek je bilo.)

Uvek je bilo, tako je. Uvek je bilo, ali zar nemamo priliku da to ispravimo? Zar to ne bi bio veliki uspeh svih nas, ove skupštine, vaš uspeh, ministre, uspeh predsednika Vlade, svih nas, da sledeće godine ispravimo to što je uvek bilo?

Neki od nas starijih pamte da su u školi dobijali užinu. Mislim da je izuzetno važno da krenemo u rešenje tog problema. Oko cilja možemo da se složimo i možemo da govorimo o tehničkim detaljima.

Odgovor ovde je da nisu navedeni detalji i način na koji će se sprovesti u pojedinostima ovakav cilj. Ali mi smo rekli – izvolite, dajte, odvojte tih šest milijardi iz subvencija ka javnim preduzećima i redistribuirajte tamo gde je najpotrebnije.

A tu ostvarujemo i etičke principe. Ima ovde mnogih socijaldemokrata i levičara, ima onih koji su liberali, ali šta su principi? Principi su da pomognemo one najslabije, a najslabija su upravo ta deca koja sebi ne mogu da pomognu sa šest ili sedam godina, do godina odrastanja i svog punoletstva. Zar je mnogo šest milijardi odvojiti, a sa druge strane izdvajamo 11 milijardi dinara nekim preduzećima u kojima imate i privatni kapital, imate i 50% učešća privatnog kapitala? I spremni smo da pomažemo sa dvostruko više para onima koji su najjači, onima koji su moćni, i javnim preduzećima koja mogu da budu efikasnija, ali nismo spremni da šest milijardi izdvojimo za one koji su najslabiji. Jednostavna je logika.

Pozivam vas, neka to bude vaš amandman i rekao sam – nije važno, DS ga je podnela, ja sam ga potpisao, radili smo na tome, odustaćemo od tog svog potpisa, ali nađite rešenje.

Šta je dalje predlog oko efekata ove i ovakve odluke pored tog velikog humanog cilja? Da decu makar u tom periodu učinimo jednakim, da imaju podjednaku motivaciju za učenje, da ne ponesu sa sobom gorčinu tih razlika, čak do tog nivoa da neko ima a neko nema za doručak. Deluje kao demagoška priča, ali nije, verujte. I sami to znate. Mislím da možemo da uradimo to, zbog toga vas pozivam.

Šta to znači dalje u efektima? Evo, ja sam razgovarao sa ljudima koji, tu je i ministar poljoprivrede, analiziraju recimo strukturu hrane koja se potroši sada u Nišu. Imam podatke da je 70% hrane koju koristimo uvezeno, a da se 30% hrane proizvodi tu u krugu od 50 kilometara. Da li je to održivost ovog društva? Mi govorimo o budžetu ne samo u brojkama, nego o njegovoj održivosti i o onome šta ostavljamo od ove zemlje. Da bismo time podstakli tu lokalnu proizvodnju, da bismo time lance distribucije... Visok je cilj koji su neke ozbiljne zemlje sprovođile i kroz edukaciju i proizvodnju zdrave hrane. Uvođenje novih, zdravih navika veliki je cilj za sve nas, ali hajde da otvorimo tu temu. Cilj ovog amandmana je bio da otvorimo tu temu i zbog toga i ministra, kao i sve ostale ministre, i ministra finansija, i prisutnog ministra poljoprivrede pozivam da radimo zajedno na tome.

(Zoran Krasić: Ne da Svetska banka.)

Pa, nedovoljno je. Šest milijardi nije puno, zaista nije puno za jedan takav cilj. Evo, imamo primera. Pošto govorimo o javnim preduzećima i govorilo se i u delu odgovora ovde – ukoliko se skida sa subvencija „Železnicama“, ugroziće se bezbednost železničkog saobraćaja. U redu je, mogli ste da date predlog, ne mora da se skine šest milijardi sa 16 pa dođe na deset, moglo je da se skinu tu sa onih 11 neke dve milijarde i da se skupi dovoljno sredstava da se uradi ovaj posao.

Znam da ga nije jednostavno uraditi, ali sa našom odlukom ovde u budžetu, sa razdelom koji ćemo imati u učeničkom standardu, sa organizacijom svih lokalnih samouprava koje moraju da se uključe u to, jer različita ministarstva moraju da se uključe u to, sa ovom analizom, sa Ministarstvom poljoprivrede, sa podsticajem, sa Ministarstvom zdravlja – radimo jednu veliku i važnu priču. Mislim da bismo svi bili ponosni, svi koji sedimo u ovoj sali, kada bismo sutra videli da se to ostvaruje i da će biti iz godine u godinu kvalitetnije.

Govorili smo o tome i vi ste, ministre, pozivali sve nas na konsenzus oko nekih ključnih tema, a oko ovoga zaista ne vidim da ima razloga da bismo različito razmišljali. Hajde da stanemo zajedno oko te jedne teme i kažemo – nije previše izazovno u finansijskom smislu, jer zaista nije, u odnosu na hiljade milijardi iz ovog budžeta, i da razvijemo nesporan cilj u čitavom društvu, koji će na više načina angažovati sve segmente društva. Makar oko neke tačke da se uhvatimo. Mislim da oko toga možemo da se složimo i ja vas zaista pozivam na to.

Imamo primer. Evo, nismo govorili o tome, javna preduzeća i dobit javnih preduzeća. Pre dve godine smo imali budžet u kom je Narodna banka učestvovala sa četiri milijarde dinara u budžetu iz dobiti. Je li tako? Onda je 2013. godine radila sa gubitkom od četrdesetak milijardi i, evo sada, poslednje dve godine, srećom, iskazuje neku dobit. Ali ja ne vidim učešće u toj dobiti. Eto, samo te četiri milijarde koje smo imali prisutne u budžetu pre tri godine bile bi verovatno dovoljne za početak realizacije ovog projekta, pa makar od septembra naredne godine ako institucije nisu spremne da to sprovedu od 1. januara, i verovatno ne bi ni bile.

Ja vas molim da razmišljamo o tome i da ne propuštamo narednu godinu, da krenemo u takav projekat jer je zahtevan, jer mislim da ima i dovoljno energije i dovoljno znanja. Mislim da bismo tu integrisali čitavo društvo i da bismo probudili mnoge ljude iz lokalnih administracija u jednom ovako važnom izazovu.

Još jednom vas pozivam, nije važno ko potpisuje amandman, nije važno da li je to DS ili neki poslanik DS. Izvolite, uzmite amandman na sebe, predložite to i mislim da bismo zaista bili ponosni na ovakvo rešenje u Skupštini Srbije.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, gospodine Ćiriću.

Reč ima ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine predsedavajući.

Poštovani poslanici, želim da ukažem na važnost ove teme o kojoj je malopre diskutovano. Zahvalan sam na tome što možemo da se složimo da je ova tema jako važna, pre svega u obrazovnim institucijama.

Da vam kažem samo jednu stvar, šta smo već preduzeli tim povodom. Pošto u Vladi Srbije radimo sve stvari timski, sa ministrom

Šarčevićem i kolegicom Brnabić pokrenuli smo inicijativu za jedan projekat koji u ovom trenutku deluje dosta optimistično, ali nama je to ideja, da uđemo u institucije obrazovanja sa projektima – školsko voće i školsko mleko.

Zašto je to jako važno? Iz prostog razloga da bismo sve stvari koje liče na neravnopravnost, bar u obrazovnim institucijama na onom nižem nivou, u osnovnim školama... mogli da kažemo – svako ima pravo na jedan školski obrok. Ali šta bismo s tim, još jednu stvar, mogli da uradimo? Primetio sam u jednom delu vašeg izlaganja da ste se osvrnuli na lokalne proizvođače. Nama je isto tako ideja da sve to aktiviramo.

Ono što u ovom trenutku predstavlja nepoznanicu i na čemu ćemo raditi u prvoj polovini godine, da bismo mogli tamo u drugoj polovini godine da stignemo sa posebnim projektom za to, jeste analiza logističkog upravljanja čitavim ovim projektom, iz prostog razloga što je za to neophodna priprema.

Uključićemo i Zavod za javno zdravlje kako bismo na kvalitetan način mogli imati pripremu čitave ove stvari. Uključićemo i škole i lokalne samouprave, jer je neophodna sinergija svih ovih institucija da bi ovo na kvalitetan način moglo da zaživi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Koleginice Jerkov, vi ste ukazali na povredu Poslovnika?

(Aleksandra Jerkov: Ne bih da opterećujem sednicu, htela sam predsednici nešto, ali nije tu.)

Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodna poslanica Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, ono što želim da kažem je da amandman u ovom obliku nije prihvatljiv. Ono što je gospodin ministar izrekao je prava stvar. To vam govorim kao neko ko je 25 godina proveo u Zavodu za javno zdravlje u Kruševcu i znam šta znači dobar i kvalitetan školski obrok.

Ono što u ovom amandmanu ne valja, to je činjenica da mi pošto-poto želimo da iz subvencija prenesemo nešto u potrošnju. Zar roditelji neće biti srećni ako imaju radno mesto, ako tim subvencijama podstaknemo radno mesto, da svom detetu mogu da priušte i više od čaše mleka i jabuke u okviru školskog obroka?

Druga stvar, socijalna politika ove vlade vam je potpuno strana, jer vama je potpuno nepoznato da su upravo školski obroci dece socijalno ugroženih kategorija besplatni. Postoje kategorije i u predškolskim i u školskim ustanovama u kojima su obroci organizovani na nivou škola, postoje jasno propisani normativi po kojima neko plaća školsku užinu ili je dobija besplatno. Pogledajte to malo, pa će vam onda biti jasnije.

A ko je ostao i u koje vreme bez 400.000 radnih mesta i zašto nam deca idu gladna, a mlekari prosipaju mleko koje bi neko dete rado popilo, pitajte sebe. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Replika, narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Hvala.

Govorio sam o etici, govorio sam o pravdi. Govorio sam o ovome bez bilo kakvih optužbi ko je ovde kriv i da li je kriv. Do nekog vremena smo mi kao deca imali te obroke, pa je bilo načina da se to uredi. Pitanje je da li smo sada dovoljno humano i dovoljno pametno društvo da znamo da nam je to potrebno, i neophodno, u ovim uslovima.

To se ne dešava samo kod nas, očigledno da je ogromno raslojavanje svuda u svetu. Sa velikim i visokim tehnološkim napretkom očigledno je da bogati postaju još bogatiji, siromašni postaju još siromašniji i da taj nesklad postaje nepodnošljiv. To čini društvo neodrživim. Mi moramo da čitamo ono što se dešava u društvu. Možemo da govorimo o sjajnom budžetu, koji ima samo 1,7 % deficita, ali moramo da razmišljamo o održivosti tog budžeta i o održivosti društva koje treba da realizuje taj budžet i da ga na neki način učini dugoročnim.

O tome se radi. Moramo da tražimo ta rešenja. Moramo da nađemo ta rešenja. Ja mislim da je to zaista nesporan cilj. A ovo što kažete „pa nije realno početi od 1. januara“, ja sam i ministru rekao da nije realno početi od 1. januara. Ali treba planirati i, ako mi stalno odlažemo to rešenje, a slažemo se da je potrebno, hajmo da planiramo sredstva od 1. septembra naredne godine, a da tih devet meseci iskoristimo za organizaciju. I da kažemo – da, mi ćemo sprovesti taj program i plan koji su ministarstva preuzela na sebe i realizovaćemo jednu visoku ideju. Ali za to nam je potrebno da sada donesemo odluku i u razdelu relociramo neka sredstva koja su mnogo korisnija na ovoj strani nego na toj drugoj. Niko neće izgubiti za toliki deo sredstava.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Ćiriću.

Reč ima narodna poslanica Vesna Rakonjac, replika. Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Hvala.

Ja sam dete koje je živelo i školovalo se u komunističko vreme. Nikad užina nije bila besplatna. Ne znam po kom osnovu ste vi dobijali besplatnu užinu. To je jedno.

Drugo, ako se sećate „Nevene“ iz Leskovca, oni su imali i vrtić za svoje zaposlene. A šta ste vi napravili sa 24 i mnogo više privatizacija? Naknadna pamet je najbolja, ja to znam, ali nije dobro iz subvencija ulagati u potrošnju. Ovo treba da bude na realnim osnovama, na realnim izvorima, iz prihoda koji idu iz doprinosa onih koji zarađuju, a mi to upravo želimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović, po amandmanu. Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, ne sumnjajući u dobru nameru uvaženog kolege o obezbeđivanju užina u školama, pre svega za decu iz

socijalno ugroženih kategorija, moram da spomenem samo jednu stvar, da se ne bi stvorila pogrešna slika.

Deca u Srbiji iz socijalno ugroženih kategorija koja su u školskom sistemu i te kako imaju mogućnost da dobiju besplatnu užinu. Ukoliko pogledate, član 111. Zakona o socijalnoj zaštiti i član 160. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja omogućavaju lokalnim samoupravama da odlukom o proširenim pravima u oblasti socijalne zaštite obezbede i tu vrstu pomoći. Znam da je većina lokalnih samouprava u Srbiji tu pomoć već obezbedila.

Da ne bismo stvorili sliku da deca u školskom sistemu u Srbiji gladuju, to prosto nije istina. Da ne navodim mogućnost da kroz programe narodne kuhinje koje finansira Ministarstvo za rad, zapošljavanje i boračka i socijalna pitanja i te kako taj deo populacije dobija pomoć. I u Predlogu budžeta koji je pred nama predviđena su uvećana sredstva koja se tiču direktne pomoći korisnicima socijalnih usluga u sistemu socijalne zaštite. Prosto da odagnamo takvu jednu mogućnost i jedan privid, gde se pokušava stvoriti slika da su, bože moj, deca u Srbiji u školskom sistemu gladna. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Milojević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, Demokratskoj stranci je život na prvom mestu i zato poslanička grupa Demokratske stranke smatra da su sredstva koja su opredeljena ovim budžetom Fondu za mlade talente izuzetno niska. Zato je Demokratska stranka predložila amandman da se uvećaju sredstva Fonda za mlade talente.

Nažalost, 55.000 ljudi je tokom 2015. godine napustilo zemlju. Pedeset pet hiljada mladih i talentovanih lidera je napustilo zemlju i siguran sam da je to katastrofalan rezultat. I to je rezultat politike Srpske napredne stranke.

(Aleksandar Marković: Nismo imali tu sreću da je i vi napustite.)

Možete vi, gospodine Markoviću, da klimate glavom koliko god hoćete, vama je lepo, na Vračaru ste na vlasti...

PRESEDAVAJUĆI: Nema potrebe da se direktno obraćate. Izvolite.

(Aleksandar Marković: Replika.)

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Molim vas da mi ne dobacuju.

Govorim o zaista ozbiljnom amandmanu i molim vas da prihvatite ovaj amandman. Nadam se da je ovaj amandman dobar i da odgovara politici svih građana koji su napustili zemlju, u nadi da će se ti građani vratiti u našu zemlju.

Imamo podatak – ovaj budžet predstavlja jednu realnost Srbije, a drugu realnost Srbije predstavlja to kako građani žive – imamo mladu,

talentovanu, ozbiljnu i obrazovanu devojku Stanislavu Vukićević, koja je završila farmaciju. Završila je u roku, imala je najbolje ocene na fakultetu. Ta devojka dve godine nije mogla da nađe posao u Srbiji, u Srbiji gde posao dobijaju samo poslušnici SNS-a. Ta devojka je, nažalost, danas na Malti i radi kao kafe-kuvarica u jednom hotelu. Devojka koja je završila farmaciju sa najboljim ocenama. O toj politici, toj pogubnoj politici SNS-a prema građanima Srbije, a o sjajnoj politici za članove SNS-a govori DS i uvek ćemo se boriti protiv takve pogubne politike. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković, replika. Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Uvaženi ministri, poštovane kolege, dame i gospodo narodni poslanici, iako je replika u pitanju – korišću dva minuta replike, dakle ne od vremena SNS-a – moram da kažem da mi je drago što je prethodni govornik, predlagač amandmana, svojim amandmanom ilustrovao svoje znanje, tj. neznanje o budžetu i budžetskom sistemu.

Pozvao bih se na obrazloženje koje je Vlada u svom mišljenju dala. Amandman se ne prihvata iz razloga što nije u skladu sa članom 28. Zakona o budžetskom sistemu, kojim je utvrđeno da se budžet sastoji iz opšteg i posebnog dela koji su međusobno usaglašeni prema vrstama rashoda. To prethodni govornik nije znao, očigledno. U opštem delu budžeta iskazuju se zbirno rashodi po vrstama, dok su u posebnom delu budžeta ovi rashodi razvrstani po korisnicima. Nadam se da je čitanjem ovog obrazloženja predlagač amandmana naučio nešto o budžetu.

Kako da vam kažem, bez obzira na to što je malopre ispoljio neznanje o budžetu, u prošlosti je imao prilika da ispolji jedno drugo znanje o budžetu, a to je, nažalost, znanje kako da se zloupotrebi budžet. U nekoliko navrata pokazao je i na delu kako se zloupotrebljava budžet, konkretno u slučaju njegove opštine, opštine iz koje dolazi, a to je Smederevska Palanka. Recimo, imamo primer kako su zloupotrebili taj isti budžet za 14 miliona dinara, on i predsednik njegove stranke. To ne tvrdim ja, to tvrdi Centar za istraživanje korupcije, koji je objavio i dokaze kako su žuti Kena i Šule oštetili budžet u Smederevskoj Palanci za 14 miliona dinara, kako su kupili zgradu, pa su posle prodali zgradu, gde je razlika završila.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, gospodine Markoviću.)

Četrnaest miliona dinara je oštećen budžet Smederevske Palanke.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima najpre predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Molim vas samo za minut pažnje.

Znači, ovo je jedan u nizu amandmana gde ja suštinski razumem nameru predlagača, a to je da se pojačaju, u ovom konkretnom slučaju da se više

sredstava opredeli za Fond za mlade talente, za učenički standard itd. Imamo čitav niz predloga koji imaju zdravu...

Može, sve su to dobri predlozi, samo mi ne možemo da razmatramo, a kamoli usvajamo predloge koji tehnički nisu korektni. Znači, kolega, moraju da budu usklađeni sa članom 28. Zakona o budžetskom sistemu, pod jedan.

Ja bih dodao još jednu sugestiju sa moje strane. Ne znam kako to da organizujemo u radu Skupštine ubuduće, a to je da predlozi moraju da budu provereni sa odgovarajućim ministarstvima. Drugim rečima, nije dovoljno samo opredeliti sredstva, potrebno je da postoji kapacitet organizacije i sposobnost Ministarstva da odgovarajućim programima to realizuje.

Prema tome, ne želim da budem pogrešno shvaćen, ovo su odlične ideje, sve ovo što je rečeno. Jedna dobra ideja je preispitati sve subvencije. Prihvatam pitanje, mislim da je pitanje jako ozbiljno. Drugo pitanje, znači imamo neke elemente na strani trošenja koji treba da podignu naš kapacitet i efikasnost sistema obrazovanja i podržavanja učenika. Pogotovo ako želimo da reformišemo sistem obrazovanja, onda je jako važno da deca ne budu u tom sistemu oštećena na bilo koji način, da imaju sve što su pretpostavke dobrog učenja.

To sve treba da podržimo, ali, nažalost, mi tehnički ne možemo da razmatramo, a kamoli prihvatamo ove ideje. Ja mogu da se raspitam, da vidimo možemo li na drugi način, amandmanima Vlade, amandmanima na Odboru, da nešto pokušamo od toga da usvojimo, a da pritom ostanemo u gabaritima budžeta koji imamo i u tehničkim pravilima koje imamo. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Replika, je li tako, gospodine Milojeviću? Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine ministre, što ste u svom izlaganju rekli da je ovaj amandman dobar. Zbog tehničkih razloga Fond za mlade talente će ostati bez sredstava. Nadam se da ćemo, možda i zajedničkom saradnjom, pronaći kako da ta sredstva povećamo Fondu za mlade talente kako ne bismo imali odliv mozgova.

Međutim, prethodni kolega poslanik može da govori o Smederevskoj Palanci i može da govori o čemu god hoće, ali SNS je već pet godina na vlasti. I posle pet godina vladavine SNS-a imamo situaciju da se u Mladenovcu mole roditelji koji dovode decu, zbog visoke temperature, da sa sobom ponesu sirup ili tablete, jer to dom zdravlja nema.

Imamo posle pet godina situaciju da ne postoji fabrika avio-delova koju je premijer obećao. Imamo posle pet godina vladavine SNS-a da Mercedes nikada nije ugledao svetlost dana. Ali su zato svetlost dana ugledali korupcionaški ugovori kriminalca Zvonka Veselinovića, za kojeg nemate politički kredibilitet i hrabrost da ga uhapsite. Svetlost dana nije uhvatila ni fabrika čipova od četiri milijarde evra.

Ovaj budžet je dobar samo za SNS, ali građani Srbije jedva sastavljaju kraj s krajem, a 50.000 dece svakoga dana je gladno u školama, kao što je govorio gospodin Ćirić. O tome treba da razmišljate, a ne da dalje nastavite s uništavanjem Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Narodni poslanik Aleksandar Marković, replika. Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Naš narod ima izreku „Hoće jezik istinu“, kada ponekad i nesvesno ipak kažete ono što želite. Tako smo pre neki dan imali priliku da čujemo, od prethodnog govornika, o zakonu o budžetu za narednu godinu, i „da će DS kao državotvorna i odgovorna stranka, već 27 godina sa jasnim pravcem i ciljem delovanja, uvek pohvaliti ono što je loše“. Ja verujem da je to možda bio lapsus, ali kako narod kaže – „hoće jezik istinu“. Dakle, DS u svakoj prilici, na svakom mestu demonstrira da je to ipak tačno, da podržava svih tih 20 godina ono što je loše za Srbiju.

Samo još jedna stvar. Nemam ambiciju da s njim raspravljam o budžetu. On je na najbolji mogući način pokazao svoj odnos prema budžetu i znam da njega ne zanima ni konsolidacija, da njega ne zanima ni zaustavljanje javnog duga, jer dok su vršili vlast u toj opštini, on i njegova stranka, upravo su ostavili, kako smo i čuli, milijarde dinara duga. Dakle, da su svaki dan ne znam koliku cifru trošili, ne bi uspeli toliko da zaduže Smederevsku Palanku. Sad samo moram da postavim pitanje ko će da plati to i da ga podsetim da još nije otišao da plati struju – ni struju, ni vodu, ni sve one dugove koji su ostali posle njega. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Ćiriću, dobićete reč, ali imamo određeni redosled. Dobićete reč.

(Goran Đirić: Replika na pominjanje stranke.)

Ako mi dozvolite, ja bih nastavio da vodim sednicu jednim normalnim tokom, kako smo imali dosada. Molim vas da sednete.

Sve je u redu, ali molim vas najpre da sednete. Objasniću vam. Dobićete reč na pominjanje DS-a, ali neposredno pre toga je gospodin Milojičić pomenuo SNS, pa narodna poslanica Aleksandra Tomić kao ovlašćeni predstavnik SNS-a ima pravo na repliku. Izvolite.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić, a onda ćete vi, gospodine Ćiriću, dobiti reč.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dva puta je pomenuta; po toj logici trebalo bi da imam četiri minuta replike na pominjanje SNS-a, ali skrat ćemo to vreme, bićemo vrlo efikasni.

Treba reći da mi stvarno nemamo toliko znanje da lokalne samouprave ostavimo u dugu tri milijarde dinara, da ostavimo građane male opštine Smederevska Palanka bez struje i vode i sa neplaćenim računima.

Jednostavno, onaj ko treba da vrati u budžet Srbije, treba da vrati te tri milijarde dinara i da preusmeri te pare u Fond za mlade talente, za koji traži. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite. Osnov javljanja replika, pominjanje DS-a.

GORAN ĆIRIĆ: Da, pomenuta je DS, koja pokazuje svoju zrelost i kroz ovu raspravu o budžetu, u pokušajima da naravno kritikujemo ono sa čim se ne slažemo, i mislimo da je i ta kritika u funkciji sagledavanja nekog realnog stanja u državi i pokušaj da se nađu rešenja.

Kada kritikujemo javni dug i povećanje javnog duga od deset milijardi za ovih pet budžeta koji se donose u Skupštini, ili smanjenje deviznih rezervi Narodne banke Srbije za dve milijarde, to nije kritika koja treba da se shvati zlonamerno, nego da se razgovara o tome na koji način ćemo porazgovarati o predlogu mera u ovoj skupštini pri donošenju svakog sledećeg budžeta, o načinu da saniramo te izazove u Srbiji.

A onda predlažemo i amandmanima neka rešenja, kojima u suštini pomažemo Vladi. Mi na ovaj način pomažemo Vladi. Nije to pitanje da li ćete vi nama učiniti i usvojiti naše amandmane, jer ovo ne radimo zbog nas samih, niti zbog DS-a, nego pokušavamo da uradimo nešto dobro za građane u Srbiji.

I, na temu koja je pomenuta, stalno pominjanje Smederevske Palanke, i ministarka državne uprave i lokalne samouprave stalno je to pominjala, zar je to jedna jedina lokalna samouprava u Srbiji od 175 gradova i opština koji imaju deficit u budžetu, i da li ima najveće probleme? Pa naravno da ne. Slažete se sa tim da je ogroman broj lokalnih samouprava u ogromnim finansijskim problemima, ali se jedino Smederevska Palanka pominje. Da ste pomenuli makar neka dva grada ili opštine pored Smederevske Palanke koji imaju deficit, razumeo bih vašu argumentaciju. Pogledajte šta se dešava u Kragujevcu, šta se dešava u Nišu. Pa videli smo i samog premijera koji kritikuje gradonačelnika Niša za pedeset miliona evra gubitaka.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, dva minuta je prošlo.

Nastavljamo dalje.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Miroslava Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, ideja i smisao ovog amandmana jeste da probamo da pomognemo tamo gde imamo potencijala, a to je pre svega poljoprivreda. Sa druge strane, da smanjimo sredstva za subvencije javnim preduzećima, koja su i od strane Fiskalnog saveta i u diskusijama od ministra Vujovića praktično predstavljena kao nešto što je najveći problem ovog budžeta.

Dakle, mi imamo situaciju da štedimo na svim drugim stvarima u protekle četiri godine osim na onome što je najveći problem Srbije, a to su javna preduzeća, koja i dalje troše i ponašaju se bahato, a građani Srbije treba da štede i nadoknađuju njihove gubitke. Dakle, predlog je da se Ministarstvu poljoprivrede

za deset milijardi podigne budžet za subvencije, uz uvažavanje ovoga što je gospodin Nedimović rekao, da je budžet povećan za dve i po milijarde. To je dobro, ali smatram da nije dovoljno i da će se to mnogostruko više vratiti budžetu ukoliko bismo više i uložili.

Takođe, sa pozicija ostalih subvencija, ostalih transfera i drugih netransparentnih stavki, predlažem da se vrati barem deo oduzetih transfera, odnosno sredstava gradovima i opštinama koja su oduzeta usvajanjem nove izmene Zakona o finansiranju lokalnih samouprava. Dakle, tri milijarde da se rasporedi gradovima i opštinama u Srbiji, jer su oni, zapravo, iz godine u godinu sve siromašniji, sa sve većim i većim nadležnostima.

Nešto što moram da prokomentarišem u prilog tome jeste da sam zapravo u Biltenu javnih finansija, koje izdaje Ministarstvo finansija, pročitao da je u prvih osam meseci 2016. godine centralna vlast ostvarila deficit od 5,3 milijardi, a lokalni nivo suficit 13,9 milijardi. To je sada zapravo dokaz da se manipuliše podacima i obmanjuje javnost. Jedno smo slušali u raspravi, a drugo čitamo u javnim dokumentima koje objavljuje Ministarstvo finansija.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Želeo bih nekoliko reči da kažem, pošto i u kontekstu poljoprivrede ide predlog kroz ovaj amandman. Nije dve i po milijarde povećanje, nego je povećanje budžeta 3,32 milijarde, i to je negde oko 8,11% više nego što je u prethodnoj godini.

Ono zbog čega bih pozdravio ovakvu stvar, da se povećaju izdvajanja za poljoprivredu, to je dobro, međutim, problem je sa ovim amandmanom jer on nije u skladu sa zakonom. To je osnovni problem ovog amandmana, jer on nema ravnotežu u opštem i posebnom delu; suprotan je članu 28. Zakona o budžetskom sistemu.

Nesumnjivo je poljoprivreda jedna od stvari na kojima insistira Vlada Republike Srbije i mera naše odlučnosti je u stvari ovaj budžet, da stvari krenu nabolje. I posle dve godine smanjivanja sredstava, u budžetu imamo povećanja.

Isto tako, deo vašeg amandmana se odnosi na jedinice lokalne samouprave. Verujem da bi sve lokalne samouprave bile srećne ukoliko bi postojala zakonska mogućnost da se ovo realizuje, jer tri milijarde dinara nije malo, to je budžet jedne lokalne samouprave koja ima 100.000 stanovnika. To je ozbiljno izdvajanje.

Međutim, ono što je problem, nemate kriterijume kako ste predvideli preraspodelu te tri milijarde; to nije sadržano u posebnom delu budžeta i to je problem. Postoje pravila igre, pravila koja je utvrdio ovaj dom Narodne skupštine, kako se sredstva izdvajaju. Lepo je to u priči, ali nije u skladu sa zakonom.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Nedimoviću.

Gospodine Aleksiću, ne vidim da ste pomenuti u negativnom kontekstu... Po amandmanu? Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Gospodine ministre, vi govorite ovde o formi, ja govorim o suštini. Ukoliko želimo nešto da uradimo, naći ćemo načina. Mi smo imali 24 sata da predložimo amandmane i potpuno je normalno da smo napravili određene propuste. U tom roku je trebalo da pregledamo 1.300 strana.

Što se tiče konkretnih predloga za poljoprivredu, ja sam vas pohvalio jer postoji blagi porast, ali smatram da to nije dovoljno i da Vlada treba da štedi na drugim mestima, a ne na 630.000 registrovanih poljoprivrednih gazdinstava u kojima radi 1.450.000 ljudi. Zaposleni, zapravo, svakodnevno obavljaju svoj posao u tim gazdinstvima.

Prema tome, ako date subvencije železnici 15 i po milijardi, skoro 16, zapravo 15 milijardi i 800 miliona, a date 30 i nešto milijardi poljoprivredi, ja tu ne vidim nekakvu logiku.

Što se tiče lokalnih samouprava, naravno, kriterijume ne određujemo mi, niti je to mogao amandman da odredi. To određuje zakon, to određuje Vlada i, ukoliko ste želeli da nadomestite onih 4,8 milijardi koje ste uzeli, to je moglo da se, barem jednim delom, vrati zbog smanjivanja deficita gradovima i opštinama u Srbiji. Ja nisam tražio da se sve vrati, već samo jedan deo toga. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine ministre, omogućiću vam repliku, jer smatram da je važno da odgovorite na pitanje koje je postavio gospodin Aleksić.

Izvolite. Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Ja bih se zahvalio u onom delu koji se odnosi na podršku u delu poljoprivrede, kod načelne rasprave. Ali ono što je jako važno reći u ovom trenutku, što se tiče poljoprivrede, mi imamo sistemski pristup ka povećanju sredstava i to je ono što je naša ideja, i mislim da ćemo imati pun kapacitet da u 2017. godini ova sredstva koja su opredeljena budu i realizovana na terenu.

Pred nama će se naći u narednih nekoliko dana i posebni zakoni koji se tiču poljoprivrede i onda ćemo moći da razgovaramo o konkretnim stvarima, na koji način planiramo da to implementiramo. Ali vi ste, koliko se ja sećam, dugo pravili budžete, tako da ne vidim razlog da vama 24 sata bude malo vremena. Imate vi iskustva u tom delu, pravili ste budžete, onda znate verovatno i kako se pišu amandmani.

Naravno, još jednom hoću da kažem da sam primetio, ne samo kod vas nego na još nekoliko mesta, pohvalne reči o poljoprivredi. To je stvar koja dovoljno govori o tome da je poljoprivreda važna stvar, da je prepoznata njena uloga i, u skladu sa tim, ovaj budžet je mera našeg opredeljenja koliko nameravamo da se posvetimo tom delu društva.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica dr Sanda Rašković Ivić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić. Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Mi smo amandmanom na član 1. Zakona o budžetu predložili da se dodaju stavovi 7. i 6. koji bi glasili – svakog kvartala, najkasnije do desetog dana u mesecu koji sledi prethodnom kvartalu, a za prethodni kvartal, svaki budžetski korisnik dužan je Ministarstvu finansija dostaviti informaciju koliko tačno sredstava je potrošeno iz budžeta po svim budžetskim stavkama; a za svaku budžetsku stavku, Ministarstvo je u obavezi da na svojoj internet stranici objavi spisak svih korisnika budžeta koji su primili sredstva, iznos primljenih sredstava, kao i broj i datum ugovora koji predstavlja osnov po kom su sredstva primljena.

Dakle, radi se o načelu transparentnosti u upravljanju imovinom Republike Srbije, javnim sredstvima i, pre svega, načelu transparentnosti u trošenju novca poreskih obveznika Republike Srbije.

Zašto smatramo da je transparentnost važna? Zato što tajni ugovori predstavljaju osnov za korupciju i ne daju građanima pravu sliku o rezultatima politika koje se sprovode njihovim novcem. Primeri tajnih ugovora su, recimo, ugovor o kupoprodaji između JP NIS i ruskog „Gasproma“, gde građani apsolutno nemaju dovoljno informacija da li je imovina Republike Srbije prodana u bescenje ili nije.

Tajni ugovor je, recimo, i ugovor o saradnji „Jata“ i „Etihada“ iz UAE. Primera radi, građani bi trebalo transparentno da znaju da je „Er Srbija“ od države, dakle od poreskih obveznika, dobila 2015. godine 48,7 miliona evra, dva miliona evra polovine dobiti u 2015. godini, 70 miliona evra u 2014. godini, 1,4 miliona evra polovine dobiti iz 2014. godine, i da je Aerodrom bio prinuđen da otpiše 30,6 miliona dolara potraživanja od „Er Srbije“. Dakle, to je cena koju su poreski obveznici platili da bi „Er Srbija“ bila profitabilna.

Građani treba transparentno da znaju da je profitabilnost „Er Srbije“ uslovljena zahvatanjem u njihov džep. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ovaj amandman ne možemo da prihvatimo zbog toga što se u drugoj rečenici zahteva objavljivanje informacija koje su drugim zakonima zaštićene kao lične.

Suprotno je direktno članu 74. Zakona o platnim uslugama i bukvalno protivreći tom članu, koji kaže – poslovnom tajnom smatraju se podaci do kojih je u toku poslovanja došao pružalac platnih usluga, a odnose se na korisnika platnih usluga, uključujući i podatke o njegovoj ličnosti, kao i podatke

o platnoj transakciji, stanju i promenama na platnom računu korisnika platnih usluga.

Ono što je dozvoljeno, to postoji već i o tome izveštavamo. Znači, moramo da nađemo mogućnost. I mi smo za to da izveštavamo javnost i sve korisnike sredstava i Parlament o izvršenju budžeta, ali u sklopu onoga što je zakonom dozvoljeno.

Vi imate već u sklopu postojećih izveštaja vrlo detaljne informacije o izvršenju budžeta. Pogledajte te informacije i pokušajte, u skladu sa zakonom, da predložite proširenje. Ovakvo proširenje, koje protivreči drugim zakonima, ne možemo da prihvatimo kao amandman. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Đuriću, dobili ste odgovor na pitanja koja ste postavili. Niste pomenuti.

Po amandmanu možete govoriti. Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: U stavu koji smo predložili da bude 7. mi smo naveli – ne objavljuju se samo informacije koje su Ustavom i zakonom proglašene tajnim.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ja ću se nastaviti delimično na mog prethodnika. Naime, mi smo podneli dosta amandmana koji se tiču uvođenja transparentnosti u trošenje budžeta, koji se tiču trošenja novca poreskih obveznika, pošto, samo bih hteo da podsetim još jedanput, novac koji se nalazi u budžetu nije novac države, to je novac poreskih obveznika, koji se prikuplja od njih kroz raznorazne vrste poreza, doprinosa itd.

Ja bih zapitao sledeće – da li je ove godine, kada je predlagan budžet, rađena bilo kakva analiza efekata politike subvencija koja se sprovodi u Srbiji već otprilike deset godina? Tako da bismo, recimo, mogli da znamo, kada piše u budžetu – za podsticaje za direktne investicije daje se 1,2 milijarde dinara; ili, recimo, odmah ispod toga piše – ulaganja od posebnog značaja 11 milijardi dinara, da li postoji bilo kakva analiza koja kaže šta se dešavalo s tim novcem, sa sličnim količinama, sa sličnim resursima u prethodnom periodu.

Imamo deset godina iskustva, deset godina politike subvencija koju vodimo, a za deset godina iskustva ni jedna jedina analiza. Možemo li da dajemo subvencije i dalje? Pretpostavimo, kako je rekao kolega Kovačević, da su subvencije dobre i da je Milton Fridman zaista rekao da su subvencije dobre. Možemo li da znamo kakve efekte to daje u slučaju Srbije?

Ja ne mogu da podržim nijedan budžet u kom nemam takvu vrstu analize i u kom mi neko na reč traži da radim i da podržim nešto za šta ne postoji nikakva analiza. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima najpre ministar, dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo na postavljenom pitanju.

Mi smo svojevremeno ovu oblast ulaganja, odnosno podržavanja stimulacija, definisali Uredbom o ulaganjima, a posle toga i Zakonom o ulaganjima, u kom su definisani metodologija i širenje odgovornosti, uključivanje nekoliko ministara u taj tim koji odlučuje i ograničavanje njihovih odluka na stručne predloge, na osnovu kojih se vrši ova stimulacija. Znači, urađeno je sve, u zakonu i u proceduri, da se ispoštuje ono što je standard u svim zemljama u svetu.

Tamo je takođe definisano i izveštavanje o efektima. Ja sam parcijalno upoznat sa tim rezultatima i oni su dosta dobri, nezavisno od toga što vlada u javnosti utisak da se te pare dele okolo. Sama činjenica da mnogi investitori moraju da vraćaju, odnosno da odustaju od planiranih svota zato što ne uspevaju da ispune vrlo oštre kriterijume koji su postavljeni, to nam najbolje govori.

Amandman kao što ste ga vi predložili, nažalost, ne možemo da prihvatimo u ovom obliku. Ali ono što ja mogu da dodam spisku dobrih predloga koje sam čuo, to je da vi posebno dobijete izveštaj o realizaciji toga, kao i izveštaj ove sada nove agencije RAS, agencije koja objedinjuje regionalne i ove stimulacije i da oni redovno izveštavaju Parlament o tome šta je urađeno u prošlosti, tamo gde imamo efekte, šta se trenutno radi i šta očekujemo u budućnosti. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo, naravno da je ovo apsolutno neprihvatljivo. Gospodine ministre, ovde uopšte nije bilo reči o bilo kakvoj transparentnosti, pa ni o onom objavljivanju na internet stranama i o ovim stvarima o kojima smo slušali. Ovo je onaj amandman – briše se. I jedan od onih amandmana istog predlagača u seriji, koliko ih tu ima, jedno sedam komada, koji imaju isti sadržaj, odnosno nemaju nikakav sadržaj. To su sve amandmani – briše se.

Ja sam se najiskrenije nadao da mi nećemo danas uopšte morati da raspravljamo o ovome. Jer ovo apsolutno ne ide na čast onome ko je ovakav predlog dostavio, ko je kao obrazloženje za brisanje jednog člana za drugim napisao obrazloženje: „Predlog zakona o budžetu za 2017. godinu“. To je razlog zašto mi treba da obrišemo neki član?

Dame i gospodo, ovo je klasična zloupotreba i ovo služi samo za to da neko ovde drži mini-govore od po dva minuta iz člana u član. Ovo apsolutno nije na čast onome ko to radi, ali pokazuje i ozbiljnost i odnos prema poslu, ali i odnos prema Narodnoj skupštini i prema svemu onome što treba da znači. Ovo je odnos prema građanima Srbije i, ako se na ovaj način bilo šta radi u Narodnoj

skupštini, ja mislim da to samo pokazuje šta može da se očekuje u politici od nekih ljudi. Mislim da na ovo ne vredi trošiti više ni sekundu. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Transparentnost se uvodi tako što se na sajt ministarstva, ili agencije, ili fonda postave izveštaji o tome šta se dešavalo u prethodnom periodu. Dakle, potpuno je u redu ako postoje te analize. Ja dosada nisam video, nisam čuo ni za jednu. Ali, ako postoje, onda ih treba postaviti na sajt da postoje, da budu nadohvat ruke ne samo onoga ko o tome priča ili zahteva, nego nadohvat ruke bilo kome ko želi da vidi o čemu se tu radi. To je politika transparentnosti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine predsedavajući, ja ću da čitam samo zvanične podatke koje je dostavio predlagač.

Mi se nalazimo u decembru 2016. godine, kada u punom kapacitetu dolazi do izražaja realizacija budžeta za 2016. godinu. U tom budžetu je planirano da budžetski deficit bude 87,8 milijardi dinara, da ukupan fiskalni deficit bude 121,7 milijardi dinara, da se kao promena stanja na računu javi nešto što je pozitivno – to je povećanje gotovinskih sredstava za 1.179.000.000 dinara.

Nas je uredno, gospodine Milićeviću, izvestila Vlada Republike Srbije šta je radila u prvih devet meseci. Pa je rekla: „Deficit budžetski ne postoji. Postoji suficit 57 milijardi.“ Kod neto finansiranja rekla je minus 27,190 miliona dinara, a kod promene stanja na računu rekli su nema pozitivnog, gospodine Milićeviću, nego negativno; to je smanjenje gotovinskih sredstava za 30,545 milijardi dinara. Znači, to je nešto što je Vlada rekla i to nas obavezuje.

Član 2. Predloga zakona o budžetu tiče se računa finansiranja i, pošto smo čuli toliko pohvala na račun svega ovoga što je urađeno u još nezavršenoj 2016. godini, ja smatram da je napravljena velika greška, matematička, u članu 2, jer ovde se kaže da su potrebna mnogo veća sredstva za finansiranje budžetskog deficita, a mi ga nemamo, i za nabavku finansijske imovine. Recimo, prošle godine smo se zaduživali za 662 milijarde dinara, a za 2017. tražite da se to popne na 858,8 milijardi dinara.

Prošle, odnosno ove godine, Srbija je uzela zajmove, planirala, 90 milijardi dinara. Za sledeću godinu planirate 150 milijardi dinara kredita. Ove godine Srbija se zadužila emitovanjem hartija od vrednosti na domaćem tržištu za oko 450 milijardi dinara; za 2017. tražite da se Srbija zaduži emitovanjem hartija od vrednosti kod nesposobnih banaka u Srbiji za 583 milijarde dinara.

Tražite da sledeće godine Srbija potroši za evroobveznice 124,5 milijardi dinara, a ove godine samo 122 milijarde dinara. Ovo su sve podaci predlagača, a to je Vlada Republike Srbije.

Nismo hteli ništa da vam menjamo, nego smo rekli – ako je 2016. godina uspešna, nastavimo da bude uspešna i 2017. godina, pa nemojte da se zadužujete više nego što ste se zadužili 2016. godine.

Prosto sam iznenađen zašto niste prihvatili ovaj amandman. Dobro, ostaviću za repliku pohvale na račun Vlade Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Kراسiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Gospodine ministre, u članu 2. Predloga budžeta za 2017. godinu predviđeno je za finansiranje budžetskog deficita, nabavku finansijske imovine i otplatu glavnice 858 milijardi. Dakle, oko 200 milijardi više nego 2016. godine, bez obzira na okolnosti prezentacije budžeta, i njegove realizacije i efekata realizacije u 2016. godini; zajmova od domaćih i međunarodnih komercijalnih i multilateralnih finansijskih institucija 150 milijardi i 583 milijarde od domaćih obveznica.

Dakle, mi nismo predlagali ovim amandmanom umanjene, već samo drugačiju strukturu, zato što smatramo da nije svejedno pod kakvim uslovima se vrši zaduživanje. Posebno zato što često navodite, verovatno je to i tako, ali nikad ne navodite koliko je Srbija zaista obaveza preuzela i koliko planira novih investicija ili izdataka koji utiču na deficit koji ste iskazali u ovom budžetu. Dakle, mi smo predvideli da se 583 milijarde umanje za 130 milijardi, dakle na 453 milijarde, što nema razloga da bude neprihvatljivo; a iznos od 130 milijardi, dakle taj isti iznos, da se prebaci i uveća sa 150 milijardi na 280 milijardi. Dakle, naveli smo u obrazloženju amandmana zašto smatramo da je to povoljnije.

U obrazloženju koje sam dobio zašto se amandman ne prihvata navedeno je da se ne prihvata iz razloga jer je neophodno razvijati tržište dinarskih državnih hartija od vrednosti kako bi se smanjila izloženost javnog duga Republike Srbije deviznom riziku. Dakle, bez ikakvih parametara, bez ikakvih ocena, bez ikakvih projekcija. Ako je tako kako stoji u obrazloženju, onda se može postaviti pitanje zašto ovih 150 milijardi koje predviđate zaduživanje kod domaćih ili inostranih banaka ili međunarodnih finansijskih institucija nije na državnim obveznicama, jer bi se na taj način, kako je u obrazloženju odbijanja amandmana, još i u većoj meri razvijalo tržište državnih hartija od vrednosti.

Dakle, uslovi zaduživanja kod hartija od vrednosti kod domaćih i međunarodnih finansijskih institucija nisu isti, smatramo da na ovaj način može da se uštedi i zaista sam začuđen zašto bar neko sadržajnije obrazloženje za odbijanje ovog amandmana nije dato. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Dozvolite samo kratko objašnjenje.

Već smo govorili o ovom delu finansiranja. Znači još jednom se vraćamo na to šta znači bruto zaduživanje, odnosno neto zaduživanje.

Ova cifra bruto zavisi od nekoliko elemenata. Jedan element je dospeće pojedinih instrumenata tokom 2017. godine. Znači ravnomernost dospeća po godinama ne postoji, zavisi od toga kad su neki instrumenti izdati, kada dospevaju i kada moramo ili da ih vratimo ili refinansiramo. Znači, cifra 859 koja se kod mene, izvinite 858, ne znam više koja je cifra u budžetu, ali 860 milijardi zaokruženo je bruto cifra, koja u sebe uključuje dospele hartije od vrednosti koje je izdala Republika Srbija, plus planirano zaduženje po kreditima prema planu koji očekujemo da će se realizovati, plus deficit. Deficit je tu 69. Da biste objasnili ovu razliku o kojoj pričate, prošle godine je dospevalo 540 milijardi, ove godine dospeva 790 milijardi. Razlika je, pre svega, u nečemu što apsolutno nije stvar budžeta, nego stvar strukture zaduživanja i drugih elemenata koji u sve to ulaze, aktiviranja pojedinih garancija i svega ostalog što se dešava.

Kod nas je ovde presudno to da država i preko ovoga, kada se primeti da postoji situacija da možemo bitno smanjiti troškove kamata, može da refinansira neki instrument ili neku obavezu prevremenom otplatom, a to je već pitanje upravljanja javnim dugom. Ovde nema nikakve tajne; država ovde, uglavnom, daje minimum neophodnih sredstava za bruto i neto zaduživanje.

Prošle godine ta cifra je uključivala 121 milijardu na nivou republičkog budžeta za finansiranje deficita, a biće sigurno manja – projektuje se sada na 80 milijardi, a biće i manja od toga – a ove godine 69 milijardi. To su te veličine koje se opredeljuju.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodna poslanica Gorica Gajić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević. Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Poštovani gospodine ministre, jako me je obradovalo ovo vaše obrazloženje i konstatacija da ovde generalno u čitavom budžetu nema nikakvih tajni. Mi smo predložili, odnosno ja sam predložio da se član 2. promeni tako što će se dodati novi stav 7, koji glasi da Ministarstvo finansija u roku od mesec dana od dana usvajanja budžeta podnese izveštaj o kreditima od domaćih i stranih finansijskih i komercijalnih institucija i stranih vlada koji nisu iskorišćeni, a na koje se plaćaju penali, odnosno kamate.

Obrazloženje zašto se odbija ovaj amandman je da se zaduženja redovno mesečno objavljuju na internet prezentaciji Ministarstva finansija i Uprave za javni dug. Pogledao sam sajt Uprave za javni dug i našao sve podatke koji se tiču kredita koji su aktivni, koliko nam je stanje duga, od koga smo se

zadužili, koje su kamate, ali nisam našao i podatke o tome koje smo kredite izglasali u Skupštini, a koje nismo povukli a plaćamo određene penale.

To je bio upravo predmet ovog našeg amandmana i zaista ne vidim ni jedan jedini razlog zbog čega Ministarstvo ne bi izašlo sa tim. Svesni ste i vi i svi mi ovde u Skupštini da je prethodnih godina bilo više takvih kredita koje smo ratifikovali u Skupštini, a koji se nisu na vreme povlačili, i po tom osnovu država plaća određene penale, odnosno plaća kamate, iako nismo počeli da ih realizujemo.

Mislim da je jako važno da građani Srbije znaju kako upravljamo kreditima, koliko smo efikasni u njihovom iskorišćavanju i koliko nas to košta, da bismo, na kraju krajeva, prosto mogli da imamo parametre koliko je Vlada, odnosno određena ministarstva, određeni projekti koliko su efikasni. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Potpuno podržavam ovaj vaš zahtev, jedino moramo da se dogovorimo oko datuma. Znači, mesec dana, ali rokovi, da bi bilo smisleno, ovaj budžet stupa na snagu 1. januara – mi možemo da se obavežemo, ne moramo to da stavimo u zakon o budžetu za 2017. godinu, a možemo, da ćemo mesec dana po stupanju na snagu ovog budžeta 1. januara dati stanje dugova sa 31. decembrom, odnosno stanje svih ratifikovanih i aktivnih kredita, i stope i interkalarnih kamata koje se plaćaju. To je termin koji mi koristimo već dugo. Znači, to su sve te *fees and charges*, sve što se plaća na kredite koji su aktivirani, a gde nisu povučena sredstva.

Moje pitanje predsedavajućem je na koji način formulacija koja ovde piše nije dovoljno precizna. Mi možemo da se obavežemo da ćemo u roku od mesec dana dati stanje tih kredita sa 31. decembrom 2016. godine, tj. sa stanjem kojim ulazimo u narednu budžetsku godinu.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Lapčeviću, po amandmanu imate pravo na dodatnih pet minuta kao poslanik koji ne pripada nijednoj poslaničkoj grupi.

MILAN LAPČEVIĆ: Da, samo kratko. Zahvaljujem, gospodine ministre na razumevanju. Mislim da je procedura jednostavna, da Odbor za finansije može da, u toku rasprave, prihvati ovo što ste vi sugerisali. Nama je potpuno prihvatljivo da se u roku od mesec dana od objavljivanja budžeta, dakle do 31. januara, objave ovi podaci. Mislim da bi to bilo sasvim korektno prema svima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Hteo bih da postavim pitanje koje se tiče ministarstva bez portfelja za regionalni razvoj i javna preduzeća. Ovo, inače novo, ministarstvo dobilo je na raspolaganje, koliko ja mogu da vidim, preko 200 miliona dinara za regionalni razvoj i javna preduzeća.

Mene interesuje sledeća stvar – zbog čega je politika regionalnog razvoja uzeta od Ministarstva za lokalnu samoupravu, pošto bi to prirodno trebalo da bude njena politika ...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Pavloviću, molim vas, ja ću vam nadoknaditi vreme... Samo sekund, molim vas. Nadoknadiću vam vreme, ali vas molim da se vratite na amandman. Ne vidim dodirne tačke između onoga što trenutno govorite, a tiče se ministarstva za regionalni razvoj, i amandmana koji ste podneli na član 3, koji glasi: „briše se“.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Da li mogu da dovršim do kraja?

PRESEDAVAJUĆI: Možete ukoliko budete govorili o amandmanu. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Naravno, govorim o tome, samo morate da čujete celo izlaganje.

U Ministarstvu privrede takođe postoji jedan deo koji se odnosi na regionalni razvoj, za koji se u budžetu predviđa 1,6 milijardi dinara. U Ministarstvu privrede inače postoji detaljna specifikacija šta znači regionalni razvoj, pa sad ima tu podrška regionalnoj infrastrukturi, podrška razvoju poslovnih zona, tako da mogu da znam kada prođe godina dana na šta je novac potrošen i da li je potrošen dobro.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Pavloviću, ne mogu sebi kao predsedavajućem da dozvolim da nastavim sa kršenjem Poslovnika, a nastavio bih ukoliko bih vam dozvolio da nastavite da govorite o temi koja nema, ponavljam, apsolutno nikakvih dodirnih tačaka sa amandmanom.

Pitanja možete postavljati u danima kada je to predviđeno, utorkom i četvrtkom, a trenutno govorimo, ponavljam, o amandmanu koji ste podneli na član 3. i koji glasi: „briše se“.

Da li želite...?

DUŠAN PAVLOVIĆ: Da.

PRESEDAVAJUĆI: Ne, ne obrazlažete, postavljate pitanje vezano za Ministarstvo za regionalni razvoj, vrlo precizno vas slušam. Molim vas, dobićete reč, ali se vratite na amandman. Prijavite se.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Predlažem da se briše bilo koji član u kom ne postoji način da se na kraju godine utvrdi da li je novac koji je predviđen za potrošnju i potrošen.

Da li je ovo dobro, kolega predsedavajući? Hoćete da ponovim? Predlažem da se briše bilo koji član koji mi ne garantuje da će novac koji je predviđen da se potroši na neku radnju, u okviru nekog ministarstva, zaista biti potrošen.

Kada gledate ministarstvo, odnosno ministra bez portfelja za regionalni razvoj, nemam pojma na šta će čovek da troši novac. Piše samo regionalni razvoj, a pored toga postoje još nekoliko ministarstava u okviru ovog budžeta koja se takođe bave regionalnim razvojem.

Sada, ako mogu da pitam, ako mi dozvoljavate, zbog čega se na toliko mesta...?

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Pavloviću, sada ću definitivno morati da vam oduzmem reč. Zamolio sam vas dva puta, treći put nemam razloga i ne želim da vam sugerišem, oduzeću vam reč, jer ne govorite o amandmanu koji ste podneli.

Pitate me da li je ovo dovoljno dobro. Da li je dovoljno dobro ili ne, neću odlučiti ja, već narodni poslanici u danu za glasanje. Zahvaljujem vam.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, Vladimir Đukanović. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala.

Uvaženi predsedavajući, 103, 104, 107. Javio sam se za povredu Poslovnika... Uzgred, da, vi ste reagovali, ali ste morali već posle prve opomene da mu oduzmete reč; govore o prethodnom govorniku. Tim pre što imamo poslanike prekoputa koji nam stalno sugerišu da moramo da se držimo dnevnog reda, da vodimo računa o Parlamentu, o radu, šta je na dnevnom redu itd.

A on, samo da kažemo građanima, napisao je amandman: „briše se“. Reč nije rekao o svom amandmanu. Ovde nam drže lekcije svakodnevno kako bismo morali da se držimo dnevnog reda, prvi oni to ne rade.

Ja vas molim da im ubuduće, kada ih prvi put opomenete a nastave da se i dalje ponašaju kako se ponašaju i da se oglašavaju o vaše upozorenje, oduzimete reč. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Đukanoviću.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Ubeđen sam da ste shvatili da sam imao dobru nameru i želeo da poslanika usmerim u pravcu o kojem ste vi govorili, a to je da govori o predloženom amandmanu.

Reč ima ministar Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Predloženi amandman nikako ne može da se prihvati. Ja sam malopre bio doveden u zabludu, razlikom između amandmana i onoga što je kolega govorio, i izvinjavam se na tome.

Brisanje člana 3. bi značilo da se prvo krši obaveza iz zakona o budžetskom sistemu. Pod dva, značilo bi da se uskraćuju poslanici za informaciju o tome koje garancije očekujemo u 2017. godini, koje projektne i programske izvore finansiranja očekujemo i koje je stanje kredita, koje je upravo kolega malopre tražio da preciznije damo na dan stupanja na snagu ovog budžeta.

Prema tome, to su tačke a, b i v člana 3. Brisati ovaj član, ukidati ovu informaciju i paralelno naš napor da se projektni zajmovi odraze u članu 8. budžeta bilo bi smanjivanje transparentnosti, ukidanje informacija koje su važne za odlučivanje i samim tim ukidanje informacija građanima Srbije. Prema tome, potpuno je neprihvatljivo da se ovaj član briše. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.
Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moj amandman se odnosi na ukidanje garancija za javna preduzeća, dela garancija, konkretno vezano za EPS i EMS, iz prostog razloga što, i po oceni Fiskalnog saveta, javna preduzeća su ocenjena, i to ponavljam već treći put, kao najveći problem budžeta za 2017. godinu.

Dakle, rashodi za javna preduzeća u budžetu za 2017. godinu iznose 40 milijardi dinara i zapravo su najveća pretnja srpskoj ekonomiji. Iako se Srbija po Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju sa EU obavezala da neće više subvencionisati javna preduzeća, to se sada nastavlja na jedan drugi način, a to je izdavanje garancija od strane države javnim preduzećima kako bi se ona zaduživala kod poslovnih banaka. Zato imamo danas u budžetu situaciju da je u poslednjem trenutku deficit podignut za milijardu više. Zato što su došle na naplatu neke od garancija koje je Republika Srbija izdala za svoja javna preduzeća koja su najveći gubitaši.

Tu mislim i na „Srbijagas“, „Galeniku“, „Er Srbiju“, mislim i na „Železnicu“, kojoj pored garancija dajemo ponovo subvencije u iznosu od 15,8 milijardi dinara. Dakle, ne mogu građani Srbije da plaćaju cenu nereformisanih javnih preduzeća. Vi za pet godina niste uspeli da reformišete nijedno javno preduzeće i da na taj način tu napravimo uštede i da tu smanjimo deficit, a ne da ga smanjuju građani Srbije iz svojih džepova tako što im se oduzimaju penzije, tako što im se smanjuju plate i tako što im se sprovodi jedna neselektivna štednja, pre svega usmerena na teret građana Republike Srbije. Zato smatram da sa ovom praksom treba prekinuti i ukinuti davanje garancija za javna preduzeća koja su gubitaši i kancer u ekonomiji Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Pre svega, moram da istaknem da je ova vlada u poslednje dve godine napravila zaista veliki pomak u restrukturiranju javnih preduzeća. Moram da podsetim na one projekte koje radimo sa Svetskom bankom – EPS, „Srbijagas“, „Železnice“, i tu su zaista rezultati dobri. Ponavljam, „Srbijagas“ od 2014. godine nije napravio ni dinar duga za gas; vraćeni su stari dugovi. EPS je u ozbiljnom procesu restrukturiranja, ozbiljni finansijski pokazatelji na osnovu smanjenja gubitaka, povećanja naplate i operacionalne efikasnosti; danas ima preko 500 miliona evra na svom računu.

Kada su u pitanju garancije, o tome sam govorio i u načelnoj raspravi. Mi imamo garancije, pre svega, za „Elektroprivredu Srbije“ i za „Elektromreže Srbije“, prema Nemačkoj razvojnoj banci. To su garancije koje vraćaju „Elektroprivreda Srbije“ i „Elektromreže Srbije“. Zašto se daje garancija? Zato što se time postižu najniže moguće kamatne stope.

Znači, ponavljam, ovo ništa neće biti na teret građana Srbije, ovo su projekti tipa „Transbalkanski koridor“, na kome „KEF“ daje i grant sredstva u iznosu od 6,6 miliona evra.

Dakle, nije reč o daljem lancu stvaranja nekih obaveza javnih preduzeća koje će vraćati građani Srbije. To je prošlost. To je tako nekada bilo. Više toga nema. Upravo ova vlada je prekinula sa takvom praksom. Jedina stavka gde ćemo možda svi zajedno dati podršku upravo je ovaj poslednji iz te kategorije zajmova – zajam prema Češkoj eksportnoj banci za potrebe javnog preduzeća Resavica, ali u funkciju povećanja njihove proizvodnje i smanjivanja subvencija. Znači, opet u interesu građana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Uz uvažavanje ovoga što govori gospodin Antić, ja samo moram reći da, pored garancija, mi nastavljamo i dalje sa subvencijama. Malopre sam govorio i o „Železnicama Srbije“, za koje je 15,8 milijardi predviđeno u budžetu, a u planu Ministarstva i Vlade je gašenje 800 kilometara pruge kroz Srbiju. Prema tome, to jedno s drugim nekako ne ide. Ukoliko gasimo određene koridore, ne znam zašto dajemo i dalje subvencije takvim preduzećima koja dokazano prave jako velike gubitke. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodna poslanica Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Ljupka Mihajlovska. Izvolite.

LJUPKA MIHAJLOVSKA: Hvala.

Kao i većina amandmana koje sam podnela u skladu sa politikom koju zastupa DJB, amandman se odnosi na transparentnost. Pre toga želim da pohvalim zajam od Svetske banke za projekat „Inkluzivno predškolsko obrazovanje i vaspitanje“ i nadam se da će Ministarstvo prosvete nastaviti tim putem, pošto smo čuli da postoji neka inicijativa za izmenu Zakona o osnovama sistema obrazovanja, ali se nadam da se u ovom segmentu neće ništa menjati nagore.

Takođe, zajam Banke za razvoj Saveta Evrope za izgradnju Univerzitetske dečje klinike u Tiršovoj, žao mi je što nije pojašnjeno da li se misli na rekonstrukciju postojeće ili izgradnju nove, ali to je veoma značajno i smatram da će zaista unaprediti kvalitet lečenja naše dece, jer je to jedna od najboljih, ako ne i najbolja dečja bolnica u Srbiji.

Amandman konkretno kaže, dodatak posle stava 2 – sve garancije izdate od strane Republike Srbije biće objavljene na internet prezentaciji Vlade i Ministarstva finansija, do petog u mesecu za prethodni mesec. Mi smatramo da je važno da ti podaci budu transparentno objavljeni i ne razumem zbog čega ovaj amandman nije prihvaćen. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Mladen Šarčević. Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Hvala.

Ja samo da potvrdim ovo što je poslanica rekla. Radi se o ozbiljnom projektu, koji kreće od februara 2017. godine u saradnji sa Svetskom bankom, i mi tu podižemo nivo kvaliteta predškolskog obrazovanja u potpunosti, sa ogromnim obuhvatom dece, posebno u devastiranim područjima, ruralnim sredinama, gde se naročito vodi računa o inkluziji, kao i reformi predškolskog nastavnog plana i programa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodna poslanica Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Mi smo ovim amandmanom predvideli da se sve garancije koje država daje, dakle i sva zaduživanja, objavljuju na sajtu Vlade i na sajtu Ministarstva finansija, što će stručnoj i široj javnosti dati jasan uvid u to gde se zadužujemo, a s obzirom na to da znamo da se uglavnom iz tih zaduživanja finansiraju i subvencije stranim investitorima, prosto će rad Vlade biti vidljiviji.

Na taj način ćete poštedeti i premijera da bude uhvaćen u laži, kao što je to bilo pre dva dana kada je rekao da „Endavi“ nećemo davati novac zato što je bio svestan koliko je snažan otpor pružila domaća IT industrija. Međutim, on je već iste večeri bio demantovan, jer crno na belo u Predlogu zakona o budžetu piše da je predviđen novac za „Endavu“. Takođe je i ministar iz njegove sopstvene vlade, kojeg je sam odabrao, ministar privrede, sam potvrdio da nije doneta odluka o tome da li će im se novac davati ili ne i ponovo potvrdio da je premijer svih 250 nas poslanika ovde slagao.

Dakle, ako nemate šta da krijete, vi ćete prihvatiti naš amandman, a takođe će i poslanici dokazati da nisu glasačka mašina i da razmišljaju svojom glavom. Kao što to nisu uspeali da dokažu kada nije prihvaćen naš predlog da se ovde raspravlja o genocidu NDH nad Srbima, kada su prihvatili da Srbi budu slati u zatvor ukoliko negiraju genocid, i kada su prihvatili da se verifikuje Sporazum o osnivanju Balkanskog fonda sa Kosovom, koji su potpisali Hašim Tači i Jadranka Joksimović, koji smo svi mogli da vidimo. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Ja ne uspevam baš ono što ste rekli da spojim sa amandmanom. Ako dobro čitam, vaš amandman glasi – sve garancije izdate od strane Republike Srbije u 2017. godini biće objavljeni na internet prezentaciji Vlade Republike Srbije i Ministarstva finansija najkasnije do sedmog dana u mesecu za prethodni mesec.

Mi smo u obrazloženju jasno napisali – amandman se ne prihvata pošto se obaveze po osnovu zaduživanja redovno mesečno objavljuju na internet prezentaciji Ministarstva finansija, Uprave za javni dug. Znači, to već postoji i nema nikakve potrebe da to dodajemo u budžet. Ta obaveza već postoji i ona se redovno izvršava. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, replika. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Uvek se neobično obradujem svakom pravu na repliku koje dolazi s one strane sale, zato što daje prostor da malo šire osvetlimo neke teme i neke ljude.

Moram da počnem sa žaljenjem sa svoje strane što se dogodilo ovo što se upravo dogodilo, što se u raspravi po amandmanu čulo sve ono što se čulo. Veliko žaljenje. Nije bilo apsolutno nikakve potrebe za tim. Moglo je i ovo što je predloženo da se obrazloži. Postoji odgovor Vlade, moglo je o tome da se prodiskutuje. Odgovor je koncizan i ministar je bio sada vrlo precizan. Ali, nažalost, ovo je još jedan od onih amandmana koje smo dobili da bi se pričalo o nečemu što nije amandman, što je nešto što zanima samo onoga ko te stvari predlaže i ko te stvari u ovoj sali radi – pa da se priča i o predsedniku Vlade i o nekim vrlo maštovitim konstrukcijama.

Šteta je što nije imao hrabrosti onaj čovek koji se juče, pardon, prekjuche, možda dan pre toga obraćao predsedniku Vlade čitajući, sa dramskim momentima, poprilično izražajno ali vrlo brzopleto, u očigledno paničnom strahu, neki govor s papira. Nema šta da se doda na scenu koju smo videli svi koji smo sedeli u ovoj sali. Skroz ovamo do naših klupa videlo se koliko su mu drhtale ruke dok je držao taj papir. Mislim da je u jednom trenutku i ugasio sam sebe iz sistema.

Šteta što nije imao hrabrosti da ovo malopre kaže lično, nego je morao za to da angažuje koleginicu. Nema pravo da se izjašnjava, taj čovek, ni o NDH, ni o Kosovu i Metohiji, ni o bilo čemu drugom na tu temu. Nema pravo da to govori nama. To može da objasni svojim prijateljima koji su, između ostalog, tvrdili da su se Srbi iz Srpske Krajine proterali sami. Na čast i obraz njemu.

Još jedna napomena – da ne zloupotrebljava više svoje kolegince, jer nije muški. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodna poslanica Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ukazujem na povredu Poslovnika, član 107 – dostojanstvo. Moje lično dostojanstvo se ovde neprestano krši. Ja znam da je nerazumljivo nekom ko je član SNS-a da poslanik može da razmišlja svojom glavom, ali vas uveravam da ja to činim, i ja to mogu. Razmišljam svojom glavom, govorim istinu, bez obzira na to koliko to vama smeta.

Pogotovo vezano za nasilje. Kad god govorite da je taj koji može sam da se odbrani nasilnik, vi vređate mene – jer sam više puta ponovila da nikada ne bih podržala nekog ko je nasilan. Prema tome, ako vas istina boli, to je samo vaš problem.

Zahvaljujem, predsedavajući.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Janjušević, molim vas, sada koristite povredu Poslovnika da replicirate kolegi Orliću, što ne mogu da dozvolim. Inače, potpuno sam ubeđen da svaki od 250 poslanika u ovoj sali razmišlja svojom glavom.

Molim vas, da li želite da se Narodna skupština Republike Srbije u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović, povreda Poslovnika. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući. Smatram da je prekršen član 109 – opomena se izriče narodnom poslaniku ako upotrebljava psovke, uvredljive izraze i ako iznosi činjenice i ocene koje se odnose na privatni život drugih lica.

Znate, ovde smo imali jednu situaciju da neko vređa druge poslanike, konkretno i kolegu Orlića, tako što neko nekome imputira da ne razmišlja svojom glavom. To je prilično velika uvreda. Možda neko sebe vidi u celoj toj priči, ali nemojte prema drugima tako da se ophodite ako osećate to prema sebi.

Mi ne razmišljamo glavom gospođe Jasmine Vujić sa Berkli univerziteta u SAD. Nama ne mora američka vojska da piše šta moramo da kažemo u Skupštini i ne moramo da čitamo napisane govore. Imamo svoju glavu, možemo da kažemo ono što mislimo apsolutno slobodno, a ovi što drže papire i imaju napisane govore od strane gospođe Vujić mogli bi, naravno, drugi put da ovakve stvari ne čine. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Đukanoviću.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate osnova za repliku.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Dragan Vesović. Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Mislim da ste povredili Poslovnik, član 104.

Nije mi baš najjasnije na osnovu čega je uvaženi kolega Orlić malopre dobio pravo na repliku. Složiću se da je koleginica možda prekršila Poslovnik. Mislim da je, kolega Orliću, po tome trebalo da...

(Narodni poslanici dobacuju.)

Izvinjavam se, ali nije mi jasno, tako da... Da ne bismo ulazili u ovu priču, da presečemo, da idemo. Neću tražiti izjašnjavanje po povredi Poslovnika, hajde da radimo dalje.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Vesoviću, ja se u potpunosti slažem sa vama. Prvo, ne možete dobiti repliku na povredu Poslovnika, a drugo, nemate ni osnova za repliku, maločas je bila povreda Poslovnika.

Treća stvar, zašto sam gospodinu Orliću dao reč? Zato što je najmanje dva-tri puta bio pomenut predsednik SNS-a Aleksandar Vučić. To je osnov da gospodin Orlić kao zamenik šefa poslaničke grupe ima mogućnost da dobije repliku.

Slažem se sa vama, gospodine Vesoviću, i poštovaću vašu sugestiju. Nastavljamo dalje.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nataša Jovanović i Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Nataša Jovanović. Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine predsedavajući, meni je žao što u ovom trenutku ministar nije ovde, jer sam pripremila neka konkretna pitanja za njega.

Amandman koji sam podnela u ime poslaničke grupe SRS odnosi se na zaboravljeno inkorporisanje u budžet za ovu godinu duga u iznosu od deset miliona evra, koji Vlada Republike Srbije ima prema Fondu za razvoj za određene građevinske investicije.

Međutim, kako mi je Vlada u obrazloženju odgovorila da se amandman ne prihvata iz razloga što je u toku leta ove godine, tačnije 22. jula, izvršena prevremena otplata tog duga, postavljam pitanje, pa će verovatno kasnije mladi kolega da prenese gospodinu ministru – kako je bilo moguće da to uradite na taj način kada po Zakonu o javnom dugu niste u mogućnosti da u toku budžetske godine vršite bilo kakvu amortizaciju?

Ili je ovo možda način da se rešite svih tih repova iz prošlosti koje vam je ostavila vlast Demokratske stranke. Jer, znate, gospodine Antiću, i vi ste svedok toga, i gospodin Nedimović, da su kredite iz Fonda za razvoj u to doba mogli da dobiju samo Zombi i njegovi prijatelji. Vi sad pogađajte ko je taj Zombi bio, ali u svakom slučaju Fond za razvoj je potpuno očerupan i, iako je napravljena kategorizacija, od manje do najnerazvijenijih područja u Srbiji, retko ko je od običnih ljudi, bez političkog uticaja i veze, tog perioda mogao da ostvari tako nešto.

Dakle, prvo pitanje je – kako je moguće da se na takav način prekrši Zakon o javnom dugu?

Moje drugo pitanje je bilo, s obzirom na to da se odnosi na otplatu duga, i time ću završiti obrazlaganje ovog amandmana, nisam čula u obraćanju ni premijera ni ministra finansija – kakvo je vaše očekivanje, koliko će u sledećoj godini učešće građevinske industrije biti u bruto domaćem proizvodu? Trenutno je svega 4%. Građevinska industrija treba da bude zamajac srpske privrede, jer mi imamo firme koje su se zaista proslavile svuda u svetu i koje su u pravom smislu reči građevinski neimari, i mogle bi da podstiču, dakle, dalji razvoj.

Ako to nije samo u sklopu saobraćajne infrastrukture, recimo, evo, to je šlagvort za ministra Antića – šta on očekuje u oblasti energetike, dakle učešće građevinske industrije kada je u pitanju dalja energetska infrastruktura u Srbiji? Ili za gospodina Nedimovića kada je u pitanju Fond za razvoj – kakav će biti njegov uticaj i njegovog ministarstva da se krediti za mlade poljoprivrednike iz Fonda za razvoj za nove kulture, a vi znate na šta mislim, jer ja nemam vremena sada, dobijaju u sledećoj godini? Jer poljoprivreda, građevinarstvo, turizam – to su jedina razvojna šansa u ovom trenutku za popravljjanje situacije u srpskoj privredi. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Uvažena koleginice, pošto ne možemo, po Poslovniku, i kolega Antić i ja da se javimo, iskoristiću ja priliku. On smatra da je i energetika tu bitna kao šansa za razvoj, naravno.

U ovom delu koji se tiče Fonda za razvoj i Ministarstva poljoprivrede, mi trenutno dogovaramo posebnu liniju kreditiranja startup kreditima za mlade poljoprivredne proizvođače i prerađivače, i ta sredstva su obezbeđena u budžetu Srbije za 2017. godinu. Nadam se da ćemo tokom januara ili februara dovršiti ovaj posao i poseban program za realizaciju ovih sredstava usvojiti na Vladi Srbije. Dosada direktno i striktno za poljoprivredu to nije bilo moguće. Bilo je moguće da apliciraju isključivo kroz faze prijavljivanja zadruga eventualno pravnih lica koja se bave preradom. Sada će biti moguće za sve one koji učestvuju u sistemu funkcionisanja poljoprivredne proizvodnje.

Želim da kažem da smo to uspeli kroz institucije i kroz Vladu Srbije da realizujemo. To samo govori da nam je ideja da mlade poljoprivredne proizvođače ohrabrimo da, ukoliko se bave nekom vrstom poljoprivredne proizvodnje, idu na neki viši nivo i na taj način dobiju i određena sredstva bespovratno, a s druge strane da dobiju povoljne uslove pri kreditiranju kako bi mogli da realizuju svoju poljoprivrednu proizvodnju. Isto tako, imaćemo još dve linije nezavisno od Fonda za razvoj – jedna je u komunikaciji sa EBRD-om, a druga kroz direktnu podršku preko Uprave za agrarno plaćanje. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Ljubiša Stojmirović. Izvolite.

LJUBIŠA STOJMIROVIĆ: Poštovane koleginice i kolege, moram da pohvalim želju koleginice koja je predložila ovaj amandman da pomogne Vladi da reši neke nagomilane probleme, ali moram samo da ukažem na jednu činjenicu. Kako reče koleginica, ona se nada da će Vlada uspeti da reši te „repove“ koji su ostali. Nažalost, to nisu repovi, to su omče oko vrata i neće biti tako lako rešiti ih. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Jovo Ostojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jovo Ostojić. Izvolite.

JOVO OSTOJIĆ: Poštovani predsedavajući, narodni poslanici, na osnovu člana 161. stava 1. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, „Službeni glasnik Republike Srbije“ broj 20/12, Prečišćen tekst, podnosimo na Predlog zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu sledeći amandman: „U članu 3. Predloga zakona pod V. Stanje javnog duga Republike Srbije, pod II. direktne obaveze – spoljni dug, u okviru rednog broja 1.9. naziv duga: IBRD – Koridor X, stanje duga u EUR, iznos od 224.808.353 zamenjuje se iznosom 172.751.476.“

Obrazloženje predloženog rešenja, izmene člana 3. Predloga zakona, objašnjenje predloženog rešenja: Amandmanom se vrši usaglašavanje obaveze koja je iznosila 172.751.476 evra a ne zna se kako je taj iznos prerastao u 224.808.353 evra, a prva rata otplate dospeva 15.10.2017. godine.

Koji je cilj koji se želi postići ovim amandmanom? Pravno-tehničko sređivanje norme, procenu uticaja predloženog rešenja na budžetska sredstva. Mi bismo želeli znati, Srpska radikalna stranka, zbog čega je došlo do zamene i promene ovih cifara. Ovde se priča o jednom, a kad pogledamo budžet, pojavljuju se sasvim druge cifre.

Zbog vremena, ne mogu dalje da obrazlažem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Milićeviću, svi naši amandmani na član 3. odnose se na deo tog člana pod v) – stanje javnog duga Republike Srbije.

Prema Zakonu o budžetskom sistemu, kada se radi budžet, mora da se prikaže stanje javnog duga. Godinama se ono prikazuje i uvek je to sa 31. oktobrom tekuće godine. Čitam vaše podatke; vi kažete da je: 31. oktobra 2016. godine stanje javnog duga 24.591.567.152 evra. Samo da vas podsetim, u budžetu za 2016. godinu napisali ste da je dug na datum 31. oktobar 2015. godine bio 24.328.169.856 evra.

Kada se uporede ove dve brojke, dođemo do zaključka da je u Republici Srbiji za godinu dana povećan javni dug za 263.397.296 evra. To nam kaže Vlada Republike Srbije. To što novinari pišu da je pao javni dug, Vlada kaže da nije tačno.

Ovaj amandman koji smo podneli odnosi se na stavku 1), 15 – IBRD, Projekat osiguranja rizika u slučaju elementarnih nepogoda.

U budžetu za 2016. godinu rekli ste da ta obaveza iznosi 4.552.077 evra. Prva rata za naplatu dolazi 15. juna 2018. godine. Znači, mi ništa ne plaćamo ove godine. Ali ove godine ste u budžetu napisali da to više nije 4.552.000, nego 4.559.000. Ništa se nije promenilo, a ono raste, raste, raste, neprekidno raste.

Naravno, ja ne mislim da postoji krivac imenom i prezimenom. Ja mislim da je glavni krivac 5. oktobar, koji je naterao sve one koji misle da budu na vlasti da moraju da pokažu veliku ljubav prema putu ka Evropskoj uniji. I ovo je cena puta ka Evropskoj uniji.

Imaćete i druge stavke u okviru člana 3. i videćete – za godinu dana ništa se značajnije nije desilo, nije počela otplata kredita, a kredit raste za 20 miliona, za 170 miliona...

Mislim da i država treba da shvati ove građane koji su zaduženi u švajcarskim francima. Oni se bune, kažu da su njihovi krediti neotplativi. Za nekoliko godina, iako su nešto otplatili, dug je maltene veći nego na početku, kad su uzeli kredit, te stičem utisak da se Republika Srbija nalazi u istom položaju.

To što se meni čini, nije ni bitno. Bitno je da ove cifre koje je Vlada stavila u Predlog zakona o budžetu upravo dokazuju da je toliko skup put ka Evropskoj uniji da građani moraju unapred sada da razmišljaju kakve će biti naše finansije i da li ćemo biti u mogućnosti bilo šta drugo da radimo osim da uporno otplaćujemo kredite ili, kako se vi hvalite, da refinansiramo.

Obrazac refinansiranja jeste da kredit od sto miliona, sa kamatnom stopom od 8%, recimo, kažete, vraćamo tako što se zadužujemo po kamatnoj stopi od 3%. Ali obaveza glasi – sto miliona plus 8%. To što je refinansiranje donekle jeftinije, nikakav spas nije za ekonomiju Republike Srbije.

Dobro je što član 3. postoji i ja se nadam da ćemo vrlo brzo biti u mogućnosti da postignemo saglasnost u Parlamentu da se hitno napravi anketni odbor koji će preispitati sva zaduženja Republike Srbije po osnovu kredita. Jer postoji već sedam godina veliki spor između Narodne banke i Državne revizorske institucije i Ministarstva pravde o visini javnog duga, o obavezama, te mislim da bi jedan anketni odbor, pojačan specijalistima ili, što rekoše, forenzičarima za organizovani kriminal, mogao da nam pomogne da vidimo koliko su bili odgovorni oni što su nas ubedili u to da je dobar put ići ka Evropskoj uniji, bez obzira na cenu koju treba da platimo. E, sada se nalazimo u fazi kada cenu moramo da platimo, a svake godine, bez obzira na to što se ne vraća kredit, naše će obaveze strmoglavno da rastu. To je ta opasnost.

Zadržavam pravo da u replici pohvalim Vladu Republike Srbije što je omogućila da se otvore oči i da svi vide koliko je pogubno kada se ide ka Evropskoj uniji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Aleksandar Antić. Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Uzimajući u obzir to da kolega Vujović nije tu, pokušaću ja da odgovorim na sva ova vaša pitanja, koja su bila brojna i teško ih je spakovati u dva minuta.

Ali, pre svega, apsolutno odgovorno tvrdimo da javni dug Republike Srbije pada, pre svega u odnosu na BDP. Mi uporno tvrdimo – javni dug Srbije pada u odnosu na BDP. U 2015. godini on je iznosi 74,7%, a 2016. godina će se završiti sa 73,5, znači 1,2% manje.

Kada je u pitanju nominalni iznos duga, 31. oktobra 2016. godine, da, to je neki datum preseka, molim vas, uzmite u obzir da su to stvari koje mogu da imaju određene amplitude, pre svega vezane za kurs dolara. Mi imamo jedan deo zaduženja koji je vezan za dolar. Kurs dolara je imao dramatične skokove tokom 2016. godine. Kad ga preračunamo u evro, on može da pokaže takvu neku matematičku tendenciju. Znači, nije posledica novih zaduživanja. Mi nismo imali deficit da bi se on odrazio na takav način.

Kada je u pitanju vaša primedba u vezi sa povećanjem iznosa za kredite u pojedinim tačkama, moram da kažem, ovu kolonu koju posmatramo, na primer kada je u pitanju projekat osiguranja rizika u slučaju elementarnih nepogoda i stanje duga, to nije iznos duga. To je stanje duga u ovom trenutku. Kada to poredite sa prošlom godinom, ako je došlo do povećanja, to znači da je iz te kreditne linije došlo do povlačenja sredstava. Ja mislim da je to dobro. Dobro je da, ako već imamo tu kreditnu liniju, ta sredstva konačno koristimo.

Na samom kraju, mislim da je politika ove Vlade Republike Srbije da vrši refinansiranje nepovoljnih kreditnih linija izuzetno dobra i dugoročno će pokazati jako dobre tendencije. I sami ste rekli, ako imamo kredit sa 8%, a sad ga refinansiramo kreditom ispod 3%, pa to je kapitalna stvar za budućnost ove zemlje.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme, gospodine ministre. Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić. Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Ja govorim o budžetu za 2017. godinu. Ako je deficit predviđen od 1,6% i ako je manji od kapitalnog ulaganja koje u prvoj varijanti iznosi 2,1%, odnosno 3,3%, odnosno 147,1 milijardu, a deficit će biti 69,1% – ne postoji teorijska mogućnost da se javni dug poveća. To je jedna garancija. Postoji druga garancija. Ako je deficit 1,6% i ako je manji od rasta BDP-a, koji iznosi 3%, a koji će iznositi milijardu i 200 miliona, to je druga garancija da se javni dug ne može povećati.

Nego, koji je problem ovde, gospodo? Kad vi imate tri dinara, znači dinar juče, dinar danas i dinar sutra, koliko je to dinara? Koliko je to dinara juče, koliko je to dinara danas, koliko je to dinara sutra? Kada je to tri dinara? Koliko ovo vredi pre pet godina, koliko ovo vredi za deset godina?

Pazite, to je finansijska matematika. Ja sam tu finansijsku matematiku predavao 38 godina i sad slušam ovde ljude koji to potpuno ne razumeju. A slažem se da treba uraditi ovo što je predložio kolega Krasić. Treba na brojnoj osi, znači ako je danas nula, od 2000. godine, to znači minus 16 pa do sledećih, recimo, 16 godina, 2030. godine, predstaviti sve zajmove koje je uzela ova država i sve to diskontovati na određeni datum. To je jedino rešenje da bi se sagledala celokupna situacija i da ne bi bilo različitih pisanja u različitim dokumentima.

To je moj predlog. Mislim da je u pitanju totalno nerazumevanje.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Jokiću.

Gospodine Krasiću, po amandmanu, naravno. Izvolite.

(Zoran Krasić: Replika. Moram da branim Vladu.)

Ne, ministar Antić je odgovorio na pitanja koja ste postavili, a vi dobijate reč po amandmanu.

Izvolite, narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Milićeviću, ja sam rekao u replici ima da branim Vladu, i ja branim Vladu.

Gospodine Antiću, 24.591.000.000 nije manje od 24.328.000.000. Vi ste to rekli malopre. Lepo je Vlada rekla u članu 3, javni dug se povećao za 263 miliona evra. Nemojte da menjate to. To je lepo, precizno urađeno. Imate vi ovamo rubrike gde ste izgrešili datume, pa recimo poslednja rata treba da bude drugi deveti trideset i osme, vi napisali dvadeset osmi deveti četrdesete godine, ali to su neke greške. To će vreme da ispravi, to će anketni odbor da ispravi. To će da ispravi UBOPOK, Organizovani kriminal.

Pustite to, raspravićemo šta je Mlađino, šta je Labusovo, šta je Dinkićevo, šta je Vlahovićevo, šta je Cvetkovićevo, šta je sve to učenika Dušana Vujovića. Svima njima je Dušan Vujović donosio gitare. To su njegovi kadrovi. Sve ćemo mi to *per capita* da razgraničimo, da obavestimo javnost. Plaćate toliko i toliko iz budžeta zbog toga, toga, toga, odgovornog, neodgovornog, za ovo, za ono. Ova investicija je istrošena za ovo, u ovom iznosu, 35% od toga nikad nije ušlo, podelili burazeri sa onima iz Brisela za neke usluge itd.

Sve ćemo mi to da raščivijamo. Mi sada samo želimo da kažemo – nema opravdanja da raste dug u odnosu na 2016. godinu, tim pre što ništa nije počelo da se otplaćuje. Ovde imate obaveze koje dospevaju četrdeset osme godine.

Ja vas hvalim, bre. Vi me niste shvatili, ja vas hvalim. Zašto vas hvalim? Samo 263 miliona se povećao dug u odnosu na prošlu godinu. To je dobar rezultat. To što vi mislite da je loš rezultat, što vi sad to želite u odnosu na BDP itd., pa BDP je uvek projekcija, pustite to. Ovo je nešto realno. Ja podržavam ovo što je Vlada napisala.

Mi smo amandmanima na član 3. tražili samo da se isprave tehničke greške, gospodine Antiću, ne one suštinske. Nismo još ušli u te suštinske. Samo smo hteli da vam kažemo – prva rata kreće dvadeset treće godine. Pa kako je moguće za 170 miliona da se povećala obaveza?

Nego mi uteče ministar finansija. On je lepo rekao, mi plaćamo kamate i na sredstva koja niste povukli. Vi još niste povukli. Šta će da bude kad povučete? Gde ćemo da stanemo onda? Koliki će onda da bude javni dug?

Molim vas, nemojte da me svađate sa Vladom. Vidite, ja nisam nijedan amandman podneo na član 8. Zašto? Ma to je interna stvar. Ovo je nešto što je rak-rana Srbije, član 3. To je cena puta ka Evropskoj uniji. Zato sam ja vama zahvalan, jer ovo je prostor da čuju građani šta nas je ko zaduživao od 5. oktobra do danas. Ne prozivam ja vas, bre. Ja prozivam sve vas koji ste za EU.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, ministar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Gospodine Krasiću, ja se u dobrom delu ovog političkog okvira u kom se vi krećete mogu složiti, ali vi mene ili niste dobro slušali, ili niste razumeli. Ja imam dve poruke.

Prva poruka je nedvosmislena, kristalno čista i jasna. Znači, nivo javnog duga u odnosu na BDP, ali ne na projekciju BDP-a u 2017. godini, nego na ono što je ostvarenje u 2016. godini, pada. Druga stvar, dakle, javni dug i ovo što vi vidite kao podatak u apsolutnom iznosu, posledica je jedino i isključivo rasta kursa dolara.

Pročitaću vam, godina na godinu, koliko je bilo zaduženje po valutama: 8,9 milijardi dolara 2015, 8,9 – 2016; 9,9 milijardi evra 2015, 9,8 – 2016. Kad su dinari u pitanju: 668 milijardi dinara 2015. godine, 635 milijardi dinara 2016, znači značajno smanjenje, i ostale valute 153 milijarde 144 – 2016. godine.

Znači, pad u svim našim valutama, ali zbog skoka dolara i njegovog odnosa kada sve pretvorimo u evro, što je u našem budžetu urađeno, došlo je do tog nekog malog nominalnog rasta koji nije posledica našeg zaduživanja, nego, ponavljam, jedino i isključivo rasta kursa dolara. To sam vam uporno pokušavao i malopre da objasnim.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković, po amandmanu. Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, mislim da se, kada je u pitanju prethodna diskusija kolege, radi o jednoj klasičnoj zameni teza, iz prostog razloga što se bruto domaći proizvod i njegov rast pokušava predstaviti kao projekcija. Pa šta je suštinski pokazatelj i parametar za privredu jedne zemlje i njen rast ako to nije bruto domaći proizvod? O kakvoj projekciji mi ovde pričamo?

Kada je u pitanju dug i kada su u pitanju prethodno navedene teze, smatram da nije toliko problematično ni zaduživati se, s tim da to zaduživanje ide u kapitalne investicije i u ono što će pomoći našoj državi da dođe do većeg privrednog rasta i do većeg nivoa investicija.

Samo ću pomenuti neke od razvijenih zemalja čiji javni dug prevazilazi čak i 100% bruto domaćeg proizvoda. Pa Japan je na 120, Nemačka isto tako. Pitanje je samo po kojoj ceni se zadužujemo, a zasigurno se zadužujemo po ceni mnogo nižoj nego što smo se zaduživali u 2011. i 2012. godini.

Želim da kažem da jeste od velikog značaja to što se radi *roll-over* tih kredita i što se kamatna stopa sa 7,5% umanjuje. Dakle, refinansiraju se krediti i plaća se 3%. Samo to uporedite sa građanima koji su zaduženi u evrima u našoj zemlji i koji imaju razne vrste kredita, kada kamatna stopa padne i kada

je pala sa 7,5% na današnjih 2,5-3 posto i kada imaju priliku da refinansiraju taj kredit, koliko to pozitivno utiče na njihov budžet.

Tako da apsolutno ne stoji i nije u redu da ovaj pokušaj, dakle ono što Vlada Republike Srbije radi u prethodnih nekoliko godina, a to je da upravo taj rejting naše zemlje, i kod Svetske banke i kod agencija *Standard & Poor's* i *Fitch Ratings*, utiče da možemo imati kapacitet da se zadužimo po nižoj kamatnoj stopi. To znači da je ulaganje u našu zemlju isplativo, to znači da je zemlja stabilna i naravno da će to doprineti i daljem rastu i daljem razvoju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić, po amandmanu.

MIHAILO JOKIĆ: Zbog građana, moram da dam tačne podatke koje sam skinuo sa sajta. Krajem oktobra 2016. godine država je dugovala 24,96 milijardi evra ili 73,1% BDP-a, a republički dug je manji i on iznosi 24,59 milijardi evra ili 72,1% BDP-a. Postoji republički i postoji državni dug, da se razumemo.

Dug države u odnosu na početak 2016. ili kraj 2015. godine je smanjen za 282 miliona evra, a dug Republike ili dug budžeta je smanjen za 218,14 miliona evra. To je istina, to je tačno i to piše na sajtu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Ljiljana Mihajlović i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sreto Perić i Aleksandra Belačić.

Reč ima narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovo je nastavak, gospodo ministri, ovog amandmana – niste bili tu, gospodine Vujoviću, verovatno su vam preneli – gde smo pravno-tehničkim usaglašavanjem hteli zaista da se realno prikaže koliki je to javni dug Srbije.

Gospodin Zoran Krasić, nezvano za ovo zasedanje, svakodnevno obaveštava, na način na koji je to moguće, javnost Srbije koliki je, na taj i taj dan, javni dug Srbije – tek da se zna i da plasiramo građanima Srbije ispravne podatke. Cifra je toliko astronomska, gospodine Krasiću, da u ovom trenutku, kada su dinari u pitanju, ne mogu ni da izgovorim.

Moje pitanje se odnosi na potpredsednika Vlade i ministra policije Stefanovića, pošto je ovaj deo javnog duga projektovan za puteve i za bezbednost u saobraćaju. Kada su putevi u pitanju, jedno pitanje za deonicu od Batočine do Kragujevca, jer je veliki skandal i bruka što dosada celokupna deonica nije završena, naročito što projekat za obilaženje same varoši ili grada Batočina, kroz šumu, kako je to bio jedan projekat, a drugi da to bude put prioriteta, dakle prvog reda kroz proširenje, ni naznake o tome na kraju 2016. godine.

Naravno da je bezbednost saobraćaja ugrožena. Kada vi isključenjem sa auto-puta ulazite na deonicu Batočina – Kragujevac ili Batočina – Lapovo, svejedno, ili sa tog uskog koloseka krećete na deonicu auto-puta koja je završena, naravno da to predstavlja veliku opasnost.

Naročito, gospodine Stefanoviću, jer tom deonicom svakodnevno najviše divljaju odlazeći predsednik Srbije Tomislav Nikolić i članovi njegove porodice. Verovatno imate ta saznanja, a volela bih da mi kažete koliko lica u ovom trenutku koristi rotaciju. On na to ima pravo po zakonu i Ustavu Republike Srbije, ali bahatost Nikolića i članova njegove porodice na tom putu, pa i kroz sam grad Kragujevac i kroz naseljena mesta od Bajčetine prema Šumaricama i obratno je neverovatna.

Gospodo, vi ste izdvojili za porodični helidrom Nikolića, koji će otići zbog korupcije, zbog lažne diplome, zbog svih prevara u istoriji kao nečastan predsednik...

(Predsedavajući: Gospodo Jovanović, hajde da se ipak vratimo na amandman.)

Vraćam se. Bezbednost saobraćaja je u pitanju.

(Predsedavajući: Ovo o čemu govorite nema dodirnih tačaka...)

Gospodine Milivojeviću, ima i te kako. Ja to najbolje znam, jer sam Kragujevčanka...

(Predsedavajući: Milićević, ne Milivojević.)

A zna i gospodin Stefanović koliko zloupotreba ima u samom Nikolićevom ponašanju i kako su se na taj način ponašali članovi njegove porodice kada je bezbednost saobraćaja u pitanju.

(Predsedavajući: To nema apsolutno nikakvih dodirnih tačaka sa amandmanom.)

Gospodine Vujoviću, nema potrebe da mi mašete bilo čime; bilo je potrebno da budete sve vreme u sali dok sam vam postavljala pitanja na koje mi niste dali odgovor.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Božidar Delić i mr Marko Milenković.

Reč ima narodni poslanik Marko Milenković.

MARKO MILENKOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, amandman koji smo podneli kolega Božidar Delić i ja odnosi se na oblast stanja javnog duga Republike Srbije; preciznije, na direktne obaveze koje se tiču zajma Međunarodne banke za obnovu i razvoj. Amandmanom predlažemo da se izvrši usaglašavanje obaveze prema Međunarodnoj banci, koja je 2016. godine iznosila 156.673.000 evra, a Predlogom budžeta za sledeću godinu projektujete je na iznos od 179.293.000 evra.

Kažete da je 2016. godina bila najbolja, da je 2016. godina bila idealna, a ovim povećanjem duga za čitavih 22.620.000 evra kvarite, po vašim parametrima idealnu, 2016. godinu, i zadužujete nas još toliko samo po ovoj

maloj stavci koja predstavlja kap u moru dugova, zajmova, kredita koji prete da nas unište kao državu i društvo.

Slobodno treba da kažete građanima da je to cena koju treba naši građani da plate, to je kretanje Srbije u EU. Ne čini li vam se ona, gospodo ministri, previsokom? Ovo je pitanje koje se odnosi na sve teme i sve aspekte kretanja ka EU. Vi ste rekli da je to lepo. Hajde da vidimo za koga je to lepo, ali svakako za običnog čoveka uopšte nije.

Možda su ove pare bile potrebne, trebala je obnova, ali kakva je humanost onoga koji nam daje kredit? Odgovor u prevodu glasi – braćo iz EU, molim vas, ne pomažite nam više. Ovaj dug će se otplaćivati do 2044. godine. Dobro zapamtite, građani Srbije, do 2044. godine ovo će otplaćivati vaša deca i unuci, sa početkom otplate 2023. godine. To znači da ste pojeli hleb još nerođenoj deci. Generacije i generacije će plaćati cenu vašeg besmislenog srljanja u EU. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Krasiću, po amandmanu?

Po amandmanu narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Vreme ovlašćenog predstavnika.

Gospodine Milićeviću, pošto ja moram da čitam samo podatke koji su nama dostupni, a to su podaci koji su došli sa Predlogom zakona o budžetu, vidite, na 26. strani Predloga zakona, u okviru rednog broja jedan, tačka 11. postoji, recimo, obaveza „Unikredit“ za „Srbijagas“. Prva rata je krenula februara 2014. godine, poslednja treba da bude 27. novembra 2017. godine. To je 2,5 miliona evra. Mada mislim da je to mnogo više, dva miliona i šeststo i nešto, ali nema veze.

Na stranici 28 pod jedan, tačka 32 – obaveze prema *Societe generale*, „Galenika“, refinansiranje postojećeg duga prema bankama. Prva rata krenula 2014. godine, poslednja treba da bude 14. marta 2019. godine. Obaveza je nekada bila, prošle godine, ove godine, dva miliona evra; sad je nema. Nema je u budžetu. Kao što i onog malopre za „Srbijagas“ nema.

Pa pod jedan, tačka 34 – „AIK banka“, obaveza „Galenike“, refinansiranje postojećeg duga prema bankama – isto. Prva rata 2014. godine, a poslednja 2019. godine – nema ga. Nije registrovan uopšte.

(Aleksandar Antić: Zato što je vraćeno.)

To što neko dobacuje da je vraćeno, ja bih vas podsetio da tražite da ga kazne u Vladi, jer član 15. Zakona o javnom dugu kaže – u toku izvršenja budžeta Republike ne mogu se vršiti izmene u planu amortizacije javnog duga, kao ni u metodologiji za primenjivanje tog plana itd., itd. Zašto ovo potenciram? I još jedna obaveza „Srbijagasa“ koja postoji, a koju niste ubacili u Zakon o budžetu.

Zato što Ministarstvo finansija optužuju finansijski stručnjaci da već dva puta pismom traži modalitete kako Srbija da proda „Komercijalnu banku“. I svi ovi sporni krediti ulaze u obračun kako Srbija što jeftinije da proda „Komercijalnu banku“ nekom strancu. Ispustili dugoročne kredite iz zakona.

Podsećam vas, i prema Zakonu o javnom dugu i prema zakonu kojim se vrši ratifikacija međunarodnih ugovora, posebno finansijske prirode, vi ste dužni da podnesete izveštaje o realizaciji svakog takvog ugovora. Mi te izveštaje nikada nismo dobili.

I, vidite, ta vrsta aljkavosti, gde ne znate kad počinje otplata kredita, gde ne znate kad je poslednji dan otplate kredite, te '38, te '40. godina, primorava nas da osnovano sumnjamo u stanje javnog duga i izvlačimo zaključak da samo zbog ovoga ne postoje završni računi budžeta Republike Srbije od 2003. godine do danas.

Čim ne podnosite završne račune, čim Narodna skupština ne donosi zakon o završnom računu, mi osnovano možemo da sumnjamo da su ti zajmovi i krediti nenamenski trošeni, da je burazerski deljeno sa ljudima iz Svetske banke, iz Brisela, sa njihovim učenicima koji se nalaze u Vladi Republike Srbije, koji ovde imaju zadatak da obezbede potraživanja stranih banaka i investitora, bez obzira na cenu koju će da plate i deca, i učenici, i penzioneri i svi socijalni staleži u Republici Srbiji.

Zato smo otvorili ovu temu o članu 3 – odavno je čekamo – da prikazemo da ovako neozbiljni ljudi, od 5. oktobra do danas, ne smeju da vode Republiku Srbiju.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miljan Damjanović i Nikola Savić.

Da li želite reč? (Da.)

Reč ima Nikola Savić. Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moj kolega Damjanović i ja podneli smo amandman na član 3. Predloga zakona o budžetu Republike Srbije. Ovaj amandman se odnosi na stanje javnog duga Republike Srbije, i to na onaj njegov segment koji se odnosi na projekte modernizacije škola.

Pošto više od 30 godina radim u obrazovanju, jasno mi je kakvo je stanje sa modernizacijom naših škola. Ne treba tu neka pamet da bi se videlo u kom stanju su škole; hvala bogu, to vide i obični građani. Neću ovom prilikom govoriti o tome iz prostog razloga što je ovo jedna tema koja zahteva mnogo, mnogo vremena. Samo ću se osvrnuti na jednu stvar koja mi je pala u oči u ovom predlogu zakona o budžetu.

Naime, ovde se radi o otplati glavnice koja dospeva tek 16. aprila 2041. godine. Ovim amandmanom sam tražio da se taj rok skрати, pogotovo što vidite da je stanje oko modernizacije škola takvo da to zahteva mnogo intenzivnije i mnogo veće angažovanje Vlade i Ministarstva prosvete.

Posebno mi je pala u oči jedna činjenica, da je iznos o kojem ovde govorimo prevashodno iznosio 20.968.892 evra i sada se na neki volšeban način taj iznos povećao na 27.703.992 evra. Jednostavno, nije mi jasno kako i zbog čega je ovaj iznos naprasno porastao za oko sedam miliona evra, pogotovo ako

znamo i ako smo videli da zadnja rata otplate ove glavnice dospeva za više od 20 godina. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Ministar Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Da pojasnimo jednu zavrzlamu koja se ovde ponavlja već u četiri amandmana. To je, verovatno, naš propust.

Ovde ne stoji originalno ugovorena svota kredita koja se nalazi u dokumentima o ratifikaciji, koja je bila potpuno javna informacija pred ovom skupštinom. Znači, svi elementi ovde stoje sem originalno ugovorene glavnice.

Vaš kolega je malopre govorio o kreditu gde se, kako vi kažete, volšebno povećalo stanje duga sa 150 i nešto na 179. To je kredit koji se zove *Emergency Recovery Loan*, za koji je originalna svota bila ugovorena 227 miliona evra; on se sukcesivno povlači i još uvek nije završen. Devet godina bio je grejs period i narednih 27 godina je otplata kredita.

To što vi navodite, kao sa čuđenjem, kao lošu stvar, to je jako dobra stvar, to su izuzetno dugački rokovi, izuzetno povoljni uslovi koji se daju za kredite namenjene pokrivanju šteta od elementarnih nepogoda. Znači, ne postoje povoljniji krediti.

On devet godina traje. Znači, 2014. godine je aktiviran. Prve svote su povučene za ispumpavanje poplavljenih kopova i nastavlja se korišćenje za obnovu infrastrukture, za poljoprivredu i ostalo. Imamo još, znači računajte od 2014. godine devet godina, do 2023. godine pravo da povlačimo sredstva, ako ne iskoristimo pre toga.

Prema tome, mi smo još daleko od 227 miliona. Imamo još tu prostora 21 plus 27,48 miliona. Možda nećemo povući, ali to je rok i to su raspoloživa sredstva. Znači, to je prva dilema.

I za sva ova pitanja koja ponavljate potpuno je ista situacija. To su aktivni krediti, gde period povlačenja sredstava još nije istekao, i kako ispunjavamo uslove za korišćenje kredita, mi tako povlačimo sredstva, menja se stanje kredita i samim tim menja se i glavnica koja predstoji. Kada povučemo sredstva do kraja, glavnica će prestati da raste, i kada dođe period otplate, onda će početi da se smanjuje.

Prema tome, tu nema nikakve dileme, to su sve javne informacije i kod nas i kod Svetske banke i kod IBRD-a i kod svih međunarodnih organizacija. Potpuna transparentnost informacija.

Što se tiče prethodne diskusije oko situacije kada se kurs menja i kada su krediti iskazani u drugim valutama sem dinara...

PREDSIEDNIK: Ministre, izvinjavam se, vreme; završite rečenicu.

DUŠAN VUJOVIĆ: ... Onda je logično da se stanje duga menja kada variraju kursevi. To vrlo lako možete da proverite. Na sajtu Uprave za javni dug postoje iznosi u dolarima, u evrima i u dinarima, i sami možete da gledate da li se povećavaju pojedine kategorije ili samo ukupna svota iskazana u evrima.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Gospodin Nikola Savić. Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Ja sam ovde pre svega govorio o projektu modernizacije škola. Vidimo iz ovoga predloga zakona da otplata glavnice dospeva za 25 godina. Moja ideja je da vam kažem, da vas upozorim da to nije u saglasnosti sa onim što se stvarno dešava na terenu.

Mi ćemo 25 narednih godina otplaćivati, nije bitno koliki su to iznosi i da li su povoljni ili nepovoljni, ja ne ulazim sada u to jer nisam stručnjak za finansije, ali 25 narednih godina ćemo otplaćivati glavnice za projekte modernizacije škola, a na terenu se u suštini ništa ili gotovo ništa ne dešava.

PREDSIEDNIK: Hvala vam.

Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Momčilo Mandić i Miroslava Stanković Đuričić.

Reč ima Miroslava Stanković Đuričić.

MIROSLAVA STANKOVIĆ ĐURIČIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministri, amandman koji smo podneli kolega Momčilo Mandić i ja odnosi se na oblast stanja javnog duga Republike Srbije, preciznije, na direktne obaveze prema Evropskoj investicionoj banci za obnovu i razvoj kliničkih centara.

Amandmanom predlažemo da se izvrši usaglašavanje obaveze koja je 2016. godine iznosila 18.012.195 evra, a sada vidimo da za 2017. godinu iznosi 34.768.293 evra. Kako je toliko uvećana za godinu dana, odnosno sada planirano povećanje za 16.756.098 evra? Ono što treba da kažete građanima Srbije to je da li je to jedna od cena koju treba da plate građani Srbije na ovom pogubnom putu ka EU.

Takođe, treba usaglasiti datume otplate. Poslednji datum otplate glavnice je u 2016. godini, kako piše, planiran za 2. septembar 2038. godine, a sada je, vidimo u ovom planu za 2017. godinu, 28. septembar 2040. godine. Pa, eto, to je ono što smo mi predložili amandmanom.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar.

DUŠAN VUJOVIĆ: Što se svote tiče, ponovo je objašnjenje isto. U međuvremenu je povučeno 16 miliona kredita i nastavljamo da ga koristimo. Imali smo zastoj zbog problema sa završavanjem javne nabavke za Klinički centar Beograd, i tu smo sada našli rešenje. Vlada je pre nedelju dana donela odluku da se ponovi taj deo konkursa i da se nastavlja realizacija ovog projekta za Klinički centar Beograd, Klinički centar Novi Sad i Klinički centar Kragujevac. Već se, iz drugih sredstava, završava Klinički centar Niš.

Prema tome, ceo taj set projekata koji je imao ugovorenu svotu od 150 miliona evra, ovde je znači povučeno svega 20 i nešto posto od planirane svote, a ta svota je otprilike polovina originalnog kredita. Znači, preostalo je još

oko 116 miliona neupotrebljenih sredstava, koja će biti povučena u narednim godinama.

Uvek je bilo legitimno pitanje zašto ti projekti toliko sporo idu, zašto se toliko kasni i koje su interkalarne kamate koje na to plaćamo. To je pitanje kojim se svi mi bavimo i to je pitanje gde svi imamo interes da to bude brže, bolje, efikasnije. Ali to što ponekad nismo spremni i što je birokratija i procedura dosta složena i dugačka, to je drugo pitanje.

U ovom konkretnom slučaju, sem Evropske investicione banke, u finansiranju sudeluje i Srbija, pretežno time što daje sredstva u naturi, znači daje zemlju i ostale uslove, ne daje keš. Ali objašnjenje za vaše pitanje je – povlačenje sredstava između dve fiskalne godine. Nema drugog objašnjenja. Ovi rokovi su možda prilagođeni, a možda postoji neko drugo objašnjenje, to ne mogu tačno da vam kažem. Mislim da Evropska investiciona banka daje rok, ne znam koliki period od vremena povlačenja poslednje tranše. Svaka tranša ima svoj rok. I, ako kaskadno povlačite sredstva, onda će, ne za ceo kredit nego za ono što je povučeno poslednje, tu biti dodat određen broj godina. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Mislim da je problem svih problema, ministre, što mi nismo od 2003. godine imali završni račun.

Zakon o budžetskom sistemu traži da moramo imati realizaciju budžeta na šest meseci, realizaciju budžeta na devet meseci.

Da smo mi svih ovih godina, od 2003. godine do današnjeg dana imali to i poštovali budžetski sistem, ovih nedoumica i nerazumevanja sigurno ne bi bilo. Ja apelujem na vas da se založite, moramo dobiti završni račun za 2016. godinu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Maja Videnović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Tomislav Žigmanov, Nataša Vučković, Vesna Marjanović.

Reč ima Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: U ovom članu, odnosno u delu koji mi predlažemo da se briše, govori se o onim silnim dugovima javnih preduzeća i kreditima koje ta preduzeća uzimaju, uzimaju, uzimaju – a onda posle ne mogu da vrate te kredite, nego to vraćaju građani Republike Srbije.

Tu se nalazi 29 kredita preduzeća „Srbijagas“, osam kredita naše najuspešnije firme „Er Srbija“, četiri „Železare“ itd. To je upravo ono što smo govorili, gde mi predlažemo da se štedi. Nemojte štedeti na platama i penzijama, štedite na kreditima javnih preduzeća, koja se ponašaju kao da nisu uopšte u problemu, kao da nisu u dugovima. Čak nam neka od tih preduzeća predstavljate kao izuzetno uspešna.

Tako se na poziciji 1.34, gospodine Vujoviću, nalazi nešto veoma čudnovato. Kaže – kredit gde je rata glavnice za 2017. godinu 2.222.222 evra;

kredit diže preduzeće „Er Srbija“ kod banke „Inteza“ a.d. Beograd, a namena kredita je održavanje tekuće likvidnosti.

Šta je ovo, gospodine Vujoviću, za ime sveta? Vi nama firmu „Er Srbija“, koja posluje zahvaljujući subvencijama i čije gubitke pokrivaju građani Srbije, predstavljate kao uspešnu firmu koja posluje sa profitom. Zbog čega uspešna firma diže kredit za održavanje tekuće likvidnosti?

Zar nije dovoljno što ne plaćaju ni naknade, ni takse, ni gorivo, što upropaštavaju aerodrom – zbog toga što imaju povlašćen položaj u Srbiji? Zašto preduzeće Er Srbija, koje se predstavlja kao uspešno, diže kredit za održavanje tekuće likvidnosti? Zašto građani to plaćaju i zašto se ovo nalazi u budžetu Republike Srbije?

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Nebojša Stefanović. Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Kad govorimo o kreditu koji je podizala „Er Srbija“, imamo kredite koje je ona nastavila da otplaćuje iz prethodnog perioda, dok je to još uvek bio „Jat“, i ovde se radi o jednoj od rata bivšeg kredita. Možete da pogledate. Uvek ljudi zaborave da pogledaju kad je kredit originalno povučen i kad je počeo da se otplaćuje, a vi morate u nekom trenutku da servisirate one dugove koji su ostali.

Sećate se da je za „Jat“ svojevremeno Vlada godišnje izdvajala 20-30 miliona evra. I svake godine vlade su subvencionisale „Jat“, koji ne da nije napredovao, nego je propadao. Nije kupljen nijedan novi avion pa da se kaže da je povećana vrednost, unapređen rad kompanije, kupljena nova imovina, povećan broj linija, ostvaren veći profit... Ne, „Jat“ je funkcionisao sve lošije. Avioni su bili prosečne starosti, mislim da je poslednji „boing“ kupljen 1986. godine. Ništa novo nije bilo. Padao je broj slotova, nijedna nova destinacija, nikakav nov profit. Sve je više novca upumpavano, a rezultat je bio veoma loš. I, naravno, došlo je do takve situacije da je „Jat“ morao da se transformiše i da uzima kredite kako bi se isplaćivale čak i osnovne stvari koje su bile vezane za funkcionisanje ovog preduzeća.

Danas „Er Srbija“ funkcioniše neuporedivo bolje nego što je funkcionisao „Jat“ u svakom periodu u poslednjih 10 godina i imamo situaciju da ova firma sada ostvaruje pozitivne rezultate. Imamo direktne letove na najznačajnije svetske destinacije i imate situaciju da u tu kompaniju Vlada više ne upumpava 30, 40, 50 miliona evra godišnje. Da je bilo u prošloj godini i 10, to je 40 miliona evra bolje nego u prethodnom periodu.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Reč ima Aleksandra Jerkov.

(Aleksandra Jerkov: Jedino ako imam pravo na repliku. Ako ne, onda ne bih odgovarala.)

Ne. Po amandmanu.

Da li se još neko javlja za reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić.

DEJAN ŠULKIĆ: Gospodine ministre, mi smo na član 3. stav 3. podneli amandman kojim smo predložili da se doda stav koji glasi: „Ministarstvo finansija dostaviće Narodnoj skupštini izveštaj o realizovanim projektima za koje su izdate garancije, odobreni zajmovi i krediti od strane drugih institucija“.

U obrazloženju kojim je amandman odbijen navodi se da se amandman ne prihvata jer se sve obaveze po osnovu zaduživanja redovno mesečno objavljuju na internet prezentaciji. Mi to nismo ni tražili, tako da uzimam u obzir i dozvoljavam da se nismo razumeli. Šta smo mi u stvari hteli? Mi smo hteli jedan izveštaj o realizovanim projektima. Dakle, govorimo o ciframa, govorimo o tabelama, o eksel tabelama. Dakle, život nije sadržan u tome.

Što se tiče same dinamike realizacije projekata za koje Narodna skupština usvajajući zakon o budžetu izdaje garancije, za realizaciju brojnih projekata koji su sadržani u članu 3. mi saznajemo preko medija – građani, pa i narodni poslanici – za hiperprodukciju u postavljanju kamena temeljaca, sa optimističkim najavama da će projekat biti završen do kraja 2016. godine.

Mislim da ništa ne smeta i da treba da preispitate ovaj stav. Možda biste, po modelu kako ste sa gospodinom Lapčevićem dogovorili, bez intervencije na tekst ovog zakonskog projekta, mogli da izveštavate Narodnu skupštinu o realizaciji projekata. Dakle, ovi projekti koji su nabrojani, iz oblasti energetike, iz oblasti saobraćaja, iz oblasti obrazovanja, ništa ne smeta da Skupština bude obavestena o stepenu realizacije tih projekata. Da imamo takav jedan izveštaj, ne bismo ni podnosili amandmane na član 5, o čemu će kasnije biti reči. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Zoran Krasić, Milorad Mirčić i Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Član 4. Predloga zakona je nešto stvarno novo što se unosi u naš budžetski sistem i u zakon o budžetu. Da ja ne bih ovo objašnjavao detaljno kako je napisano, pošto je malo ko to i čitao, otprilike to je neki pregled šta će koje ministarstvo da odvoji para kao učešće Republike Srbije u finansiranju ili sufinansiranju da bismo mogli da uzmemo pare od Evropske unije za neke kapitalne, velike projekte.

Ima tu sad, navodno, nekih projekata za Ministarstvo za saobraćaj. Međutim, oni čega god se dohvate, neko završi u zatvoru. Evo pre neki dan uhapsiše ove što krađu gorivo na kartice. Ima i onaj što kupuje tamo diplome i što prodaje. Vidimo, svaki projekat koga se dohvatilo Ministarstvo saobraćaja nešto štuca, nešto ne ide. Nekada je ono kontrolisalo svoje projekte helikopterima, da se vidi ona deonica Ljig–Preljina da li se radi ili se ne radi.

Kako nam je poznato, ovi evropski fondovi su se nešto istopili, pa ne bi bilo dobro da u Predlogu zakona o budžetu bude i pregled nečega što u krajnjem slučaju može da ispadne kao skandal, da ne pominjem nešto drugo.

Odmah da vas utešim, i ako usvojite amandman, ništa se ne gubi. Sve to već imate u članu 8. u odgovarajućim pozicijama, tako da na ovaj način samo možete da pokažete da baš i niste mnogo opredeljeni za Evropsku uniju ukoliko prihvatite amandman Srpske radikalne stranke. Ukoliko ne, onda ću u replici da vas hvalim.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman su zajedno podneli poslanici Gorica Gajić, Dejan Šulkić i Milan Lapčević.

Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević. Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Mi smo predložili amandman na član 4, da se doda još jedan stav nakon stava 1, koji će glasiti: „Kancelarija za evropske integracije – Sektor za praćenje i izveštavanje o EU sredstvima i međunarodnoj pomoći dostavljaće izveštaj o rezultatima projekata finansiranim od EU Narodnoj Skupštini jednom godišnje.“

U odgovoru, odnosno u obrazloženju zašto ovaj amandman nije prihvaćen rečeno je da se ne prihvata iz razloga jer je izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu predviđeno uvođenje izveštavanja o realizaciji svih programa, programskih aktivnosti i projekata koji se nalaze u budžetu Republike Srbije, tako da nema potrebe posebno izdvajati projekte finansirane od strane Evropske unije.

Gospodine ministre, u tome i jeste suština; mi smatramo da je i te kako potrebno da se izdvoje projekti koji su finansirani od strane EU da bismo mogli da merimo, da prosto znamo šta mi to dobijamo od projekata finansiranih od strane EU, a šta u njih ulažemo. Da vidimo kolika je ta korist od EU.

Generalno gledano, Srbija je poslednjih 10 godina, a možda i više, poslednjih 15 godina, politički podeljena na one koji su bezglavo za ulazak u Evropsku uniju, za koje EU nema alternativu, i na nas evroskeptike, koji smatramo da Srbija treba da saraduje sa svim zemljama EU, da prepisuje sve što je dobro za nju i da uređuje državni sistem, ali da mera saradnje sa institucijama EU treba da bude određena merom koristi koju naša država od toga ima.

Mi smo ovde videli da se u budžetu Republike Srbije izdvajaju sve veća sredstva namenjena radu naših institucija...

(Predsednik: Vreme.)

Produžiću još po onom vremenu koje imam, da bih završio misao, ako nije problem.

Dakle, sve se više sredstava izdvaja za Kancelariju za evropske integracije i druge birokratske institucije koje su pri Vladi Republike Srbije. Preko milijardu dinara ove godine će biti potrošeno na... (isključen mikrofoni)

PREDSEDNIK: Slučajno.

Je l' trošite pet minuta?

(Milan Lapčević: Da.)

Vi nemate to. Potrošile su kolege samostalni poslanici pre vas po pet minuta. Šta da radim? Što ste glasali za taj Poslovnik?

(Milan Lapčević: Pa nisam.)

A niste glasali? Svejedno, moramo da trpimo, šta da radimo.

(Milan Lapčević: Vi trpite, ne ja.)

Vi nećete da trpite? Šta da radimo.

Živković, Šulkić i Gorica su potrošili onih dodatnih pet minuta. Samo tri poslanika. Hvala.

Ministar Vujović ima reč.

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo želim da, zbog informisanja javnosti, pročitam obrazloženje koje smo mi dali na ovaj amandman.

Amandman se ne prihvata iz razloga jer je izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu predviđeno uvođenje izveštavanja o realizaciji svih programa, programskih aktivnosti i projekata koji se nalaze u budžetu Republike Srbije, tako da nema potrebe posebno izdvajati projekte finansirane od strane EU.

Mi takođe želimo da znamo sve projekte, na nivou pojedinačnih projekata i na nivou celog sistema. Evropska unija, sem ovoga, ima i tzv. *Single Project Pipeline* svih projekata koji ulaze, i ima godišnje dve konferencije. Ja ću lično da se založim da te konferencije daju izveštaj o stanju projekata, a da u budžetu izveštavamo o svim efektima projekata i korišćenju resursa Republike Srbije u realizaciji ovih projekata, i direktno i indirektno. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Vjerica Radeta, Milorad Mirčić i Dušan Pavlović.

Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: U članu 5. predvideli ste pregled planiranih kapitalnih izdataka budžetskih korisnika za tekuću i naredne dve budžetske godine. Mi smo mislili da ovaj član nije potreban i zato smo amandmanom predložili njegovo brisanje, iz prostog razloga što nije baš najjasnije šta bi zapravo značio ovaj predlog normiran u zakonu kada to postoji u posebnom delu budžeta.

Ovi pregledi mogli su da budu samo deo obrazloženja. Sve ovo što ste ovde napisali postoji kao deo posebnog dela budžeta.

E sad, vi objašnjavate da ne prihvatate amandman zato što je on u suprotnosti sa članom 54. Zakona o budžetskom sistemu. Nije ovo prvi put. Imamo dva-tri interesantna amandmana koja ste prihvatili, koji nemaju, u suštini, veze sa ovim zakonom.

Vi stalno vezujete jedan zakon za drugi, pa ste juče na Odboru za finansije prihvatili amandman na zakon o izvršenju budžeta koji još nije ni u najavi. To je jedino nekad, kad je bio na vrhuncu slave, Gaša Knežević govorio, da primenjuje zakon koji još nije usvojen i nije donet, nacrt zakona. Isto tako se

pojavlja i amandman nekih poslanika na zakon koji takođe nije na dnevnom redu, a negde je uglavljen u jedan od ovih zakona. Prosto, nekako, kao da se to onako šarlatanski radilo – daj da se uradi.

Kada bi se ovaj pregled gledao onako detaljno, kada bi bilo dovoljno vremena za diskusiju o amandmanu, a nema, onda bismo imali i niz pitanja za šta će sve ova sredstva da se izdvoje, ali to ćemo kada budemo o članu 8. sa malo više detalja da razgovaramo.

Dakle, ovaj amandman treba da se prihvati, zato što nema pravnog osnova da ovaj član postoji u zakonu.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Postoji nekoliko razloga zašto se ovaj član nalazi u zakonu. Jedan je što mi imamo godišnji budžet, a većina kapitalnih projekata prelazi godinu dana.

Prvo, potrebno je zbog potpunog informisanja poslanika o tome koje se obaveze preuzimaju u naredne dve godine. Obratite pažnju, ono što ste rekli odnosi se na prvu kolonu ove tabele za 2017. godinu. Tačno je da se ona ponavlja, ali 2018. i 2019. se nalaze samo u članu 5. Prema tome, kad ne bismo imali ovu tabelu, vi ne biste znali da prihvatanjem obaveza iz ovih projekata prihvatate obaveze koje traju i tri godine, a negde traju i više.

Drugo, jako važno, naša pravila javnih nabavki bi dovela do ozbiljnog zastoja u pripremi i realizaciji ovih projekata kada ne bismo imali ovu tabelu, pošto se oni pozivaju na ovu tabelu kada javne nabavke prelaze granicu godine. Znači, oni bi svake godine morali da čekaju, negde od oktobra-novembra do početka sledeće budžetske godine, da mogu da raspišu javne nabavke. Ovo im dozvoljava da raspisuju nabavke koje kontinualno idu i prelaze budžetske godine.

Znači, korisnost ovoga je i transparentnost, i puno informisanje poslanika, i puno informisanje javnosti i kontinualni proces realizacije ovih projekata. Zato se ne prihvata ovaj amandman.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Razumem ja vašu nameru, ali ne rešava se to na taj način. Nema ovo veze sa javnim nabavkama. Mi ovo što je predviđeno za 2018, 2019. godinu, naravno, ne usvajamo kroz ovaj budžet. Onda ne može biti osnov za javnu nabavku, jer to je samo pretpostavka, neki pretpostavljen iznos.

U redu je vaša namera da, kažete, budete transparentni, da obavestite poslanike o tome, ali bilo bi mnogo bolje da poslanike obavestite zvanično i kroz Zakon o trošenju dosadašnjih sredstava, odnosno da nam konačno stavite na uvid, i na raspravu i glasanje zakon o izvršenju budžeta nego nešto što će možda biti, a možda i neće.

PREDSIEDNIK: Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč? (Da.) Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Moj amandman se odnosi na povećanje budžetskog fonda za vanredne situacije, za iznos od 200 miliona dinara. Razlog tome je što smo bili svedoci svih posledica razornih poplava 2014. godine, koje su u nekim delovima Srbije bile 2015, pa čak i 2016. godine. Nažalost, u ovom budžetu se ne vidi želja da se uradi ono o čemu smo slušali od predstavnika Vlade Republike Srbije, a to je da će se u narednom periodu ulagati u prevenciju elementarnih nepogoda i da će se otkloniti sve one kritične tačke koje su utvrđene tokom tih poplava.

Dakle, mnogi gradovi i mnoge teritorije Republike Srbije bili su pogođeni poplavama. Štete su bile, po procenama predstavnika Vlade, oko milijardu evra. Nažalost, od najava novog zakona o vanrednim situacijama, uvođenja opštinskih menadžera koji će se profesionalno baviti tim poslom, ulaganja u regulaciju vodotokova, izgradnje odbrambenih bedema, kupovine opreme, od svega toga očigledno nema ništa, jer je budžet mali da bi to sve moglo da se realizuje.

Dakle, mi i dalje ostajemo pri tome da verovatno treba da se molimo bogu da nam se to ne desi ponovo, a ne radimo ono što bi trebalo da radimo sistemski – da ulažemo u prevenciju, sprečavanje tih posledica sa kojima smo se suočili. Prema tome, predlažem da se poveća ova pozicija kako bi se moglo preduprediti ono sa čime smo se već suočavali. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Ono što je jako važno naglasiti, sistemska odbrana od poplava i svega onoga što se dešavalo u prošlosti jedan je od prioriteta kojima se bavi ova vlada i ministarstvo koje u svojim poslovima, po Zakonu o Vladi i Zakonu o ministarstvima, ima tu nadležnost.

Jako je važno reći da ćemo na onim kritičnim stvarima koje su se pokazale, naročito na primeru u Lučanima, preko našeg nadležnog preduzeća „Srbijavode“, krenuti u postupak zaštite kako ne bismo više imali ovakve situacije.

Isto tako, sa druge strane, obezbedili smo i sredstva kako bismo kontinuiranim sistemskim pristupom ovim problemima mogli i na prostoru Vojvodine i na prostoru uže Srbije reagovati u ovim kriznim situacijama. Dobro smo naučili u 2014. godini, i Ministarstvo i Vlada Srbije, svako od nas, šta ovaj problem znači i kako se s njim boriti.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ministarstvo unutrašnjih poslova, odnosno naš Sektor za vanredne situacije, u skladu sa svojim nadležnostima ne može delovati preventivno kao, recimo, Direkcija za vode. Dakle, Sektor za vanredne situacije je tu da deluje u trenucima kada se vanredna situacija dogodi.

Što se tiče konkretnog amandmana, vi predlažete da se sa nabavke patrolnih vozila koja se nabavljaju za potrebe Ministarstva radi povećanja

bezbednosti građana Republike Srbije i jačanja policije, dakle sa te eksproprijacije skidate 200 miliona, što znači da ne možemo da nabavimo toliko patrolnih vozila i time faktički utičemo na bezbednost zemlje. Prebacujete na deo kapitalnog projekta, koji se inače razvija do tri godine i koji u prvoj godini ima sto miliona dinara, u drugoj 250 i u poslednjoj godini 500 miliona dinara. Dakle nećemo postići efekat, a faktički ćemo uticati na smanjenje broja patrolnih vozila, odnosno na ukupnu bezbednost građana Srbije.

PREDSEDNIK: Želite po amandmanu?

MIROSLAV ALEKSIĆ: Dakle, što se tiče nabavke osnovnih sredstava za rad policije, o tome ću govoriti u drugom amandmanu koji imam, i to je naravno jako važno, ali ovde govorim o konkretnim stvarima koje treba preduzeti a ne preduzimaju se.

Dakle, u prošlogodišnjem budžetu, za 2016. godinu, bilo je predviđeno da će se u budžetu za 2017. godinu naći 250 miliona za budžetski Fond za vanredne situacije. To ne postoji, vi ste ga ponovo vratili na sto. Ja o tome govorim. Najveće posledice što se tiče plavljenja na teritoriji opštine Trstenik nastale su zbog neregulisanih vodotokova prvog reda, kao što je Zapadna Morava, koja je, konkretno, poplavila i moju opštinu, opštinu Trstenik, i napravila razorne posledice. To moraju da rade vodoprivredna preduzeća. Nažalost, oni nemaju sredstava da to urade ni u ovom budžetu kao što nije bilo i u prošlom.

PREDSEDNIK: Izvolite, ministre.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Novac koji ste ovim predvideli stavili ste u pogrešan razdeo. Vi ga dajete npr. za nabavku vatrogasnih vozila. Kako ćemo da sprečimo poplave negde kupujući vatrogasna vozila? Neće valjda oni ljudi da otvore vodu iz cisterni da dodaju?

Dakle, novac koji se inače namenjuje za Sektor za vanredne situacije služi za nabavku vatrogasnih vozila, uniformi za vatrogasce, protivpožarnu zaštitu, spasavanje i traganje u vanrednim situacijama, borbu protiv zemljotresa. To su sredstva koja služe za to da Sektor za vanredne situacije reaguje u trenutku kada vanredna situacija nastane. To je prvenstveno.

Razumem, i naravno da Republika Srbija vodi računa o tome, da treba da utičemo na to da građani Republike Srbije budu bezbedniji. Meni je drago da smo ove godine imali i manje zemljotresa, i manje poplava i manje požara nego u prethodnim godinama. Naravno, ne utiče na to uvek država, ima nešto na šta utiče i priroda. Nažalost, podaci relevantnih svetskih institucija pokazuju da na našem terenu, na našem području u narednim godinama možemo očekivati samo oštrije vremenske razlike i oštrije vremenske promene i da ćemo imati i više poplava i više požara. To su stvari na koje utiče vreme.

Naš posao je, i na tome možemo da radimo zajedno, potpuno se slažem, i mi jednim delom to nadoknađujemo kroz donacije, a jednim delom Vlada Republike Srbije – ne direktno kroz budžet MUP-a – utiče na nabavku određene opreme koja služi za ovo. Međutim, za preventivu će pre moći da kaže

gospodin Nedimović, dakle kroz vodoprivredna preduzeća koja se time direktno bave.

PREDSEDNIK: Na član 5. amandman je podneo poslanik Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Hvala.

Podneo sam amandman na član 5. da bih saznao o čemu se u stvari radi kada je u pitanju trošak koji se planira u visini od 250 miliona dinara za izgradnju mosta Ljubovija–Bratunac, tako je barem naznačeno, i nisam se bog zna kako proveo u odgovoru koji sam dobio.

Dakle, nismo protiv izgradnje ovog mosta, nismo protiv izgradnje ostale infrastrukture koja je neophodna da bi se ovaj most stavio u funkciju, ako se zbog toga to radi, jer je ovde navedeno – izgradnja mosta sa pristupnom saobraćajnicom. Voleo bih da nešto više o tome znamo. Da imamo izveštaj o kojem sam govorio u okviru amandmana na član 3, izveštaj o stepenu realizacije projekata, možda ovakva pitanja ne bismo ni postavljali.

Poznato je da u budžetu za 2016. nisu planirana sredstva za 2017. godinu za izgradnju ovog mosta, dakle planiran je završetak u 2016. godini i planirano je otvaranje do kraja 2016. godine. Poznato je da je krajem novembra neka šteta nastala na mostu. Dakle, to se dešava. Želeo sam ovim amandmanom da iniciram da se obrati pažnja ko je u stvari odgovoran za tu štetu, ako je u pitanju izdvajanje dodatnih sredstava da se šteta koja je nastala sanira. Dakle, to je neophodno da se uradi.

Od ministarke Mihajlović čuli smo jednom prilikom da je reč o odgovornosti izvođača radova i da to državu neće ništa koštati. Ako je to tako, u redu. Dakle, mi to još uvek ne znamo, bar iz ovog odgovora. Ako država prihvata makar i delimično finansiranje ove štete, postavlja se pitanje odgovornosti, postavlja se pitanje načina ugovaranja, garancija prilikom ugovaranja, polisa osiguravajućih društava itd., pa vas molim, gospodine ministre, da obratite pažnju na ovaj veoma visoki izdatak od dva miliona evra.

PREDSEDNIK: Poslanik Vujadinović Milimir. Izvolite

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Zaista, odmah ću da kažem, poštovana predsedavajuća i poštovane kolege narodni poslanici, da sam pomalo i začuđen ovim amandmanom. Naime, amandman dolazi od strane liste koja se, barem deklarativno, zalaže za poštovanje, odnosno brigu o Srbima u regionu – u Republici Srpskoj, u Hrvatskoj, na kraju krajeva u Makedoniji, u Mađarskoj.

Most između Ljubovije i Bratunca, čija je izgradnja predviđena još potpisivanjem jednog protokola iz 2013. godine, a moj kolega, prosto, hajde da mislimo da donekle i nije bio dovoljno informisan, veoma je značajna saobraćajnica za ljude u Republici Srpskoj. Ne zaboravite, milion i po Srba živi u Republici Srpskoj. Na kraju krajeva, to su i državljani Srbije koji žive u Republici Srpskoj, odnosno Bosni i Hercegovini. Most je veoma značajan za Bratunac i celu okolinu, jer se radi o direktnom priključku na Koridor 11, na mrežu auto-puteva u Srbiji.

Danas je sastanak predsednika Republike Srpske i premijera Vučića, a tema je takođe jedan mogući auto-put koji će povezati Bijeljину i Brčko sa Koridorom 10. Mislim da nema boljeg načina da Republiku Srpsku i naše građane preko Drine povežete sa njihovom maticom, tj. sa Srbijom. Prosto, čini mi se, da tu brigu današnja vlast pokazuje konkretno. Sve dosada je bila jedna deklarativna briga o Srbima u regionu i drago mi je što je to konačno Vlada Republike Srbije prepoznala kao svoj prioritet. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

Na član 5. amandman je podnela narodna poslanica Gorica Gajić.

Da li neko želi reč?

Gospodine Šulkiću, vi ste u sistemu, a koji je osnov vašeg javljanja? Nemate osnova za repliku.

Dakle niko se ne javlja na član 5.

Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Zoran Živković, zajedno narodni poslanici Zoran Krasić i prof. dr Milovan Bojić, zajedno narodni poslanici Gordana Čomić, Aleksandra Jerkov, Balša Božović, Maja Videnović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović, Tomislav Žigmanov, Nataša Vučković i Vesna Marjanović, i narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima najpre narodni poslanik Zoran Živković. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ovaj amandman je logičan nastavak amandmana na član 1, o kom sam već govorio malopre. Znači, to je jedan sistemski drugačiji pristup. Predstavlja ukidanje subvencija za privredu, za one posebne subvencije i još neke.

U odgovoru piše da su to obaveze preuzete iz ranijih ugovora i obaveze, po očekivanju, iz sledećih godina – zbog povećanog interesovanja investitora za naše subvencije. Pa naravno da postoji interesovanje, to je vrlo logično za takav poklon. Ali mislim da još jednom, ili bih bar voleo da ministar da odgovor, pošto nisam dobio odgovor kroz amandman na član 1. Bilo je puno primedbi da bi ukidanjem subvencija došlo praktično do kraja sveta, odnosno da bi Srbija ponovo propala, kao što propada uvek kada to nekome treba da od sebe napravi velikog spasioca, i kažu da je nemoguće dovesti investitora, da je nemoguće živeti.

E, pa da vam kažem, te 2003. godine nije bilo subvencija. Tada su uvedene, čini mi se, prvi put za poljoprivredu, ali nije bilo ovih drugih, subvencija za radna mesta i tako dalje. Tada je bilo 250 zaposlenih više nego danas, i taj broj je trajao još jedno tri-četiri godine. Tada je evro bio 67,1 dinar, tada je spoljni dug bio ispod deset milijardi, tada su investicije bile preko dve milijarde evra i tada je Srbija bila, kao što je i kolega Martinović rekao, primer razvoja, znači jedna zvezda u usponu na ovim prostorima. Ne tako što smo mi to pričali, nego što je to bila ocena relevantnih i investitora i institucija koje se bave tim poslom. Dakle, može se bez subvencija.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo podneli amandman na član 6. Zašto? Članovi 4, 5. i 6. po svojoj sadržini, ako i treba da postoje, treba da budu iza člana 8, jer se tiču nečega što prvo mora da se navede u članu 8, pa tek onda da se prave pregledi itd.

Ovo kada unosite podatke u budžet za jednu godinu i izražavate šta bi to moglo da se dešava za sledeće dve godine, to je karakteristično za one države gde je budžetsko planiranje trogodišnje. Srbija nema još to. I ja shvatam, i član 4, 5. i 6. su neke prelazne faze za neka buduća rešenja koja će biti obavezna na ovaj način. Ali u Ministarstvu privrede, gde postoje ljudi koji za 15 dana završe dve godine fakulteta, davati njima pravo da oni procenjuju kom stranom investitoru treba dati neke pare, da ga mi tako privučemo da dođe da se otvore radna mesta ovde kod nas itd. – zaboravite to. To tako počinje sa lepim željama, a uvek se završava sa zatvorom, i uvek će se završiti sa zatvorom.

To što Mlađan Dinkić još nije dostupan, to što je on zaštićen, to što se njegova prva i druga garnitura nalazi u strukturama vlasti, na nivoima državni sekretar, pomoćnik ministra itd., to su sve privremena rešenja. Ali sve što je privremeno, to je i prolazno.

Prihvatite ovaj amandman i spasite ove ljude od nečega što neminovno mora da dođe.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Radi se o već pominjanih 11 milijardi dinara koje idu privatnim firmama koje vi nazivate investitorima. Radi se, zapravo, o vašim poslovnim partnerima koji dobijaju desetine hiljada evra ne bi li zapošljavali građane koji će raditi za 180 evra, stajati 15 sati za trakom i ponižavati se pred svojim poslodavcima i vašom strankom.

Pitala bih gospodina Šarčevića kako je moguće da mi imamo 11 milijardi dinara u budžetu za ovo, a da fakulteti Univerziteta u Novom Sadu, a možda i drugi fakulteti u Srbiji danas dobiju dopis da Ministarstvo prosvete nema sredstava da isplati plate za zaposlene u visokom obrazovanju za novembar, i kako je moguće da mi imamo 11 milijardi dinara za firme vaših poslovnih partnera za kupovinu investicija, a da nemamo para za Fond za mlade talente, kao što smo mi predvideli u amandmanu koji će isto tako verovatno biti odbijen baš kao i sve što mi ovde predlažemo.

Nemojte da imamo 11 milijardi dinara za one koji otvaraju radna mesta na kojima se radi za 180 evra, zato što oni za ta radna mesta dobijaju desetine hiljada evra građana Republike Srbije; nemojte da imamo 11 milijardi dinara za njih, a da nemamo za plate profesora univerziteta; da i ja danas, kao verovatno i ostale kolege, dobijem dopis sindikalaca zaposlenih u prosveti koji nas, ko zna koji put, mole da se u budžetu za njih nađe para – zato što su opet

ostali zakinuti, zato što je njihovo nominalno povećanje i dalje manje i zato što su njihove plate i dalje 13% manje od republičkog proseka.

Obrišimo ovih 11 milijardi dinara za vaše poslovne partnere i nađimo pametniju namenu gde da se ta sredstva utroše.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima najpre predstavnik predlagača, potpredsednik Vlade dr Nebojša Stefanović. Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Poslovni partneri vlada u prethodnom periodu bili su oni tajkuni koji su formirali vlade, koji su odlučivali, od Miroslava Miškovića pa nadalje, koji su formirali vlade, diktirali ko će biti ministri, koji će se poslovi obavljati u tim vladama, ko će od ministara postati milijarder sa privatnim firmama, koje su imali u toku obavljanja funkcije ministra i različitih drugih funkcija, i u tim vladama se znalo kako se stoji mirno kada ti tajkuni pozovu telefonom.

To je prestalo od 2012. godine, i to mnogima smeta. Jer su tada ponižavali građane Srbije ne malom platom, nego time što su bili nezaposleni. Prvo su ih ostavili bez posla, uništili kompanije, preduzeća, imali one lopovske privatizacije kojima nije bilo kraja, zaduživali i opštine i firme i državu milionima evra a da to nije otišlo ni u jednu novu stvar. Nikakvu novu vrednost nisu stvorili. Stotine hiljada ljudi ostalo je bez posla, na birou rada.

To je bilo ponižavanje građana koji nisu imali posao – budili su se ujutru a nisu znali da li uopšte treba da se probude to jutro, jer nisu imali gde ni da odu.

Ova vlada uspela je da, u poslednje četiri godine, zaposli 150.000 ljudi, i više. Ti ljudi imaju budućnost, imaju nadu. Da li su te plate previsoke, da li su divne i bajne? Nisu. Ali imaju plate, imaju nadu da će to moći da bude i bolje, imaju šta da odnesu svojoj deci. Za razliku od vremena kada je samo Miroslav Mišković nosio svojoj deci i kada su najveće investicije bile od Šarića. To su bili prihodi koje je država imala. E, nećemo takvu Srbiju nikada više! (Aplauz.)

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici...

(Jedan broj opozicionih poslanika napušta salu.)

(Marko Atlagić: Pa-pa, pa-pa; ćiribu-ćiriba.)

Ja imam jednu zamerku, nisu se okrenuli u smeru kazaljki na satu. Moraju to malo da sinhronizuju.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam uvek dirnut kada moj kolega poljoprivrednik, poznatiji kao ZZ, poznatiji po velikim subvencijama za vinograde koje je prodao, poznat po pelcovanju kokoški u selu Pukovac rastvorom jogurta, poznat po uvozu bundi, poznat po prodaji fabrike cigareta za vreme „Sablje“, poznat po tupoj sablji i oštrom jeziku, poznat po tome što više vremena provodi na kauču nego za plugom i strugom, poznat po tome što je

prodao zgradu „Ušće“, poznat po tome što je sve te minorne prihode od privatizacije smatrao investicijama, poznat po tome što je omogućio da se 70% privatizovanih fabrika zakatanči, da 400.000 ljudi ostane bez posla.

Ja sam dirnut kad on počne da priča da treba brisati subvencije u privredi i time pokušava da spreči da one koje je unesrećio svojom politikom i politikom svojih drugara, politikom svojih tajkuna, da te ljude koje je unesrećio ... da spreči da ispravimo te greške i da kroz subvencije u privredi dođu do svojih radnih mesta, dođu do svojih plata, dođu do onoga što su izgubili u ono vreme kada je on sebe smestio u bajku a narod smestio u basnu.

Jednostavno, taj amandman ne treba prihvatiti. A ima Konfučijeva izreka – Bog nam je dao dva uha i dva oka i jedan jezik; dao nam je dva uha da možemo dobro slušati, dva oka da možemo dobro gledati, a jedan jezik da pazimo šta govorimo, jer nekad je pametnije ćutati nego govoriti. Mislim da moj kolega poljoprivrednik tu Konfučijevu izreku mora jednom naučiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov, povreda Poslovnika.

ALEKSANDRA JERKOV: 104, gospodine Milićeviću.

Ja ne znam na osnovu kojih moći vi niste čuli šta je gospodin Stefanović izrekao, ali ono što ne mogu da prihvatim je da vi, u situaciji u kojoj vam narodni poslanik kaže da je pomenut, pitate ministra da li ga je pomenuo, onda on odmahuje glavom, i to još ministra Stefanovića, koji kaže da ga nije pomenuo.

Znate šta, gospodin Stefanović kaže i da je doktor nauka, pa to ne znači da govori istinu kada to govori. Tako da, molim vas, obratite pažnju na to šta se izgovara na sednici i nemojte da pitate ministre da li narodni poslanici imaju pravo na repliku ili nemaju. Vaš posao je da to sami znate, a ne da se konsultujete sa njima.

PRESEDAVAJUĆI: Naravno da jako dobro znam o čemu je govorio potpredsednik Vlade dr Nebojša Stefanović. Tačno je da smo imali konsultaciju, da proverim ono što sam imao prilike i sam da čujem.

Koleginice Jerkov, niste me dobro razumeli; dao bih vam repliku, ali ste sada povredu Poslovnika iskoristili da na neki način replicirate. Dao bih vam repliku jer sam primetio da ste se vi prepoznali u periodu o kojem je govorio gospodin Stefanović kao potpredsednik Vlade. (Aplauz.)

Dakle, da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? Da. Zahvaljujem.

Pravo na repliku – i to sam želeo, takođe, da vam objasnim. S obzirom na to da ste u vašem izlaganju pomenuli i tražili odgovor od ministra Šarčevića, najpre sam želeo njemu da dozvolim da vam odgovori na postavljeno pitanje.

Reč ima ministar Mladen Šarčević. Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: U vezi sa povećanjem plata radnika koji rade u obrazovanju koje je dogovoreno, naravno da su tu svi u različitim pozicijama. Nastavnici i učitelji koji rade u prosveti, u osnovnim i srednjim školama, bili su najniži sa platama pa je i povećanje bilo najveće. Zatim sve druge kategorije koje rade u obrazovanju, računajući i predškolsko, ljudi u nauci i visokom obrazovanju su dobili prema nekom merilu koje je pravedno ovog puta. Znači, svi su očekivali više, međutim, ovo su prvi put realno zarađene pare, tako da je ta raspodela koja je otišla prosveti bila dobra.

Mi ćemo napraviti jednu bolju analizu – ko u sistemu ima više para. Redovno se sastajem sa svim sindikatima.

Projekcija budžeta za 2016. je, takođe, neke stvari drugačije postavila. To ne znači da će iko ostati bez plate. Mi smo jutros i danas na Vladi doneli određene odluke, u pitanju su i ljudi koji rade u učeničkom i studentskom standardu itd. Tako da nema razloga za paniku. A ovaj drugi deo odgovora, kažem, zaista različitost u standardima i platama mora da krene da se popravlja kroz sledeće raspodele. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Jerkov, sada želite repliku na izlaganje ministra Šarčevića? Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: I Stefanovića, gospodine Milićeviću.

Dakle, pitam zbog čega u budžetu za 2017. godinu postoji suma od 11 milijardi dinara koja se daje izvesnim firmama, za koju i Fiskalni savet, u oceni koju su svi narodni poslanici dobili, kaže da je nejasna. Kome ide? Zašto ide? Po kojim kriterijumima? Pod kojim uslovima i koji su efekti toga?

Pitam vas za budžet za 2017 godinu, vi mi odgovarate za Miškovića. Da li zbog Miškovića, gospodine Stefanoviću, vi 2017. godine firmama po slobodnom izboru dajete neodređenu količinu novca – pod nepoznatim uslovima, nepoznatim kriterijumima i sa nepoznatim očekivanjima? Da li zbog Miškovića, gospodine Stefanoviću, vi danas netransparentno trošite pare građana Republike Srbije?

I da li postoji ijedno pitanje koje vama može da se postavi a da vi ne dajete odgovor od pre pet, deset ili sedam godina? Da li postoji ijedan momenat u budžetu za 2017. godinu, gde Fiskalni savet kaže da netransparentno trošite pare, da ste za to odgovorni vi?

U budžetu za 2017. godinu nalazi se suma od 11 milijardi dinara za koju Fiskalni savet kaže da ne zna na šta se troši. Kako možete da mi odgovarate nečim što je bilo pre šest godina? U današnjem danu mi o ovome razgovaramo. U subotu ćemo usvojiti to, vi ćete usvojiti to da se 11 milijardi dinara daje nepoznatim firmama. Molim vas, odgovorite mi šta se dešava u današnjem vremenu, a ne u onome od pre pet godina ili u onome kako vi vidite vreme od pre pet godina.

PRESEDAVAJUĆI: S obzirom na to da ste se direktno obraćali potpredsedniku Vlade dr Nebojši Stefanoviću, moram i potpredsedniku omogućiti, kao predstavniku predlagača, pravo na repliku. Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ja, nažalost, govorim i o vremenu od pre četiri godine i pet meseci, pošto je naša koalicija na vlasti četiri godine i četiri meseca. Dakle, ono što je bilo i pre pet i šest godina, nažalost, bilo je u vreme nekih drugih vlada.

I, nažalost, toj vladi u kojoj je učestvovao bivši režim Mišković je bio idol, to je bila ikona. Vidite, oni i danas ne mogu da ga se reše. Kad čuju da neko napadne Miškovića, moraju bar 20 puta da pomenu njegovo ime i da pitaju – što napadate Miškovića?, pa on je divan čovek, toliko smo lepo sarađivali sa njim i toliko nam je super bilo i vi nam sad kvarite posao.

I to i jeste razlog zašto napadaju ovu vladu. Sa Miškovićem je bilo super i sa svim „Miškovićima“ koji su punili njihove džepove, a ne džepove građana. I to i jeste problem. (Aplauz.)

A ova politika kojom teraju strane investitore, izvinite, pa ovi ljudi, pre svega ljudi koji rade u privredi, na čelu sa premijerom, pokušavaju da zaposle neke ljude u našoj zemlji, da se borimo sa konkurentskim državama – i sa Bugarskom, i sa Rumunijom i sa Makedonijom – koje nude subvencije da bi se ljudi zapošljavali. Vi morate da uložite novac da biste privukli te fabrike.

Mi imamo 150.000 ljudi, po PIO fondu, više zaposlenih u Srbiji zahvaljujući dobroj politici. A taj novac se vraća. Taj novac se vraća kroz poreze koje oni plaćaju u našoj zemlji, kroz porez na kapitalnu dobit, kroz plate tih radnika.

Izvinite, i kako možemo da govorimo...? Kaže – gde dajete 11 milijardi dinara, ne znamo ni o kojoj cifri se radi? Pa radi se o 11 milijardi. Pobogu, ili se radi o 11 milijardi ili se radi o cifri koju ne znate. Dakle, ili je transparentno ili nije. I Fiskalni savet nigde ne pominje da je netransparentno. Nigde ne pominje. Pronađite rečenicu gde Fiskalni savet piše da se netransparentno troši novac. Nema te rečenice.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević, povreda Poslovnika.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine predsedavajući, reklamiram član 108 – da se o redu na sednici stara predsednik Narodne skupštine ili predsedavajući, u ovom trenutku vi. Očekivao sam da opomenete ministra Stefanovića da povede računa o svom izlaganju. On upravo kao ministar policije ruši prezumpciju nevinosti, bez obzira na to o kome se radi, i vaša dužnost je bila da ga opomene.

Na kraju krajeva, samo je Tomislav Nikolić priznao da ga je finansirao Miroslav Mišković, niko više. Ako pričate o Tomislavu Nikoliću, mi to poštujemo, ali nije u redu da ruši prezumpciju nevinosti ljudi, kako kaže premijer, koje niko ne sme da pomene. A ti ljudi su sada svi na slobodi. Pa zašto nisu u zatvoru ti ljudi o kojima govori ministar?

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Milojeviću, naravno da se na najbolji mogući način, bar ja mislim, staram o poštovanju Poslovnika, i to ću

učiniti sada, kada je reč... Najpre ću vas pitati – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? Da.

Usmeriću vas ka članu 103. U slučaju iz stava 7. ovog člana predsednik Narodne skupštine je dužan da vreme koje je narodni poslanik koristio zloupotrebljavajući pravo iz stava 1. ovog člana oduzme od ukupnog vremena koje pripada njegovoj poslaničkoj grupi. Pošto ste to upravo učinili, vreme koje ste koristili da biste replicirali, iskazali svoje političke stavove, ja ću oduzeti od ukupnog vremena vaše poslaničke grupe koje je preostalo za ovu raspravu.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović, povreda Poslovnika.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine, povređena su dva člana. Član 106. kaže da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres. To je član Poslovnika koji možda treba brisati, jer ovo je član koji vi proizvoljno primenjujete, onda kada ste dobre volje. Ili kada niste, ne znam. Ono što je potpuno jasno jeste da se ovaj član ne primenjuje stalno.

Ono što je još jasnije to je da, nažalost, mnogo češće ministri ili predstavnici vladajuće koalicije izlaze iz okvira teme i da nikada u to vreme vi ne intervenišete. A kada to opozicija čini, gde biste vi morali imati mnogo mekši stav, e onda tu dolazi ta vaša rigoroznost, onda oduzimate vreme od poslaničke grupe. Da li je to 30 sekundi, nije to mnogo, ali je to nedemokratska mera.

Druga stvar, povređen je član 104, koji govori o tome ko ima pravo na odgovor. Vi ste dali priliku ministru da odgovori. Ministar nema šta da odgovara. Pravo na repliku je pravo narodnog poslanika. Ministar to pravo nema. Ministar može kao predstavnik predlagača da govori, i to u tim okvirima. To vreme je iskorišćeno.

Dakle, mora se znati, naučite jedanput, ko u Narodnoj skupštini ima više prava. Naučite da je Narodna skupština dom u kom su ministri ti koji su dužni da slušaju poslanike – ne da drže lekcije, ne da oni odgovaraju, nego da slušaju. Nekad su poslanici u pravu, nekad nisu, ali ministri moraju, sa dužnim poštovanjem da se ophode prema svakom poslaniku ovde, šta god govorio, jer on je predstavnik građana, a ministri samo službenici.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.) Zahvaljujem.

Slažem se u potpunosti sa vama da je važno da svaki od 250 narodnih poslanika govori o tački dnevnog reda. Ne mislim da sam ni na jedan način povredio Poslovnik, iz prostog razloga, jer sam omogućio upravo kolegici koja dolazi iz redova opozicije... Najpre je, što je i potpuno normalno, govorila o amandmanu. Potom je iskoristila povredu Poslovnika da bi na neki način replicirala, a onda je dobila i repliku.

Sa druge strane, kada je reč o ministrima, ako se poslanik obraća direktno ministru, onda ministar kao predstavnik predlagača mora imati

mogućnost da replicira u dva minuta, kao i poslanik – član 116. Između ostalog, ne može poslanik ostati bez odgovora.

Gospodin Stefanović, potpredsednik Vlade, nije govorio o nečemu što je bilo van dnevnog reda, iz jednog prostog razloga, jer je odgovarao na pitanja koja mu je uputila narodna poslanica. Zahvaljujem.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

Po Poslovniku ponovo. Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Najpre bih vas zamolio, gospodine Milićeviću, vi ste veoma smiren čovek i strpljiv, da umirite poslanike vladajuće koalicije koji mi dobacuju, ometaju me i strahujem da neću biti u stanju da povežem misli.

Vi ste povredili član 116. dajući odgovor, jer je to član Poslovnika koji apsolutno ne može da se primeni na ovu situaciju. Citiraću član 116: „Odredbe ovog poslovnika o redu na sednici Narodne skupštine primenjuju se i na druge učesnike na sednici Narodne skupštine.“ To je član koji ne daje pravo ministru na repliku.

Nema tog člana u Poslovniku koji daje pravo ministru na repliku. Nema. To je ekskluzivno pravo narodnih poslanika. Oni ne mogu biti s nama u rangu, pa da imaju ista prava. Oni su ispod nas i to je ono što nijedna vladajuća većina od 2000. godine nije uspjela da shvati. I „žuti“ kada su pisali ovaj poslovnik nisu to shvatili, kad su ga primenjivali nisu shvatili, i sad vi ne shvatate.

Poslanici su iznad ministara. Poslanici su narodni predstavnici na koje je preneti suverenost, a ministar je promenljiva kategorija. Poslanika ne može niko da promeni, a ministar danas jeste, sutra nije. Evo vam Radulovićev primer, ne traje to dugo.

Član 116. vama daje za pravo da malo kaznite ministra, da koknete ministru opomenu ili da ga udaljite sa sednice na dva meseca kao Balšu Božovića, ali ni u kom slučaju ne daje pravo na repliku.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Šaroviću. To je vaše tumačenje Poslovnika. O tome da li ste u pravu ili ne, ukoliko želite, naravno, izjasniće se Narodna skupština u danu za glasanje.

(Nemanja Šarović: Želim da se izjasni.)

Ne mogu da prihvatim, maločas sam vam rekao.

Dakle, želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika, je li tako? Zahvaljujem.

(Neđo Jovanović: Povreda Poslovnika)

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Svako ima pravo da tumači Poslovnik na način kako to želi, u konkretnom slučaju i moj prethodnik, ali bukvalno onako kako želi, a ne onako kako piše u Poslovniku.

O čemu se ovde radi? Radi se o jednostavnom tumačenju koje može biti samo takvo kakvo jeste, a ne onako kako se to slobodno prezentuje danas na sednici Skupštine. Jer u članu 106. ne ukazuje se na status narodnog poslanika, nego govornika. Govornik može da bude i ministar i narodni poslanik.

Sa druge strane, ministri nisu voštane figure da bismo ih ovde samo gledali, nego su učesnici u raspravi kojima se može omogućiti pravo da se odrede, izjasne prema svemu onome što se na njih odnosi. Tako da ste potpuno ispravno postupili – i kada ste ukazali kolegi narodnom poslaniku i u svemu onome što ste dosada uradili.

Prema tome, ovde postoji povreda Poslovnika samo kroz zloupotrebu Poslovnika, odnosno poslovničkih prava. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Jovanoviću, hvala vam, naravno, što ste pohvalili moje nastojanje da Skupština nastavi da funkcioniše u jednom normalnom toku, ali i vi ste, na neki način, zloupotrebili Poslovnik i sada moram da budem pravedan i pravičan, kao i prema poslanicima opozicije. I vama ću, u slučaju iz stava 7. člana 103. Poslovnika Narodne skupštine, oduzeti vreme od vremena poslaničke grupe, jer ste kroz povredu Poslovnika replicirali narodnom poslaniku SRS-a. Zahvaljujem.

Ministre Kneževiću, ukoliko želite da se javite po amandmanu, nemate mogućnost, jer predstavnik predlagača se po amandmanu može javiti samo dva minuta. Nemate osnova za repliku, tako da ne možete dobiti reč.

Gospođice Jerkov, vi se javljate po amandmanu?

(Aleksandra Jerkov: Da.)

Po amandmanu imate, naravno, mogućnost. Izvolite.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Gospodine Stefanoviću, čitaću polako da biste mogli da razumete.

Strana 14, Ocena Fiskalnog saveta: „Ponavlja se problem netransparentnosti rashoda za subvencionisanje investitora. U budžetu za 2016. godinu aproprijacija za podsticaje investitorima data je zbirno, kroz ukupnu masu sredstava i nisu bili poznati pojedinačni iznosi podsticaja... Na taj način i dalje nije poznato koliko sredstava je kom investitoru odobreno, pa se Narodna skupština i javnost ne mogu upoznati sa strukturom ovog izdašnog budžetskog rashoda.“

Da li ste razumeli reč „netransparentno“? Da li znate njeno značenje i da li možete da se izvinite, i meni i narodnim poslanicima, zato što ste rekli da sam rekla neistinu kada sam rekla da u Oceni Fiskalnog saveta piše da netransparentno delite 11 milijardi dinara?

Kada se izvinite, a očekujem da se javite da se izvinite što ste mi to rekli, očekujem i da date odgovor na pitanje zašto 2017. godine netransparentno delite 11 milijardi dinara firmama po svom izboru.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pitanje je bilo upućeno ministru.

Reč ima ministar Goran Knežević. Izvolite.

GORAN KNEŽEVIĆ: Ja bih želeo da odgovorim na ovo pitanje. Znači, radi se o ulaganjima od posebnog značaja, podrška investitorima, 11 milijardi dinara; od toga je 6,6 milijardi predviđeno za ugovore koji su potpisani u ovoj godini. U ovoj godini imamo potpisan 21 ugovor, koji nose investiciju od 220 miliona evra i 15.600 zaposlenih. Naravno da je svima nama u interesu privredni razvoj i privredni rast, a upravo ovakve proaktivne subvencije kao što su u privredi i poljoprivredi donose taj željeni privredni rast.

Želeo bih da kažem, što se tiče transparentnosti, upravo smo zato i dali spisak tih firmi koje imaju pravo na subvenciju u 2017. godini, a pojedinačna rešenja za svakog od njih imate na sajtu Ministarstva finansija, Komisije za kontrolu državne pomoći. I kad god Vlada dodeli subvenciju, pojavljuje se na tom sajtu. Prema tome, to je vrlo transparentno.

Još jedna stvar. Pošto je ovde tokom diskusije provejavalo da dođu investitori, uzmu pare i odlaze, ja sam dobio najnoviju analizu koja kaže ovako – da 74 završena projekta koja nose sa sobom 15.013 radnih mesta... To su oni projekti kojima je prošao period kontrole. Znači, nakon perioda kontrole, kad ti strani investitori nemaju obavezu zapošljavanja nijednog radnika, svi su ostali tu i svih 15.013 radnika je ostalo na poslu, što znači da Srbija nudi veoma povoljne, konkurentne uslove za investitore i moramo tako nastaviti ako hoćemo da smanjimo stopu nezaposlenosti, koja iznosi trenutno 15,2%. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu za reč se javio narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Što se tiče transparentnosti trošenja, ona naravno ne postoji. Što se tiče otvaranja radnih mesta, i ona su potpuno fiktivna. Znači, prijavljuje se, recimo, 50.000, a kada stvarno uradimo analizu, ispadne ispod 8.000. Tako da to što ste rekli jednostavno ne stoji.

Što se tiče člana Vlade Nebojše Stefanovića iz Beograda, koji je ovde govorio o transparentnosti i ukazivao na transparentnost, tobože sve je transparentno kod nas, pitanje za njega ...

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Raduloviću, dobili ste...

Moram da vas prekinem. Vi ste dobili reč po amandmanu na član 6, koji glasi: „briše se“, a koristite priliku da postavite pitanje potpredsedniku Vlade dr Nebojši Stefanoviću. To ćete učiniti utorkom ili četvrtkom, na početku radnog dana. (Aplauz.)

(Saša Radulović: Ovo je diskusija.)

Gospodine Raduloviću, ovo jeste diskusija, otvorena debata i dijalog o amandmanu na član 6, koji glasi: „briše se“.

(Saša Radulović: Ako mogu da kažem...)

Evo izvolite, ako imate... Prijavite se ponovo, molim vas.

SAŠA RADULOVIĆ: Predsedavajući, morate da priznate, ako dozvolite ministrima da govore o ovim stvarima za vreme rasprave o

amandmanu, onda morate da dozvolite i narodnim poslanicima da se izjasne po onome što su čuli ... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Moraću da vas prekinem. Mislim da vodite bespotreban dijalog; ja nemam nameru da sa vama vodim dijalog, već da vodim sednicu.

Ministrima sam... Samo trenutak.

(Saša Radulović: Zašto ste dozvolili?)

Da nisam dozvolio potpredsedniku Vlade da se obrati, vi biste rekli da poslanici opozicije ostaju bez odgovora na pitanja koja su postavili. On se obratio odgovarajući na pitanje koje je postavila poslanica iz redova opozicije.

Nemam nameru da sa vama polemishem. Ne mogu da vam dam reč, jer ne govorite o amandmanu koji se tiče člana 6 – „briše se.“

Ali, po amandmanu želi da govori narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Naravno, ovo pitanje izdvajanja države za subvencije je bitno i bitna je ta transparentnost o kojoj ovde pričamo. Kada smo razgovarali u načelu, imali smo pravi primer te transparentnosti kako je vidi Vlada Republike Srbije i njen predsednik.

Znači, imate odluku Vlade Srbije, onako kako to ministar privrede kaže, da se jednoj firmi, „Endava“, dodeli subvencija u iznosu 1,6 miliona evra. Poslao nam je ministar odgovor da je na sednici dvadeset i nekog novembra Vlada, odnosno telo Vlade, donelo tu odluku. To je uvršćeno u budžet, i onda slušamo kako toga nema. I onda Odbor za finansije to skida. Pa u tome je problem što se ne zna ko šta radi, što nema jasnog razloga zašto je ta firma dobila, kao što ne znamo zašto sada neće dobiti te pare.

(Predsedavajući: Gospodine Đurišiću, malopre sam ...)

Ja vama govorim o transparentnosti kao nedostatku zbog kog se traži brisanje ovog člana. To je moja diskusija. Molim vas, pustite me da završim, neću još dugo.

(Predsedavajući: Izvolite, nastavite.)

Samo želim da ukažem na to da transparentnosti nema, da je u ovom slučaju Fiskalni savet u pravu, a da ste vi to jasno pokazali. Nema nikakvih kriterijuma, to je ono što je problem ovde. Ima isključiva politička odluka Vlade, odnosno njenog premijera, gde da ministar privrede da subvenciju. A onda se preko ministarke za lokalnu samoupravu, jer ona je ovlašćena da o tome pregovara, ta subvencija ukida. To je problem ove vlade. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković. Izvolite.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući. Ja sam već tokom prepodneva debatovao o jednom sličnom amandmanu i o subvencijama sa kolegom Živkovićem, ali moram da napomenem i da se osvrnem na jednog od prethodnih govornika kada su u pitanju subvencije i kada je u pitanju investiranje u obrazovanje i nauku.

Ja se sećam vremena iz 2011. i 2012. godine, kada je bilo opredeljeno 60 miliona evra za zgradu Centra za promociju nauke. Za zgradu, ne za investiciju. Ne u ljudske resurse, nego za zgradu. I dobro je, naravno, što je sprečeno da se to uradi. Govorim o tome...

(Predsedavajući: Gospodine Marinkoviću, morate da govorite o amandmanu na član 6 – „briše se.“

Molim vas, nemojte me prekidati. Povezano je sa subvencijama. Dakle, subvencije u privredu utiču direktno na rast ekonomije. Kada budemo imali dovoljno veliki rast, imaćemo i za pravednu, i realnu i dobru redistribuciju. O čemu ovde pričamo? O raznim vrstama populizma i demagogije.

A moram da se osvrnem i na komentar kada je u pitanju ministar Nebojša Stefanović. Radio sam sa njim dve godine; da su 10% radili kao oni, Singapur bismo mi bili.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.
Po amandmanu, narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ja pre svega želim da izrazim ogromnu radost u ime Poslaničke grupe srpskog pokreta Dveri, jer je ovo prvi trenutak u novijoj istoriji srpskog parlamentarizma da je kao tema dnevnog reda kroz ovu amandmansku raspravu došla jedna od najpogubnijih stvari u novijoj ekonomskoj istoriji Srbije, a to je subvencionisanje stranih firmi koje dolaze u Srbiju i koje mi podržavamo finansiranjem iz našeg budžeta.

Izuzetno je važno, gospodine predsedavajući, što ste dozvolili takvu raspravu, a veoma je u skladu sa predloženim amandmanom, iz razloga što svi narodni poslanici iz opozicije koji su predložili ovaj amandman, koje ovde javno podržavam, smatraju da treba da se briše ta čitava stavka, jer imamo već višegodišnju agoniju, od Mladana Dinkića do njegovog najboljeg učenika Aleksandra Vučića, u neoliberalnoj ekonomiji.

Šta to konkretno znači? Šta želite podrškom stranim investitorima, da ubijete konkurenciju domaćeg proizvođača? U kojoj privrednoj grani vi forsirate subvencije stranim firmama, u onoj gde imamo domaće proizvođače? Kako to izgleda kada vi dovedete stranog investitora i ubijete konkurenciju domaćeg proizvođača? Šta ste istovremeno dali tom domaćem proizvođaču kada forsirate stranog investitora?

Kada ovde dođe strani investitor, njemu se klanjaju svi – od predsednika države, preko ministara u Vladi, do gradonačelnika i predsednika opština. Svi mu otvaraju vrata, daju mu besplatne priključke za struju, vodu i gas, daju mu besplatno građevinsko zemljište, daju mu, čuli smo od predsednika Vlade, 27.000 evra po jednom radnom mestu – naših para, iz našeg budžeta. Recite mi šta dobija domaći privrednik kada se pojavi kod predsednika Vlade. Šta dobija domaći poljoprivrednik? Šta dobijaju domaće banke?

Dakle to je pitanje, zašto mi podržavamo da se briše to podržavanje stranih investitora. Znae kada to jedino ima smisla? Kada oni donose neku savremenu tehnologiju koju mi nemamo, kada otvaraju neke perspektive izvoznih tržišta koje mi ne možemo. Ali da ih dovodimo u onim branšama gde mi možemo da razvijamo sopstvenu domaću privredu, e to se zove genocid nad domaćom privredom.

To je naš problem sa vašim forsiranjem stranaca. Da ne govorim sada o dilovima koje vi pravite sa tim strancima i o drugim stvarima. Ovde sada govorimo samo o tome kako se dovodi u pitanje konkurencija domaćeg proizvođača favorizovanjem stranog investitora, a vrhunac čitave priče je, i da sa tim završim, kada taj vaš veliki strani investitor ...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, možemo li sada da se vratimo na temu?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Upravo poentiram.

PRESEDAVAJUĆI: Nije suština u tome da, gospodine, Obradoviću, kako vi kažete, poentirate; suština je u tome da govorite o onome što je dnevni red, a to je član 6 – „briše se“.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Odlično.

Hvala, gospodine Milićeviću, biću veoma zahvalan zbog toga što ćete mi omogućiti da zaključim svoju misao.

Dakle, zašto da se briše? Da nam se ne bi desilo sledeće – da strani investitor kome damo naše pare, iz našeg budžeta, za svako novootvoreno radno mesto na kraju godine svoje poslovanje lažno prikaže sa gubitkom, da ne bi platio porez na ostvarenu dobit u Srbiji.

Dveri su jedine koje su se usudile da ukažu na te skandalozne poreske utaje koje vrše vaši famozni strani investitori. Šta to konkretno znači? Lažno knjigovodstveno prikazivanje, iznošenje profita i ekstraprofita u inostranstvo, davanje izmišljenih plaćanja njihovim majkama-firmama u inostranstvu. Sad zamislite tog vašeg velikog investitora koji u Srbiji posluje sa gubitkom. Ko veruje u to da on posluje sa gubitkom? Jasno je da on posluje tako što iznosi profit u inostranstvo, kroz lažno knjigovodstvo i kroz neplaćanje poreza na ostvarenu dobit u Srbiji.

Sa tim mora da se prestane. Zato podržavam – briše se dalja ovakva podrška stranim investitorima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Moraćemo, najpre, gospodine Orliću, da obrišemo listu prijavljenih. Sad vas molim da se ponovo prijavite. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: To je bilo pravo na repliku, gospodine predsedavajući, je li tako?

PRESEDAVAJUĆI: Da, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Dakle, dame i gospodo, opet zloupotreba, klasična zloupotreba skupštinske rasprave, da bi se ovde pričalo nešto što zanima samo i isključivo

onoga ko ovde tu zloupotrebu vrši i ništa drugo. E sad, ja ne znam da li je to ozbiljan odnos prema poslu, ozbiljan odnos prema Narodnoj skupštini; neka izvede zaključak svako za sebe. Meni je ovde stvar više nego jasna.

Javlja se poslanik da diskutuje o amandmanu i opet ne može da sakrije svoju fascinaciju Aleksandrom Vučićem i priča ovde nešto nadugačko i naširoko. Sad postavimo pitanje da li smo mi čuli bilo kakvu cifru, bilo kakav podatak, bilo šta što bi utemeljilo te potpuno paušalne ocene. Nismo ništa, jer ne možemo ni da očekujemo bilo šta od nekoga ko ovde uporno demonstrira nedostatak znanja.

Da li možemo mi uopšte da čujemo od tog čoveka neke podatke o tome da li je negde neki biznis ugašen zbog toga što je napravljena nelojalna konkurencija? Da li možemo da čujemo neki podatak o tome kakva je naplata poreza, ko posluje sa plusom? Ne, ništa od toga, jer on ništa od toga, tvrdim, ne zna.

Dakle, dame i gospodo, nije suština boravka na ovom mestu da se bude glasan; suština je da se, ako je ikako moguće, nešto dobro, pametno, konstruktivno predloži. Ja to ne očekujem od ljudi koji ovo mesto koriste samo kao pozornicu, zašto?, da bi verovatno malo reklamirali svoju novu koaliciju, svoj novi veliki DOS, ali postavljam jedno pitanje – ako ga već reklamiraju, da li imaju bilo kakav rezultat, efekat, učinak? Da li mogu bar sebi da obezbede zajedničkog predsedničkog kandidata? To znamo da ne mogu. Iako se uljudno nude, niko ih ne zarezuje dva posto. Šta će onda biti tamo, nek razmisle malo. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Orliću.

Gospodine Vesoviću, vidim da ukazujete na povredu Poslovnika. Molim vas da se prijavite.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik, Dragan Vesović. Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Mislim da ste ovom prilikom povredili član 104.

(Aleksandar Martinović: To je već bilo sto puta.)

Bilo jeste sto puta. Kolege iz poslaničke grupe...

PRESEDAVAJUĆI: Ukazujete na povredu Poslovnika koja je već ukazana.

DRAGAN VESOVIĆ: Ne, nije bila po ovom amandmanu uopšte... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Ne mogu da vam dozvolim.

(Dragan Vesović: Dozvolite mi da završim.)

Nije bila pre sat vremena, vodimo raspravu o istom amandmanu na član 6.

Reč dajem predstavniku predlagača...

(Boško Obradović: Replika!)

Pravo na repliku? Niste pomenuti u negativnom kontekstu.

(Narodni poslanici pričaju uglas.)

Pogrešno ste protumačili. Gospodin Marinković je vrlo pohvalno govorio o vama.

Gospodine Raduloviću, vi se javljate po amandmanu? (Da.)

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Ovde se traži ukidanje ovih subvencija, i to ukidanje subvencija koje su 11 milijardi dinara za 2017. godinu i onda rastu posle toga. Među tim subvencijama nalazi se subvencija „Fijatu“ iz Kragujevca, koja je od 2008. godine. „Fijat“ u Srbiji ne plaća praktično nikakve poreze. Čak i doprinose na teret poslodavca plaćaju građani Srbije, znači ne plaća sam „Fijat“. Ovo je praktično model koji je napravljen za sve te strane korporacije, a domaći privrednici nemaju takve uslove.

Što se tiče samog tog štetnog ugovora sa „Fijatom“, on je samo jedan od ugovora koji su unutar ovog amandmana. Možda bi nam Nebojša Stefanović mogao objasniti šta piše u tom ugovoru, pošto je rekao da je upoznat s njim. Bilo bi dobro da iskoristi sad ovu priliku da nam objasni šta zaista piše u tom ugovoru. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Opet koristite priliku da postavite pitanja, iako ste dobili reč da govorite po amandmanu na član 6, amandmanu koji je u istovetnom tekstu podnela grupa poslanika Demokratske stranke i Srpske radikalne stranke.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Đukanović. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Zaista moram da ukažem na povredu člana 107, naravno povredu dostojanstva svih nas ovde, zato što se ovde iznose zastrašujuće činjenice koje nemaju nikakve veze s realnošću. Tako se javnost obmanjuje. Neko će steći utisak da Skupština takve stvari radi.

Naime, ovde imate jednu skandaloznu kampanju protiv svakog mogućeg investitora u ovoj zemlji. Dobro je možda da građani Srbije čuju ovakve stvari, da kad bi, ne daj bože, ovi ljudi dobili odgovornost, oni bi potpuno upropastili ekonomiju ove zemlje, ljudi bi ostali bez posla.

Ja bih vas zamolio da ubuduće svakog ko tera investitora iz ove zemlje zaista opomenete, zato što time narušava ekonomski poredak u ovoj državi i, svakako, narušava ekonomsku stabilnost ove zemlje, što, naravno, ne doliči Parlamentu da tako nešto radi. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Koristim vreme šefa poslaničke grupe.

Pa, evo priloga i argumenata u korist ovog predloženog amandmana. Čuli smo primedbe, i po Poslovniku, da će usvajanje ovakvog amandmana ugroziti bilo kakve strane investicije u Srbiji. Ovde je koleginica, poslanica Jerkov, dala jasnu argumentaciju i dokaz da je ovo netransparentno

trošenje planiranih 11 milijardi za budžet 2017. godine. I to jasno stoji i u izveštaju Fiskalnog saveta, na koji se često i sam predsednik Vlade pozivao.

Ali dodatni argumenti su i ono o čemu smo razgovarali na početku ove rasprave, u predlaganju pojedinih amandmana i logičnih predloga, recimo uvođenja besplatne užine za sve đake u školama i podrške najtalentovanijim đacima, pa se reklo da prosto nema prostora zbog toga što ti predloženi amandmani predviđaju skidanje dela sredstava od subvencija namenjenih i javnim preduzećima, ali i po ovom članu tretiranih 11 milijardi dinara.

Evo sada vidimo kolika je ta potreba i šta je važnije u Srbiji, naravno uz naše odlučivanje i naš presudni pritisak na taster kada glasamo za ove amandmane, a to je da li su nam važniji oni koji su najugroženiji, 850.000 dece u osnovnim i srednjim školama; ili oni najtalentovaniji, njih je manje, ali oni predstavljaju budući motor razvoja Srbije; ili, moguće, oni najjači u ovom trenutku, privatnici koji imaju deo kapitala u nekom od ovih sistema koji se podržavaju sa 11 milijardi.

Samo polovina od toga bila bi dovoljna za ovako humane i velike ciljeve, oko kojih nije bilo razumevanja. Dakle, i to je jedan od važnih argumenata da prihvatite ovaj amandman koji je predložen na ovakav način.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, konačno da dobijem reč. Moram da kažem da 2012. godine radna mesta gotovo da nisu postojala. Sve što su mogli da pokradu, pokrali su. Sve što su mogli da pojedu, pojeli su. Sve što su mogli da otpuste, otpustili su. U periodu od 2002. do 2012. godine, po proceni međunarodnih organizacija, izneli su nelegalno u inostranstvo 49,37 milijardi dolara. Nema tih subvencija kojima mi možemo otvoriti toliko radnih mesta koliko je ta kompanija, koju ja zovem „Kradulović del Boj kompani“, zatvorila privatizacijom i stečajevima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Da li se neko javlja za reč?

(Dušan Pavlović: Ja nemam pravo na svoj amandman?)

Vaš amandman je naredni. Imate pravo, naravno.

(Dušan Pavlović: Na član 6.)

Naredni amandman je vaš. Vi ste podneli naredni amandman na član 7, gospodine Pavloviću. Niste se javili za reč.

Dakle, ponavljam, na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dakle, pošli smo od činjenice da je država preuzela ranijih godina neke obaveze. Pošli smo od činjenice, po izjavama državnih zvaničnika, vladinih ministara i predsednika Vlade, da je budžet za 2016. godinu dobro projektovan i da je šest milijardi i 600 miliona, koliko je bilo za 2016. godinu, bilo dovoljno za preuzete obaveze i za takozvani rast, kako je ovde predstavljeno. Dakle, pošli smo od toga i projekcije, kako se kaže u obrazloženju odbijanja amandmana, da se procenjuje da imamo zainteresovane ministre za 2017. godinu, dakle iznos na osam milijardi i 133 miliona. Takođe, planira se i rast za 2018. i 2019. godinu; i tu smo dali određene projekcije.

Dakle, opreznosti radi, kao za most. Nismo protiv mosta, nismo protiv zapošljavanja, nismo protiv stranih investitora, ali tu nešto nije u redu. Ima primera, mogu da navedem nekoliko primera iz Velike Plane, da je investitor kupio zemljište, izgradio halu, platio priključak na infrastrukturu i dan-danas radi, evo, već deset godina, neke investicije rade u Velikoj Plani.

S druge strane, imate investitora koji dobije zemljište, imamo i situaciju da je izgrađena hala gradskim novcem i da su još dobili subvencije od 10.000 evra. Vi znate, gospodine ministre, sa 10.000 evra možda može da bude i tridesetak, možda i više, plata u bruto iznosu kada je u pitanju minimalac, a najveći broj u takozvanoj šrafciiger industriji ili nomadskoj industriji radi za minimalac. Dakle, preko 30 plata može da se izmiri.

Šta još tu nije u redu? Jedna velika diskreciona sfera odlučivanja pri izboru, pri procenama i, naravno, sfera odlučivanja izvršnih organa toliko je široka, praktično nekontrolisana. Često se krši zakon, posebno kada je u pitanju

...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Šulkiću.

Po amandmanu najpre predstavnik predlagača ministar Goran Knežević. Izvolite.

GORAN KNEŽEVIĆ: Ne bih želeo da ostanem dužan odgovora gospodinu Marku Đurišiću, pošto se očigledno nismo dobro razumeli. Izvinjavam se, po amandmanu je, vezano je za ovaj amandman. Izvinjavam se ako sam možda nešto pogrešio u proceduri.

Naime, rečeno je da se za strane investitore ne zna ni ko dobija, ni koliko dobija, ni kada dobija. To je jedan vrlo transparentan proces. Prvo, što je početak svega, jeste pismo o namerama investitora. Pismo o namerama investitora stiže u Razvojnu agenciju Srbije. Na osnovu Zakona o ulaganjima, Uredbe o podsticajima i na osnovu kriterijuma gde su najvažniji visina investicije, broj zaposlenih i kategorizacija lokalne samouprave, RAS daje prvu projekciju i to šalje na Savet za ekonomski razvoj.

Članovi Saveta za ekonomski razvoj su ministar za rad, ministar finansija, ministar privrede, direktor Razvojne agencije Srbije i predsednik Privredne komore Srbije. Oni su predlagači. Znači, Savet za ekonomski razvoj je predlagač Vladi za potpisivanje ugovora i za podsticaje. Prema tome, jedan vrlo, vrlo transparentan proces koji je u svakom svom članu veoma jasan.

Kada ste govorili o problemima netransparentnosti i šta je rekao Fiskalni savet – znači Fiskalni savet je rekao da u budžetu za 2016. godinu nisu bili poznati pojedinačni iznosi podsticaja, ni imena firmi, a kasnije se kaže da u Predlogu budžeta za 2017. godinu, pored mase sredstava, data je i lista investitora. Znači, napravljen je jedan veliki iskorak i veliki napredak u odnosu na 2016. godinu. Rekao sam da se pojedinačni iznosi nalaze na sajtu Ministarstva finansija, gde se svako pojedinačno rešenje objavljuje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Kneževiću.

Najpre povreda Poslovnika, narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ne znam, gospodine predsedavajući, da li vi imate nešto protiv mene ili se meni samo čini. Dakle, javio sam se po amandmanu broj 6, koji je zajedno ovde grupisan sa prethodna tri amandmana na član 6. koji su imali kolega Krasić, pripadnici Demokratske stranke i kolega Živković. Nisam čuo da ste me prozvali da odbranim svoj amandman. Da li mogu da znam zašto?

Drugo, taj amandman takođe glasi: „briše se“, kao i jedan prethodni amandman po kome mi niste dali da diskutujem zbog toga što takođe piše: „briše se“. Mogu li da znam zbog čega nisam prozvan da branim amandman? Da li mogu da dobijem dva minuta da obrazložim taj amandman?

PRESEDAVAJUĆI: Naravno da ne možete dobiti dodatna dva minuta, jer smo prešli na sledeći amandman. Što se tiče obrazloženja, naravno da biste dobili reč da ste u trenutku kada se vodila rasprava bili u sistemu, a niste. Da jeste, verovatno biste dobili reč.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni?

(Dušan Pavlović: Želim da se vi izjasnite.)

Zahvaljujem. Ja sam se već izjasnio, a Narodna skupština će se izjasniti u danu za glasanje.

Gospodine Đurišiću, ministar se jeste vama obratio i rekao da odgovara vama. Dozvoliću vam dva minuta pravo na repliku. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Mislim da ste, ministre, upravo pokazali da nema transparentnosti u ovom budžetu u vezi sa stavkom subvencije u privredi. Znači, vi sada kažete – napredak je, jer su navedene firme koje će dobiti iz budžeta. Ali bez iznosa. A zašto bez iznosa ako kažete da je to transparentno i da postoji na sajtu? A imamo ovde primer jedne takve firme za koju je Savet za ekonomski razvoj, gde sede svi ministri koje ste nabrojali, doneo odluku da se Vladi predloži potpisivanje ugovora za subvenciju – i onda se nešto desi.

E, to šta se dešava, to nije jasno, to nije transparentno. To je ono što građani treba da znaju. Šta je to vas troje ili četvoro ministara, koliko ste nabrojali, na Savetu motivisalo da predložite Vladi potpisivanje, a onda se to ne desi i premijer ovde kaže – to neće da se desi? A nađe se u budžetu, nađe se ta

firma ovde navedena, pa je onda brišete amandmanom Odbora za finansije da ne bi ispalo da lažete. A lažete i nešto krijete, u tome je problem.

Građani hoće da znaju koji su to kriterijumi po kojima neka kompanija dobija određena sredstva. To je njihovo pravo, to su pare građana Srbije. Svako ko živi ovde na neki način doprinosi budžetu, manje ili više. Kad kupe hranu za decu, pošto vi nećete to da oslobodite PDV-a, 20% od te cene ode u budžet Republike Srbije i jedan deo završi kod investitora. Ljudi hoće da znaju i zašto može, i šta se onda desi da ne može, a da to nije samovolja premijera ili bilo kog drugog čoveka u Srbiji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku sada ima, naravno, i ministar Goran Knežević.

Izvolite.

GORAN KNEŽEVIĆ: Prvo, ja sam se vama najkulturnije, najkolegijalnije obraćao i mislim da nije u redu da tako razgovarate sa mnom, ali to vas odslikava.

Sa druge strane, opet me niste razumeli, ili pokušavate da iskrivite ono što sam ja rekao. Znači, ja sam vrlo jasno rekao, treći put – dakle, Savet za ekonomski razvoj predlaže Vladi. Vlada o firmi „Endava“ nije raspravljala, nije bilo na sednici Vlade. Upravo zbog transparentnosti, da bismo budžetirali, mi smo sve to stavili u spisak. Pošto nije prošlo proceduru Vlade Republike Srbije, još nije doneta nikakva odluka i „Endava“ nije dobila ni dinara. Kako sada stvari stoje, zato što nije bila na Vladi, ne može dobiti ni dinara. Zato i predlažemo da se briše sa spiska iz budžeta.

(Marko Đurišić: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Đurišiću, maločas ste imali osnova, sad zaista nemate.

Vraćamo se na član 6. Amandman su zajedno podneli, podsećam, narodni poslanici Dejan Šulkić, Milan Lapčević i Gorica Gajić.

Naravno da ste sada u sistemu, gospodine Pavloviću, i da ćete dobiti... Sada jeste u sistemu, upravo ćete dobiti reč.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Pa, zahvaljujem, zaista.

Vi znate da se ovaj sistem često kviri, da izbacuje bez ikakvog razloga; morate da imate razumevanja za to. Prijavio sam se i prošli put.

Nije poenta, ako mogu da odgovorim ministru Kneževiću, šta vi navedete u budžetu, da piše kome ćete dati novac. Naravno, dobro je i to, ali nije to suština transparentnosti. Suština transparentnosti je da znate kako je dinar potrošen...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Pavloviću, opet će ispasti da ja kao predsedavajući imam nešto protiv vas, a vi izgleda ne razumete suštinu amandmana koji je podnet.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Jeste, briše se.

PRESEDAVAJUĆI: Šta se briše, gospodine Pavloviću? Ne briše se. Gospodine Pavloviću, u članu 6. reč je o iznosu, pogledajte sadržaj amandmana. Pogledajte sadržaj amandmana 6. Ne govorite o amandmanu. I dalje nastavljate da postavljate pitanja, da vodite dijalog, što ja ne mogu da vam dozvolim.

Nastavljamo dalje sa radom.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Evo sada imate mogućnost, gospodine Pavloviću, prijavite se.

Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ne, ne želim da razgovaram o amandmanu na član 7, nego o amandmanu na član 6.

Javljam se u okviru diskusije.

PRESEDAVAJUĆI: Opet se ne razumemo, gospodine Pavloviću. Upravo smo prešli na amandman na član 7, koji ste vi podneli. Dao sam vam reč. Da li želite da govorite o amandmanu?

(Dušan Pavlović: Da, želim o amandmanu da govorim.)

Niste maločas govorili o amandmanu na član 6; postavljali ste pitanja i želeli da vodite dijalog.

(Dušan Pavlović: Nisam nikakvo pitanje nikome postavio.)

Da li želite da govorite o amandmanu na član 7? (Ne.) Zahvaljujem.

Na član 7. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Jerkov.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući. Malo čudno vodite sednicu; možda više obraćate pažnju na gospodina Martinovića. Stalno sugeriše nešto, pa možda ne pratite baš najbolje. A radi se, naravno, o finansiranju AP Vojvodine i čuvenom pitanju – šta čini 7%, koliko Ustav Republike Srbije propisuje da budžet AP treba da bude.

Vi ste, po starom dobrom običaju, gospodine Vujoviću, pokušali u tih 7% da stavite mnoge stvari koje ne pripadaju u tih 7%, mnoge stvari za koje drugi zakoni naše zemlje kažu da ne smeju da ulaze u tih 7%, ne bi li se napravila slika, kako to premijer Vučić kaže, da Srbija Vojvodini daje mnogo više nego što Ustav to propisuje. E, pa, ne daje, gospodine Vujoviću.

Na stranu to što, kada ne biste uzimali sve, ne bi bilo potrebe da dajete išta. Ja sam svojim amandmanom predložila da sve ono što vi stavljate u budžet AP Vojvodine, a ne treba da čini budžet AP Vojvodine, ne ulazi u tih 7%.

Pri tome mislim, naravno, na plate zaposlenih u osnovnim i srednjim školama – zato što član 157. stav 2. tačka 4) Zakona o osnovama

sistema obrazovanja i vaspitanja jasno kaže da se plate za zaposlene u osnovnim i srednjim školama obezbeđuju u budžetu Republike Srbije, a ne u budžetu AP Vojvodine, kako vi to pokušavate da stavite. Mislim na transferna sredstva lokalnim samoupravama i mislim na sva ona sredstva koja se na računu AP Vojvodine zadrže samo jedan dan.

Zbog toga što vi veštački pokušavate da napravite 7,3% da biste se prikazali velikodušnim pred građanima, AP Vojvodina ne može da ispuni svoju ustavnu obavezu i da finansira onaj procenat kapitalnih investicija koji po Ustavu mora da finansira.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Pa, naravno, ovde se radi o sličnoj stvari kao što je moja prethodnica govorila. Znači, član 7. govori o budžetu AP Vojvodine i šta njemu pripada. Jedna od stvari koja se nalazi već nekoliko godina unazad kao deo budžeta su transferi za poverene poslove u skladu sa zakonom kojima se utvrđuju nadležnosti AP Vojvodine i mi tražimo da se to obriše.

Prvo, taj zakon ne postoji. Znači, ne možete transfere lokalnim samoupravama na teritoriji AP Vojvodine budžetom Republike Srbije da ubacite u budžet AP Vojvodine samo zato da bismo imali 7%, odnosno 7,3%, kako priča premijer da će biti sledeće godine budžet APV. Znači, to nije u skladu sa Zakonom o finansiranju lokalnih samouprava.

Vi meni u odgovoru za neprihvatanje amandmana spominjete članove od 37. do 43. i član 45. Zakona o finansiranju lokalnih samouprava. Ja bih molio da mi vi, ministre finansija, tačno kažete u kom članu piše da transferi lokalnih samouprava čine deo budžeta AP Vojvodine. To ne postoji.

Jedino što postoji, što bi moglo da liči je član Ustava koji kaže da autonomne pokrajine imaju izvorne prihode i obezbeđuju sredstva jedinicama lokalne samouprave za obavljanje poverenih poslova. Ali onih poslova koje oni povere lokalnoj samoupravi iz svoje nadležnosti, a ne onoga što vi sad hoćete da im date, tako velikodušno, pa onda tvrdite 7,3%.

I, poslednja rečenica u ovom obrazlaganju je potpuno luda. Vi meni govorite da je u skladu, a onda kažete da moj amandman nije u skladu sa Zakonom o budžetu Republike Srbije, jer se njime ne mogu određivati prihodi jedinica lokalne samouprave. Pa kako ne mogu? Imate ovaj član budžeta tamo koji govori o transfernim sredstvima svim lokalnim samoupravama u Srbiji. Pa šta je to nego da budžet Republike Srbije utiče i na lokalne budžete?

Znači, neverovatna su vam ova obrazloženja. I ove diskusije se ponavljaju svake godine. Samo vas pitam – u ovim članovima od 37. do 43. i član 45. Zakona o finansiranju lokalne samouprave nađite mi rečenicu koja kaže da su namenski transferi lokalnim samoupravama na teritoriji AP Vojvodine deo budžeta AP Vojvodine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušana Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Pošto je vreme jako kratko, neću ponavljati sve cifre koje je premijer već čitao, daću vam tabelu. Pročitaću samo član 7, da znamo o čemu ovde pričamo.

Budžetom AP Vojvodine obezbeđuju se transferi iz budžeta Republike Srbije, i to: transferi za poverene poslove u skladu sa Zakonom kojim se utvrđuju nadležnosti AP Vojvodine; namenski transferi za finansiranje rashoda za zaposlene u obrazovanju na teritoriji AP Vojvodine, u iznosima utvrđenim ovim zakonom; namenski i nenamenski transferi jedinicama lokalne samouprave na teritoriji AP Vojvodine u skladu sa Zakonom o finansiranju lokalne samouprave; namenski kapitalni transferi za projekte koje utvrdi Vlada.

Sredstva za plate za zaposlene u obrazovanju na teritoriji AP Vojvodine iz stava 2. alineja 2. ovog člana isplaćuju se u visini i po dinamici koju utvrđuje Vlada. Budžet AP Vojvodine isplaćuje plate iz stava 2. alineja 2. ovog člana narednog dana od dana prijema sredstava.

Član 24. Zakona o budžetskom sistemu kaže – za finansiranje nadležnosti autonomnih pokrajina, budžetu autonomne pokrajine pripadaju javni prihodi i primanja, i to: deo prihoda od poreza na dobit preduzeća, deo prihoda od poreza na dohodak građana, drugi porez i deo poreza u skladu sa posebnim zakonom, pokrajinske administrativne takse, naknade u skladu sa zakonom, donacije i transferi (svi transferi, bez ograničenja), prihodi nastali upotrebom javnih sredstava: prihodi od kamata, prihodi od davanja u zakup, odnosno na korišćenje nepokretnosti, prihodi nastali prodajom usluga korisnika sredstava, prihodi od novčanih kazni izrečenih u prekršajnom postupku, prihodi od koncesione naknade u skladu sa zakonom, tačka 7. je brisana, i primanja: primanja od prodaje nepokretnosti u svojini AP, primanja od prodaje nepokretnosti i pokretnih stvari, primanja od prodaje pokrajinskih robnih rezervi, primanja od prodaje dragocenosti, primanja od prodaje prirodne imovine, primanja od zaduživanja, primanja od prodaje finansijske imovine.

Sve smo to, poštujući ovo striktno i uz veoma konzervativnu procenu koji deo subvencija iz poljoprivrede od devet milijardi svega ide na teritoriju Vojvodine...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, ministre.)

Verovatno ide više od 31 milijarde ovo što smo stavili unutra, i to prelazi 7,3 BDP-a za narednu godinu. Mi smo vrlo...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 7. i kojim se posle člana 7. dodaje novi član 7a. amandman je podneo narodni poslanik Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč?(Da.)

Reč ima narodni poslanik Goran Bogdanović. Izvolite.

GORAN BOGDANOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Naravno, slažem se sve sa ovim što su moje kolege pre mene rekli, gospodin Marko Đurišić i Aleksandra Jerkov, međutim, ovde sam posle člana 7. predložio da se uvede i član 7a, koji glasi: „Budžetu jedinice lokalne samouprave pripadaju namenski i nenamenski transferi jedinicama lokalne samouprave u skladu sa zakonom kojim se uređuje finansiranje lokalne samouprave.“

Smatram da je potrebno na isti način kao što je učinjeno u pogledu AP Vojvodine urediti i pitanje transfera lokalnim samoupravama u ostatku Srbije.

Zbog čega sam ovakav amandman podneo? Imajući u vidu da smo pre nekoliko meseci usvojili jedan zakon gde smo lokalnim samoupravama oduzeli određena sredstva, smatram da bi u tom slučaju taj novac koji je uzet lokalnim samoupravama, ako ne bi bio vraćen u celini, ono bi bar postojala mogućnost da se to malo što se vrati unapred isplanira za određene projekte i za određene obaveze koje lokalne samouprave imaju prema građanima u tim lokalnim jedinicama.

Mislim da bi tako lokalne samouprave novac koji dobijaju od transfera tih sredstava mogle da planiraju u budžetu, a ne da dobijaju naknadno. I, imajući u vidu kako se ovde sve radi bukvalno po partijskoj liniji, onda bi lokalne samouprave, pre svega gde je vladajuća stranka na vlasti, dobijale veća sredstva. Ostale opštine, naravno, ne bi dobijale ništa ili vrlo malo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman sa ispravkom podneo je Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava prihvatio amandman sa ispravkom.

Odbor za Ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman sa ispravkom u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, kolege poslanici, jedini način da rešimo sve probleme koje smo imali kada je u pitanju tehnička greška koja se odnosi na „Endavu“ d.o.o., čuli ste i u obrazloženju ministra privrede o ranijim amandmanima, u stvari je da uradimo ispravku amandmana, s obzirom na to da na član 8. ne možete podneti više amandmana.

Tako da se ispravka odnosila i na Razdeo 20, ali se odnosi i na Razdeo 24, gde se kod Ministarstva prosvete, i tu bih se zahvalila Ministarstvu prosvete, nauke i tehnološkog razvoja, deo koji se odnosi na podršku radu Fonda za inovacionu delatnost menja i glasi – raspored i korišćenje sredstava u aproprijaciji će se vršiti po posebnom aktu Vlade, vodeći računa o unapređenju rodne ravnopravnosti.

Šta to znači? To znači da je sav onaj trud Ženske parlamentarne mreže u protekle tri godine, kada smo tražile da se posebna pažnja obrati na naše mlade naučnice, bio primećen od Ministarstva nauke i prosvete. A imamo dobre primere – juče smo imali prilike da čujemo da je našoj doktorki Magdaleni Đorđević kao mladom istraživaču iz projekta EU „Horizont 2020“ odobren projekat od 1,4 miliona evra i da je našoj prof. dr Sofiji Stefanović takođe odobren projekat „Horizonta“ u vrednosti do 1,7 miliona evra. Srbija se praktično uvrstila u red žena naučnica u prvoj klasi za dobijanje sredstava iz evropskih fondova.

Ovako nešto je i Ministarstvo sada prepoznalo i mislim da će dati veliki podstrek budućim ženama naučnicama da se uz pomoć našeg ministarstva kandiduju za prestižne projekte, ne samo EU, već i globalnih fondova.

Zahvaljujem se i Ministarstvu finansija što je imalo sluha da usvoji ovakav vid amandmana u predlogu budžeta Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Goran Ješić. Izvolite.

GORAN JEŠIĆ: Hvala.

Poštovani ministre Vujoviću, potpuno je prirodno, kada smo debatovali pre dva meseca i sa vama i sa Anom Brnabić na temu smanjenja sredstava za lokalne samouprave, da danas tražimo da se sredstva nadoknade u budžetu. Mislim da nije bilo dobro, i tada smo dovoljno obrazlagali, da umanjujemo sredstva lokalne samouprave kada smo mogli negde drugde da pronađemo te četiri milijarde i ja ću pokušati da potrošim ovo vreme da objasnim gde možemo da...

(Marija Obradović: To nije taj amandman.)

Član 8. Razdeo 16. Ministarstvo finansija, glava 16/0.

Znači, hajde da se vratimo na ovu temu oko subvencija, koja je mnogo važna, a tiče se toga da rasporedimo sredstva. Nemamo problem... Hajde sada malo tiše, molim vas, da budemo pristojni.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Ješiću, samo trenutak. Dobili ste reč po amandmanu na član 8. Amandman sa ispravkom podneo je Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Ja vas, najpre, molim da govorite o tom amandmanu, a što se tiče tišine, ostavite meni da...

GORAN JEŠIĆ: Dali ste mi na član 8.

PRESEDAVAJUĆI: Odborski amandman na član 8.

GORAN JEŠIĆ: A vi ste mi dali reč.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Đurišiću, da li vi želite reč po amandmanu? (Da.) Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Želim da možda apelujem na ministra, da vidimo kako da u budućnosti član 8. ne izgleda onako kako sada izgleda. Praktično, član 8. je ceo budžet. U njemu se nalaze svi rashodi. I sad na ovaj član imamo 46-47 amandmana. Svako od poslanika je imao tu neku intervenciju.

Koliko su one bile kvalitetne, koliko je moglo da se stigne da se uradi, očigledno da je moglo vrlo malo.

I ovaj amandman Odbora pokazuje loš kvalitet rasprave koju vodimo. Imali smo malo vremena, pa je Odbor dao jedan amandman, pa je onda Odbor morao da da ispravku na svoj amandman, što je onako rastezanje parlamentarnih procedura maksimalno, kako bi se „zakrpile“ ili ispravile neke nejasnoće, nedoslednosti, kako god, hajde da ne upotrebim neku težu reč, u budžetu, odnosno u ovom članu 8.

Ja vas molim, da ne bismo dolazili u ovakvu situaciju u budućnosti, da ovako interveniše Odbor, jer je pitanje da li je ovo bilo poslovnički moguće, da Odbor za finansije menja odluku Administrativnog odbora, koji je jedini po zakonu nadležan za formiranje skupštinskog budžeta. To je bila prva intervencija Odbora za finansije. Pa onda ovo ispravljanje na osnovu očigledne intervencije nekog ministarstva. Znači, da se to više ne dešava, da probate u narednom budžetu da na nekoliko članova, da li po ministarstvima, po njihovim programima razbijete ovaj član 8, da možemo i kvalitetnije da raspravljamo i da bude transparentnije i sve.

Apelujem pre svega na vas, ministre, da vaše ministarstvo izradi sledećeg budžeta drugačije pristupi i da se to promeni. Ne kažem da je ovo nešto što je sada u budžetu, a da je ranije bio drugačiji. Nije, nažalost, ali sada menjamo, i sami ste govorili ovde, strukturu, prelazimo sa linijskog na programsko finansiranje. Mislim da bi drugačiji izgled budžeta omogućio i kvalitetniju raspravu.

Mi ovaj amandman nećemo podržati, naravno, jer pokazuje lošu nameru predlagača, slanjem u kratkom roku, da onemogućiti poslanike da raspravljaju, da kvalitetno intervenišu i onda Vlada, koristeći poslovničku mogućnost, preko vladajuće većine i odbora interveniše na budžetu, što je potpuno neprimereno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Milojević.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, predlažem ovim amandmanom smanjenje u članu 8. Razdeo 2.

Ja ne mogu prosto da verujem da je Vlada predložila da najlošiji predsednik u istoriji Srbije Tomislav Nikolić i sledeće godine za putovanja potroši 55 miliona dinara. Vi, gospodo iz Vlade, umesto da mu oduzmete ta sredstva, da mu ne date da putuje – kako ne bi brukao vas, kako ne bi brukao nas, kako ne bi brukao građane Srbije – vi ste mu dozvolili da sa još 55 miliona dinara on i gospođa Dragica nastave da brukaju Republiku Srbiju.

Zato predlažem ovim amandmanom da se oduzmu sredstva sa člana 8. Razdela 2. i da se ta sredstva predlože za vanredne situacije.

Molim vas da mi omogućite da govorim o amandmanu, da umirite ljude u sali. Ja znam da ljudi iz SNS-a ne mogu da prihvate ovo što sam ja sada rekao, ali je neprihvatljivo da 55 miliona dinara i sledeće godine planirate za putovanja i putne troškove za gospođu Dragicu i Tomislava Nikolića, najlošijeg predsednika u istoriji Republike Srbije.

Zato DS predlaže da se ta sredstva od 55 miliona dinara prebace konkretno Sektoru za vanredne situacije. Imali smo poplave i 2014. godine, na koje vi niste adekvatno odgovorili, imali smo poplave i 2015. godine, imali smo klizišta i 2014. i 2015. godine. Niste stigli da obnovite Srbiju od svih tih poplava i klizišta, i vi sad, umesto da ta sredstva date Sektoru za vanredne situacije, dajete Tomislavu Nikoliću da nastavi da nas bruka po Srbiji još godinu dana, dok ga u maju Dragan Šutanovac ne počisti sa političke scene u Srbiji.

(Predsedavajući: Molim vas, dobili ste reč da govorite o amandmanu...)

Na kraju krajeva, ako Tomislav Nikolić želi da putuje, neka proda nelegalne vikendice koje je izgradio a koje vi, kršeći zakon, ne možete da mu srušite.

PRESEDAVAJUĆI: Da li je to sadržaj amandmana koji ste podneli, gospodine Milojeviću? Naravno da ne.

(Radoslav Milojević: Smanjenje 50 miliona i oduzimanje sredstava.)

Možete da donesete, da zajedno izanaliziramo sadržaj, ali to nije sadržaj amandmana o kojem ste govorili.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Đukanović. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Član 103, član 104. i član 107 – sva tri su flagrantno prekršena i vi ste morali da reagujete, jer se ponovo strahovito krši dostojanstvo Parlamenta i svih građana, posebno onih koji su izabrali gospodina Nikolića.

Međutim, ne radi se samo o tome. Da bi neko imao mogućnost ovako nešto da kaže, pre svega mora da bude dostojan nečega. Neko ko je svoju opštinu tako uneredio i upropastio da ne može za sto narednih godina da se oporavi, taj zaista nema nikakvog prava da ovako nešto iznosi i morali ste da ga opomenete. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Đukanoviću, da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić – pominjanje Srpske napredne stranke. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Opet prilika, dame i gospodo, da se koječega podsetimo. Samo, šteta što onaj koji je izazvao ovu repliku – namerno izazvao; verovatno mu je neko sugerisao da će to tako da deluje, nešto interesantnije, pametnije, šta li već –

upravo izade. Šteta velika, jer ne bi bilo loše da se nekih stvari podseti pre svega on.

Nema nikakvog smisla, čak je poprilično neprikladno, da ne kažem degutantno da čovek ovde sebi daje pravo da bude glasan na temu poplave i reakciju države u vreme poplave, koja je učinila sve, i izvan granice mogućeg, svakako u zajedničkom radu sa svim građanima ove zemlje, da se ta katastrofa koliko god je moguće zaustavi, da se njene posledice otklone. Mi smo učinili i više nego nadljudske napore, dok je gospodin koji sebi daje za pravo da bude ovde glasan i druge kritikuje po tom pitanju uživao u nekom ugostiteljskom objektu praveći ogromne troškove svojoj lokalnoj samoupravi. Prstom nije mrdnuo dok se Ministarstvo odbrane bavilo tim problemom u njegovom kraju. U najmanju ruku, to je degutantno.

Drugo, pominjao je ovde predsednika Republike. Velika je šteta što u konstantnom golemom neznanju koje nam ovde demonstrira nije poželeo da bar ovlaš baci pogled na to kako su izgledale skupštinske sednice kada je u ovim klupama sedeo Tomislav Nikolić. Da je to gledao, mogao bi da vidi jednu interesantnu sednicu na kojoj je upravo čovek iz njegovih redova demonstrirao i tu bahatost i to neznanje i taj bezobrazluk koji on dozvoljava sebi sada. I mogao je da čuje da ga je tom prilikom pre svega Tomislav Nikolić podučio. I taj zaključak bi mogao i ovaj čovek da izvede. Nije to način da se postane veliki i dobar narodni poslanik. Oni koji ga na to ohrabruju, aplaudiraju mu ovde; čim se okrene, reći će – šta napravi onaj naš od sebe? Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Orliću.

Gospodine Rističeviću, dobićete reč, ali prednost ima predstavnik predlagača, ministar Aleksandar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Dame i gospodo, ovako koristiti, stavljati borbu protiv poplava sa političkom kampanjom za buduće predsedničke izbore u najmanju ruku je sramno. Time pokazujete i nepoštovanje prema državi, koja se iskreno borila sa poplavama i zaista pokazala da ume da bude i organizovana i humana, a sa druge strane pokazujete i duboko, duboko nepoštovanje prema građanima Srbije koji su glasali za predsednika Tomislava Nikolića.

Vi možete da se slažete ili ne slažete sa njihovim izborom, kao što se ja nisam slagao kada su birali Borisa Tadića, ali to nije bio razlog da vređam izabranog predsednika Republike Srbije. Predsednik Republike Srbije se postaje voljom građana.

I kad već govorimo ko je najgori ili najlošiji predsednik Republike, ja ću vam samo reći da se nije Tomislav Nikolić izvinio Hrvatima, kako reče – za prsa smo krivlji za rat. E to je za mene najgori predsednik u istoriji, ako ja smem da pričam o tome. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam zgrožen diskusijom mog kolege, koji me je, uzgred, tražio po kancelarijama da me bije, a posle mene prozvaao nasilnikom. Dakle, zgrožen sam njegovom diskusijom, iz prostog razloga što jedinu poplavu koju je on video izazvao je sam, a to je bila poplava „hajneken“ piva u palanačkim kafićima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 8. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8 sa ispravkom podneo je narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

(Narodni poslanici dobacuju.)

Držite mi pesnice sad.

Ja sam predložio ovde da se u članu br. 8 sa nekoliko pozicija koje se tiču dotacija nevladinim organizacijama obrišu iznosi, znači da se tim nevladinim organizacijama ne dodeli novac. Iz samog člana nije jasno na kakve će se aktivnosti u svakom članu novac koristiti. Na nekim mestima je jasno da se radi o organizacijama koje se tiču promocije i zaštite kulturne baštine. Predložio sam da se svuda gde postoji državna organizacija koja se bavi kulturnom baštinom država time i bavi, a da se novac prebaci Ministarstvu prosvete, to je Razdeo 24, da bi se iz njega isplaćivale plate, dodaci i naknade zaposlenih. Radi se o ukupno 17,5 milijardi dinara.

Mislim da je mnogo bolje da se iz jednog potpuno netransparentnog sektora, kao što je potrošnja državnog novca od strane nevladinih organizacija, novac prebaci onim ljudima kojima je mnogo više potreban, gde je potrošnja nešto transparentnija i gde je, mislim, efekat toga daleko veći.

Nisam sasvim siguran da razumem zbog čega je ovo odbačeno, tj. šta je argument zbog čega je ovo odbačeno. Molio bih, ako neko iz Vlade može da objasni, zbog čega Vlada ne želi da se iz jednog potpuno netransparentnog sektora, iz teksta nije sasvim jasno na šta novac odlazi, i gde već postoje državne institucije koje se bave tim poslom, novac preusmeri u prosvetu, odnosno u podizanje plata prosvetnih radnika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Ristiću, vi se nalazite u sistemu. Osnov vašeg javljanja je...? Da li ste želeli da govorite o amandmanu?

(Slaviša Ristić: Očekujem amandman.)

Na član 8. amandman sa ispravkom zajedno su podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Bajro Gegić, Nenad Milić i dr Žarko Korać.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Enis Imamović. Izvolite.

ENIS IMAMOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući. Koristiću vreme...

(Mirko Krlić: Molim vas da mi omogućite da govorim o prethodnom amandmanu.)

Mogu li ja da nastavim? Ako možete da mi omogućite da koristim vreme poslaničke grupe...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Imamoviću, samo trenutak, daću vam reč. Izvinite.

Gospodine Krliću, niste u trenutku bili u sistemu. Naknadno ste...

(Mirko Krlić: Prijavio sam se posle prve rečenice.)

Dozvoliću vam; uvažavam vašu sugestiju i molbu, dozvoliću vam da govorite.

Gospodine Imamoviću, dobićete reč po amandmanu, ali da završimo raspravu o prethodnom amandmanu, da omogućimo gospodinu Krliću da...

(Enis Imamović: Pročitali ste moj amandman.)

Pročitaću ponovo i dozvoliću vam da govorite.

Izvolite, gospodine Krliću.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Još jednom se izvinjavam, zaista sam se javio odmah posle prve rečenice koju je izgovorio narodni poslanik, a koja je, naravno, zbolela jer sve što se moglo čuti jeste – nije mi jasno i nisam razumeo. Trebalo je da razumete i da znate šta ste ovde uradili. Brisanje ovoga što vi nazivate finansiranjem koje vama nije jasno jeste promena kursa politike prema Kosovu i Metohiji. Lepo je da ste to rekli. Drago mi je da ste definisali vašu politiku, vaše poslaničke grupe ili makar šta to bilo. Lepo je da ste to definisali.

Reći ću vam šta se finansira sa aproprijacije 481. Bilo bi dobro da ste to znali, a mogli ste to saznati da ste se malo potrudili. Pre svega, sve što se dešava vezano za Srpsku pravoslavnu crkvu, kao poslednju instituciju srpskog naroda na KiM južno od reke Ibar, upravo dolazi sa ovih finansija. Skratiću samo da vam bude jasnije. Angažuje se pravna zaštita, profesionalno pravna zaštita u cilju odbrane od uzurpiranja i rušenja imovine SPC.

Finansira se Crveni krst Srbije, pomažu mnoge nevladine organizacije koje se bave kulturom, kulturnom baštinom, socijalnom zaštitom posebno i, naravno, odbrana ljudskih prava srpskog i nealbanskog naroda na Kosovu, kao i finansiranje interno raseljenih lica, pokušaj njihovog povratka.

Eto na čiju ste se stranu vi stavili, eto šta hoćete da brišete. Vi se stavljate na stranu onih koji su srušili 150 crkava i manastira na KiM. Vaši saradnici su oni koji su šest hiljada grobova prekopali na Kosovu. Oni koji su deset hiljada bogoslužbenih predmeta i ikona pokrali, koje se danas nalaze na tržištu, tajnom tržištu Evrope i sveta. To su vaši saveznici.

Niste vi meni interesantni i vaša politika, dobrodošlo je da se vidi i da narod Srbije čuje o čemu govorite, mene više interesuju ovi vaši solidarni

poslanici koji iz neke opozicione solidarnosti malo-malo pa se slikaju u holu svi zajedno. Kako će sada, posebno poslanici sa KiM, opozicioni i oni koji svako jutro ovde prizivaju Boga i prizivaju tačku dnevnog reda o KiM, dalje sa vama saradivati? Baš bi lepo bilo da čujemo kako ćete ponovo biti zagrljeni u holu Narodne skupštine.

Ovo nije samo politika priznavanja Republike Kosovo, ovo je politika raseljavanja poslednjeg srpskog stanovništva sa Kosova, i lepo je da je to Srbija danas videla preko vašeg amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

U osnovi javljanja replika, direktno obraćanje. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem.

Možda niste slušali baš moje izlaganje, ponoviću jedan deo koji sam rekao – tamo gde postoji državna intervencija u ovim oblastima, prosvetna, kulturna, kakva god hoćete, nema potrebe da angažujemo još i nevladine organizacije, s obzirom na netransparentno trošenje novca, odnosno na nedostatak dokaza kako se taj novac troši.

Znate, ovo je državni novac. Državni novac dolazi od poreskih obveznika i oni imaju interes da znaju kako se novac troši. Dakle, ukoliko postoji sistem – ja ga možda nisam svestan, možda sistem postoji – koji bi pokazao na koji način se troši ovaj novac, ja bih veoma rado voleo da ga vidim i onda bih mogao da prihvatim ovakve aranžmane. To je jedna stvar.

Druga stvar, dakle, kad već postoje institucije na KiM, postoje i državne institucije, je li tako? Naše državne institucije. One mogu da obavljaju taj posao. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Mirko Krlić, osnov javljanja replika. Izvolite.

MIRKO KRILIĆ: Ja govorim o jugu KiM, južno od reke Ibar. Trebalo bi da znate kakve institucije tamo postoje. Valjda bi toliko trebalo da se zainteresujete kao narodni poslanik.

No, koliko se vi interesujete za vaš amandman, evo ja ću vam pročitati. Vi ste ovo potpisali, vi ste profesor univerziteta. Kaže – budžet za 2017. godinu sadrži, pa sad kažete: puno pogrešaka itd., koji objavljuju neke „kavlikovana lica“. Kakva su to „kavlikovana lica“? Koga vi to „kavlikujete“? Ja sam čuo za kvalifikovana.

To je vaš potpis. Žao mi je što sam gospodina Markovića, jednog profesora ovde u prošlom mandatu učio pismenosti. Takve amandmane pišete. Ne čitate ni sami šta pišete, a očekujete da znate kako funkcionišu institucije na KiM. Eto, toliko je vaše znanje.

(Dušan Pavlović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Pavloviću, zatvaramo krug replika. Mislim da ste i vi i gospodin Krlić imali sasvim dovoljno vremena. Zatvaramo krug replika da bismo nastavili da radimo po dnevnom redu.

(Dušan Pavlović: Po amandmanima.)

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Imamoviću, uz još jedno izvinjenje, na član 8. amandman sa ispravkom zajedno su podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Bajro Gegić, Nenad Milić i dr Žarko Korać.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Enis Imamović.

ENIS IMAMOVIĆ: Hvala. Zbog kompleksnosti amandmana koristiću vreme poslaničke grupe.

Kada se na ovaj član budžeta ili na budžet u celini osvrnemo sa aspekta nacionalnih manjina, vidimo da se kod ovog predloga budžeta nije zaista mislilo o efikasnoj primeni Zakona o slobodama i pravima nacionalnih manjina. Ovim predviđenim sredstvima prosto je nemoguće efikasno i adekvatno primeniti ovaj zakon.

U Srbiji žive pripadnici 21 nacionalne manjine, i ti ljudi čine negde oko 17% ukupnog stanovništva Republike Srbije. Sredstva koja su u ovom budžetu opredeljena za obrazovanje, kulturu, informisanje, upotrebu jezika i pisma nacionalnih manjina više nego jasno pokazuju ovaj neodgovoran odnos Vlade prema specifičnim potrebama pripadnika nacionalnih manjina u ovim oblastima.

Mi smo amandmanom predložili da se sredstva u budžetskom fondu za nacionalne manjine usklade sa obavezama koje ovaj fond ima u skladu sa članom 20. Zakona o pravima i slobodama nacionalnih manjina, kojim je, između ostalog, propisano da se navedeni fond osniva radi podsticanja kulture, obrazovanja, informisanja, službene upotrebe jezika i pisma nacionalnih manjina.

Sredstva koja su u ovom fondu predviđena vašim predlogom budžeta, u iznosu od 1.800.000 dinara, nisu dovoljna da ovaj fond ispuni svoje zakonske obaveze koje su mu propisane, prema svakoj od ove 21 nacionalne manjine, ili prema 17% stanovništva Republike Srbije. To nije dovoljno da se za ovih 17% stanovništva stimulišu projekti iz oblasti obrazovanja, kulture, informisanja i ravnopravne upotrebe jezika i pisma. Sredstvima koja je opredelila za ostvarivanje individualnih i kolektivnih prava nacionalnih manjina i drugih zajednica u svim navedenim oblastima ova vlada je, blago rečeno, neodgovorna.

Ovim budžetom se ne predviđa ni učešće nacionalnih saveta nacionalnih manjina u procesu kontrole i praćenja izvršenja Akcionog plana za Poglavlje 23, a naročito onog njegovog manjinskog dela.

Kada je u pitanju redovan rad nacionalnih saveta, ovim amandmanom smo takođe predvideli da se povećaju sredstva u budžetu za finansiranje redovnog rada nacionalnih veća, odnosno nacionalnih saveta nacionalnih manjina.

Nacionalni saveti su i po Ustavu i po zakonu organi manjinske samouprave u Republici Srbiji koji se biraju na direktnim izborima i njih ima 21. Sredstva u okviru Kancelarije za ljudska i manjinska prava koja su predviđena za

njihov rad u iznosu od 260.393.000 dinara, i to u okviru aproprijacije pod nazivom „Dotacije nevladinim organizacijama“, nisu adekvatna.

Niti su ovi nacionalni saveti nevladine organizacije, niti su ova sredstva dovoljna za njihov redovan rad i poslove kojima se saveti bave a koji čine duh i smisao postojanja nacionalnih veća, odnosno nacionalnih saveta nacionalnih manjina. Postavlja se pitanje koliko je od ovih predviđenih sredstava, zapravo, pripalo nacionalnim savetima, a koliko nevladinim organizacijama. Na osnovu svega ovoga nije jasno ni kako će nacionalni saveti biti u stanju da isplaniraju svoje godišnje budžete, zbog toga što nije jasno ni koliko će novca dobiti.

Ono što je takođe predviđeno našim amandmanom a što nas u Sandžaku veoma interesuje su sredstva za izgradnju Koridora 11, auto-puta preko Peštera. Mi predlažemo da se u budžetu opredele sredstva za izradu prostornog plana, u iznosu od sto miliona dinara, i time da se otkloni svaka sumnja o tome da li će zapravo ovaj put biti građen ovom trasom. Ukoliko se u budžetu ne odvoje sredstva, otvara se jedno veliko pitanje, a to je da li će građanima Sandžaka biti otet i ovaj kapitalni projekat kao i svi kapitalni projekti dosada, poput železnice, normalnih puteva, škola, bolnica itd.

Mi smo ovim amandmanom predvideli da se u budžet uvrsti i rekonstrukcija regionalnih puteva od Novog Pazara prema Tutinu i prema Sjenici. Svako ko je bio tim putem zna da su ovo dva pravca koja su ubedljivo i garantovano u najlošijem stanju u zemlji. Shodno strategiji razvoja putne infrastrukture i neophodnim ulaganjima u nedovoljno razvijena područja, ovi putni pravci se apsolutno moraju staviti u prioritete. Već duži niz godina ovi putni pravci su predmet razmatranja, međutim, na tom polju dosada nije bilo nikakvog napretka, a mnoge privredne grane u našem kraju upravo zavise od ovih putnih pravaca.

Takođe, ovim amandmanom smo predvideli da se u budžetu za sistem zaštite kulturnog nasleđa povećaju sredstva i da se promeni naziv same aproprijacije, koji u originalnom nazivu glasi: „Podrška istraživanju, zaštiti, očuvanju kulturnog nasleđa Srba“. Mi predlažemo da se, pored dodatnih sredstava, doda još nastavak u ovaj naziv, pa bi on glasio – podrška istraživanju, zaštiti i očuvanju kulturnog nasleđa Srba i nacionalnih manjina.

Ono što je Vlada u svom obrazloženju za odbijanje ovog amandmana navela to je da je nemoguće raspodeliti sredstva zbog narušavanja bezbednosti u železničkom saobraćaju. Ja sa žalošću moram da konstatujem da mi u Novom Pazaru, ni u Tutinu, ni u Sjenici nemamo železnicu, tako da kod nas ta bezbednost nije ugrožena. Jeste ugrožena bezbednost u drumskom saobraćaju, i to decenijama unazad, zbog toga što je putni pravac od Novog Pazara prema Tutinu apsolutno na granici upotrebljivosti, prema svim standardima izuzetno ugrožava bezbednost svih putnika koji se kreću na tom putu, a moram da kažem da je on daleko veći od broja putnika koji se kreću u železničkom saobraćaju.

Dakle, očekujem da će Vlada prihvatiti ovaj naš amandman. Ja vas pozivam da u duhu korektnog odnosa i u duhu razumevanja prema potrebama koje imaju pripadnici nacionalnih manjina prihvatite ovaj amandman i da u budžetu odredimo sredstva za normalno funkcionisanje organa manjinske samouprave pripadnika nacionalnih manjina. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Slaviša Ristić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Slaviša Ristić.

SLAVIŠA RISTIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Podneo sam amandman na član 8, i to na deo koji se odnosi na planirana sredstva za Kancelariju za koordinacione poslove u pregovaračkom procesu sa privremenim institucijama samouprave u Prištini.

U predlogu je iznos od 36.449.000 dinara. Ja sam predložio da se taj iznos ukine, da iznos bude nula, a da predmetna planirana sredstva budu prebačena, takođe u članu 8, u Razdeo 3, Glava 3.1.9, koja se odnosi na Kancelariju za KiM, i to na ekonomsku klasifikaciju 4.6.3, koja se odnosi na podršku funkcionisanju zdravstvenih institucija u skladu sa mrežom zdravstvenih institucija na KiM, gde stoji iznos od 19 miliona dinara. Ovom izmenom bi taj iznos bio ukupno 55.449.000 hiljada dinara.

Zašto? Zato što smatramo da Kancelarija za koordinacione poslove u pregovaračkom procesu sa privremenim institucijama samouprave u Prištini ne treba da postoji, kao što smatram da i pregovori u Briselu moraju da se prekinu jer su njihovi rezultati pogubni, što možemo da vidimo. Briselski sporazum ubija državu Srbiju i njene institucije na prostoru KiM. Neko je malopre pomenuo manastire i crkve na KiM, njihovo rušenje, a ja mogu da vam kažem, za sudbinu i interese srpskog naroda na KiM ubijanje države Srbije i njenih institucija ravno je rušenju manastira i crkava na KiM.

Dakle, predlažem da se ova kancelarija ukine i da se sredstva prebace na ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Ristiću.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Dragan Veljković. Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri, pored razloga navedenih u obrazloženju Vlade u kontekstu odbijanja ovog amandmana, želim da ukažem na to da je aktuelna konstelacija prilika na KiM svima poznata. Ona je izuzetno teška, kompleksna, nosi puno izazova i problema, i u tom smislu su Briselski pregovori jedina mogućnost da se to negativno faktičko stanje sanira, relaksira.

To je učinjeno u prethodnih nekoliko godina i svaki drugi način vođenja politike bi, sasvim sigurno, štetno implicirao mnoge negativne

posledice u svim sferama života svih Srba. Zbog toga ovaj amandman treba odbiti.

Cilj svih tih razgovora u Briselu je upravo otklanjanje negativnih posledica koje su stvorene najpre ratom, bombardovanjem, a zatim formiranjem privremenih institucija na KiM. Samim tim smatram da bi prekidanje takvih briselskih sporazuma dodatno otežalo položaj Srba na KiM, a sasvim sam siguran da bi, u krajnjoj konsekvenci, to bio najbrži put za nestanak sa tih prostora. Zbog toga još jednom predlažem da se ovaj amandman odbije.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

(Slaviša Ristić: Replika.)

Najpre, nemate osnova za repliku jer je kolega govorio i izneo stavove poslaničkog kluba SNS, zašto ne žele da prihvate amandman koji ste predložili. U ovom trenutku sam dao reč ministru Aleksandru Vulinu, koji želi da govori o predloženom amandmanu.

ALEKSANDAR VULIN: Godine 2000, kada je gorela ova skupština i nakon toga, vlasti koje su tada došle u ovu zemlju mogle su sve. Mogle su da traže od međunarodne zajednice šta god hoće, pa su mogle da traže i za KiM drugačiji prostor, otpočinjanje pregovora ili šta god da su hteli. Niko nije zatražio ništa. Ono što je glavno tada urađeno bilo je da tadašnja SRJ zatraži da postane nova članica UN. Za neke države malo starija od KiM. Eto, ništa više. To je bilo ono glavno što je urađeno te 2000. godine, kada smo mogli sve.

Kada je počeo pogrom 17. marta 2004. godine i kada je počelo strašno divljanje na KiM, kada su gorele crkve i manastiri, mogli smo mnogo. Mogli smo mnogo da uradimo, imali smo snage, imali smo i drugačije saveznike. Nismo uradili apsolutno ništa. Tako je vreme prolazilo. Vreme je prolazilo, mi smo slabili, naša država je bila sve slabija. Naš uticaj na prostoru KiM, nemojmo zaboraviti, po Kumanovskom sporazumu, Rezoluciji 1244, to je teritorija pod privremenom upravom UN, u skladu sa Rezolucijom 1244.

Teško je zbog toga svakom od nas, ali je to činjenica. Dakle, i te 2008. godine, i kasnije, mogli smo sve manje i manje. Ja imam milion i jednu primedbu na Briselski sporazum, kao i svako u ovoj Narodnoj skupštini, kao i svako na KiM...

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

Ali to je jedina stvar za koju sada možemo da se držimo i da čuvamo položaj Srba na KiM i položaj srpske države, u skladu sa Rezolucijom 1244.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, isteklo je dva minuta).

Ovde se govorilo, i puno se govorilo o tome da će se ukinuti sva srpska davanja...

PRESEDAVAJUĆI: Vreme. Zahvaljujem, zaista.

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Olena Papuga.

Reč ima narodna poslanica Olena Papuga.

OLENA PAPUGA: Hvala, predsedavajući.

Amandmanom se predviđa da se smanje sredstva u iznosu od 60 miliona dinara, koja su opredeljena za rad Kancelarije za upravljanje javnim ulaganjima gde je direktor Marko Blagojević.

Amandmanom se takođe predviđa da se ova sredstva preusmere na rad kancelarija Zaštitnika građana i Poverenika za informacije od javnog značaja, da se dodeli po 30 miliona jednoj i drugoj kancelariji, s obzirom na to da su to nezavisne kancelarije koje prate rad javnih organa, a u svojim izveštajima navode, ja sam članica Odbora za ljudska i manjinska prava, da se suočavaju sa time da imaju puno posla, puno predmeta, ali i malo zaposlenih. Donedavno su radili u kancelarijama jako neuslovnim, malim, gde su svi zaposleni maltene bili smešteni u dve kancelarije.

Zato smo i predvideli ne da im se povećaju sredstva jer se ovim budžetom sredstva njima umanjuju, ali da se nekako ta sredstva preusmere za njihov rad. Jer znamo da bez tih nezavisnih regulatornih tela jednostavno ne možemo da radimo. Oni kontrolišu rad ne samo Narodne skupštine, nego i Vlade i svih organa u ovoj državi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem.

Dakle, ovo je praksa koja je možda postojala i ranije, ali sada se produbljuje. Evo ministra bez portfelja koji je dobio zaduženja, a pri tome se postavlja pitanje zašto nije dobio ministarstvo. Gospodin Krkobabić. Dakle, posle 100 dana rada Vlade saznajemo koja su mu zaduženja u Vladi – za javna preduzeća i za ravnomerni regionalni razvoj.

Što se tiče javnih preduzeća, smatram da je svoje nasledno političko pravo po sistemu političke primogeniture ostvario tako što je zadržao partijski uticaj na „Poštu Srbije“, a što se tiče ravnomernog regionalnog razvoja, postavlja se pitanje na šta će biti uloženo i na koje projekte se misli. Danas smo čuli od ministra finansija da su u pitanju programi ravnomernog regionalnog razvoja, a da pri tome ne znamo koji su programi, sa svega 200 miliona.

Za ravnomerni regionalni razvoj malo je i ceo republički budžet, pa se postavlja pitanje – pored brojnih ministarstava koja imaju programe za koje se može reći da predstavljaju doprinos ravnomernom razvoju Srbije, zatim lokalnih samouprava, gradova i opština, brojnih agencija, državnih organa itd., zašto sada ministar bez portfelja dobija 200 miliona.

Dakle, nama je jasno da su u pozadini politički razlozi i samo članstvo u Vladi, ali zaista nema razloga da se 200 miliona dinara na jedan ovakav način raspoređuje. Pretpostavljamo da to može da bude po sistemu otvaranja seoskih pošta, protiv čega nemam ništa, ali to nije posao ministra bez

portfelja. I, ukoliko gospodin Krkobabić ne bi imao ništa protiv da se odmara kao penzioner, moglo bi još 25 miliona, koje se izdvaja za rad ovog ministarstva, da se ukine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodna poslanica Mira Petrović. Izvolite.

MIRA PETROVIĆ: Ja moram zaista da se zapitam o čemu mi sada ovde razgovaramo. Ako razgovaramo o budžetu, ne vidim uopšte ozbiljnost kada poslanik može da kaže zašto je jednom kabinetu dodeljen novac od 200 miliona ako se radi o ravnomernom regionalnom razvoju Republike Srbije i koordinaciji rada javnih preduzeća.

To što vi sada banalizujete stvari i smatrate da je otvaranje pošta ... vi banalizujete stvari. Znači, otvaranje pošta je nešto što radi „Pošta“, a ono što je projekat ministra bio, to je neka druga priča, to je „Država Srbija u selima Srbije“. Pri tome, vi ne znate da gospodin Krkobabić, kao ministar zadužen za regionalni razvoj, svakodnevno putuje po Srbiji, obilazi ono za šta je zadužen, južne regione gde treba da se razgovara sa predsednicima opština, ukazuju mu na probleme koje ima i upravo je njegov zadatak da te probleme prenese premijeru, a da se u okviru tih razgovora urade projekti koji će biti sprovedeni.

Znači, potpuno je besmisleno da vi trošite vreme samo zato da biste nešto poručili, ne znam kome. Vašim glasačima? Ne znam gde su.

(Dejan Šulkić: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Imate pravo na repliku, direktno obraćanje. Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić. Osnov javljanja replika. Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem.

Zaista nema razloga da gospođa bude ovako ostrašćena. Vi se postarajte da se što pre, u dogovoru sa Vladom, raspiše konkurs za direktorsko mesto koje vam je povereno i da tu ispoštujete zakon.

Ja znam šta radi gospodin Krkobabić i da on putuje, ali nisam postavio pitanje šta on radi. Ja sam pitao narodski, da prevedem – koja vajda od toga? Vi stalno govorite da su u pitanju projekti. Pa zašto ne kažete, pobogu – u pitanju je samo 200 miliona dinara za ravnomerni razvoj? Je l' to za putovanje? To se ne finansira, dakle putovanja, sa tih pozicija; to su programski opredeljena sredstva.

Vi samo treba da kažete ono što ne želite ili ono što mi ne znamo a to nigde ni ne piše. Da kažete – da, u pitanju su dva, tri, pet projekata, njihov značaj je takav, i da onda na taj način opravdate ovo budžetsko raspolaganje.

Razumem zašto vi partijski branite gospodina Krkobabića, ali, zaista, njegovo raspoređivanje i raspoređivanje sredstava na ovakav način, i način vašeg postavljenja za vršioca dužnosti i odobrenje Administrativnog odbora da imate dve funkcije – i narodnog poslanika i vršioca dužnosti direktora – zaista nije nikakva motivacija za mlade ljude u Srbiji.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Mira Petrović. Osnov javljanja replika. Izvolite.

MIRA PETROVIĆ: Ono što moram da vam kažem to je da sam ja postavljena u skladu sa zakonom, da sasvim sigurno ovo preduzeće vodim na način na koji treba da ga vodim, da će to rezultati pokazati. To što se vama ne dopada je što su ostali tragovi, katastrofalni tragovi, koje mi pokušavamo od 2012. godine da ispravljamo, u ovom javnom preduzeću. To je posledica nečega što ste vi, i ekipa sa vama, radili pre. Da, da, vi zajedno. Znači, vi ko je bio tada i premijer i ko je tada određivao šta se radi u ovoj državi.

Znači, ja ću biti na konkursu, odnosno da li ću se prijaviti, to ćemo videti. Znam samo da je ovo jedan novi kabinet koji je osnovan i da treba vremena. Projekti su u toku, projekata će biti i vi ćete rezultate videti, za razliku od svega onoga što ste vi radili, a mi vidimo samo negativnu posledicu svega toga što ste radili.

I da ne zaboravim, malopre ste prozvali gospodina Krkobabića da se penzionise. On još uvek ne ispunjava zakonski rok. Te vaše priče, koje puštate godinama po novinama da biste nekoga diskvalifikovali, samo su vaši jeftini pokušaji da se, eto, nešto bar čuje. Znači, pogrešno je. Gospodin Krkobabić nikad nije bio u penziji jer, nažalost, nije ispunjavao uslove. Svima nam je san da dođemo do te penzije.

Ali vidim da se, bogami, svi nešto setiste penzionera, a zaboraviste da ste iste te penzionere u vreme kada je bio vaš predsednik, tada Koštunica, spustili na granicu preživljavanja, jedva preživljavanja. Da, da, tada su penzije spale na 49%. Možete da se pravite svi zajedno ovde ljudi, uzmite statistiku, uzmite, vratite se unazad, pogledajte šta se radilo tih godina.

Znači, nemojte da nam ovde stalno delite lekcije, da stalno vi budete borci za neku pravdu, a uradili ste sve što ste mogli da 1.700.000 ljudi u ovoj državi jedva živi.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospođo Petrović.

Reč ima ministar Aleksandar Antić. Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Pre svega, osećam da je vaša diskusija, ne govorim o amandmanu, političke prirode i usmerena prema jednoj političkoj grupaciji, ali moram da kažem da ono zbog čega sam se ja javio, vi uvaženi kolega, morate bolje da razumete instituciju ministra bez portfelja, sa zaduženjem.

Dakle, u Vladi postoji institucija ministar bez portfelja, koji dobija od predsednika Vlade određena zaduženja, obično vezana za onu oblast koja je interesorne prirode, znači nije strogo definisana za jedno ministarstvo već se rešavanje problema u toj oblasti nalazi u više ministarstava, i taj ministar bez portfelja pre svega koordinira ukupne aktivnosti različitih ministarstava u određenoj oblasti. Tako je gospođa Đukić Dejanović zadužena za demografsku politiku, koja je u svojoj strukturi i u segmentu zdravstva i u segmentu socijalne politike, a gospodin Krkobabić je dobio taj regionalni razvoj i javna preduzeća, pre svega u tom smislu koordinacije i u smislu projekata.

Tako da će ovaj budžet, koji je vrlo skroman, složit ćete se, biti pre svega u funkciji izrade projekata za regionalni razvoj u nekoliko okruga u kojima imamo zaista veliki broj nerazvijenih opština. To su pre svega Jablanički, Pčinjski, Pirotski, Nišavski i Toplički okrug. Čini mi se da su prve akcije, koje za mene deluju vrlo interesantno i ohrabrujuće a koje idu od ministra bez portfelja – Država Srbija u selima Srbije, razvoj srpskih sela, koordinacija...

(Predsedavajući: Ministre Antiću, dva minuta je isteklo.)

... Različitih ministarstva, vrlo pozitivne i mislim da treba tome dati šansu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu za reč se javio narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Apsolutno podržavam amandman kolege Šulkića, jer zaista se iz predloženih sredstava od 200.000.000 dinara za rad ovog ministra ne vidi na šta će biti utrošeno. Ako uzmemo u obzir to da je PUPS sve što je dosada uradio izneverio, pre svega interese penzionera koje je zastupao, smanjujući penzije u vreme njihove vladavine, onda možemo da zamislimo šta će sada izneveriti u ovom ministarstvu bez portfelja sa izmišljenim zadacima.

Dakle, jasno je da je ovo namirivanje PUPS-a zbog toga što su napustili SPS i pridružili se SNS-u. Dobili su za to da budu vlasnici Pošte Srbije i dobili su za to ovo ministarstvo bez portfelja – da ne rade ništa a da imaju budžet da dalje razvijaju svoju stranku, koja je izneverila interese penzionera.

Dakle, veoma je važno da vidimo gde idu pare građana Srbije. Da li pare građana Srbije, ovih 200.000.000 u budžetu, zapravo idu za dalji razvoj PUPS-a kao lojalnog partnera SNS-a...

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas da se vratimo na amandman. Nemojte da se bavimo političkim kalkulacijama. I niko nije vlasnik...

BOŠKO OBRADOVIĆ: Evo, hoćete li vi, predsedavajući, da nam onda odgovorite za šta je 200.000.000 dinara? Je li to za Krkobabića lično? Za koji tačno projekat ide i za koje tačno zadatke koje će on raditi u tom ministarstvu?

Ako mi odgovorite na to pitanje, mi ćemo da zadržimo ta sredstva. Ali ako nema odgovora na to pitanje, a nema ga, evo ministar Vujović ćuti, svi drugi ministri ćute, niko neće da kaže za šta su Krkobabiću date pare, a ja vam kažem – date su zato što je prešao iz SPS-a u SNS.

PRESEDAVAJUĆI: Opet se bavite političkim kalkulacijama.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Pitajte penzionere šta misle o PUPS-u, koji je izneverio...

PRESEDAVAJUĆI: Pošto ste postavili meni pitanje, odgovoriću vam onog trenutka kada budem predstavnik predlagača. Pošto u ovom trenutku predsedavam sednici, to pravo ću ustupiti predstavniku predlagača.

Gospođa Mira Petrović, osnov javljanja pravo na repliku.

Izvolite.

Molim vas, još jednom se prijavite. Gospođo Petrović, prijavite se još jednom i samo sačekajte sekund. Izvolite.

Osnov javljanja je više puta pomenut PUPS.

MIRA PETROVIĆ: Pa, prozvali ste više puta PUPS, valjda moram da vam kažem. Ono što je zaista lepo ovde jeste slušati vas koji ste se setili sada penzionera. Gde ste bili svih ovih godina? Gde ste poslednjih 10 godina, koliko se mi bavimo penzionerima?

Da li su penzioneri ostali verni nama ili smo ih mi izdali, to ćemo proveriti na sledećim izborima. Za to nemojte da se brinete. Vi brinite svoju brigu, vi gledajte kako ćete vi da pređete cenzus i s kim ćete da pređete cenzus. To, s kim smo mi bili, šta smo mi dobili u nasleđe da vodimo, su gluposti koje vi ovde iznosite.

Poštu Srbije gospodin Krkobabić vodio je četiri prethodne godine. Sjajno je vodio; imao je nezabeležene rezultate u istoriji Pošte dosada. Može to vama da se dopada ili ne dopada, pokazao je kako se vode javna preduzeća i to je lekcija mnogima. Ne sviđa vam se, žao mi je.

Penzioneri Srbije znaju ko je brinuo svih ovih godina kada je bilo loše. Mi smo brinuli o njima. Vi niste. Vi ste ih se svi setili sada, kada su na vidiku novi izbori. Tako ste o njima pričali i u prethodnim, jer nemate temu. Nemate drugo ništa. Vi nemate šta da ponudite. Šta to kome vi nudite? Mi smo naš program napravili. Mi smo naš program ostvarili. Mi iskreno brinemo o tim ljudima podržavajući program premijera Vučića, jer bi zemlja propala zahvaljujući vama.

PRESEDAVAJUĆI: Najpre pravo na repliku, narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Pre neki dan, kada smo utvrđivali dnevni red za ovo skupštinsko zasedanje, kao predlog za izmene i dopune dnevnog reda našla su se dva zakona koja je predložila poslanička grupa Dveri: jedan – da se penzionerima nadoknadi sve što je opljačkano kroz Zakon o privremenom načinu uređivanja isplate penzija i, naravno, da se ukine taj zakon, i drugi – da se vrati ona odredba kojom se isplate penzija usklađuju sa visinom troškova života, odnosno sa rastom cena. Takođe, da se u Upravnom odboru PIO fonda vrati značajniji uticaj zaposlenih i penzionerskih udruženja.

Znate li kako je PUPS glasao? Pa naravno da se odbije da se ovakva tačka dnevnog reda stavi na dnevni red. Da se penzionerima nikada ne vrati ono što im je opljačkano, a da oni nastave da gazduju Poštom, da oni raspolažu sa 200.000.000 dinara ministarstva bez portfelja, izmišljenog, da bi bio namiren PUPS kao koalicioni partner SNS-a.

Dakle, jasno je da penzioneri više ne podržavaju PUPS. Penzioneri danas podržavaju Udruženje sindikata penzionera Srbije, Udruženje sindikata penzionisanih vojnih lica, koje je izvelo više hiljada ljudi na ulice Beograda u protestu protiv SNS-a, ove vlasti i takvog PUPS-a koji izneverava penzionere u Srbiji.

Dakle, ovde je ključno pitanje da penzionere sada ima ko da zastupa otkad ih je PUPS izdao, a PUPS ih je izdao, to znaju svi penzioneri u Srbiji, i vide u Dverima svog zastupnika. Zato je Udruženje sindikata penzionera Srbije sklopilo Sporazum o socijalnom partnerstvu upravo sa Dverima, a Dveri su ispunile predizborno obećanje i u skupštinsku proceduru predale zakone kojima se vraća ono što je opljačkano penzionerima. PUPS je, naravno, odbio da se penzionerima vrati ono što im je opljačkano.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Orliću, pravo na repliku imate i vi i koleginja Mira Petrović.

Dozvolite da najpre dam reč narodnoj poslanici Miri Petrović. Izvolite.

MIRA PETROVIĆ: Znao, jako je zanimljivo vas slušati, za koga sam čula da ste siledžija iz Čačka. Da li je to tačno ili ne, ne znam, ali sam to čula.

Vaša briga o penzionerima Srbije je stvarno zanimljiva. To što ste vi sada rekli, predloge zakona koje ste dali, pa to je utopija. Kao kad bih ja rekla, a volela bih, da svi u Srbiji imaju minimalnu platu od 1.000 evra. Nažalost, nemoguće je. Nemoguće je. Prosto, ekonomija je takva kakva jeste i to je neizvodljivo.

Baš zbog toga što smo mi svesni, savesni i odgovorni, vrlo odgovorni prema ovoj državi, mi podržavamo sve mere štednje koje su bile neophodne da se zemlja izvuče.

To što vi pričate, sindikat koji ste spomenuli, taj sindikat je potpisao protokole sa svim mogućim partijama; vi ste samo jedna u nizu. Oni su potpuno nebitni. To su ljudi koji su istrošeni i koji su sada pokušali da se nađu u nečemu drugom; eto, da probaju da na neki način ponovo zarade neke novce. Tako da apsolutno vaši argumenti ne stoje, a mislim da bi zaista bila teška sudbina penzionera ako bi se opredelili da prate vas.

(Boško Obradović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika. Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Poštovani gospodine predsedavajući, reklamiram član 107. koji se odnosi na direktno obraćanje poslanika poslaniku. Dakle, gospođa iz PUPS-a sve vreme se, u toku dva svoja obraćanja, direktno obraća poslaniku. Pritom iznosi salve uvreda, braneći lik i delo Krkobabića i PUPS-a, prikazujući navodnu brigu za penzionere, koji su zapravo za vreme njihove brige najviše izgubili. Jedino tada su njima oduzeta stečena prava. A oni su brinuli sve vreme za penzionere. Nemoj da oni više brinu o penzionerima, a vas molim da povedete računa...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Aleksiću, javili ste se i ukazali na povredu Poslovnika. Koliko sam shvatio, suština je u tome da se ne dozvoli direktno obraćanje, ali dozvolićete da se i kolega Obradović direktno obratio

gospođi Petrović. A da smo sprečili raspravu, onda bi bilo da sprečavamo demokratsko sučeljavanje mišljenja.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.) Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić. Replika, je l' tako? Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Da, to je onaj osnov pominjanja stranke nekoliko puta zaredom. Nije sporno, sačekamo mi uvek strpljivo. I tako je ovo bila jedna rasprava inicirana željom da neko politički potpuno irelevantan dobije malo pažnje, pa i nije loše, u tom smislu, što ste proredili osnove za repliciranje takvima. Takvima pažnju pridavati zaista ne treba.

Postavilo se pitanje šta misle penzioneri. Ne znam da li je to kome poznato, ali bili su neki izbori, na kojima su pravo glasa imali i ti penzioneri, i pokazalo se šta zaista misle penzioneri. Umeli su da pokažu vrlo jasno, a pokazali su upravo podrškom za listu na čijem se čelu nalazio Aleksandar Vučić, za slučaj da je to ko propustio da primeti. I za njega i za tu listu su svakako čuli, a za ona neka udruženja koja je ovde neko pominjao, nisu sigurno.

Kada pominjemo pljačku, opet nije loše da se zapitamo za koga su to naši penzioneri sigurno čuli. Dakle, za ta neka udruženja ne, pa čak ni za stranku, pokret, šta god to bilo, onog čoveka koji ovde pokušava sebi da da na značaju, ali su čuli i te kako dobro za DOS i sve njegove varijante i podvarijante, kojima taj glasni ali čovek bez sadržaja pripada i sam, i koji uporno reklamira ovde, a danas smo, čini mi se, započeli temu a gde samog sebe u svemu tome vidi, šta bi on tamo pa mogao da bude.

Predsednički kandidat, zaključili smo već odavno, apsolvirali to, ne može. Iako se servilno nudi svima, niko ga ne zarezuje ni dva posto. Šta onda još preostaje, šta bi on to mogao biti? Ni šef izbornog štaba definitivno ne, jer kako očekivati da organizuje druge neko ko ne može da kontroliše ni sebe samog. Ne može, znamo to pouzdano na osnovu ponašanja u ovoj sali. Jer, iako uporno inicira replike i uporno prolazi u njima ko bos po trnju, on se vraća po još. Možda, eventualno, ulogu običnog pionera. E, u njoj bi bio veoma dobar. Hvala lepo.

PREDSIEDNIK: Ministar ima prednost. Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Penzioneri su rekli šta misle na izborima i to je više nego nesporno. Ne govorim to uopšte zbog toga, i zaista bi bilo lepo kada bismo se svi zajedno mnogo manje bavili politikom kada govorimo o budžetu. Penzioneri su kome veruju i u šta veruju vrlo jasno rekli na izborima, i to nakon što su im smanjene penzije. Dakle, nisu bili iznenađeni nečim, penzije su smanjene. Razumeli su zašto su smanjene, da ne bi pojeli budućnost svoje dece i svojih unuka. I dali su snažnu podršku listi koju je vodio Aleksandar Vučić. Dakle, to je više nego jasno.

Ali ajde da govorimo, samo kratko, zbog građana koji nas gledaju – najveći broj penzionera sada, u ovom trenutku, ima veću penziju nego što je ikada dosada imao. Da li je to dovoljno? Ni izbliza nije dovoljno. Mi imamo 1.726.000 penzionera, 1.060.000 ima veću penziju nego što je dosada imalo, nego što je ikada ranije imalo. Naravno da nije dovoljno, ali to je posledica uplaćivanja malih doprinosa decenijama, loše privrede, pljačkaške privatizacije koja je ostavila ljude bez povezanog staža, a ne politike od jedne ili dve godine.

Podsetiću vas da smo mi za dve godine odvojili novac i isplatili dugove vojnim penzionerima, isplatili dugove prema poljoprivrednim penzionerima, isplatili sve dugove koje smo imali kroz naš sistem, bez i najmanjeg kreditnog zaduženja da to uradimo, samo iz prihoda. Vodi se računa o penzionerima u ovoj zemlji i ja koristim i ovu priliku samo da im se zahvalim. Da im se zahvalim na njihovom poverenju, na strpljivosti, na vrednoći i na nadi – da će naša generacija biti bar malo kao oni. Hvala.

PREDSEDNIK: Mogu, Miro, da vam dam po amandmanu, ako hoćete. Ili je to staro u sistemu? Stoji u sistemu, dobro.

(Narodni poslanik traži reč.)

Ako dam vama, onda moram i Miri Petrović, prvo njoj.

Znači ja sam odlučila da se zaokruži sistem, jer sve sam slušala. Šta ste imali da izvređate PUPS, izvređali ste. Eto. Znači, sad malo o amandmanu.

Da li neko želi reč o amandmanu?

Al' to je Poslovník. Dobro, izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Ne sumnjam da je najveći broj penzionera dobio nominalno veće penzije...

PREDSEDNIK: Znači, povreda Poslovnika; nema penzionera u Poslovníku.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Izvinjavam se, radi se o izjavi gospodina ministra...

PREDSEDNIK: A ne, to su već replike, to je nešto drugo. Morate po amandmanu, a ne možete kroz povredu Poslovnika vi da replicirate nekom.

To je replika. Ne možete u povredi Poslovnika da ispravljate netačne... Znači, tražite da diskutujete po amandmanu ili repliku. Ne morate povredu Poslovnika, imate dve mogućnosti koje vam elegantno daju da pričate o temi. Budite ljubazni.

Repliku kome?

(Miladin Ševarlić: Želim da repliciram ministru Antiću.)

Znači, ako je on diskutovao, a diskutovao je, daću vam da govorite o amandmanu, vaš stav da iznesete. Prvo da vidim da li vaša grupa ima vremena, samo polako.

Možete da govorite o vašem amandmanu.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Ali to nije naš amandman, molim vas.

PREDSIEDNIK: Što ste se onda javili da vi ispravljate podatke koje je izneo ministar? Onda diskutujete o amandmanu.

Ne trošim ja vaše vreme, vaše vreme troši neko drugi. Ja ne trošim. Znači, da li želite da diskutujete o amandmanu? (Ne.) Dobro.

Pa o amandmanu diskutuje 250 poslanika – vaš, naš, Perin, Žikin, Mikin, svejedno.

Na član 8. amandman je podneo poslanik Ivan Kostić.

Da li želi Ivan Kostić da govori, ili neko drugi? Izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Poštovani ministri, predsedavajuća, narodni poslanici, ne sumnjam da ću i na ovo moje izlaganje dobiti odgovor kao što sam dobio na ovaj amandman, koji je za mene nemušt i nedovoljan.

Ono što bih hteo da kažem ovde pred građanima Srbije i pred narodnim poslanicima i pred ministrima koji možda ne znaju ove podatke, razlog pisanja amandmana je taj da su sredstva izdvojena za dijasporu i Srbe u regionu izuzetno mala. Frapantna je činjenica da se više sredstava u ovom budžetu izdvaja za opštine Bujanovac, Preševo i Medveđa nego za celokupnu srpsku zajednicu u dijaspori i regionu.

U članu 8. Razdeo 3 za opštine Bujanovac, Medveđa i Preševo izdvaja se 261.000.000 dinara. Građani treba da znaju da 90% tih sredstava za projekte ide pripadnicima albanskog naroda. Znači, 260.000.000 ide za albanski narod na jugu Srbije, a za celokupnu dijasporu ide 100.000.000 plus neki razdeli u drugim ministarstvima, kao što su Ministarstvo kulture i Ministarstvo prosvete.

U Upravi za dijasporu 100.000.000 koji se izdvajaju za srpske organizacije ne izdvajaju se samo za organizacije Srba u dijaspori i regionu; 50% tih sredstava ide za organizacije koje svoje mesto prebivališta imaju u Srbiji.

U Ministarstvu kulture, gospodine ministre, za srpsku zajednicu u regionu se za informisanje izdvaja samo 20.000.000 dinara. Vi treba da znate da danas Srbi u Tirani i u Albaniji nemaju ni pravo na obrazovanje, ni pravo na informisanje, a postavljam pitanje koliko se sredstava izdvaja za srpsku zajednicu u Albaniji. Građani koji gledaju ovaj prenos treba da znaju da srpski mediji nemaju nijednog dopisnika iz Albanije. Toliko o odnosu prema našoj zajednici u Albaniji. Takođe, treba postaviti pitanje Ministarstvu prosvete zašto nisu tri plate isplaćene ljudima koji vrše dopunsku nastavu za srpsku decu u dijaspori.

Znači, ove stvari koje sam izneo su činjenice, a takođe treba reći da se mnoga sredstva izdvajaju i za projekte koji krše direktno srpski identitet u Republici Srbiji, kao što je promovisanje crnogorske i dukljanske ideologije. To finansira Uprava za dijasporu i Ministarstvo prosvete; finansira se jedan udžbenik gde se promovise montenegrinska ideologija.

Tako da građani treba da znaju kakav je odnos vlasti kroz budžet prema dijaspori i Srbima u regionu. I možemo slobodno reći da ovaj budžet ima smisla i ima korist samo za oligarhe koji su bliski vlasti i za naše evropske prijatelje koji će opet dobiti ogromna sredstva, umesto da ih dobiju građani Republike Srbije. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman sa ispravkom podnela je narodni poslanik dr Sanda Rašković Ivić.

PREDSIEDNIK: Poslanica nije tu.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Odgovor koji sam dobio je formalnog karaktera, ne suštinskog, tako da bih ipak apelovao, naročito na ministra Vujovića, sa kojim sam imao veoma kvalitetan dijalog i jutros o amandmanima i pre dva dana, da se još jednom pogleda i dobro razmisli da li može da se izađe u susret i opredele veća sredstva za ministra bez portfelja koji je zadužen za demografiju i populacionu politiku.

Sama Vlada Republike Srbije je postavila demografiju i populacionu politiku i pitanje problema nataliteta kao jedan od svojih prioriteta. Iako sam skeptičan prema celoj koncepciji tog ministarstva i samoj ministarki koja ga vodi, i nisam siguran da može da donese rezultat, mislim da nemamo drugog izbora osim da damo narednih godinu dana kao neku šansu da vidimo šta ministarstvo može da uradi.

Bez obzira na to što mislim da je pogrešno koncipirano da se isključivo kroz lokalne samouprave vrši određeni vid analitike, mislim da treba opredeliti duplo veća finansijska sredstva da bi se kvalitetnije izvršila alokacija tih resursa i pomogle lokalne samouprave koje imaju nizak natalitet u svojim projektima.

Takođe, drugi deo amandmana odnosi se na jedan dobar projekat, „Halo beba“, gde predviđamo da se, sa 3,6 miliona dinara, dobiju veća finansijska sredstva za taj projekat, znači 9,6 miliona, jer taj projekat ostvario je izuzetno pozitivne efekte i bio od velikog značaja mnogobrojnim porodicama u Srbiji.

Smatramo da ova sredstva koja mi predlažemo nisu velika, mislimo da mogu lako da se promene u samom budžetu, što smo i predložili, i da bi doprinela i olakšala svim mladim porodicama sa novorođenom decom i onima koji žele da imaju decu tu njihovu nameru i budućnost, tako da zaista pozivam sve poslanike, s obzirom na to da mislim da je ovo stvar koja nadilazi politiku, da izađu u susret porodici i prihvate ovo.

PREDSIEDNIK: Neđo Jovanović ima reč. Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Nama bi u poslaničkoj grupi SPS bilo daleko draže kada bi se amandman podnosio sa motivom iskrenosti, a ne populizma. Ovde je više politički motiv nego bilo šta drugo. Zbog čega? Zbog toga što činjenice neumitno i nedvosmisleno jasno govore koliko je realno opredeljeno novčanih sredstava za jedno ministarstvo kao što je ministarstvo bez portfelja zaduženo za demografiju.

Prvi put posle toliko dugo godina jedna vlada se opredeljuje da jednom ministarstvu kao što je ministarstvo bez portfelja da zadatak da se bavi

demografijom, najosetljivijim delom za jednu naciju, za jedan sistem, za jednu državu, a naročito za Srbiju.

Zbog čega ovo govorim? Zbog toga što je u Srbiji, nažalost, 38.000 stanovnika manje svake godine, što odgovara jednoj lokalnoj samoupravi veličine Vršca, eventualno Paraćina, što je odnos između stope mortaliteta i nataliteta značajno izražen, tako da imamo 65.000 rođenih na 100.00 umrlih. To je frapantan podatak. Frapantan je podatak da je država Srbija, nažalost, država starih ljudi. Prosek starosti u državi Srbiji je, opet nažalost, 42,2 godine života. Ovi podaci, kao podaci koji se ne mogu dovesti u sumnju, ukazuju na neophodnost da se ovim pitanjem neko bavi.

Ministarka koja je zadužena za ovo izuzetno osetljivo pitanje posvetila se tome iskreno. Bez obzira na to da li neko želeo da veruje ili ne, bez obzira na to da li neko ispoljavao skepsu tek radi toga da bi se u političkom smislu reči dobili određeni poeni, nesumnjivo je da se prvi put čini jedan iskorak. Zašto? Od 169 opština i gradova u Republici Srbiji samo pet ima pozitivnu stopu prirodnog priraštaja. Samo pet! To je opet strahovito zabrinjavajući podatak.

Ministarka koja se bavi ovim poslom revitalizovala je Demografski savet. Podsećanja radi, a radi istine za građane, Demografski savet bio je već jednom konstituisan, ali nikad nije zaživeo – ni u funkcionalnom ni u bilo kom drugom smislu reči. Sada će na čelu tog Demografskog saveta biti niko drugi nego premijer, odnosno predsednik Vlade, pa bez obzira na to da li neko imao simpatije ili antipatije, težina i autoritet predsednika Vlade Republike Srbije na čelu Demografskog saveta daje dovoljne šanse da se upravo ovo telo bavi onim čime se dugo, dugo, dugo godina niko nije bavio. Podsticanje rađanja i povećavanje stope nataliteta je osnovni zadatak i ovog tela i ovog ministarstva bez portfelja.

Da li će moći nešto preko noći da se uradi? Neće. Da li će moći za kratko vreme da se učini nešto što podrazumeva značajno bolje stanje nego što je sada? Neće. Ali će zato već 2017. biti godina u kojoj će zaživeti mnogi pilot-projekti koji će, prvo, upravo demografsku sliku transparentno pokazati onakvom kakva jeste, izvršiće se analize, a nakon toga se ta demografska slika mora popravljati – postepeno, godinama.

Imajući u vidu da je godinama i decenijama urušavana, potrebno će biti mnogo vremena da se vrati. I zato treba imati veliko poverenje i u ovo ministarstvo bez portfelja i ministarku koja ovaj portfelj, odnosno ministarstvo vodi. Hvala.

PREDSEDNIK: Mislim, poslaniče, da nije po ovom amandmanu.

(Neđo Jovanović: Vezano za demografsko...)

Izvinjavam se onda.

(Srđan Nogo: Ja mislim da imam pravo na repliku. Pogrešno sam protumačen.)

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Očigledno sam bio pogrešno protumačen. Upravo sam govorio da ovim amandmanom treba dodeliti duplo veća sredstva tom ministarstvu, sa 130 miliona skoro 260 miliona, tako da mi zaista nije jasno izlaganje prethodnog govornika kada ja želim da se više sredstava odvoji za rad tog ministarstva i upravo za te projekte koje i on sam pominje. Tako da mislim da me je pogrešno protumačio.

Ali ovde je jedna druga stvar zanimljiva. Ja se slažem, prvi put posle dugo, dugo vremena mi imamo jedno ministarstvo koje treba da se bavi izuzetno važnim pitanjima, to je demografija i natalitet. Ali podsetio bih građane Srbije i narodne poslanike u ovoj skupštini – u poslednjih 26 godina preko 20 godina je na vlasti upravo SPS. Zašto ranije SPS nije potegnula to pitanje ministarstva, jer upravo svi ovi negativni trendovi – demografske populacije, veliki mortalitet, nizak natalitet – mogu da se pripišu periodu dok je na vlasti bila SPS. I evo sada, posle 26 godina, odnosno 20 i nešto godina vaše vlasti, vi ste se setili da postoji taj jedan problem.

Podsetio bih prethodnog uvaženog kolegu da su upravo Dveri neko ko se zalaže za porodicu i porodičnu politiku i po tome smo prepoznatljivi, a mislim da ste i vi prepoznatljivi po LGBT pravima i nečemu drugom.

PREDSIEDNIK: Imate pravo na repliku.

NEĐO JOVANOVIĆ: Hvala, predsednice.

Mnogo dobro sam razumeo kolegu i mislim da je kolega mnogo dobro razumeo mene, ali očigledno je da je opet zamena teza u pitanju. Ne radi se ni u kom slučaju o tome da li treba dati podstrek i stimulans ovom ministarstvu bez portfelja. Ja sam jasno i glasno govorio o motivima sa kojih se istupa kada je ovaj amandman u pitanju.

Dati duplo veća sredstva od čega? Zar je 10 milijardi koje je obezbeđeno i koje se daje za ovakve projekte koji će na neki način doprineti da se poboljša demografska slika malo? Ako stranka čiji je predstavnik predlagrač amandmana ima toliko novčanih sredstava i može da ih obezbedi, slobodno neka ih da, nema nikakvih problema.

Ova vlada imala je jedan vrlo racionalan pristup i taj pristup ide po jednom oprobanom načelu – svako se proteže onoliko koliko mu guber dozvoljava. Za ovo ministarstvo je dato i te kako dovoljno sredstava, čak znatno više od onoga što je bilo ko drugi očekivao.

Prema tome, ako ćemo da govorimo populistički, možemo tražiti da se za ovo ministarstvo obezbedi i 50 milijardi i 100 milijardi i ne znam koliko još, ali je bitno da je obezbeđeno upravo onoliko koliko je moglo da se obezbedi u datim okolnostima i onoliko koliko će omogućiti ovom ministarstvu da efikasno radi. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Kao i sve ovo vreme dosada, ovakve mere gde se jednom ministarstvu bez portfelja daje ovoliki novac neće učiniti ništa na popravljanju demografske situacije. Ona se radi na drugi način. Ovo je tipično partijsko zapošljavanje i davanje para partijskom parazitskom sistemu, koji će samo potrošiti te pare, zaposliti neke stranačke ljude, a što se demografije tiče, neće napraviti nikakvu promenu. Hvala.

PREDSEDNIK: Nema replike, jer stvarno nije govorio o partijama.
(Neđo Jovanović: Partokratski, kako nije replika?)

Partokratski, to važi ovde za sve partije koje su u Parlamentu. Ne može.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Zaista je bilo simpatično gledati gospodina Neđu Jovanovića kako se prepoznaje u partijsko-parazitskom sistemu i to za SPS jeste karakteristično.

PREDSEDNIK: Hajdete vi o amandmanu. Nemojte sad ko neka svađalica.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Upravo je poenta u amandmanu.

Dakle, mi iz Srpskog pokreta Dveri, naša politika počiva na porodičnoj politici – na podršci rađanju, mladim bračnim parovima, porodicama sa više dece, prezaduženim porodicama koje više ne mogu da plaćaju kredite i komunalne usluge jer su ljudi jednostavno ostali bez posla u pljačkaškim privatizacijama.

Ova država nema osmišljenu i organizovanu politiku koja podržava porodicu u Srbiji. Porodica nije na prvom mestu u našem društvu i državi. Ovaj amandman pokušava da da dodatna sredstva jednom zamišljenom ministarstvu koje bi trebalo da nešto pomeri na tom planu porodične politike, borbe protiv bele kuge kao najvažnijem državnom prioritetu u ovom trenutku.

Šta je problem? Dva su problema. Prvi problem je ... Znete kako je nastalo ovo ministarstvo? Treba SPS-u da damo još jednog ministra pored Ivice Dačića, pa evo im neka demografija, ministarstvo bez portfelja. Nit se zna kome, ni šta, ni koja je ideja, ni bilo šta. Ali, eto, da se uhlebi još jedan stranački parazit, koji se veoma lepo prepoznaje kao stranački parazit.

Sa druge strane, izabrati Aleksandra Vučića na mesto predsednika Demografskog saveta je totalna besmislica. Znete zašto? Pet godina se vlada Aleksandra Vučića nije setila borbe protiv bele kuge. Zašto se tek posle pet godina osniva Demografski savet? Zar SNS nije znala pre pet godina da je bela kuga jedan od najvećih problema Srbije?

Znači, niste znali, niste kompetentni, nemojte se gurati tamo gde se ne razumete. Ne znate ništa o demografiji, ne znate ništa o porodičnoj politici, ne znate ništa o borbi protiv bele kuge. Da znate, vi biste pre pet godina osnovali Demografski savet i ministarstvo za brigu o porodici, kao što je uradio Viktor Orban u Mađarskoj. Vi to niste uradili pet godina. I sada, marketinški, nema ko

drugi u Srbiji da dođe na čelo Demografskog saveta, nego mora Aleksandar Vučić.

To foliranje SNS-a stvarno je postalo jedna velika muka građana Srbije. Povraća nam se svima od toga.

PREDSEDNIK: Jeste vi profesor književnosti? Ja sam fascinirana rečnikom, stvarno. Umem i ja da se iznenadim.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić, replika.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Replika, gospođu predsedavajuća.

Da biste vodili demografsku politiku, nije potrebno da imate savet, nego treba nešto konkretno da radite. Srpska napredna stranka je preko Ministarstva za zdravlje konkretno radila na tom problemu. Što se tiče zastupanja interesa porodica u Srbiji i u društvu, pa trebalo bi onda da izađete javno i da osudite sve one koji su vređali porodicu i decu gospodina Aleksandra Vučića. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Nedo Jovanović. Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Hvala, predsednice.

Kad imate stranku u Parlamentu čiji se program zasniva na frazeologiji, onda ne možete ništa drugo ni da očekujete osim ovakvih istupanja – fraze, fraze, fraze i samo fraze. Osim toga, partije koje traže svoj identitet i dalje, ne mogu biti partije relevantne na političkoj sceni. Ali nećemo se baviti njima, ni u kom slučaju. To isto važi i za prethodnog govornika, pre nego što je ovakve neosnovane kritike na račun SPS-a izneo gospodin Obradović.

To se vezuje i za gospodina Radulovića, koji ispoljava, bez ikakve argumentacije i bez bilo kakvog činjeničnog utemeljenja, nekakvu skepsu da od demografije nema ništa, da su ovi projekti potpuno besmisleni itd., itd., jer ga ne želim citirati, ali voleo bih kad bi gospodin Radulović mogao da odgovori i nama i građanima na neka pitanja kada je već u pitanju trošenje finansijskih sredstava, jer ćemo sigurno doći i na tu temu, gospodine Vujoviću, a to je trošenje sredstava u određenim postupcima, naročito stečajnim.

Konkretno, da li su stečajni upravnici, pa i sam gospodin Radulović, isplaćivali stečajne mase bez saglasnosti stečajnih sudija, bilo šta što bi moglo da se podrazumeva pod zakonitim poslovanjem? Drugo, da li su ti postupci svesno i sistematski odugovlačeni, što je dovelo državu Srbiju do Strazbura, kao tuženu stranu, zbog čega se na teret budžeta Srbije moraju isplaćivati značajna novčana sredstva?

Da li je tačno da se nije popisivala imovina prilikom otvaranja stečajnih postupaka, što je osnovna obaveza stečajnih upravnika? Na kraju, kad smo kod raspodele tih sredstava i svega što se vezuje za finansijske konstrukcije, da li je tačno da je gospodin Radulović bio stečajni upravnik Šećerane „Dimitrije Tucović“, a istovremeno i konsultant „Hipo banke“, koja je bila poverilac te šećerane?

Kad bi se odgovorilo na ova pitanja, onda bismo demistifikovali u celini motive zbog kojih se na ovaj način istupa. Istupa se da bi se pokrilo ono što se očigledno ne može ni pokriti ni prikriti.

Da li je SPS nešto radila u zadnjih deset godina, to ostaje isključivo na biračima, koji su na izborima pokazali za koga će da glasaju – za koaliciju u kojoj su i SNS, i SPS i partneri koji tu koaliciju sačinjavaju. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SASA RADULOVIĆ: Nadam se da ću dobiti isto vreme.

Zahvaljujem se kolegi što mi je dao repliku.

(Predsednik: Od grupe je uzeo vreme. Ne bih vam to preporučila, ali kako hoćete.)

Dozvolili ste mu da, recimo, u okviru grupnog vremena priča o stvarima koje nemaju nikakve veze sa amandmanom...

(Predsednik: Hoćete i vi?)

... Ali činjenica je sledeća: ovo su potpuno neistine i insinucije.

Međutim, da se vratimo na temu. Tema je da je SPS na vlasti toliko godina i da za to vreme dok je SPS na vlasti mi imamo potpuni kolaps demografske politike – mladi ljudi napuštaju zemlju, deca nam se rađaju u inostranstvu, imamo mortalitet od preko sto hiljada a rađa nam se samo 60-70 hiljada dece svake godine.

Stranka koja je sinonim, pored stranke sada na vlasti, koja ju je prevazišla, partijskog zapošljavanja, udomljavanja nesposobnih partijskih kadrova koji prave ogromne gubitke u javnom sektoru (da pođem od „Srbijagasa“, pa preko svih ostalih firmi u kojima se nalaze kadrovi ove stranke, i građani treba da znaju da zbog toga imaju smanjenje penzija), stranka koja je glasala (nekako se sakrila iza SNS-a) i za smanjenje penzija i za održavanje čitavog ovog parazitskog sistema – sad se javlja da priča o nekim stvarima koje nemaju nikakve veze sa istinom.

Znači, centralni problem Srbije jesu partijske parazitske stranke koje uništavaju Srbiju, koje na najvažnija mesta dovode najgore kadrove koji nas vode i prave ogromne gubitke. Ako gledamo ovaj budžet, jasno se vidi – 47 milijardi dinara ide na pokrivanje gubitaka javnih preduzeća, koje krpi budžet. Četrdeset sedam milijardi dinara! Penzionerima je oteto 20. Znači, dva i po puta godišnje onoga što je oteto penzionerima ide na saniranje štete koju naprave partijski kadrovi.

Prema tome, licemerno je uopšte govoriti o tome da država igde uvodi red. Uzima se samo od građana i privrede, i za to su krive parazitske stranke. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Interesantno je da se neko brani na postavljena pitanja. Ja sam samo postavio pitanje, ništa više. A odgovore na ta

pitanja nisam očekivao od onoga ko je na ta pitanja odgovorio, već od relevantnih institucija. One će sigurno znati da daju odgovor.

S druge strane, san gospodina Radulovića jeste stvarnost za SPS. Jer taj njegov san, da će biti na vlasti onoliko koliko je bila SPS, ostaće u domenu snova i ničega drugog. U to smo uvereni.

S druge strane, SPS je učinila mnogo upravo na ovom polju o kome govorimo. U prethodnom mandatu, ako već govorimo o onome što se vezuje za raspodelu novčanih sredstava i namensko korišćenje – vrlo racionalno, a vrlo efikasno sa druge strane – upravo je učinjeno u jednom ministarstvu koje nije vezano za ministarstvo o kome smo sada govorili. To je Ministarstvo poljoprivrede, gde se upravo subvencijama koje su davane i preko pomoći i podrške poljoprivrednim domaćinstvima uticalo na to da porodice na selima ostanu i opstanu, da se rađaju deca, da se porodice zanavljaju i da imamo ono što odavno nismo imali.

To je ono što je učinila SPS. To je ono što će činiti SNS zajedno sa SPS. To je ono što će činiti ova vladajuća koalicija u interesu građana, u interesu sela, u interesu poljoprivrede i u interesu mladih. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Samo da vidim ko uopšte hoće o amandmanu da govori. Šormaz i Mira Petrović. O amandmanu?

Šta kažete? Neće niko?

Samo da vidim ko ima želju da pričamo o amandmanima, jer smo opet otišli mimo amandmana, po mom ukusu suviše.

(Saša Radulović: Po Poslovniku, replika.)

Šta kažete, poslanice?

(Saša Radulović: Po Poslovniku, replika.)

Aha, po Poslovniku, replika. Dobro je što ste mi rekli, zato što ja odlučujem o replici, pa ću to sebi dozvoliti. A znate da sam ja čovek koji dugo razmišlja. Znači, ne preseca olako.

Samo da vidim šta da radim, polako.

Imam poslanike koji hoće o amandmanu i imam poslanike koji hoće da repliciraju do besvesti.

(Boško Obradović: Još jednom.)

Još jedan krug?

Evo, završili smo. Prihvatam vaš predlog da završimo. Evo Boško Obradović nešto konkretno – da završimo replike.

Mira Petrović. Izvolite.

MIRA PETROVIĆ: Kada je u pitanju demografija, htela bih samo da kažem i da podsetim da smo mi u prethodnom periodu, kako oni kažu pet, ja ću reći četiri godine upravo ovde u ovoj skupštini, ja ispred PUPS-a, pokrenuli akciju da se izmeni Zakon o zdravstvenoj zaštiti upravo da bi se povećao natalitet u ovoj zemlji.

Kao majka tri ćerke uporno sam branila taj stav, i mi smo se izborili, a to smo prethodno radili u Gradu Beogradu, gde su sve trudnice koje su održavale trudnoću imale isplatu pune plate. To smo uspeali da uradimo upravo u ovom parlamentu, u okviru ove koalicije, koja je tada bila i na teritoriji Srbije. Sve žene koje održavaju trudnoću primaju punu platu upravo zahvaljujući nama.

Nije tačno da se nije radilo ništa na povećanju nataliteta u ovoj zemlji i nije tačno da nismo i u Beogradu, a kasnije u Republici, insistirali na finansiranju veštačke oplodnje – prvo finansirajući drugi postupak, pa posle toga treći postupak. Prema tome, zaista ostavite te prazne priče za neku drugu priču.

PREDSIEDNIK: Samo da znate, svima oduzimam vreme. Pričajte šta god hoćete, samo vodite računa da ne bude posle da poslaničke grupe nemaju više vremena. Znači, nije do mene.

Nema pauze, još malo da radimo i...

Hoćete o amandmanu? Dragan Šormaz.

DRAGAN ŠORMAZ: Ne želim da zvučim kao neko ko misli da predlagač amandmana nije imao dobru nameru, jer kada pričamo o demografiji, hajde da kažemo narodnim jezikom, znači treba da se rodi više nego što umre i da nas bude što više, ali za sve to moramo da vodimo mnogo odgovorniju politiku. Čak i da je dobra namera amandmana, neki drugi poslanici opozicije koji se priključuju da potpomognu argumentaciju oko ovog amandmana su nekako doveli stvar opet na pitanje demagogije.

Moram reći jednu stvar. Ovo je 17. budžet u čijem donošenju učestvujem, čak i dva savezna, gomila je bila i rebalansa. Moje skromno mišljenje je da je ovo najbolje predložen budžet Narodnoj skupštini Republike Srbije ikada, predviđa najmanji deficit dosad, a kakav je trend iz godine u godinu, dok Vladu vode Srpska napredna stranka i Vojislav Koštunica... (Žagor u sali.)

Evo, moj lapsus... Aleksandar Vučić, za to vreme sve više i više, za to vreme sve manje imamo deficit, a moje mišljenje je...

Jeste se smirili? Evo, lapsus je, šta sad?

... A biće manje, sasvim sigurno.

Za to vreme socijalna politika naše zemlje u vreme štednje – znači, ponavljam, ovo je štednja – sve što se tiče socijalne politike i što je vezano za demografiju je takođe u redu – sve bolje se isplaćuje i sve ide na način kako treba. Povećana su socijalna davanja ovim predlogom budžeta na 10,62% budžeta, gde su u pitanju i majke i svi ostali delovi socijalne politike.

Nikad manji – a ovo bi oni koji se bave ekonomijom trebalo da znaju – odnos javne potrošnje u BDP-u, ili budžeta; samo 36% budžeta u odnosu na naš bruto društveni proizvod. To znači da nam realni sektor raste, to znači da su sve investicije opravdane i to znači da ovo što Vlada radi na smirivanju, na političkoj klimi u zemlji, na saradnji sa MMF-om i Svetskom bankom, na saradnji sa EU i prilasku EU...

PREDSIEDNIK: Poslaniče, vratite se na amandman, molim vas.

DRAGAN ŠORMAZ: Pa vezano je za amandman. Znači, da bismo imali bolju klimu... Znači, ako premijer najavi smanjenje poreza na rad, to znači da će naši građani imati veća primanja. Drugim rečima, to znači da će se i demografska slika sasvim sigurno promeniti nabolje. Ali ništa ne može preko noći, kao što neki misle. Mora se ozbiljno raditi svakog dana. I zato će 2017. godina to pokazati, ne samo ovim budžetom, nego sad vam kažem, budite ubedeni...

PREDSIEDNIK: Poslaniče, moram da vas prekinem, izašli ste iz amandmana.

DRAGAN ŠORMAZ: Pobedom u prvom krugu predsedničkog kandidata Srpske napredne stranke, a ako bog da, i na izborima.

PREDSIEDNIK: Poslaniče, samo o amandmanu. Ne može više.

(Boško Obradović: Koštunica.)

Nije, nego pošten čovek. Kad je nešto bilo, bilo je. Neće kao vi, samo da okrivljuje. Kaže pošteno, nešto je i valjalo.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik dr Dragan Vesović. Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Amandman koji ću da objasnim za one koji možda nisu pročitali o čemu se radi ima neka tri dela i bio je moj pokušaj da u budžetu nađemo linije koje će omogućiti novčana sredstva za nabavku još jednog gama noža, još četiri magnetne rezonance, još, odnosno jednog sajber noža, koji i nemamo.

Dakle, radi se o najsavremenijim medicinskim dostignućima koja bi mogla da se upotrebljavaju u zemlji Srbiji u cilju poboljšanja i olakšanja zdravlja naših građana, a sa druge strane i da uštede određena finansijska sredstva, jer intervencije koje se rade po ovim pitanjima često nas poprilično koštaju iz budžeta, odnosno iz fondova, a ja ću to pokušati da objasnim.

Dakle, od 2015. godine Klinički centar Srbije ima upotrebu gama noža – radi se o mogućnosti za sprovođenje tri intervencije dnevno bez otvaranja lobanje, uglavnom u neurohirurgiji. Ja sam predložio da se omoguće sredstva za nabavku još jednog gama noža, tako da naši korisnici ne bi morali da idu i ove intervencije plaćaju u Turskoj po ceni od sedam i po hiljada evra ili u Hrvatskoj po ceni od pet hiljada evra. Za to stručne ljude imamo, imamo mogućnost da na taj način i ljude iz neposrednog okruženja privučemo.

Slična situacija je sa sajber nožem, gde se intervencije sprovode u Turskoj po ceni od 20.000 evra. Četiri magnetne rezonance, koje predstavljaju usko dijagnostičko grlo u Srbiji, bile bi namenjene za Novi Sad, Niš, Užice i još jedna za Beograd. Predložio sam i odakle ta sredstva da povučemo – prvenstveno iz one kancelarije koja usklađuje sisteme sprovođenja programa Evropske unije. Dakle, to jeste politika Srpskog pokreta Dveri. A možemo ih nabaviti i od onih potencijalnih investitora koji znaju da često dođu u zemlju Srbiju poput skakavaca i istu da napuste kao skakavci kada zemlju opuste. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 8. amandman je podneo poslanik Miladin Ševarlić.

Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Moj amandman je vapaj da se nešto učini za poljoprivredu, selo i zadugarstvo. Prekjuče smo, u raspravi u načelu, sa ministrom poljoprivrede Nedimovićem apsolvirali da je, po Zakonu o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju, u budžetu za 2017. godinu rezervisano 27,5 milijardi, da zaokružim. To je praktično 40% manje nego što je propisano Zakonom o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju, odnosno minimalnih 5% od ukupnih poreskih prihoda, kako je objasnio ministar finansija.

Zato sam predložio i zato ne prihvatom odgovor Vlade da se Zaštitniku građana, čija se delatnost uopšte ne spori, smanje budžetski rashodi za 33% – jer to je manje nego što se smanjuje poljoprivrednicima 40%.

Ako teret finansijske konsolidacije treba da snose svi ravnomerno, onda ne vidim zašto poljoprivrednici treba da snose više. Tim pre što je u prethodnim godinama oštećenje poljoprivrednika, smanjenje agrarnog budžeta bilo daleko veće i daleko izraženije. Ali o tome ću tek kada usaglasim podatke sa ministrom finansija i ministrom poljoprivrede, jer se cifre kreću iznad 50 milijardi za period od 2014–2017. godine.

Pri tome, dobio sam od Ministarstva poljoprivrede zvanične podatke o realizovanim agrarnim budžetima, odnosno realizovanim subvencijama u poljoprivredi i ruralnom razvoju, ali pošto nemamo završne račune za budžet Republike Srbije za ove godinu, ne znam koliko su realizovani poreski prihodi da bismo to utvrdili.

Zato ću zamoliti ministra finansija da u toku sutrašnjeg dana dobijem te podatke od nekog od njegovih nadležnih saradnika da bismo mogli da obračunamo te podatke i da javnost konačno bude upoznata.

Dakle, dajte da učinimo nešto za poljoprivredu i selo, jer imamo praktično 150.000 porodičnih gazdinstava manje za poslednjih deset godina, između dva popisa, a to vam je 500 sela sa po tri stotine seoskih domaćina. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam čak bio voljan da prihvatim ovaj amandman, ali sam ga pažljivo pročitao.

Dakle, neko predlaže da se sa evropskih integracija skine novac i da se to doda na poljoprivredu. Ja bih to možda pozdravio, ali ćemo onda iz IPARD-a da izgubimo 175 miliona evra.

Znači, neko je ovog trenutka predložio da poljoprivrednici u Srbiji izgube 175 miliona evra. Zato ću da ponovim, da naši poljoprivrednici čuju o lažnoj brizi za njihova domaćinstva – gospodin je predložio da izgubimo 175

miliona evra koje treba da dobijemo iz IPARD-a ako budemo u evropskim integracijama.

Pod dva, ono što mi smeta, vrlo su gadljivi ti iz crkveno-prosvetne, ne znam koje, organizacije, koji parazitiraju na toj organizaciji – vrlo su gadljivi na integracije, na međunarodnu zajednicu itd., ali nisu gadljivi na pare.

Ovde je STAR projekat iz kog je pomenuti predlagač dobio od gospodina Dragina i Dušana Petrovića 58.032 evra i 97 centi kao projekt-menadžer, da bi kao konsultant to još uvećao za 4.518 evra, što je bio konsultant 15 dana. Projekat je bio namenjen za stočarstvo, ali su oni razdelili novac svojim prijateljima.

Evo ga i ugovor, evo ga potpisnik koji je tražio da poljoprivrednici izgube 175 miliona evra od međunarodnih integracija, ali zato je on sebe lepo naplatio. Za nekoliko dana uzeo je tačno 62.550 evra i 97 centi. E, to su oni koji parazitiraju na mnogo čemu. Hvala.

PREDSEDNIK: Izvolite.

Reč ima Miladin Ševarlić. Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Nikada u životu nisam primio toliki novac, i to je jedna od dezinformacija koja se više puta ponavlja u ovom parlamentu. Budući da je poslanik Rističević postavio poslaničko pitanje po tom osnovu, ja takođe molim da se dopuni njegovo poslaničko pitanje. A evo ga ovde prisutan tadašnji ministar poljoprivrede, gospodin Knežević – veći honorar dobio sam od njega nego na tom projektu.

To su ukupna sredstva koja su dodeljena projektu za realizaciju Strategije razvoja zemljoradničkog zadrugarstva, a ne sredstva dodeljena meni lično. Tamo je bilo šest inostranih konsultanata i veći broj naših konsultanata.

Cifra je apsolutno neistinita, da sam je ja bilo kada od bilo koga primio. Daleko više sam primio i od potpredsednika RIK-a, za studiju koju sam prošle godine uradio.

Što se tiče evropskih integracija, vrlo dobro znam šta su evropske integracije, nisam rekao da se umanju mogućnost korišćenja sredstava iz evropskih fondova, ali sam rekao da se umanju nešto što je kancelarijski trošak.

Mi ne možemo u EU sa nekonkurentnom poljoprivredom – ako mislite da sa 40% zakidanja poljoprivrednicima u 2017. godini, zatim sa 17.648.000.000 zakidanja u 2016 godini, sa 15.315.000.000 u 2015. godini i 5.650.000 u 2014. godini... O 2013. godini neću da govorim zbog toga što je tada prvi put donet Zakon o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju, kojim je propisano 5%, ali je dodat deo u tom zakonu koji kaže – izuzetno u 2013. godini mogu da budu manja sredstva.

Prema tome, očekujem da ću od ministra finansija dobiti podatke o realizovanim prihodima po ovim godinama i da konačno jednom raščistimo koliko je zaista zakinjuto na subvencijama u poljoprivredu i ruralni razvoj za ove četiri godine, otkada je donet Zakon o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju. Hvala.

PRESEDNIK: Daću reč Branislavu Nedimoviću, ministru poljoprivrede. Knežević nije ministar poljoprivrede, ali prihvaću to što ne znate ko je ministar poljoprivrede.

Reč ima Marijan Rističević, replika. Ministar posle toga.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, radi pune istine...

Evo, postao sam i kondicioni trener opozicije.

(Predsednik: Poslaniče Konstantinoviću, nemojte da maltretirate zaposlene. Oni rade svoj posao.)

Kućno je vaspitanje da zatvorite vrata za sobom.

Radi pune istine, moram reći da je u projektu STAR bilo ukupno 12,5 miliona evra. Ja se nadam da će ministar poljoprivrede reći koliko je teško utvrditi kako su i na koji način razgrabili novac koji je bio namenjen za obnovu stočarstva na Staroj planini. To je kredit, koji država treba da vrati – iznosio je 12,5 miliona evra – od Svetske banke. Ministar finansija će to svakako utvrditi. Kamata je bila vrlo lepa – 0,25%, ali umesto da novac ode u stočarstvo, otišao je na razne konsultante i lažne projekte.

Društvo agrarnih ekonomista Srbije, Beograd, projekt-menadžer Miladin Ševarlić – od 60.000 evra nije sve isplaćeno, nego je isplaćeno 58.032 evra i 97 centi. Kao konsultant, Miladin Ševarlić dobija još 4.518 evra, što ukupno daje sumu od 62.550 evra i 97 evro centi.

Nije samo što su razgrabili novac, već su oštetili poljoprivrednike koji su za te pare mogli da nabave šest hiljada krava i svaki dan da isporučuju sa Stare planine zdravo mleko, mlečne proizvode. Međutim, umesto stočarstva, počeli smo da tovimo debele konsultante iz sumnjivih organizacija. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima Miladin Ševarlić, replika.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Ne znam ko treba da utvrdi da li su te organizacije sumnjive, ali mogu samo da kažem da se Društvo agrarnih ekonomista nalazi među 15% referentnih naučnih institucija u svetu u agrarnoj ekonomiji, to pokazuju američki sajtovi. Drugo, Evropska asocijacija agrarnih ekonomista je nama poverila pet evropskih seminara, koji su održani od 1990. godine do danas, u saradnji sa, između ostalog, Narodnom skupštinom Republike Srbije, Skupštinom AP Vojvodine i Skupštinom grada Subotice.

Što se tiče ovih informacija, prepuštam javnosti da oni raspravljaju o tome. Nikada ova suma nije pripala pojedincu. Drugo, to je bio javni konkurs, na koji su konkurisale brojne organizacije. Postoje organizacije koje su dobijale daleko veće iznose; uostalom, Strategija razvoja zemljoradničkog zadrugarstva dostupna je javnosti i svim članovima Odbora za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Republike Srbije.

PRESEDNIK: Reč ima ministar Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Dve stvari bih samo želeo da kažem. Prva stvar se odnosi na podsticaje. Taj propis će se naći u narednim danima pred narodnim poslanicima i

mislim da je radi javnosti važno reći – to što ste rekli da se odnosi na 5% od vrednosti poreskih prihoda za podsticaje, malo bolje to pročitajte. U zakonu piše da je za poljoprivredu, a ne za podsticaje, dužno da se obezbedi 5%. Kada dobijete i saberete sve ove cifre, složili smo se pre dva dana, kad smo razgovarali u načelu, da te cifre odgovaraju toj brojci o kojoj ste vi pričali.

Druga stvar koju želim da kažem, na osnovu poslaničkog pitanja – Ministarstvo poljoprivrede preduzelo je korake u okviru ovog projekta. Mi smo dužni da odgovorimo na svako poslaničko pitanje, bilo ko da ga uputi. Formirali smo posebnu komisiju koja je jedva našla dokumentaciju koja se odnosi na ove predmetne projekte. Sve što je Ministarstvo pronašlo, svu kompletnu dokumentaciju, kompletnu proceduru, dostavićemo svima koji su postavili poslanička pitanja i koji su iskazali zainteresovanost za to. Ako bude bilo i drugih problema, bavićemo se onda i na taj način time.

PREDSIEDNIK: Izvolite.

Samo da kažem da je replika.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem.

Ministar i ja smo se pre dva dana složili o dve stvari. Prva je da su podsticaji koji su definisani Zakonom o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju – koji obuhvataju direktna plaćanja, obuhvataju mere ruralnog razvoja, obuhvataju kreditnu podršku i ostale podsticaje, to su četiri pozicije – 27,5 milijardi, orijentaciono.

Drugo, da će po eventualno novom zakonu, odnosno izmenama i dopunama Zakona o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju, koje je ministar najavio da su već predložene za ulazak u skupštinsku proceduru, pod ovaj pojam „podsticaja“ biti dodate i druge kategorije koje su predviđene u ovom budžetu, a koje iznose negde oko 30 i nešto milijardi. Međutim, to je još uvek manje nego 5% i složili smo se da je to 3,8%.

U tom slučaju, ako se donese novi zakon, a verujem da će ga ova skupštinska većina doneti, radi se o razlici od 11 milijardi dinara koje će poljoprivrednici dobiti manje u 2017. godini nego što im po zakonu pripada. Hvala.

PREDSIEDNIK: Možemo da pređemo dalje.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đukanović. (Aplauz.)

Da li želite reč? (Da.) Morate se prijaviti. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvažena predsedavajuća.

Zamolio bih vas da, ako slučajno malo prekoračim, uzmete vreme od poslaničke grupe.

Pažljivo sam slušao, zaista, ceo dan šta se danas ovde govorilo. Neki bi da teraju investitore, neki pričaju o partokratiji a u istom momentu bili su stečajni upravnici u 19 preduzeća i svojim ženama nameštali poslove. Toliko o

partokratiji. Ali svi oni zajedno skoče kao opareni kad se pomene plata Zaštitnika građana.

Da budem ovde potpuno pošten, to je vrlo važna institucija, izuzetno bitna, ali svakako ne toliko bitna da neko može da ima veću platu od predsednika države ili predsednika Vlade, ili ministara, na kraju krajeva. Ta priča da će se tako obezbediti njegova nezavisnost je besmislena, zato što valjda hoćete da pomognete građanima, a ja inače nudim nagradno pitanje svima vama ovde – kako se zove osoba koju je gospodin Saša Janković zaštitio? Da li vi znate ime i prezime čoveka koga je Saša Janković zaštitio za ovih skoro deset godina svog mandata? Takva osoba ne postoji. Puškom da je tražite, ne biste je našli. Za to vreme njegov kabinet ima abnormalnu platu.

Inače, ja se slažem i duboko znam da amandman koji sam podneo nije u skladu sa Zakonom o Zaštitniku građana, ali podneo sam ga namerno, iz dva razloga. Prvi je da na površinu ispliva licemerje onih koji, inače, guverneru Šoškiću nisu prigovarali za njegovu platu od sedamsto i nešto hiljada dinara ali znaju Jorgovanki Tabaković da prigovore za četiristo i nešto hiljada, tj. trista hiljada manju platu od one Šoškićeve.

Ali kad se pomene Saša Janković, koji ima gotovo istu platu kao Jorgovanka Tabaković, e to je onda strašan problem. Složićemo se da je posao gospođe Jorgovanke Tabaković kudikamo složeniji, a ako ćemo da budemo iskreni, i opasniji nego što je posao gospodina Jankovića. Ali isplivalo je sve licemerje, zato što ti ljudi isključivo štite svog gurua. Taj ne radi ništa na zaštititi građana, taj isključivo radi na svojoj političkoj promociji. I sve vreme je to radio. (Aplauz.)

Institucija zaštitnika građana, imao sam priliku da je obiđem u Švedskoj, gde je rođena, gde imate četiri zaštitnika građana i svake godine se menja ko je predsedavajući u tom telu – nema nikakve veze s ovom našom institucijom ovde, kako su oni to uveli.

Danas čitam, žali se gospodin Janković kako mu nije izveštaj došao u Skupštinu. Za vreme njihove vlasti, punih pet godina, nijednom nije bio ovde izveštaj. Nijednom. I nije se nikada setio tada da to prigovori, ali zato se, naravno, uvek seti da prigovori kada je u pitanju sadašnja vlast. Zato što je dva puta podneo ovde izveštaj koji je više politički pamflet.

Njegov izveštaj je čist politički pamflet. Samo ću vam navesti, dragi građani, u njegovom izveštaju je svojevremeno pisalo da se u Srbiji sprovodi sistematska tortura nad pritvorenicima. Kada sam ga pitao „izvinite, dajte nam jedan jedini dokaz gde se, u kom to zatvoru u Srbiji sprovodi sistematska tortura“ – znate, te izveštaje čitaju stranci, neko će da pomisli da smo mi zemlja ko zna kakva, tučemo pritvorenike u zatvorima – nije znao da navede nijedan primer.

Ali to mu je dobro došlo. Kao što je, recimo, pričao kako ovde postoji sistematska diskriminacija nacionalnih manjina. To piše u njegovom izveštaju. Kad ga pitate „dajte nam primer“, ne postoji nigde nikakav primer, ali

je bitno da se to napiše jer on tako pravda svoj novac kod onih od kojih ga dobija iz inostranstva. (Aplauz.)

Ja sam podneo amandman da se njegova plata i plata čitavog njegovog kabineta umanji na nivo plate premijera. Hoćete reći da je to mala plata? Znaite, svi ovde skoče nama poslanicima da pridikuju kako imamo visoke plate. Poslanici nemaju više pravo ni na putne troškove, gotovo nemaju pravo ni na šta, ali svi znaju da pričaju o našim platama, a o plati zaštitnika građana zabranjeno je ovde da se priča. Zato što je to nedodirljiva osoba, zato što njega ne sme niko da pomene. Zato što, ako ga pomenete, doživite medijski linč, doživite najgoru moguću harangu, zato što ima apsolutnu zaštitu, kao beli medved, u ovom društvu.

E, želimo sa tim da prekinemo, želimo otvoreno da pričamo šta on radi. On ne radi ništa, osim što vodi svoju političku promociju – zato što će, najverovatnije, da se kandiduje za predsednika ili će pomoći nekom drugom predsedničkom kandidatu, nije ni bitno, ali je sve vreme koristio i zloupotrebljavao, dragi građani, te pare koje prima za svoju političku promociju. (Aplauz.)

Na kraju krajeva, svi ovi mediji koji su skočili, a i svi ovi koji su skočili da ga brane, pa mogli su makar da nam pohvale nameru. Mi smo želeli taj novac, a to je četiri miliona i, bogami, šeststo hiljada dinara, je l' tako?, pitam koleginicu Tomić, mislim da smo tako negde izračunali – mi smo to hteli da damo za lečenje bolesnih ljudi, odnosno pre svega dece koja moraju da se leče u inostranstvu. Pa mogli su makar nameru da nam pohvale.

Znam da ne može da se prihvati amandman, ali iz principa nisam hteo da ga povučem. Želeo sam da povedemo polemiku o ovome, zato što su oni napravili taj nakaradni sistem – da ovde gomila raznoraznih funkcionera i direktora mogu da imaju plate i do tri i po puta veće od predsednika Vlade. E, to mora suštinski da se promeni.

Razumem da mora veću platu da ima onaj što radi u Kontrolu leta, nemamo puno tih stručnjaka – ne mislim na menadžment Kontrole leta, mislim pre svega na one ljude koji su stručnjaci u toj oblasti – on mora da ima visoku platu, zato što će da ode u inostranstvo. Guverner Narodne banke bi trebalo da ima visoku platu zato što ima takvu funkciju, ali ne vidim razloga zašto bi ove takozvane nezavisne institucije imale abnormalne plate, po tri i po puta veće nego predsednik Vlade.

Zato se apsolutno zalažem da ovaj amandman ostane, da o ovome popričamo. Da li će ga Skupština usvojiti ne znam, ali iz principa ne želim da ga povučem jer želim da građani Srbije vide kakvi licemeri sede prekoputa i kakvi su licemerni mediji, takozvana lažna elita ovde stala iza gospodina Jankovića. Hvala. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Reč ima Maja Videnović. Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Poštovana predsednice, javljam se po amandmanu. Koristiću vreme poslaničke grupe, mada sam očekivala da reagujete

po Poslovniku, zato što je ovo najbrutalnije kršenje člana 106. Poslovnika. Prethodni govornik je govorio o svemu osim o amandmanu koji je podneo.

Aplauz koji je najavio obraćanje narodnog poslanika Đukanovića označio je da ovo nije slučajno rečeno, niti da je ovo nešto što je mišljenje samo jednog poslanika; ovo je stav poslaničke grupe, koji, moram da priznam, Demokratskoj stranci i svim građanima Srbije, što je mnogo važnije, nije iznenađenje.

Ova zloupotreba ne predstavlja samo odnos prema nezavisnim institucijama, za koje smo, nažalost, svedoci evo već petu godinu kako se urušavaju; ovo je mnogo više od toga – rугanje građanima Srbije. Ako poslanička grupa, od čitavog budžeta, koji predstavlja okvir i govori o tome kako će građanke i građani živeti u narednoj godini, izabere da kao najveći problem predstavi platu jednog od ljudi koji je na čelu nezavisne institucije, to mnogo više i najjasnije moguće odslikava namere.

Ako hoćete da razgovarate o radu i ako na ovaj način zloupotrebljavate i govorite o radu, onda vas molim da konačno stavite na dnevni red izveštaje – ne samo Zaštitnika građana, nego Poverenika za zaštitu podataka o ličnosti, Poverenice za zaštitu ravnopravnosti. Tu ne govorim o njihovom liku i delu, tu govorim o svim onim problemima sa kojima se građani suočavaju, o svim ljudskim pravima i problemima koje oni imaju sa upravom.

Tako da je ovo najogoljenija moguća politička zloupotreba i mnogo gore od toga – jasna poruka građanima i rугanje time da je od svakodnevnog života i problema sa kojima se oni suočavaju za poslaničku grupu SNS važnija politička zloupotreba priče na tu temu.

Na kraju, očekujem da aplauz kojim je najavljeno ovo izlaganje isprati i glasanje za vaš amandman. Verujem da nećete poslušati premijera i da ćete glasati za ovaj amandman. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Dobro. Čuli smo šta će da radi ova grupa, a šta će da rade druge grupe nismo.

Evo javite se za amandman, nije problem nikakav.

Samo momenat, puna mi je lista. Polako, niste još na toj listi.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović, replika, ali moram da dam reč ministru Vulinu, kome nisam dala pre koleginice Videnović, a on je imao prednost.

Molim za malo tolerancije. Odmah ćete dobiti reč, samo da ministar kaže. On je predlagač budžeta, bar toliko ste naučili.

ALEKSANDAR VULIN: Dame i gospodo narodni poslanici, zaista moram da kažem da, u najmanju ruku, protestujem protiv toga da se institucija kakva je Zaštitnik građana izjednačava sa gospodinom Jankovićem. Te dve stvari nemaju veze jedna sa drugom. Zaštitnik građana je važna institucija, a gospodin Janković je predsednički kandidat i čovek koji se bavi politikom svakodnevno, tako da vas molim da te dve stvari ni slučajno ne povežemo jednu sa drugom.

Gospodin Janković je čovek čiji politički rad pratimo. On je legitiman, a bio bi još legitimniji kada ne bi sedeo na funkciji Zaštitnika građana i kada ne bi koristio sve ono što mu daje Zaštitnik građana. Ali ne želim da se te dve stvari na bilo koji način izjednačavaju.

Koliko ova vlada vodi računa o instituciji Zaštitnika građana, daću vam primer. Zaštitnik građana je jedina institucija koja nije pristala na smanjenje i na racionalizaciju zaposlenih. Niko nije otpušten kod Zaštitnika građana, materijalni troškovi nisu smanjeni, najveći deo odlazi na plate. Od 216 miliona, čak 179 odlazi na plate.

Dakle, Zaštitnik građana je čuvan i pažen, nema govora da se umanjí bilo šta kod njega. Nijedan radnik mu nije otpušten. Otpušteni su radnici u svim ministarstvima, u domovima zdravlja, otpušteni su u poljoprivredi, u socijali, otpušteni su svuda, ali nikako kod Zaštitnika građana, jer to je nešto najvažnije za nas i ne smemo dozvoliti da se ingerencije tog važnog i velikog organa smanje. Nemojte zbog Saše Jankovića da izgubimo tako važnu instituciju.

Ja ću pokušati da ubedim poslanike Pokreta socijalista da ne glasaju za ovaj amandman. Nadam se da će me poslušati. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović, replika.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Čudo jedno da je politička zloupotreba to što sam predložio amandman, a ne vidite njegovu političku zloupotrebu i ono što on radi. On je konstantno u kampanji. Molim sve građane, ima to i na njegovom sajtu, pročitajte njegove izveštaje. Meni je prvi put gospodin Marijan Rističević rekao da pročitam taj njegov izveštaj, pre jedno dve-tri godine, kada je bilo. Nisam mogao da verujem da je zaista to politički pamflet, a onda sam uzeo i svojim očima se uverio.

Ja samo molim građane Srbije da shvate da je institucija Zaštitnika građana nešto što je veoma važno i što moramo da negujemo. Problem te institucije je što je čovek koji je danas na njenom čelu uništio tu instituciju. To je najveći problem. Reći ću vam i zašto nije smenjen. Zato što ste doneli suludi član zakona po kom ga je gotovo nemoguće smeniti. Zato što imate član gde piše – ako je nesavesno obavljao svoj posao.

Kako mislite da se podvede to „nesavesno obavljao svoj posao“? Zato što bi, naravno, napravili čitavu medijsku hajku i harangu da ga, naravno, podržavate, jer taj čovek ima najveću moguću medijsku logistiku. To je nešto neverovatno. Kako ga pomenete, tako medijski linč doživite. I ja i gospodin Rističević smo bili svedoci toga jer smo bili razapinjani po svim naslovnim stranama. Zato takvom čoveku mora da se smanji plata jer on ne zaslužuje, ni za ovo što je dosad radio, da je prima. Hvala vam.

PRESEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Marko Đurić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Mislim da je očigledno da namera predlagača, kako je sam rekao, nije bila da se usvoji ovaj predlog amandmana, nego da se

ovaj deo rasprave posveti liku Saše Jankovića koji obavlja funkciju Zaštitnika građana i da se još jednom ponove laži i bestijalni napadi koji dolaze od strane SNS-a – i na njega kao pojedinca, ali i na instituciju koju on predstavlja. U toj kampanji se ne biraju sredstva i ne biraju reči i govori se sve što bilo kome padne na pamet, sasvim očigledno.

Postavlja se samo pitanje da li ćemo u danu za glasanje, kada dođemo do ovog amandmana, čuti famozno zvonce ili nećemo. Znači, sva ova rasprava i ovo ubeđivanje o kojem ministar Vulin priča, kako će on sada nekog ubeđivati, ništa od toga nije važno, važno je samo da li će biti zvonca, jer tako ova skupština odlučuje u ovom mandatu. Zvonce – za, bez zvonca – ništa se ne pritiska. Zato je vreme i za izbore, da ova vladajuća većina ode, da zazvoni poslednji put i skine se sa grbače građana Srbije.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Nemanja Šarović, pošto se toliko bunio. Stvarno ne mogu da vam dam reč preko reda.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Hvala.

Pre svega, mislim da je zanimljivo pitanje zašto uopšte raspravljamo o ovom amandmanu i zašto ovaj amandman nije odbačen. To je ono što je nekada bila praksa i to je ono što je trebalo uraditi, ali je, ja mislim, ipak važnija bila namera vladajuće koalicije da ovo iskoristi za, rekao bih, zakasneli obračun sa Sašom Jankovićem.

E sad, 2012. godine SRS je bila protiv Saše Jankovića. Mi smo i tada znali da je on sluga Zapada, koga su „žuti“ doveli ne da vrši funkciju koju treba, nego da vrši neke druge korekcije u društvu i da nastupa po potrebi. To pokazuje koliko ta vaša naknadna pamet kasni za onim što smo mi iz SRS znali još 2007. godine, mislim, kada je prvi put izabran i kada smo to kritikovali i bili protiv njegovog izbora.

Druga stvar, vi nemate problem sa Sašom Jankovićem, vi zapravo imate problem sa sopstvenom kadrovskom politikom. Izaberete Sašu Jankovića, glasate, hvalite ga, prođe neko vreme, vi kažete – ne valja ništa, kriminalac, lopov, ovakav, onakav. Izaberete Radulovića, prođe par meseci, od genija finansijskog evo ga opet lopov. Nagurate Boška Obradovića u Skupštinu uz pomoć Skota, omogućite vi većinom u RIK-u da on dobije tu...

PREDSIEDNIK: Poslaniče, ovo nema veze sa amandmanom. Stvarno nema. Ovde se govori o plati Zaštitnika građana.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo, nasloniću se na izlaganje prethodnog govornika.

PREDSIEDNIK: Nemojte se vi naslanjati ni na koga, nego samo na amandman.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Hvala i vama.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Onda govorite o visini plata. Dakle, plata Jorgovanke Tabaković nije ni približna njegovoj. I, ako već govorite o licemerju,

pa ko vrši najodgovorniji posao u državi? Ko bdi 24 sata i još tri minuta više nad ovom državom? Aleksandar Vučić. Zar ne treba on da ima najveću platu?

E sad, guverner Narodne banke pet hiljada evra, a predsednik Vlade, koji valjda čitav ovaj brod zvani Srbija usmerava, hiljadu evra. Pa zar to nije licemerje? Zar to nije demagogija? Ja mislim da jeste. Ako već pričate o demagogiji i licemerju, onda idite do kraja. Idite do kraja, a ne ovaj je dobar, a ovaj nije dobar; ili danas je dobar, a sutra nije dobar.

Mi bar znamo, koga na samom početku označimo da ništa ne valja – ne valja. Prema tome, kad pričate o licemerju i o doslednosti, pogledajte prvo u svoje redove. A i Saša Janković je iz vaših redova. Vi ste ga birali, svi. Svi ga zajedno birali 2012. godine. Uхватili se za ruke, sve poslaničke grupe, jer nije bilo SRS-a da razbije to nesrećno jedinstvo, kao što to sada činimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Na osnovu čega replika?

Po amandmanu narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U pitanju je amandman poslanika Vladimira Đukanovića na član 8. I to je pravo poslanika Vladimira Đukanovića da predloži na predlog budžeta amandman kakav on želi. Znači, ovo je njegov lični stav.

Poslanička grupa SNS drugačije razmišlja i neće podržati ovaj njegov amandman. Njegovo pravo je isto tako pravo kao što je u prošlom sazivu odlučio da jedini od nas ne podrži izveštaj Zaštitnika građana. I on je glasao protiv njegovog izveštaja u prošlom mandatu, zato što smatra, politički, da njegov izveštaj nije bio izveštaj jednog zaštitnika građana...

Nemojte vikati na mene.

Molim vas da opomenete poslanike, imam pravo da govorim o ovom amandmanu.

Suština ovog amandmana nije ono što smo čuli malopre od onih koji smatraju da ovaj amandman treba odbiti. Suština ovog amandmana je – koliko sam ja razumela predlagača, on će me ispraviti – da je plata Zaštitnika građana trenutno 400.000 dinara i da on može na pravi način da štiti građane ove države i za neki primereniji... Koliko ste vi predvideli?, 216.000, tako nešto. Znači, može na pravi način da štiti nas, sve građane Srbije, za 216.000 dinara. I to je suština njegovog amandmana.

Znači, hajde da raspravljamo o tome, a ne da li nam treba Zaštitnik građana. Treba nam, dogovorili smo se u jednom momentu, neko je doneo zakon i imamo sada Zaštitnika građana. Da li radi svoj posao ili ne radi svoj posao – uz funkciju poslanika, ja sam i predsednik Parlamenta i neću se izjašnjavati, jer ne bi bilo u redu. Ali da li neko može bolje da radi za 216.000 ili je u pitanju novac pa će najbolje, najbolje raditi za 400.000 – o tome se ovde razgovara i Vladimir Đukanović ima pravo da postavi to pitanje pred Parlamentom i pred javnošću Srbije.

Čemu onda tako bučne reakcije, da neko nema pravo da pita – je li možeš da radiš taj posao možda malo bolje za 216.000 dinara ili baš moraš da imaš 400.000 dinara? To je suština ovog amandmana.

To što je rekao da guvernerka ima platu toliko i toliko, rekao je. Četiristo hiljada za jedan vrlo odgovoran posao, voditi finansije ove države.

Premijer. Nemojte gledati kako se zove premijer, pa skaćete ovde, ne volite Aleksandra Vučića. Ne volite ga, pa bože moj, ali on radi odgovoran posao, kao što su radili i oni premijeri prethodno za nekih 120.000 dinara. Njegov posao je, očigledno, po vašim merilima, manje važan. Pa nije baš tako. Predsednik države – istu toliku platu. Predsednik Parlamenta – još manju platu.

A vi, poslanici, nemojte da kažete da vaš posao ne vredi ništa; uzdržite se od toga. Vaša osnovna plata je 68.000 dinara. Niko me neće ubediti da ljudi koji direktno predstavljaju građane Srbije obavljaju mnogo manje važan posao od Zaštitnika – koga smo mi izabrali, predstavnici građana.

Znači, hajde da razmišljamo u tim kategorijama – da li Zaštitnik građana može valjano da obavlja posao za 216.000 dinara? Hajde da mu onda podignemo platu da ima više, da ima 600, da ima 700, da ima milion dinara, ako su to kriterijumi obavljanja jednog vrlo važnog posla.

Znači, ne mogu da podržim amandman Vladimira Đukanovića, ali sam razumela njegovu dilemu – da li Zaštitnik građana može sa malo manjom platom, u ovoj velikoj finansijskoj krizi, da štiti građane koji nemaju ni deset, ni petnaest hiljada dinara plate. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Ko to traži repliku? Na osnovu čega, kolege? Nisam čuo nijedno vaše ime.

Prvo pravo na repliku ima narodni poslanik Vladimir Đukanović. Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Istini za volju, ja sam jako ljubomoran na ovaj amandman; ja sam ga lično podneo. Kao što sam i tada, kao što je gospođa Gojković rekla, glasao protiv njegovog izveštaja. Da sam bio poslanik 2012. godine, glasao bih protiv njegovog izbora. Tako da tu budemo potpuno načisto. I kolega Ristićević je, uz mene, jedan od onih koji su glasali protiv njegovog izveštaja – zato što su mu svi izveštaji politički pamfleti.

To se slažem sa vama da se neretko pogreši u tom nekom kadriranju. Zašto? Zato što onaj ko radi, taj i greši. Onaj ko ne radi ništa, taj ne može da pogreši. Tako da u tome jeste suština i dobro je, gospodin Vučić je i priznao da mu je jedan od bivših ministara velika greška. Nažalost, sada tu sedi i priča nam o partokratiji, ali je to potpuno suludo.

Ovde samo želim da kažem, suština ovog amandmana bila je da se oko ovoga povede polemika, da se ovde konačno uredi sistem i da ispliva licemerje tzv. lažne elite ovde, koja je stala iza gospodina Jankovića, zato što nam se silom nameće da su oni elita i da niko drugi osim njih nema pravo u

javnosti da slučajno konkuriše da dođe na takvo neko mesto. Možete da budete akademik, ali ako niste u toj nekoj soroševskoj grupaciji, vi ne možete ni na jedan medij da dođete ovde, zato što je to tako ovde napravljeno s njihove strane.

Želeo sam samo da ispliva licemerje tih tzv. rodoljuba, patriota koji stadoše sad ovako glasno da brane Sašu Jankovića, predvodnika jedne soroševske grupacije koja, nažalost, hara Srbijom.

Toliko od mene i drago mi je da se ovakva polemika pavela, neka javnost vidi zapravo ko ovde suštinski razmišlja o bilo kakvim uštedama i ko uopšte razmišlja o bolesnim ljudima. Niko tu nameru, taj drugi deo amandmana nije hteo da pomene, a hteli smo taj novac, naravno, da preusmerimo da se leče ljudi koji moraju u inostranstvu da se leče, kako bi bilo više novca. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Svašta smo čuli u ovoj raspravi i sigurno je dobro da imamo raspravu, samo bi bilo dobro da čujemo i neke valjane argumente. Ako ćemo da pričamo o tome šta radi, ili da li radi ili ne radi Zaštitnik građana, stavite njegov izveštaj o radu ovde na skupštinsku raspravu, pa da povedemo tu raspravu.

To sigurno ne može da uradi opozicija. Znači, hajde, skupite hrabrosti i stavite to na dnevni red. Ova skupština nije radila četiri meseca posle izbora. Pa kad smo se konstituisali, trebalo je još dva meseca da počnemo sa radom. Pa i ono što smo radili do ove sednice nije maltene ništa. I to je ova većina – ništa. Prazna priča, bez bilo kakvog dela. I onda jednu instituciju koja se bavi vrlo važnim stvarima, zaštitom građana od strane nesavesnog postupanja državnih organa, vi pokušavate da provučete kroz blato spuštajući raspravu na niži nivo i vodeći političku kampanju.

Skupite makar malo hrabrosti da povedemo diskusiju o tome šta i kako radi institucija Zaštitnika građana i na koji način su prava građana Republike Srbije ugrožena – od rada ili nerada državnih organa. Jer kada biste pročitali taj izveštaj o stanju ljudskih prava u Republici Srbiji, bili biste zabrinuti – u kojoj državi živimo i šta nam se dešava. Ovo je mesto gde treba da se vodi taj dijalog, a ne na medijima na kojima čujemo kuknjavu – neko ne može da dođe.

I to od strane poslanika koji ima svoju emisiju na televiziji. Znači, on ima svoju emisiju, a ovde priča kako neko ne može da dođe na medije. Pa ko ovde ne može da dođe na medije, da li oni prekoputa ili mi sa ove strane? Pošto vidim da se tako delimo u razgovorima i u diskusijama u Skupštini.

Znači, ova rasprava još jednom pokazuje sve licemerje SNS-a, Aleksandra Vučića, i očigledno je da će jedina sudbina ovog amandmana zavisići od zvona, od zvona u danu za glasanje. Srećom, vama će uskoro da odzvoni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, Vladimir Đukanović.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Ja moram da kažem, evo, ako već pričamo o licemerju, uvaženi gospodine Arsiću, pošto vama moram da se

obratim, tačno je, ja vodim jednu televizijsku emisiju gde ste vi rad gost ako hoćete da dođete. Ali problem je u tome što vi ne želite nikada da dođete. A još veće licemerje je u tome da ste vi pravili jednu televiziju, koju danas tako žestoko umete da pljujete. E to je ono što je najveće licemerje. I nemojte vi da pričate o uticaju na medije kada ste vi direktno kao političar učestvovali u pravljenju televizije. To je tek nešto što je skandalozno.

Što se tiče zaštitnika građana, nikada za pet godina njegovog mandata dok ste vi bili vlast niste stavili ni jedan jedini njegov izveštaj na dnevni red. Nikada i nikada se nije bunio zbog toga. Ova sadašnja vlast mu je dva puta stavljala izveštaj na dnevni red. Ja se izvinjavam, mi smo mu pet puta više izašli u susret nego što ste to vi radili. Vi niste nijednom.

Prema tome, ja zaista ne razumem, ako hoćete da mi uskratite pravo kao narodnom poslaniku da izrazim svoj stav o njegovom radu, to je već vaš problem, zato što imate diktatora u glavi. Ja imam pravo kao narodni poslanik da govorim o njegovom radu, zato što on podleže kontroli Narodne skupštine Republike Srbije. Prema tome, imam pravo da cenim njegov rad, imam pravo da komentarišem njegove izveštaje i imam pravo da dam svoj sud o njegovom radu – koji je katastrofalan, jer je uništio tu instituciju. Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, tri puta su me prozivali. Ja sam taj koji je dva puta, za oba izveštaja, glasao protiv izveštaja zaštitnika građana, odnosno protiv izveštaja političara Saše Jankovića. Ja nemam ništa protiv institucije koja se zove Zaštitnik građana, ali Saša Janković je bio samo jedan kamuflirani politički aktivista, koji je svoju političku aktivnost u ovu dragocenu instituciju zavio. On je samo politički ofarban stranački aktivista, skupo plaćeni.

I gospodin Đukanović greši. Ja znam građanina kojeg je zaštitio Saša Janković. Taj građanin se zove Saša Janković. On je zaštitnik, on je zaštićenik, zaštićen od svega, zaštićen od zakona. To mesto treba da pripadne nekom vrlo pravniku, koji je istaknuti pravnik iz oblasti ljudskih prava. To Saša Janković nikad nije bio.

I da kažem ovima koji izlaze, velikim kritičarima 90-ih, Saša Janković je bio visoki činovnik u Vladi Slobodana Miloševića. To da znaju ovi tamo koji izlaze, okreću leđa, neće da zatvore vrata.

Imali smo Zaštitnika građana i u Vojvodini i nikada sa njim nismo imali problem.

Ja u svoje lično ime kažem da ću glasati za amandman gospodina Đukanovića, zato što smanjena plata ne obuhvata ovog kvazizaštitnika građana, već budućeg, stvarnog zaštitnika građana koji će doći na njegovo mesto. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Bojan Torbica.

BOJAN TORBICA: Poštovana predsednice, cenjeni ministri, Saša Janković je mnogo puta dosada dokazao da nije zaštitnik građana, da je političar

koji svoju funkciju koristi da bi se politički obračunavao sa Vladom i premijerom.

U članu 10a Zakona o Zaštitniku građana jasno se kaže – zaštitnik građana i zamenik zaštitnika građana ne mogu da daju izjave političke prirode. Ali on odavno pokazuje da se na njega zakoni Srbije ne odnose. Saša Janković se sve vreme bavi isključivo svojom političkom promocijom. Od svog posla ne radi apsolutno ništa, ali zato uredno pljačka građane uzimajući im 3.000 evra mesečno za platu koju nije zaradio.

Da li je posao Saše Jankovića da tokom radnog vremena po Beogradu nosi žutu patku? Da li je posao Saše Jankovića da čuti dok nekrunisani kralj stečaja najgrublje vređa novinare i medije? Da li je posao Saše Jankovića da čuti dok dokazane siledžije vređaju i fizički napadaju članicu RIK-a? Da li je posao Saše Jankovića da čuti dok vređaju i prete porodici i deci Aleksandra Vučića? Naravno da nije. Ali on to radi bez ikakvog stida i za to svaki mesec uzima 3.000 evra.

Potpuno se slažem da građani Srbije zaslužuju da imaju Zaštitnika građana, ali ne zaslužuju da na tom mestu bude Saša Janković. Jer ko će građane Srbije da zaštiti od politički štetnog delovanja tog Zaštitnika građana?

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Zaista, ovaj amandman zaslužuje da se kaže nekoliko reči. Kada je u pitanju zaštitnik građana, aktuelni, Saša Janković, svakako smo imali prilike da otvorimo raspravu o njegovom izveštaju da bismo mogli da mu kažemo sve ono što mislimo da treba da mu se kaže.

Apsolutno je nesporno da je Saša Janković političar, prozapadni političar, i da je to bio i 2007. i 2012. godine. Neko ko se predstavlja zaštitnikom građana nikada u svom izveštaju, recimo, sedam godina je to trajalo, nije napisao da postoji jedan građanin Srbije, da se zove Vojislav Šešelj i da je u Haškom tribunalu u pritvoru, bez izrečene prvostepene presude, punih 12 godina. I nikada ni vi, gospodo, koji ste raspravljali o tome, tako nešto niste pitali Sašu Jankovića.

Ja se sećam, 2012. godine, kada je biran, da je Jorgovanka Tabaković toliko lepih stvari o njemu pričala da sam ja mislila da ne postoji bolji čovek na svetu, pa sam se pitala što smo to mi srpski radikali iznosili neke drugačije stavove o Saši Jankoviću.

Ali, gospodo, ako ste istinski hteli da raspravljate o tome, a mi jesmo, zašto ste dozvolili da se na Odboru za pravosuđe i upravu raspravlja o njegovom izveštaju u njegovom odsustvu? Kao član Odbora tražila sam i insistirala da bude prisutan na Odboru, pa da ga lepo pogledamo u oči i on nas, pa da porazgovaramo, da ga pitamo da li je on kandidat za predsednika ili zaštitnik građana, da li je on Sorošev političar ili zaštitnik građana koji prima platu iz budžeta koji pune građani Republike Srbije.

(Vladimir Đukanović: Nije hteo da dođe.)

Ako nije hteo da dođe, onda se ne raspravlja o tom izveštaju, pa se kaže javnosti – evo, narodni poslanici ne mogu da raspravljaju o izveštaju zato što Saša Janković neće da dođe. Ja sam protumačila da vi ne želite tu vrstu rasprave. Jer, zašto biste dozvolili? Mi smo nekoliko sati raspravljali o tom izveštaju i zaista je imalo šta da se kaže, ali je bila otprilike prazna priča, zato što on nije bio tu da s njim razgovaramo. Zato budite iskreni, da li želite da se na taj način o tome raspravlja ili sad vi to koristite za dnevno-političku upotrebu.

Mi srpski radikali smo dosledni u svemu, pa i u tome. Saša Janković nije bio dobar izbor ni 2007, ni 2012. godine, nije ni dobar kandidat za predsednika Republike. Niko mu ne brani da to bude, ali ne može biti zaštitnik građana i, već izvesno, kandidat neke grupe koja ga kandiduje.

Dakle, hajmo izveštaj. Ako niste hteli na Odboru, zovite ovde Sašu Jankovića, izveštaj imamo, pa da se lepo kao pravi poslanici o tome ispričamo. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Moram da dam po članu 96. predlagaču zakona. Ne znam kako da dam kad je puna lista.

Javite se.

(Aleksandra Jerkov: Već je govorio.)

Nije, spominjan je. Znači, dve minute replike ima prava.

ALEKSANDAR VULIN: Stvarno želim da zamolim sve poslanike da vratimo raspravu o okviru budžeta, da se više ne bavimo ovde politikom i da ne dozvolimo da nam Saša Janković postane sinonim za Zaštitnika građana i da ne postane sinonim za ovu važnu instituciju.

Ovde se čak govori o pogrešnim podacima. Nije tačno da Zaštitnik građana ima platu 400.000 dinara. To jednostavno nije tačno. Prema dostupnim podacima, on ima svega 376.648,03 dinara. Dakle, ni blizu 400.000 dinara. Nemojte to da govorimo. Govorimo istinu u ovoj raspravi. Svega 376.000 dinara, svega. Pa zaista jadno. Znači, od ukupnog budžeta, svega 216 miliona, on čitavih 179 miliona daje na plate.

Dakle, nećemo smanjivati, treba čak povećati. Pogledajte, 90%, 80% on daje na plate, nema prostora za sve ostalo. Nemojte sada zbog Saše Jankovića da izgubimo ovu važnu instituciju. On je legitimni, politički kandidat DOS-a. Legitimni, u redu. Nije baš potpuno u redu da se vozi državnim kolima kada ide u predizbornu kampanju, ali nemojte dozvoliti... I zahvaljujem se svim poslanicima koji prave razliku između toga da je Zaštitnik građana najvažnija institucija, a Saša Janković, kandidat DOS-a, neko koga svakako treba politički doživljavati.

Dakle, molim vas, vodimo računa da ne dopustimo da se ova važna institucija izjednači sa gospodinom Jankovićem. Nije on toliko važan da bismo „bebu bacili sa prljavom vodom“. To jednostavno nije dovoljno dobro.

Dakle, molim vas, poslanici, vratimo se budžetu, vratimo se građanima, vratimo se njihovim pravima, a biće valjda i neko ko će jednog dana

zastupati građane zaista kao pravi zaštitnik građana, pa neka ima i veću platu. Ja bih voleo da i poslanici imaju veću platu, zaslužuju, kao što je zaslužuju da imaju i članovi Vlade i, svakako, predsednik Vlade. A, uostalom, kako on obavlja posao, pa rekli su građani Srbije. Kao što vidite, ovaj deo odavde, pa skroz do tamo kaže...

PREDSIEDNIK: Vreme, ministre. Hvala vam puno.

Znači svi se poslanici ljute na mene, sad se ljute i iz SNS-a.

Imamo zastareo sistem. Ne možemo da ga menjamo zato što nas mediji napadaju da trošimo pare. I smanjili smo budžet. I nisam ja kriva što može samo posle...

(Marko Đurišić: Strašno.)

Jeste, strašno je. Smanjili smo.

Usvojen vam je amandman, ako niste znali.

(Marko Đurišić: Kada?)

Jeste, jeste, Vlada je usvojila, valjda toliko znam. Jeste, postao je sastavni deo Predloga zakona. Prvi amandman je bio. Čitajte papire kad dođete u Parlament. Niste vi ništa pročitali. Na Odboru je prihvaćen.

(Marko Đurišić: Mora da se glasa.)

Poslaniče Đuroviću, žao mi je što niste prisutni, odsutni, ulazite, izlazite, niste baš skoncentrisani. Polako.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić, replika. Kome replika? Molim vas, pomozite mi.

(Aleksandra Tomić: Maji Videnović.)

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Pominjanje Srpske napredne stranke od strane poslanice.

Srpska napredna stranka se zalaže za očuvanje institucija, pogotovo kad govorimo o zaštiti ljudskih prava, i ono na šta je predlagač ovog amandmana hteo da skrene pažnju jeste koja je, praktično, visina zarade ljudi koji čuvaju institucije i onih koji čuvaju sistem.

Bilo ko da je, Saša, Miša, Pera, bitno je da mora da vrši funkciju Zaštitnika građana. Onoga trenutka kada rešite da se bavite nekim drugim javnim poslom, morate da napustite tu funkciju i morate, jednostavno, da izađete pred građane Srbije i kažete da ste ušli u politiku i da idete u predizbornu kampanju.

Da li je veličina bavljenja određenom funkcijom u određenoj instituciji tri puta veća u mesečnom iznosu naknade u odnosu na premijera ili predsednika države, na građanima Srbije je da o tome znaju istinu, pre svega, a i da na nekim sledećim izborima odluče i daju podršku promenama. Da li plata Zaštitnika građana ili bilo koje druge institucije treba možda da bude duplo veća, ili duplo manja, ali treba reći da je u godišnjem iznosu razlika između plata visokih funkcionera, premijera, predsednika države, institucija koje je moj kolega Đukanović predložio, pet miliona dinara u budžetu.

Prema tome, Zaštitnik građana, namerno neću da govorim o imenima, jer ona nisu bitna, bitna je funkcija koju obavljate, do trenutka dok je zaista bio jedan od predstavnika te institucije, pred poslanicima je podnosio izveštaj, svi državni organi usvajali su te preporuke u iznosu od 94% ...

PREDSEDNIK: Replika, prošlo je vreme. Hvala vam puno.

Kome sad replika, kad vas ne spominju uopšte?

Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsednice. Javljam se po ovom amandmanu.

S obzirom na to da je predlagač amandmana u nekoliko navrata tražio od svih koji se uključuju u diskusiju neke konkretne podatke, i ja sam se tim povodom javila i ukazala bih na dva vrlo bitna.

Slučaj „Zorica Jovanović protiv države Srbije“ pred Evropskim sudom za ljudska prava, povodom nestalih beba, presuda iz 2013. godine, pravosnažna, koja je Republiku Srbiju obavezala, već neko duže vreme, da se u zakonskoj proceduri nađe, skraćeno da ga nazovem, zakon o nestalim bebama. Da bi se sve ovo uzelo u obzir, velika je zasluga upravo Izveštaja iz 2010. godine zaštitnika građana Saše Jankovića kao ključnog argumenta koji je Evropski sud za ljudska prava uzeo u obzir i naložio hitne mere Republici Srbiji. Iako se kasni već više od dve godine.

Druga važna stvar, sa konkretnim činjenicama takođe, odnosi se na poziv predlagača amandmana da ih iznesemo, jeste ono što je on prekrstio u soroševsku grupaciju, u okviru koje je prepoznao i zaštitnika građana, u konkretnom smislu Sašu Jankovića.

Samo bih da informišem i poslanike većine, naročito SNS-a, a i sve ostale, da, recimo, jedan od kapitalnih programa i projekata vašeg Ministarstva za državnu upravu i lokalnu samoupravu, koji još uvek traje, upravo finansira, Soroševa Fondacija za otvoreno društvo. Sve je proverljivo na zvaničnoj internet stranici Ministarstva za državnu upravu i lokalnu samoupravu.

Dakle, istovremeno dok otimate najsigurniji prihod opštinama i gradovima, a to je deo od poreza na zarade, onda je dobar Sorošev novac i njegove fondacije da finansira Ministarstvo u svim projektima. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Maja Videnović.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, predsednice.

Prošlo je 30 minuta od kada sam se javila za repliku. Hvala vam na prilici, razumem.

Danas i prethodna četiri dana razgovaramo o budžetu, o najvažnijem zakonu...

(Predsednik: Ministre, molim vas, ništa se ne čuje u sali, nemojte.)

Ne smeta meni ministar Vulin. Mnogo je gore što smeta ono što radi građanima Srbije.

Već četiri dana govorimo o prosveti, zdravstvu, o mladima, o ženama, o obrazovanju, o lokalnoj samoupravi, o tome kako žive građanke i građani, o tome kako svi, kao narodni poslanici, podnošenjem amandmana možemo da popravimo budžet i da utičemo na to da njihov život u narednoj godini bude bolji. Poslanici SNS-a su ova četiri dana učestvovali onoliko koliko su učestvovali. Svi njihovi amandmani su bili usmereni na ovaj amandman. Sva njihova diskusija je usmerena na jednog čoveka, ne na jednu instituciju; ne pada mi na pamet da govorim o tome.

Predsednice, vi ste, uzevši učešće u ovoj diskusiji snažno stali iza navoda poslanika Đukanovića, svi ministri, nekoliko poslanika vladajuće koalicije. I potpuno ste u pravu, predsednice, kada ste rekli da je građanima sve jasno, a jasno im je da je ovo brutalno kršenje i procedure, da je ovo brutalni napad na institucije, da je ovo brutalno ruganje građanima, jer ste kao najveći problem sa kojim se građani suočavaju izabrali da vam bude plata jednog čoveka koji vodi jednu nezavisnu instituciju, te je u tom smislu apsolutno svima jasno, snažno ste branili ono za šta licemerno kažete – ja vas molim da o tome ne glasate. To toliko toga govori o vama.

PREDSEDNIK: Hvala.

Vladimir Đukanović, izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

To da li Soroševa fondacija finansira nekog u Ministarstvu, dobro je da malo uplate u budžet koliko su ojadili ovu državu, drago mi je da negde nešto i vrate para. Problem je što oni finansiraju političke aktivnosti nekih stranaka ovde, koje bi da razaraju državu. E, to je nešto što je sasvim drugačije, ali o tome ćemo drugi put.

Ali ovde, uvažena predsedavajuća, meni je prosto neverovatno kako je neko skočio kao oparen da brani svog predsedničkog kandidata. To je prosto neverovatno, za njegove pare bi skočili sa 20. sprata na glavu. I to je nešto što je fascinantno. Ja nemam ništa protiv ako je on vaš predsednički kandidat, ako on hoće da se bavi politikom, nemam ništa protiv, samo da ne zloupotrebljava funkciju zaštitnika građana za svoju predizbornu kampanju. Bilo bi časno od njega da je podneo ostavku kada je krenuo da se bavi politikom, da onda krene u predizbornu kampanju i svakako da onda pridobije birače.

S druge strane, ovde je bila jedna velika primedba kako niko sa njim ne želi da razgovara, odnosno da nije mogao da bude na sednici Odbora. Nije hteo da dođe na sednicu Odbora. On je izbegao da dođe na sednicu Odbora, i to je ono što je problematično. On neće da razgovara sa poslanicima, zato što zna da bi mu tamo postavili veoma nezgodna pitanja i zato što želimo, u pravom smislu te reči, da kontrolišemo njegov rad.

On nije beli medved, on ima pravo da dobije pitanje od poslanika. A ako hoće da se bavi kampanjom, još jednom ga pozivam, časnije bi bilo da je podneo ostavku i krenuo u predizbornu kampanju, i nema nikakvih problema. A

vi slobodno vašeg predsedničkog kandidata štitite do mile volje, samo građani Srbije bi to trebalo da znaju. Hvala.

PREDSEDNIK: U međuvremenu sam vam, poslaniče, nabavila amandman. Ako budete želeli da vidite da je usvojen, ja ću vam vrlo rado to predati, ako vas interesuje. Marku Đurišiću se obraćam.

Ne interesuje vas? Dobro.

Nemanja Šarović. Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pre svega, povređen je član 103, jer se ja više od 10 minuta uporno javljam za Poslovnik, dižem Poslovnik, govorim vam to, a u međuvremenu su tri ili četiri govornika dobila reč.

Povređen je član 104, koji reguliše pravo na repliku i kaže:

„Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o drugom narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe, navodeći njegovo ime prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku.

Ako se uvredljivi izrazi odnose na poslaničku grupu, odnosno političku stranku čiji narodni poslanici pripadaju toj poslaničkoj grupi, u ime poslaničke grupe pravo na repliku ima predsednik poslaničke grupe.“

Dakle, u ovom članu koji sam pročitao samo se pominju poslanici i poslaničke grupe. Ministri se ne pominju. Ministar ni pod kojim uslovima ne može dobiti pravo na repliku. Učešće predsednika Vlade ili predstavnika Vlade, ministara, u radu po amandmanima reguliše član 158, koji kaže: „Predlagač zakona, odnosno ovlašćeni predstavnik predlagača zakona ima pravo da o svakom amandmanu govori do dva minuta, s tim da ukupno trajanje pretresa u pojedinostima ne može trajati duže od tri sata.“

Vulin je govorio o ovom amandmanu, iskoristio vreme i nema poslovnčkog osnova, nikakvog, pod bilo kojim okolnostima, šta god da mu je neko rekao, a nije mu rekao niko ništa, on ne može više dobiti reč. On je iskoristio svoje vreme. Vi se možete pozivati da ima više gospode Vulin, ali to po Poslovniku nije osnov.

PREDSEDNIK: Bezveze ste potrošili vreme sad. Ne morate da vređate, ovo je ministar. Ministar je govorio dve minute. Ima pravo na repliku. Čitajte Poslovnik. Znači, ako su ga spomenuli. Jesu.

(Nemanja Šarović: Nema pravo.)

Nemojte. Ima pravo na repliku, ne znate da čitate Poslovnik. Tačka. To je moje objašnjenje, a vaše je da li ćemo glasati ili ne.

Nema toga. Ne, ne, to je zloupotreba, uzeću vam dve minute.

(Nemanja Šarović: Mogu ja da se izjasnim?)

Možete, recite, čujemo vas. Recite da li želite da glasamo.

(Nemanja Šarović: Ja ne želim da dobacujem s mesta.)

Evo to činite, upravo dobacujete. Zahvaljujem.

Nema više prijavljenih po ovom amandmanu.

Na član 8. amandman je podneo poslanik Srbislav Filipović.

Da li želite reč? (Da.) Budite ljubazni i prijavite se.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Gospodo ministri, dame i gospodo narodni poslanici, građani Srbije, podneo sam, kao i moj kolega Đukanović, amandman u kome tražim da se plata funkciji Zaštitnika građana – toj instituciji, ne Saši Jankoviću, on kao pojedinac nije bitan, o njemu smo toliko toga rekli, reći ću i ja neke stvari – smanji na neku iole prihvatljivu meru s obzirom na to da smo u vremenu štednje, da smo u vremenu stezanja kaiša, da smo morali da radimo na tome da oporavimo naše javne finansije, da oporavimo našu ekonomiju, da podignemo privredu.

Nedopustivo je da u toj i takvoj situaciji, dakle teškoj ekonomskoj situaciji, neko ko se predstavlja kao zaštitnik građana ima 400 ili 376 hiljada platu. Ja se izvinjavam, velika je razlika, zaista ogromna razlika, i mogli bismo da skupimo i neki doprinos da mu dodamo da ima 400, valjda će bolje raditi. Nedopustivo je da neko ko hoće da štiti interese građana – u vremenu štednje, ekonomskih kriza, u vremenu kada treba da se podigne zemlja, kada treba da se podignu penzije, kada treba da radimo na tome da još više ojačamo ekonomiju da bismo mogli da podignemo plate – prima 376.000 platu i plus ko zna još koliko novca od svojih prijatelja iz inostranstva.

Nešto što je dobro da građani vide, i dobro je što su to videli večeras, jeste da kada pomenete zaštićenog sveca Sašu Jankovića, neki iz opozicije skoče kao opareni. Svi ga brane. Brane više njega nego što govore o penzijama. Brane više njega nego što govore o privredi. Ja bih voleo da više govore o fabrikama, kako su ih zatvarali, da više govore o tome kako nisu radili puteve, da više govore o tome što nisu radili one kanale za odvodnjavanje, da više govore o poljoprivredi koju su unakazili, da više govore o zadrugama koje su upropastili. Mnogo bi bilo bolje da to čujemo nego da brane platu institucije, tj. funkcije zaštitnika građana.

Hoću da kažem i to da je ovo odgovorna vlast. Srpska napredna stranka i Vlada Republike Srbije su odgovorne prema građanima. Uvodimo u Srbiju evropske standarde, evropske vrednosti. Vodimo Srbiju u EU, zalažemo se za maksimalno poštovanje ljudskih prava. S te strane je institucija Zaštitnika građana veoma važna za mladu demokratiju kao što je demokratija u Srbiji.

Ali je takođe važno da svaka institucija pokaže, kao što to pokazuju narodni poslanici, koji deceniju i jače ne povećavaju plate, kao što su smanjene i penzije penzionerima, kao što su smanjene plate u javnom sektoru da bismo ojačali i podigli Srbiju, tako neka se pokaže da je odgovoran i zaštitnik građana. Neka se sam odrekne nečega, neka sam uplati tu razliku koju mi sad tražimo, neka uplati fondu za lečenje dece koja ne mogu da se leče ovde, da se leče u inostranstvu

Takođe, hoću na kraju da kažem da neki mogu samo da sanjaju da ponovo krađu. Neki mogu samo da sanjaju da Srbiju odvedu u stečaj. Neki mogu samo da sanjaju da će oterati iz Srbije investitore. Neće to moći. Dok god su u Srbiji na vlasti SNS i Aleksandar Vučić, u Srbiju će da dolaze investitori...

(Predsednik: Budite korektni, saslušajte kolegu...)

... U Srbiji će da se grade putevi, da se otvaraju radna mesta.

Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospođo Gojković.

Naravno da je institucija Zaštitnika građana izuzetno važna institucija, ali kada instituciju Zaštitnika građana proziva neko ko... Kaže ovako – Srbslav Filipović, kandidat za odbornika Opštine Stari grad na listi G17 plus, pristupio je danas Demokratskoj stranci. Filipović kaže, kao član G17 plus od punoletstva, da se u DS učlanio zbog toga što želi da Srbija brže napreduje: „Verujem da je DS ta koja, kako je to govorio Zoran Đinđić, vuče evropska kola i želim da najorganizovanijoj i najenergičnijoj stranci pomognem da ta kola što pre stignu tamo gde svi želimo da budu, u Evropu. Zato iz G17 plus prelazim u DS“. A vidimo da je iz DS prešao u SNS, pa će možda, pošto ćemo mi pobediti sada na izborima, opet da se vrati u DS.

Ali nećemo te primiti, gospodine Filipoviću.

PREDSIEDNIK: Srbslav Filipović. Izvolite.

SRBSLAV FILIPOVIĆ: Hvala vam, predsedavajuća...

PREDSIEDNIK: Idite kući ako vam se spava, poslaniče. Nemojte da vičete.

SRBSLAV FILIPOVIĆ: Molim vas da mi omogućite...

PREDSIEDNIK: Molim vas samo za par sekundi pauze.

Znači, molim vas, ko želi da diskutuje, neka ostane u sali. Ko ne želi, ko hoće da priča, pravi buku, ja bih ga molila da ostavi ostale poslanike koji žele još uvek da učestvuju u raspravi, da to mogu i da iskažu. Ovako ne možemo da radimo. Jedni diskutuju, a ostali ćaskaju, viču, vrlo ružna slika ide u javnost.

Vratiću vam vreme. Izvolite, prijavite se ponovo. Ionako vas nismo uopšte ni čuli.

SRBSLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Znate šta? Ko radi, taj i greši. Vi možete da prizivate da se neko negde vrati, ja se nikad ne bih vratio. Ali znam da patite duboko u sebi, da je jaka ta duševna bol kad piva ponestane, i još više kada podrška građana ponestane. Tačnije, kad te podrške više nema. Ali još je tužnija ta situacija što ste vi, takvi kakvi ste, nikakvi, svoje građane u opštini iz koje ste, koju ste vodili, ostavili bez vode, što ste upropastili tu opštinu i javite se da meni pričate o evropskim vrednostima.

Ja se za te evropske vrednosti borim od početka bavljenja politikom, a vi lutate, od piva do tri milijarde. Mislim da su vam ipak ove tri milijarde nekako draže, čim nikako da ih vratite svojoj opštini. Vi ste rekorder u

upropašćavanju svega u Srbiji. Svega. Čega god ste se dotakli, sve ste sravnili sa zemljom. Ostavili ste 500.000 ljudi bez posla. Koga ste vi našli da prozivate? O čemu da pričate?

Odakle vam vile, skupoceni automobili, odakle milioni na računima? Odakle za zgrade na pašnjacima? Odakle za sve to? Odakle skupoceni satovi? *Milk Republic* u Novom Sadu, nameštanje tendera, nameštanje javnih nabavki – hajde o tome malo da govorimo, a ne vi da pričate o evropskim vrednostima. Vi koji ste ih urušili, pa su ljudi počeli u Srbiji da govore – ma muka mi je od EU i od svega. Pa smo uspeli da povratimo...

(Predsednik: Vreme, poslaniče.)

Evo, završavam... da povratimo poverenje u EU.

PREDSEDNIK: Poslaniče, prošlo je vreme za repliku. Hvala.

Poštovani poslanici, ceneći naše vreme koje smo uložili danas u raspravu, ceneći to što su ministri ovde i sede više od sat i po i slušaju ono što mi imamo jedni drugima da kažemo a ništa njima nemamo da kažemo, i želju da sadržajno i kvalitetno nastavimo raspravu o Predlogu zakona o budžetu i drugim pratećim zakonima, nastavićemo raspravu sutra u 10.00 ujutru. Znam da ćete pozdraviti ovu moju odluku. Hvala vam puno.

(Sednica je prekinuta u 21.00 čas.)